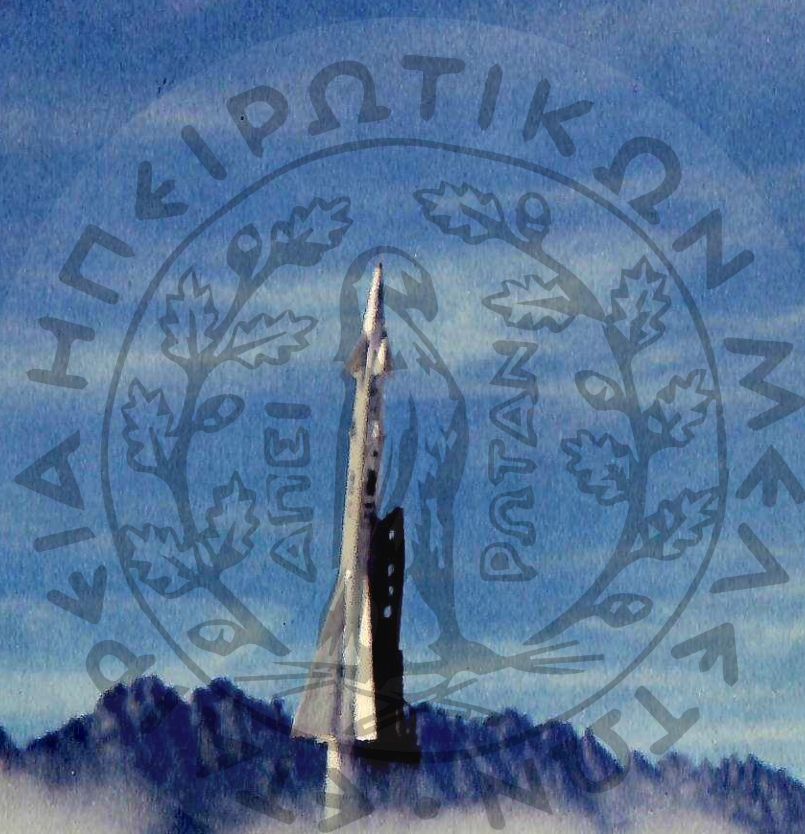

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 134 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Γ'

ΟΙ ΠΥΡΑΥΛΟΙ ΝΙΚΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑ
ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

Τό άρτιώτερο
τό πολυτελέστερο
τό άνετώτερο
τουριστικό συγκρότημα
ξενοδοχειακών εξυπηρετήσεων
είς όλην τήν Έλλάδα.

Έκατό περίπτερα πολυτελείας
μέ ένα δωμάτιον δύο κλινών
πλήρες λουτρόν
θεράντα
τηλέφωνο
καί πρό παντός θέρμανσιν

Ο καλύτερος τόπος ξεκουράσματος
τόν χειμώνα.
Έστιατόρια
Κέντρα διασκεδάσεως
Dancing
Άθλοπαιδιαί ξηράς
καί θαλάσσης.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟ

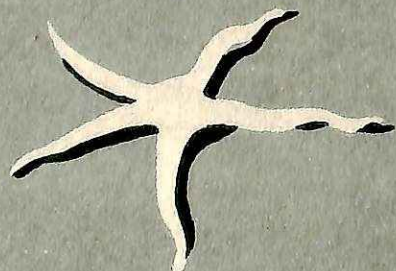
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΟΜ

ΑΡΙΟ

ΣΕΦΩΝ

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 134 ΔΡΑΧ. 5

19 - 25 ΜΑΪΟΥ 1958

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ήλιόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αρ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφείο:

Συντάξας, Γωγράφος 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081

Έκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομή:

Έσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.

Έξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων καί εικόνων του περιοδικού χωρίς τήν άδεια των συγγραφέων καί των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Πρό 70ετίας

«Οί άγνοες—καλαίσθητες καί πρωτότυπες—άπό κάθε άποψη ρεκλάμες, πού δημοσιεύουν οι ΕΙΚΟΝΕΣ μού έφεραν τελευταία στο νου τόν πρωτόγονο—άγαθό άκόμα θά μπορούσε νά πη κανείς—τρόπο, μέ τόν όποιο γινόνταν πριν άπό πολλές δεκάδες χρόνια ή διάφήμιση των έμπορευμάτων καί γενικά όλων των ειδών άπό τόν ήμερήσιο καί περιοδικό τύπο της πατρίδος μας. Τά σημερινά πολύχρωμα «πανό», οι άφίσες, πού μπορούν νά χαρακτηρισθουν ζωγραφικά έργα, τό στοιχείο της εκτήξεως πού περιέχει καί ή άπλοικώτερη σημερινή ρεκλάμα, τό ραδιόφωνο, ή κινηματογράφος, ή τηλεόραση, πού τόσο προσφέρονται για μία έξυπνη διαφήμιση, όλα αυτά δέν ήταν στά τέλη του 19ου αιώνα παρά μερικές γραμμές, χωρίς έμπνευση, χωρίς ξαφνιασμα για τόν άναγνώστη, στά περιοδικά καί τις έφημερίδες. Δέν άντεξα στον πειρασμό νά σκαλίσω στην παλιά βιβλιοθήκη του σπιτιού μου για νά δω κάτι σχετικό. Έτσι σε μία έβδομαδιαία άθηναϊκή έφημερίδα του 1886 (18 Μαΐου) έδιάβασα τά παρακάτω:

«ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΤΚΑΙΡΙΑ. Ο θέλων νά πίνη θερμόν άκόμη εκ του μαστού της άγελάδος θεπτικατάτον καί υγιεινότατον άγελαδινόν γάλα, δύναται νά εύρη αυτό καθ' όσον δήποτε ώραν της ημέρας είς τό άρτισύστατον αντίκρυ του ναού του Αγίου Γεωργίου (Καρότη) ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ. Τό γαλακτοκομείον τουτο αναδέχεται επίσης νά διανέμη καί κατ' όικον είς τάς βουλιμένας οικογενείας γάλα γνησιώτατον καί πρόσφατον άνά πᾶσαν πρωΐαν καί έσπέραν».

Σέ άλλο φύλλο της (14 Δεκεμβρίου) διαβάζει κανείς: «ΜΕΓΑ ΠΛΑΟΠΩΛΕΙΟΝ. Προμήθειαι πίων του νεωτάτου συρμού εκ των μεγαλυτέρων εργοστασίων

Γαλλίας καί Αγγλίας. Οικονομία πρωτοφανής. Δύναται τις εκεί νά καπελώθῃ κοιμώσ καί μέ ΤΡΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΜΟΝΟΝ. Έπίσης ύανμιστά ΜΙΑΣΤΟΤΝΙΑ μεταβαλλόμενα καί είς ΟΜΒΡΕΛΛΑΣ καί είς ΟΠΛΑ ΟΓΧΟΦΟΡΑ».

Καί τά μέν μαστούνια (όχι λογχοφόρα) καί τά καπέλλα έξαικολοιούν νά ύπάρχουν καί σήμερα καί νά διαφημίζονται κατά πολύ έξυπνότερο τρόπο. Αλλά τό θέλων νά πίνη θερμόν άκόμη εκ του μαστού της άγελάδος γάλα» θά άπογοητευθῇ. Καί τοϋτο γιατί μέ τό πέρασμα του χρόνου έγιναν όλα σκόνη. Καί τό γάλα καί οι άγελάδες... Οι τελευταίες υπό μορφήν σούπας σε χαρτάκια σελλοφάν».

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΡΑΣΤ...
Πειραιεύς

♦ Δέν έχουμε νά προσθέσουμε τίποτα καί σ'αυτά όσα είπαμε για τις πληροφορίες. Έπιτρέψτε μου μόνο νά παρατηρήσω ότι κάθε πράγμα είναι πρωτότυπο στην έπαχή του. Όπως οι άλλοιές σήμερα διαφημίσεις του 1886, όπως καί τά λογχοφόρα μαστούνια.

Τά ύποβρύχια

Είμαι άπό τους τακτικούς άναγνώστες του έγκρίτου περιοδικού ΕΙΚΟΝΕΣ καί σ'α παρακαλώ πολύ, άν θέβαια σ'α είναι έφικτόν, νά δημοσιεύατε είς προσεχές τεύχος των ΕΙΚΟΝΩΝ, εις κοινογραφημένο ρεπορτάζ γύρω άπό τόν τρόπον λειτουργίας των ύποβρυχίων καί τόν ρόλον αυτών ως πολεμικού μέσου είς μελλοντικών πόλεμον. Έπίσης νά δημοσιεύατε περί της εξέλιξεως του ύποβρυχίου κλπ.

Γ. Δ. Ν., Αθήναι.

♦ Τό θέμα είναι άσφαλώς πολύ ένδιαφέρον. Μας είχε άπασχολήσει παλαιότερα. Έλπίζουμε ότι ολοκληρώνοντας την σχετική έρευνα καί την φωτογραφική έπεξεργασία θά ικανοποιήσωμε την έπιθυμία σας προς χάριν θέβαια καί των άναγνωστών μας πού δέν την έχουν έκφράσει.

τό ίδεώδες «μεσαίου μεγέδου»

αυτόκινητο για τήν Έλλάδα

θά πρέπει νά έχη άπαραιτήτως

4 πόρτες, νά παίρνει άνέτως 5 άτομα,

νά έχη άνεξάρτητο κάθε τροχό

ώστε νά τά βγάξη πέρα στους δύσκολους δρόμους,

νά μήν καταναλίσκη περισσότερη βενζίνη

άπό 280 χιλιόμετρα τό δοχείο,

νά έχη πολύ εύρύχωρο portie - bagage

νά είναι κατασκευασμένο στερεά,

νά έχη μοντέρνα γραμμή

ώστε νά τό θαυμάζη όλος ό κόσμος

καί νά έχη ύψηλή τιμή μεταπωλήσεως.

Η φορολογία του δέν πρέπει νά ξεπερνά

τις 200 δρχ. τόν μήνα (6 φορολογήσιμα όλογα)

καί μία πλήρης άποθήκη ανταλλακτικών

καί ένα καλό συνεργείο έπισκευών

πρέπει νά εύρίσκεται είς τήν διάθεσι κάθε κατόχου του

Αυτά πού τώρα μόλις διαβάσατε

είναι άκριβώς ή περιγραφή της RENO

Dauphine

πού ήλθε πρώτη σ'α Ράλλιν Μόντε Κάρλο

καί πού κατασκευάζεται στή Γαλλία μέ ρυθμό παραγωγής

χιλίων αυτόκινήτων τήν ήμερα, άπό τό όποία

περισσότερα άπό 600 πωλούνται στο έξωτερικό.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΑΡΑΚΑΚΗ ΑΙ

Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, 43

"ΑΛΕΚΤΟΡ."

Όπτικά

- ΤΑ ΔΟΡΑΤΑ ΓΥΑΛΙΑ (Κρύσταλλα κατ' έπαφην)
- ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ, ΤΡΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ
- ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΙ ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ
- ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΥΑΛΙΑ ΗΛΙΟΥ κ.λ.π.

Π.ΜΠΑΚΑΚΟΣ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ - ΟΜΟΝΟΙΑ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΟΠΤΙΚΗΣ

Και τα δύο μαζί
θα's κολλακεύουν!

CUTEX Κραγιόν χειλέων
και βερνίκι δονύχων

Και τα δύο μαζί συμπληρώνουν
το ένα το άλλο, ος δίνουν
την τέλεια γοητεία.
Το Κραγιόν ΚΙΟΥΤΕ φωτοτίζει
το χέλι σας με το καθαρό &
φωτεινό χρώματό του...είναι &
παλότερο και διαρκεί περισσότερο.
Οκτώ περιφύμενες άπο-
χρώσεις, με ασύμμετρο-ανολι-
νην. Ένα μοναδικό θαύμα.
Το βερνίκι δονύχων ΚΙΟΥΤΕ
είναι έκτενο που ος ταίριαζει.
Μόνον το βερνίκι ΚΙΟΥΤΕ κη-
λάει τόσο μαλακό, στεγνώνει
τόσο γρήγορα, διαρκεί τόσο
πολύ. Μία δωδεκάδα ωραιότα-
των αποχρώσεων περιλαμβά-
νόμενου και το εξαιρετικού
δαμάτος "coral ice".

Εταβε πιά ώραλα με
χελή και νόχη CUTEX

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ Κ. ΚΑΝΑΡΟΓΛΟΥ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 12 - ΤΗΛ. 612.421 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Σχολές χορού

Φανατικός θαυμαστής και ά-
ναγνώστης των ΕΙΚΟΝΩΝ από
της γενέσεώς των, είχα μεγά-
λη επιθυμία να σου γράψω και
εγώ λίγα λόγια θαυμασμού και
ευχαριστιών μαζί με τα τόσον
γνωστά παραπονόνα. Σήμερα
παίρνω άφορμή εξ αιτίας ενός
ρεπορτάζ σου πραγματικά θαυ-
μάσιου, αλλά και με όρισμένες
ατέλειες. Πρόκειται για το «ΣΧΟ-
ΛΕΣ ΧΟΡΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ»
του τεύχους 129.

Φανατικός λάτρης του χορού,
ήταν φυσικόν επόμενον να νοιώ-
σω συγκίνηση με το τόσο λεπτομε-
ρές ρεπορτάζ που προανέφερα
ήδη. Ένα πράγμα όμως μου έ-
κανε εντύπωση. Γιατί σε ένα τό-
σο εκτεταμένο άρθρο περιορί-
ζεσαι και αναφέρεις μόνον για
τις Σχολές εκείνες που έχουν το
επρονόμιον να κατέχουν μίαν σχε-
τικήν φήμην και άγνοεις άλλες
που είναι εξ ίσου μεγάλες, άνα-
γνωρισμένες και από το κοί-
τος άκοιμη- όπως σωστά έτόνισες
«τι πρέπει να είναι» και που προ-
πάντων τρέφουν, εάν μπορού να
χρησιμοποιώ αυτήν τη λέξιν, πρα-
γματικά θαύματα καλλιτεχνών;
Γιατί άραγε άγνόησες την Σχολή
Σισιάνη, που κάποτε μάς προσέ-
φερε «Ζίζελ» και «Άλμνη των Κύ-
κλων» με μιά τόσο αξιοθαύμαστη
προσπάθεια εκτέλεσως; (Κο-
υφία ήταν η Όλγα Μισάνη και
ο Γιάννης Μέσης, αν δεν άμψι-
βάλλω). Παράδειγμα 2ον. Η
Σχολή της Μύριας Σουζού, που
μιά και μόνον επίσκεψίς σου θα
σε έπειθε διά το τόσον θαυμάσιον
ύλικόν που χρέεβα: σ' αυτή τη
Σχολή της όδου Σίνα. Συνκε-
κρυμένα έμαθα ότι υπάρχει ένας
μαθητής πραγματικά μονοκό-
στο έλλης του Κλασικού Μπαλλέ-
του! Θα μπορούσα άκόμη να σου
αναφέρω άρκετές Σχολές σην
παράδειγμα, συμπλήρωμα ή σάν
υπόδειξη, αλλά δεν θα ήθελα να
επεκταθώ...

ΚΩΣΤΑΣ Α. ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ
Αθήναι.

♦ Παρουσιάζοντας το θέμα του χορού
είχαμε σημειώσει ότι δεν το εξαντιού-
με. Θα χρειάζονταν πολλές, πάρα πολλές
χώρες για να περιλάβουμε όλες τις σχολές
και την καλλιτεχνική τους απόδοση. "Ο-

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ

1) ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΜΑΡΜΑΡΩΝ:
Μπορείτε να κάνετε και τα πιο παλιά
μάρμαρα ν'αποκτήσουν σάν καινού-
για. Σ' αυτό θα σας βοηθήσει το ΒΑΒ-
Ο, γιατί έχει ειδική ικανότητα να κα-
θαρίζει τα μάρμαρα. Βρέχετε την επιμέ-
νεα που θα καθαρίσετε. Σκουρίζετε
επάνω ΒΑΒ-Ο. Τρίψετε με βρεμένο πα-
νί και μετά ξεπλένετε. Θα εκπλαγείτε
από το αποτέλεσμα.
2) ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ
ΨΥΓΕΙΩΝ: Το ΒΑΒ-Ο δεν βλάπτει το
ψυγείο σας, διότι όρα μηχανικά κι' όχι
χημικά. Άφαιρεί επίσης κάθε μωροδιά.
Βρέχετε ένα πανί, τρίψτε επάνω λίγο
ΒΑΒ-Ο και περνάτε μ' αυτό τα έμιαμέ-
μιστα του ψυγείου. Κατόπιν ξεπλένετε.
Το ψυγείο σας θ' αποκτήσει. Διά το
εξαιρετικό χρωματισμό μέρος ακολου-
θήστε τις οδηγίες που άφορούν τα Ε-
ΛΛΙΟΧΡΩΜΑΤΑ.
3) ΜΠΑΝΙΑ-ΝΙΠΗΤΗΡΙΕΣ-ΠΟΡΣΕ-
ΛΑΙΝΕΣ-ΝΕΡΟΧΥΤΕΣ: Βρέχετε την
επιφάνεια που θα καθαρίσετε. Σκουρί-
ζετε ΒΑΒ-Ο και την περνάτε με βρεμέ-
νο πανί. Ξεπλένετε. "Όλα απορρίπτονται
και γυαλίζουν. Τα λίπη εξαφανίζονται
ως διά μαγείας και έπισης κάθε όσμη.
4) ΠΛΑΤΩΜΑΤΑ: Διαλύουμε στο νερό
ανάλογον ΒΑΒ-Ο και σφουγγαρίζουμε.
Κατόπιν ξεπλένουμε.
5) ΠΛΥΣΙΜΟ ΠΙΑΤΩΝ: Διαλύουμε
στο νερό ανάλογον ΒΑΒ-Ο, πλένουμε
μ' αυτό τα πιάτα και τα ξεπλένουμε εν
συνεχεία. Τίποτος άλλο δεν καθαρίζει,
εξαιρέτως και λαμπικάρει τα πιάτα, τα
γυαλιά και τα μαχαιροπήρουνα σας
τόσο καλά.
6) ΕΛΛΙΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΕΙΝΕΣ ΕΠΙ-
ΦΑΝΕΙΕΣ: Πλένονται και γίνονται
σάν καινούργιες με έλαφρά διάλυσι
ΒΑΒ-Ο.

σες δεν περιελήφθησαν δεν σημαίνει ότι
εγκρίθησαν κατώτερες των όσων περιελή-
φθησαν. Πάντως, επιφυλασσόμεθα να συμ-
πληρώσουμε το ρεπορτάζ αυτό που προκά-
λεσε, όμολογουμένως, μεγάλο ενδιαφέρον.
Γιά τα καλά σας λόγια ευχαριστούμε.

Ό έλεύθερος έρως

Έπιτροχάτέ μου να σάς συγκα-
ρώ θερμότατα διά το τόσον επιπε-
ριστατωμένον και καλογραμμέ-
νον άρθρον σας, ο «Έλεύθερος
έρως».

Το θέμα είναι φλέγον και ζω-
τικής σημασίας διά τόν σημερι-
νόν Έλληνα. Και τα όσα σημει-
ώνετε εις το άρθρον σας είναι
φρονή αληθείας, που θα έπρεπε
ν' άκουσθή μεταξύ όλων των Έλ-
λήνων. Διότι άτυχώς αϊ αντίθε-
τοι άπόψεις έχουν ευρύτατην δι-
άδοσιν και συντελούν τόσον εις
την έπίτασιν της «δυστυχίας».
Το άκόμη φιλιερώτερον είναι ό-
τι εις την χώραν μας δεν είναι
όλίγοι οι έιατροί και δι' οι νευ-
ρολόγοι και ψυχίατροι που συνι-
στούν ως πανάκειαν κάθε ψυχο-
νευρικής διαταραχής την κατα-
φυγήν εις τόν έλεύθερον έρωτα
και την άνομιον ικανοποίησιν «της
δημιότρεπας λειτουργίας της άν-
θρωπίνης ύπόθεσης». Πόσους νέ-
ους και πόσας συζύγους άκόμη
έχουν πάρει εις τόν λαϊμόν των!...

♦ Το γράμμα άπευθύνεται στον κ. Θ.
Παπακωνσταντίνου, τόν συντάκτη του άρ-
θρου. Σ' αυτόν άνήκουν και τα συγκα-
λητήρια.

Το γλωσσικό ζήτημα

Με κατάπληξη διάβασα το γράμ-
μα κάποιου Ν. Μελαχροινού άπ' τη
Θεσσαλονίκη που δημοσιεύτηκε
στό ύπ' αριθ. 131 από 27 Άπρι-
λίου μέχρι 4 Μαΐου τεύχος σχε-
τικά με το επίμαχο γλωσσικό ζή-
τημα. Ό επιστολογράφος της συμ-
πρατυνούς φιλοδοξεί να άνα-
δείχτη άγραφής και ένθερμος
ύποστηρικτής της γλώσσας του
στείου και άγονου λογιστικισμού
κι' άπόδειξη τρανή της άστεϊότη-
τας και της γελοιότητάς του εί-
ναι ότι δεν είχε την πρόνοια να
προβάλη ούτε ένα επιχειρημα (αν
ύπόκλη βέβαια) για να ύποστη-
ρίξη τις άπόψεις του. Άπ' την
άρχη μέχρι το τέλος το γράμμα
αυτό είναι άπαράδεχτο γιατί αντι-
προσωπεύει μιά βαρεία άσέβεια
για τη ζωντανή γλώσσα του έλ-
ληνικού λαού, τη δημοτική, και
για τους ήρωικούς πνευματικούς
άνθρώπους που την χρησιμοποιούν
στά έργα τους. Ότε λίγο ότε
πολύ δηλαδή ο Γιάννης Ψυχάρης
(ό κορυφαίος ύμνητής της δημο-
τικής με το «Ταξίδι» του), ο
Διονύσιος Σολωμός («Έθνικός
Ύμνος»), ο Κωστής Παλαμάς
(«Δωδεκάλογος του Γνώστου»)
(«όλοι οι άλλοι λογοτέχνες της
Νεώτερης Ελλάδας, που είναι το
καύχημα της ελληνικής πατρίδας,
άποδειχνόνται «κωηροί, άγραψι-
μοι και ήμισυάμαχοι» άπ' τόν ά-
νεχθιγήντο Θεσσαλονικέα. Αύτοι
οί γίγαντες της πνευματικής δη-
μιουργίας που όρμητιστήκαν την
άνανένησιν του ελληνικού κόσμου
και συμπαραστάθηκαν με τα φλο-
γερά δημοσιεύματά τους στις πιο
δύσκολες στιγμές του Έθνους,
είναι άπαράδεχτο κι' άνέντιμο να
σέφνουνται στο πεζοδόμο από
μερικά άσημαντα, άγράφιστα και
γλωσσικά άνθρωπάκια. Φανταστή-
κατε ποτέ τόν Η. Βενέζη, τόν Σ.
Μυρόγλη, τόν Ι. Μ. Παναγιω-
τόπουλο, τόν Κ. Βάρναλη κι' ό-
λους τους άλλους λογοτέχνες μας
να γράφουν τα έργα τους στην
καθαρεύουσα; Αύτά τα φαντάστι-
κα ό επιστολογράφος της Θεσσα-
λονίκης και δεν σημαίνεται.

Κανένας δεν θα μπορούσε να
εξορίσει τη δημοτική γιατί εβα-
θείς είναι οι ρίζες». Το δόδρο-
σο και όλοζώντανο δέντρο της δη-
μοτικής απλώνει τις ρίζες του μέ-
σα στα ματωμένα δάφη της λαϊ-
κής ψυχής κι όσοι επιχείρησαν τόν
εξορισμό του καψαλίστηκαν άπ'

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 8

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
"C O M E R Z B A N K"

**ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.**

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΔΡΧ. 122.142.775,70
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1958 ΔΡΧ. 2.369.104.322,67

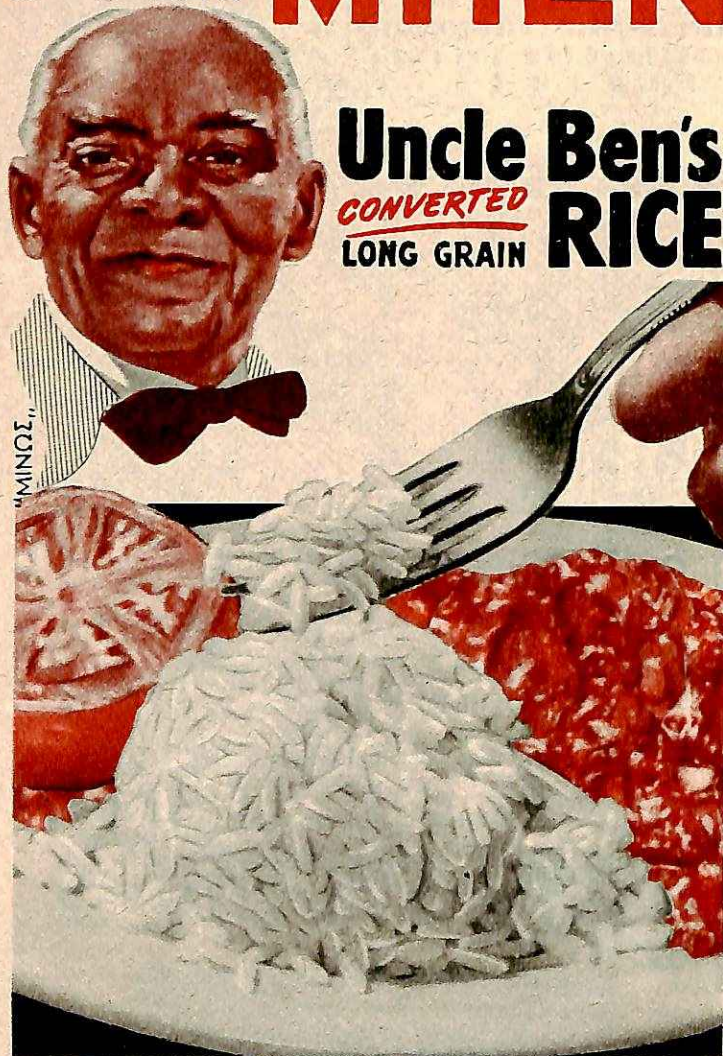
23 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ
55 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ:
ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ.
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17, ST. HELEN'S PLACE E. C. 3, LONDON

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHECKS, TRAVEL-
LER'S CHECKS ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟΚΟΣ 8%

ΜΠΑΡΜΠΑ ΡΥΖΙ ΜΠΕΝ

Uncle Ben's
CONVERTED
LONG GRAIN RICE

ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

- Πολλές φορές κρυώνει ξαναζεσταίνεται και παραμένει σπυρωτό
- Διπλάσιο σε απόδοση
- Τώρα πιά αγοράσατε χύμα ρύζι με τα πεταλάκια του

ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ

ΕΠΙΤΥΧΙΑ 100%

“ΘΑΥΜΠΙΑ”, ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ
Ο Δ Ο Σ Κ Ο Ρ Α Η 1 • Τ Η Λ. 34.720 • 25.708

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23
(ΟΠΙΣΘΕΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΕΡΟΚΕ) ΤΗΛ. 532-774
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 ΤΗΛ. 527-896

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ μας ξέω-
φυλλο δίδει μιὰ παραστατική
εικόνα εκτοξεύσεως πυραύ-
λων «Νίκη», οί όποιοι απο-
τελούν την τελευταίαν λέξη
της αντιστοίχης αμύνης.
Οί πυράνλοι αυτοί είναι κα-
θαρώς αμυντικά όπλα, που
διασφαλίζουν την άμυνα της
χώρας από τις επιθέσεις

...που κυκλοφορούν

Ο ΜΠΕΤΟΒΕΝ ΣΠΑΝΙΩΣ ΛΕΙ-
πει από την στήλη μας. Ή αλήθεια
όμως είναι ότι ο γίγας αυτός της
μουσικής, έχει άπειρους φανατικούς
όπαδούς σ' όλο τον κόσμο. Ή εται-
ρία Φίλιπς μας στέλνει για πρώτη
φορά την όη και την 1η συμφωνία
του σ' ένα δίσκο 33 στροφών. Στά-
δυ αυτά έργα, ό Μπετόβεν αποδει-
κνύει ότι ξέρει να γίνεται όταν θέ-
λη μελωδικός και ρομαντικός. Παί-
ζει ή Φιλαρμονική της Νέας Υόρκης
και διευθύνει ό Μπρούνο Βάλτερ.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΔΙΣΚΟΦΙΛΟΙ ΘΑ Ε-
χουν άσφαλώς θαυμάσει την πιστή
απόδοση των δίσκων Φοντάνα. Ά-
ξίζει να σημειωθεί ότι το μεγαλούρ-
γημα της συμφωνικής μουσικής, ή
9η συμφωνία του Μπετόβεν, ύπάρ-
χει σε ένα μόνον τέτιο δίσκο, όλό-
κληρη. Δεν είναι όμως το μοναδικό
της προσόν αυτό. Τα δυό άλλα ά-
τού είναι ό μαέστρος Κάρλ Μπαϊμ
και ή συμφωνική όρχήστρα της Βιέν-
νης.

ΠΟΛΛΟΙ, ΔΙΣΤΑΖΟΥΝ ΝΑ ΠΑ-
ρουν ένα δίσκο με πολλά μικρά κομ-
μάτια, διότι είναι φυσικό μερικά άπ' α-
υτά να μην τους ικανοποιούν. Γι' α-
υτούς, λοιπόν, τους εκλεκτικούς ή
Φίλιπς κυκλοφόρησε ένα δίσκο θαυ-
μάσιο από πάσης πλευράς. Πρόκει-
ται για το Μπνλέρν του Ραβέλ με
την Συμφωνική της Φιλαρμονίας και
μαέστρο τον μεγάλο Εύγένιο Όρ-
μαντυ. Δίσκος 45 στροφών, Νο
409044.

ΣΤΟΝ ΔΙΣΚΟ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΣ Β
07907 Ρ έχουμε την ευκαιρία να ά-
πολαύσουμε τον διάσημο Μπένυ
Γκοϊντμαν σε όκτώ από τις πιο χα-
ρακτηριστικές εκτελέσεις του. «Άϊρ
Μαϊνλ Σπέσιαλ», «Χόλλυ Κάτς»,
«Τίλλ Τόμ Σπέσιαλ», «Γκόν γουϊθ
γουάτ Γουίντ», «Δή Σέ'κ όφ Άραμ-
πυ», «Σέβεν κόμ Ήλέβεν», «Σέξ
Άππήλ», και το «Γκόν γουϊθ γουάτ
νιράφτ».

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΤΖΑΖ
ή σειρά αυτών των εκτελέσεων άπο-
τελεί πράγματι έναν από τους πιο
ένδιαφέροντας δίσκους που έχει έγ-
γράψει ως τώρα ό Μπένυ Γκοϊντμαν.
Μαζί του συμμετέχουν ο Κούτι
Γουίλλιαμς (τρομπέτα), Τζόννυ
Γκουσρινέρι, Κούντ Μπάσσυ, Φλέ-
τσερ Χέντερσον (πιάνο), Χαϊνελ
Χάμπτον, Τζό Τζόνες και Τσάρλυ
Κρίστιαν (κιθάρα).

ΕΙΔΙΚΑ Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ
Τσάρλυ Κρίστιαν δίνει στο δίσκο
αυτό μιὰ ιστορική σημασία. Ό Κρί-
στιαν που γεννήθηκε το 1919 και
πέθανε το 1942, προσέφερε στη μου-
σική της τζάζ έναν καινούργιο δρό-
μο τον όποιον ακολούθησαν οί συνε-
χιστάί της σχολής του από τους ό-
ποιους και θεωρείται ως ό πιο έμ-
πνευσμένος εκτελεστής τού είδους
του.

ΣΤΗ ΣΥΝΤΟΜΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣ-
πάθησε να δώσει ό,τι μπορούσε
στην τέχνη αυτή που τόσο αγαπού-
σε. Λίγοι σήμερα κατορθώνουν να
φθάσουν στο δικό του ύψος. Ό πρό-
πος με τον όποιον ξεχώριζε και έρ-
μήνευε την κάθε μουσική φράση και
ή αρμονική και ρυθμική αρχιτεκτονι-
κή που διέκριναν πάντα το παίξι-
μό του, τον τοποθετούν μεταξύ των
διδρυτών της σύγχρονης μουσικής.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΝΕΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙΑ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, Άπρίλιος. — Έρ-
γάται και εργάτριαι ενός μεγάλου έρ-
γοστασίου Χημικών Προϊόντων και
Φαρμάκων, παρατήρησαν ότι όταν η-
σκολούντο μ' ένα ώρ-σμένο κατσακεύ-
σμα διταμινών τα διάφορα μικρο-
τραύματα και αι άνωμαλίες τού δερ-
ματός των έπουλόντο άμέσως, ενώ
τα χέρια των έγίνοντο ώραιότερα.
Τούτο ώδήγησε τους επιστήμονας
τού Οίκου, εις τό να προσέξουν και
έρευνήσουν την θαυματουργήν επίδρα-
σιν τού Παντοθενικού ώξέος επί τού
δέρματος. Ούτω με βάσιν την ως άνω
διταμίνη, παρεσκεύασαν μιάν κρέμαν
ή όποία έπουλώνει, θεραπεύει και άπο-
καθιστά κάθε δερματική άνωμαλίαν.
Άσκή, μπιμπίκια, συγκαίματα των
δρεφών, μικροτραύματα των εργαζο-
μένων, των οικιακών, των παιδιών,
δερματικά παθήσεις, φαγούρα, κακ-
κινίλες, έλκη από κισσούς, έλζεματα
και άλλα: σοβαρά δερματικά παθή-
σεις, θ-ραπεύονται: δι' αυτής άσφαλώς.
Έννοείται ότι ή κρέμα αυτή είναι
λίαν άποτελεσματική διά την περι-
ποίησιν τού δέρματος και δύναται να
χρησιμοποιήται άντί άλλης καλλυντι-
κής κρέμας. Λόγω δε της ύδατοδ-
αλυτής συνθέσεώς της είναι έξόχως άν-
τιρυτιδική. Έβαπτίσθη διά τού συν-
δυασμού των λέξεων Παντοθενικών και
δέρμα και άνωμασθη «Παντοντέρμ».
Άσφαλώς ήμπορείτε να την ζητήσε-
τε εις τό Φαρμακείο, άρκεί να ένθυ-
μήσθε τό όνομα «Panthoderm».

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΔΙΩΝ

BATH SALTS DR SCHOLL
"Οξυγονούχα" Άλατα
διά υπερίδρωσιν, δυ-
σοσμίαν, κόπωνιν, ά-
νακουφίζουν τό πόδι.

ΠΕΛΜΑΤΑ ΠΛΑΤΥΠΟΔΙΑΣ
Διά κάθε περίπτωση.
Φοριούνται με όλα
τά παπούτσια.

ΚΑΛΤΣΕΣ ΕΛΑΣΤΙΚΕΣ
Άνδρικές & Γυναι-
κείες. Φοριούνται
κατ' ευθείαν χωρίς
άλλη Κάλτσα.

ΜΑΣΣΑΖ - ΠΕΝΤΙΚΙΟΥΡ
CHIROPODY - VIBRATIONS
άπό ειδικούς Chiro-
podists της Islington
Foot Clinic. Συμβου-
λαί ΔΩΡΕΑΝ.

DrScholl's

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ SCHOLL
Βουκουρεστίου 21, και
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
Όμόνοια - ΤΗΛ. 532631 - 2-3-4-5

...Μπράβο!!...
...GRUNDIG!!...

... Χίλια μπράβο GRUNDIG!!!
Και όχι μόνον από τον ΜΩΡΙΣ ΣΕΒΑΛΛΙΕ...
... "Όλοι όσοι χρησιμοποιούν τα μαγνητόφωνα GRUNDIG τα τε-
λειώτερα του κόσμου, μόνον επαίνους έχουν για την GRUNDIG!!

GRUNDIG

ΟΠΟΙΟΣ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΧΗ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ ΑΓΟΡΑΖΕΙ ΜΟΝΟΝ GRUNDIG

Τὰ δυάρεστα τῆς ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

Οἱ παραγγελίες τῶν ἠλεκτρικῶν ψυγείων τῆς ΙΖΟΛΑ ὑπερέβησαν κάθε πρόβλεψη.

Μὴ σὰς κάνη ἐντύπωσι. Τὰ ἠλεκτρικὰ ψυγεῖα τῆς ΙΖΟΛΑ μελετήθηκαν γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ σπιτί. Κατασκευάσθηκαν γιὰ σὰς. Προσφέρονται μὲ 400 καὶ 475 δρχ. τὸν μῆνα καὶ μικρὴ προκαταβολή.

Καὶ βέβαια ἀνυπομονεῖτε νὰ παραλάβετε τὸ ψυγεῖο σας. Τὸ γνωρίζομε καὶ σὰς ζητᾶμε συγγνώμη. Πάντως σὰς βεβαιώνομε, ὅτι κάνομε τὰ ἀδύνατα δυνατό.

Πάρετε ὅμως κι' ἐσεῖς πρωτοβουλία. Μὴ ἀναβάλετε γιὰ αὔριο ὅ,τι μπορεῖτε νὰ κάνετε σήμερα. Δώστε σήμερα τὴν παραγγελία σας.

Προσέξτε! Ὅσο ἀναβάλλετε τὴ μέρα τῆς παραγγελίας, τόσο ἀπομακρύνεσθε ἀπὸ τὴ μέρα παραλαβῆς.

Ἀποφασίστε τώρα. Τώρα εἶναι ἡ πιὸ κατάλληλη ἐποχὴ νὰ παραγγείλετε τὸ ἠλεκτρικὸ σας ψυγεῖο ΙΖΟΛΑ.

Καὶ μὴ ξεχνᾶτε τὸ σπουδαιότερο! Περιμένοντας δὲν χάνετε! Κερδίζετε τὴν μεγάλη διαφορά στὴν τιμὴ!

ΙΖΟΛΑ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

*Ἀν καταθέτης τὶς οἰκονομίες σου:

στὰ Ταμιευτήρια Τραπεζῶν

στὸ Ταχ(κ)ὸν Ταμιευτήριον

στὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν & Δανείων

- παίρνεις ἓνα τόκο 8% ἀφορολόγητο
- δημιουργεῖς ἓνα ἀποκοῦμπι γιὰ σένα καὶ τὰ παιδιὰ σου

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 4)
τὴν αὐρατομένη φλόγα τοῦ κ' ἐγίναν σάχη. Ἡ γλώσσα τοῦ ἀπλοῦ κ' εὐγενικοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἡ ζεστὴ καρδιά του πάλ्लεται ἀπ' τὸν πόθο τῆς προκοπῆς καὶ τῆς ἀνευματικῆς ἀνύψωσης, ἡ γεμάτη εὐλκρινεία, ἐκφραστικότητά καὶ ἀντιστοιχία δημοτικῆς γλώσσας, αὐτὴ μόνο εἶναι ἱκανὴ νὰ ὑμνήσῃ τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴ δόξα τῆς ἐλληνικῆς πατρίδας, νὰ τραγουδήσῃ τὰ μαγευτικὰ χυλόχορμα ἡλιοβασιλέματά της καὶ νὰ λύσῃ τὰ βασανιστικὰ προβλήματα τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου.

Ποιῆς ἐγγυήσεις μᾶς δίνουν οἱ «μορφωμένοι» αὐτοὶ καθαρευουσιάνοι; Μήπως ἐκείνους «τοὺς ἀπαstraπτόντας μὲ τὰς ἐκτυφωτικὰς μαρμαρυγὰς τῶν ἀδάμαντας» τοῦ «ἐκμνηστε» ἡ τὸν ἥλιον (ὅχι τῆς δικαιοσύνης ἀλλὰ τῆς θαφείας ἀμάθειας ποὺ τοὺς δέονε); Πάσχουν ὅμως αὐτοὶ οἱ κύριοι ἀπὸ ἑλλειψη φαντασίας καὶ τὴν κόπον τοῦ Ἀλφειοῦ, ποὺ δηλητηριάζει καὶ μολύνει τὸ ἱερὸ γῆμα τῆς ἐλληνικῆς γῆς μὲ τὶς βοροφώδεις ἀναθυμιάσεις τῆς, τὴν ἐκπροσωποῦν αὐτοὶ. Φτάνει ὅμως οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ποὺ ἐπέτρεψαν τὴν δημιουργίαν μιᾶς τέλει ἀσέβειας.

Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΛΟΣ
Βολταίρου 10, Κονάκι, Ἐνταῦθα.

Διμοσιεύματα ἐξ ὑποχρέωσης τὸ γράμμα σας. Βάζομε ὅμως τελεία καὶ παῦλα στὴ συζήτηση

MARQUE DÉPOSÉE

ΠΕΤΡΟΛ - ΧΑΝ
ΓΗΝΙΣΙΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ

κατὰ τῆς

ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΕΩΣ

Στὰ μυροπωλεῖα καὶ τὰ Φαρμακεία

Προδοχή!

ΠΕΤΡΟΛ - ΧΑΝ

ΣΥΝΤΑΓΗ Πάστα Φλώρα

τοῦ ἀρχιμαγείρου
Κ. ΠΑΠΙΔΑ

Ζυμώνετε σὲ μιά λεκάνη 75 δρχ. ἀλεύρι, 40 δρχ. βούτυρο, 25 δρχ. ζάχαρι, 2 αὔγα καὶ λίγο τριμμένο λεμόνι. Βάζετε τὴν ζύμη σὲ μιά στρογγυλὴ φόρμα σὰν θαῦ πιᾶτο. Καθαρίζετε 250 δρχ. μῆλα ὑπανανέ καὶ τὰ μαραίνετε μὲ λίγο φρέσκο βούτυρο μὲσα σὲ μιά κατσαρόλα. Προσθέτετε 50 δρχ. ζάχαρι καὶ ἀφου θράσω 15 λεπτά τὰ κρύνετε. Γεμίζετε τὴν φόρμα μὲ πάστα φλώρα καὶ τὴν γαρνίρετε μὲ λουρίδες ζύμης σταυροειδῶς. Τὴν ἀλείφετε μὲ αὐγὸ, τὴν παπαλίζετε μὲ ψιλοκομμένο ἀμύγδαλο καὶ τὴν ψήνετε 30 λεπτά σὲ μέτριο φούρνο.

Ἐνα καλὸ γλύκισμα συμπληρώνει τὸ φαγητό. Ὅπως καὶ κάθε φαγητὸ γίνεται πιὸ εὐχάριστο ὅταν συνοδεύεται μὲ μύρα. Πίνετε τακτικὰ τὴν ἐξαιρετικὴ μύρα Φίξ. Σὰς κάνει καλὸ.

Ἄνω τὰ βιβλία

...ποὺ μᾶς ἔστειλαν

«ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ ΣΤΑ ΧΙΛΙΑ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑ ΔΥΟ», ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ Ἀθήναι 1957 Σελ. 730.

Μιά ματιὰ στὰ περιεχόμενα δίνει στὸν ἀναγνώστη ἀμέσως μιὰ ἰδέα τῆς ὅλης ἀτμόσφαιρας ποὺ εἶναι διάχυτη στὸ ὄγκωδες αὐτὸ βιβλίο τῶν ἑπτακοσίων τριάντα σελίδων: «Γεννήθηκα στὴν Πάτρα» «Τὸ γένος καὶ οἱ Αὐτοκράτορες», «Στὴν Ἀθήνα τοῦ Ἀντωνίου Ἀτσαγιόλη», «Ἡ Κωνσταντινούπολις στὸ 1437», «Βενετία, Φερράρα, Φλωρεντία», «Μυστράς καὶ ἡ τελευταία ἐξόρμησις τοῦ Γένους», «Ἐλῶν ἡ Πόλις», «Στὴν Κρήτη σ' ἓνα μοναστήρι». Κ' εἰς ἀπόσπασμα στὴν τύχη διαλεγμένο δίνει τὸ μέτρο τοῦ ἴσου καὶ τοῦ κλίματος ποὺ κατορθώνει νὰ δημιουργῇ ὁ συγγραφεὺς τῶν «Πέντε διαλόγων». «Ἡ Φλωρεντία ἀναστάτωσε τὴν ψυχὴ μου σὲ σημείο ποὺ ἄρχισαν νὰ κλωνίζονται τὰ θάβρα της. Κ' ἐκεῖ ποὺ ἔλεγα ὅτι κλωνίζονται, ἄρχισαν νὰ νοιώθω ὅτι στέρνουνται ἀκόμα περισσότερο. Ἀπὸ παιδί εἶχα συνηθισίαι νὰ ζῶ τὶς μεγάλες μου κρίσεις. Ἀλλὰ καὶ τὶς ξεπερνῶσα τὶς κρίσεις αὐτές. Δὲ θέλω διόλου νὰ πῶ ὅτι μὲ τὸ νὰ τὶς ξεπερνῶ εἶδον δύναμη. Ἴσως ἦταν ἀδυναμία μου τὸ ὅτι δὲν τὰ κατάφερα μένοντας ἀκίνητος κάπου καὶ στάσιμος νὰ νικήθω, νὰ ὑποκύψω, νὰ συντριβῶ. Μιά μεγάλη κρίσις δὲν τὴν ξεπερνᾷ μόνον ὁ ἰσχυρὸς, τὴν ξεπερνᾷ κι' ὁ χαρακτήρας ποὺ εἶναι ἄστατος. Ὅταν βρῆκα καταφύγιο στὸ «κατὰ Καλλιμαχὸν καὶ Χρυσορόχον ἐρωτικὸν διήγημα», δὲν εἶδον ἡ φυγὴ αὐτὴ τῆς ψυχῆς μου καμμιὰ δύναμη. Τέτοιος προσωπικὸς τόνος σ' ἓνα βιβλίο ποὺ καλύπτει ἕναν αἰῶνα ἀπὸ τοὺς πιὸ σημαντικοὺς στὴν ἐξέλιξη τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, τὸν 15ο, δίνει τὸ κλειδί τῆς τεχνικῆς ποὺ χρησιμοποιοῖ ὁ κ. Κανελλόπουλος: νὰ μετέχη, ψυχικὰ, στὴν πραγματικὴ ροὴ τοῦ χρόνου. Ἡ ἱστορία βασίζεται στὶς πηγές. Ἡ ἐξιστέρισις ἔχει γιὰ πυξίδα κι' ὁδὸγὸ τὴν ἴδια τὴν ψυχὴ του.

«ΕἰΣΑΓΩΓΗ Εἰς ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ», ΤΟΥ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΣΑΚΩΝΑ. Ἀθήναι 1958. Σελ. 170.

Μὲ τὸ νέο αὐτὸ ἔργο του, ὁ κ. Δημ. Τσάκωνας, πρῶν καθηγητῆς τῆς Κοινωνιολογίας εἰς τὸ Θεολογικὸν Ἰνστιτούτον τῶν Παρισίων, προσφέρει ἓνα ἀκόμη ἀξιόλογο καὶ καθ' ὅλα ἄρτιο δημιούργημα στὰ τριάντα ἔργα τὰ ὁποῖα ἐξέδωσε ἀπὸ τὸ 1940 ἕως σήμερα.

Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: Ὁ νέος Ἑλληνισμὸς γεννᾶται μεταξὺ δύο ἑπαναστάσεων— Τὸ Κοινωνικὸν Δέον τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ— Χαρακτηριστικὰ τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ— Ἐκφράσεις τοῦ Νεοελληνικοῦ Πολιτισμοῦ εἰς τοὺς Νεωτέρους Χρόνους— Ἐπιλεγόμενα τῆς Ἀστικῆς Ἰδεολογίας— Βασικὴ Βιβλιογραφία.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ «ΝΕΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΗΘΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ», ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΠΑΠΑΦΩΤΙΟΥ. Ἀθήναι 1958.

Ὁ συγγραφεὺς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐκπαιδευτικὸς στὸ Πειραματικὸ Σχολεῖο Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, σ' ἓνα σύντομο, ἀλλὰ ἐμπεριστατωμένο φυλλάδιο, ἀσκεῖ δριμύτατο ἔλεγχον στὸ σύστημα Ἠθικῆς Ἀγωγῆς ποὺ ἐπέδωκε ὁ καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας καὶ διευθυντὴς τοῦ ψυχολογικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γ. Σακελλαρίου.

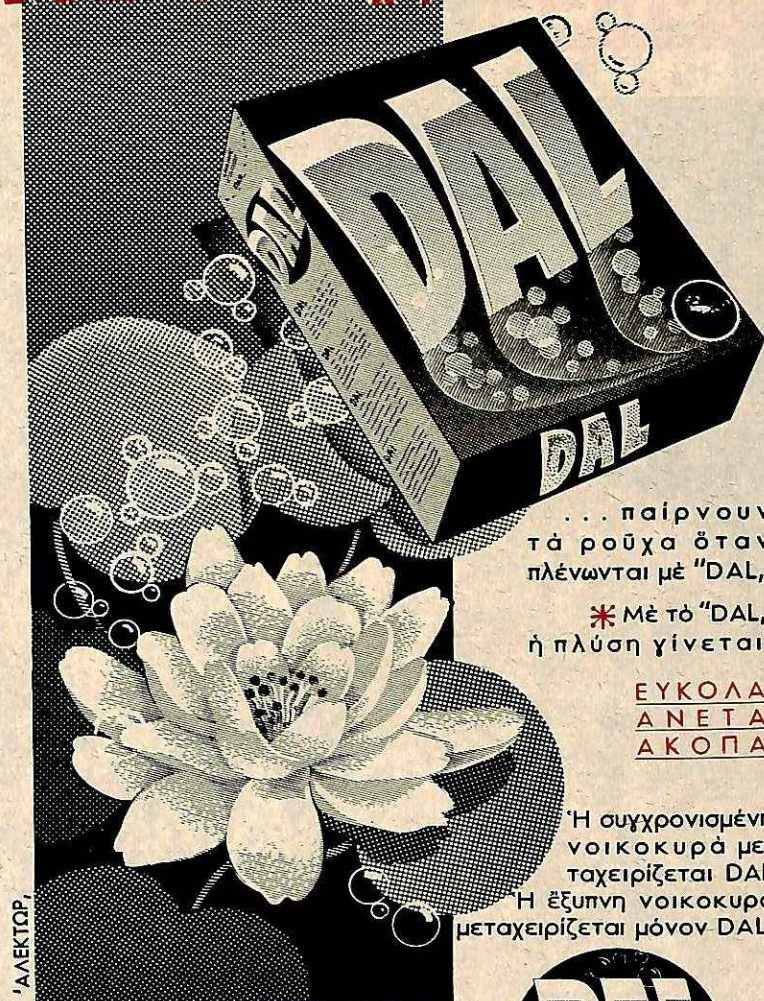
«ΚΑΤΑΤΡΕΓΜΟΣ», ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΤΕΛΙΟΥ ΠΛΑΚΑΝΤΩΝΑΚΗ Ἡράκλειον Κρήτης, 1958.

Ἐξαιρετικὰ εὐχάριστο εἶναι τὸ γεγονός ὅταν μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὴν ἐπαρχία ὅχι μόνον ἓνας πνευματικὸς ἀνθρώπος, ἀλλὰ καὶ ἓνα βιβλίο τυπωμένο ὀλόκληρο μὲ τὰ συνήθως φτωχὰ τεχνικὰ μέσα. Καὶ εἶναι εὐχάριστο, ἀκόμα καὶ ὅταν τὸ βιβλίο δὲν ἀποτελῇ τὴν τελευταία λέξη τῆς τέχνης τῆς τυπογραφίας, γιατί, ὅπωςδήποτε, εἶναι καλὸ σημάδι. Ὁ κ. Στέλιος Πλακάντωνας διηγεῖται, μέσα στὰ 22 κεφάλαια τοῦ ἀρκέτα ἐκτεταμένου ἔργου του, ὅλη τὴν πικρὴ πείρα ποὺ ἀπεκόμισαν οἱ νέοι τῆς βασανισμένης γενιάς τοῦ 40, οἱ νέοι ποὺ ἐπωμίσθηκαν τὸ βάρος τοῦ Παγκοσμίου πολέμου, τῆς ἐχθρικής κατοχῆς καὶ τῶν μετέπειτα δραματικῶν γεγονότων τοῦ συμμοριτοπολέμου. Τὰ ἐπεισόδια ποὺ παραθέτει ὁ συγγραφεὺς ἔχουν «καθεαυτὰ» ἐνδράφουν καὶ πόνο καὶ πίκρα πολλή. Ἀλλὰ—πρέπει νὰ ὁμολογήσωμε— δὲν μετουσιώνονται σὲ τέχνη, δὲν ἐντάσσονται σ' ἓνα ἔργο μὲ δικαίους τοῦ ἐσωτερικοῦ κανόνες καὶ ρυθμό. Μένουν αὐτὸ ποὺ ἀπὸ μόνα τους εἶναι—ἀπλά, δραματικά, τραγικά, περ.στατικά.

«Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ», ΖΩΗΣ ΚΑΡΕΛΗ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. Ἄφρος, Ἀθήναι, 1958.

Ἀναμφίβολα ἡ κ. Ζ. Κ. ἔχει κατακτήσει στὴ νεώτερη ποιήσῃ μᾶς μιὰ τελειῶς ἰδιότυπη, προσωπικὴ θέση, ἀπ' ὅπου, μέσα ἀπὸ τοὺς λιτοὺς καὶ ἀπείρτους στίχους τῆς, ξετυλίγει τὸ ἐναγώνιο δράμα τῆς—τὸ σέμναι ἐφιαλτικὸ δὲ λέγαμε κλίμα τῆς. Τὴ θέση αὐτὴ ἔρχεται νὰ προσεπικυρώσῃ μὲ τὴ σύντομη αὐτὴ σύνθεσὴ τῆς, ποὺ στηρίζει τὸν ποιητικὸ πύρνα τῆς σ' ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ κοινὰ ἀντικείμενα τοῦ καθημερινοῦ βίου, ποῦ, ὡστόσο, ἔχει τὸ προνόμιο νὰ μᾶς χαρίξῃ μερικὲς ἀπὸ τὶς πιὸ ὀδυνηρὲς μεταφυσικὲς ἐμπειρίες: στὸν καθρέφτη. Ἡ νύχτα μὲ τοὺς μυστηριακοὺς ἤχους τῆς εἶναι παρούσα, γιὰ νὰ βοηθῇ τὴν νυκτερινὴν μάταιον καὶ φαυλοκυκλικὴν ἐνδοσκοπήσεως. Τὸ γαλήνιο σκοτάδι τῆς δὲν ἀργεῖ νὰ μεταβληθῇ σὲ ἔρεβος. Καὶ τέλος μίαν πικρὴ—σαρκαστικὴν περισσότερον— λύτρωση, μέσας στὶς μικρὲς φροντίδες τῆς καθημερινότητος. «Ἐκλαψε διαστακτικὰ, ψελίζοντας—τ' ὄνομα τῆς μητέρας του.— Ἐκείνη χαρούμενα ἀνήσυχη—ἀβόρυθα σηκώθηκε πρόθυμη—καὶ τοῦ γλυκομίλησε χαμηλόφωνα, γιὰ νὰ μὴν ξεπνέσῃ—τὸν κουρασμένο ἀπ' τὴν καθημερινὴ δουλειὰ ἄντρα τῆς».

Ἐνα λεπτὸ καὶ εὐχάριστο ΑΡΩΜΑ...

...παίρνουν
τὰ ρούχα ὅταν
πλένονται μὲ "DAL,"

*Μὲ τὸ "DAL,"
ἡ πλύση γίνεται:

ΕΥΚΟΛΑ
ΑΝΕΤΑ
ΑΚΟΠΑ

Ἡ συγχρονισμένη
νοικοκυρὰ με-
ταχειρίζεται DAL.
Ἡ ἐξυπνὴ νοικοκυρὰ
μεταχειρίζεται μόνον DAL.

ΠΡΟΪΟΝ "ΒΙΟΧΡΩΜ,"

TACHYTHS ★ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ★ ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ

Τὰ πρῶτα δτόν κόσμο ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΑ

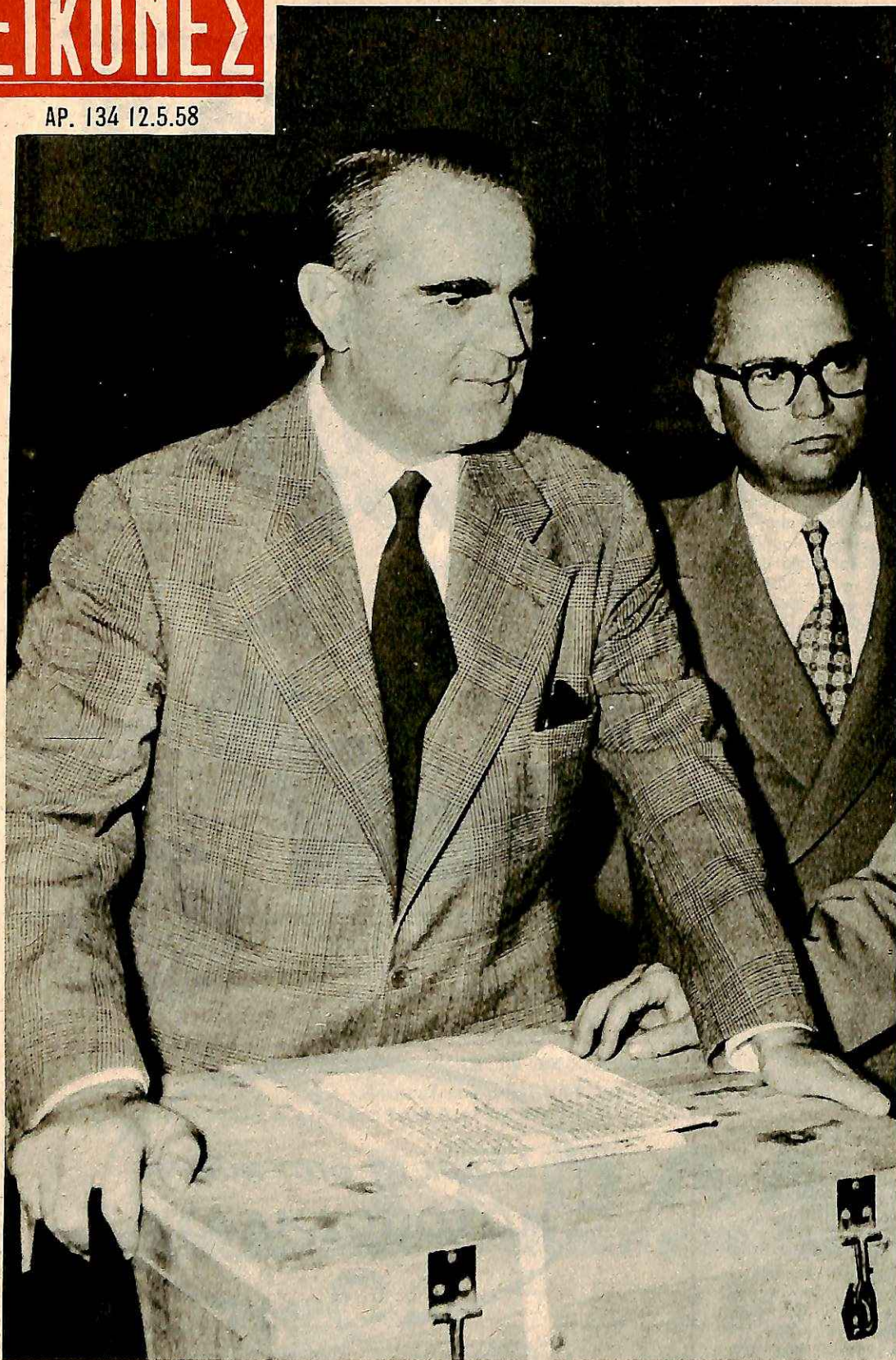
Τριῶν Ταχυτήτων

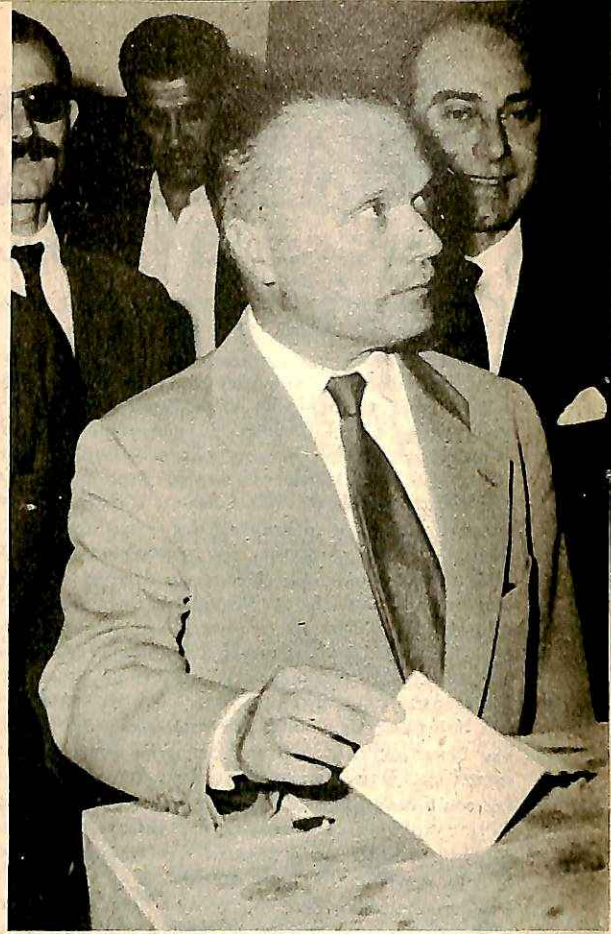
Εὐκολία
πληρωμῆς

DKW

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: Ε.Α. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 51 ΤΗΛ. 30.169 • ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 37 ΤΗΛ. 90.003
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΕΙΜΕΚΗ 69 ΤΗΛ. 2209

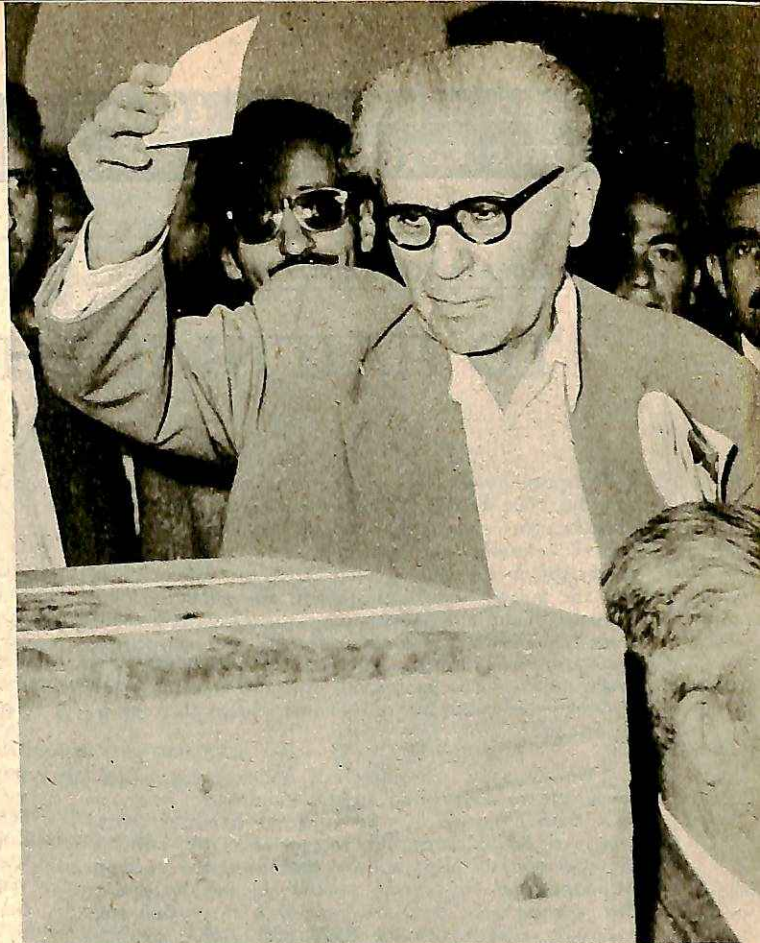
Ο ΝΙΚΗΤΗΣ των βολών κ. Κ. Καραμανλής δέν έμψφισε γιατί είναι έγγεγραμμένος στους έκλογικούς καταλόγους των Σερρών.

Ο ΣΥΝΑΡΧΗΓΟΣ των Φιλελευθέρων κ. Σοφ. Βενιζέλος έμψφισε στο έκλογικό τμήμα του στους Άμπελοκήπους

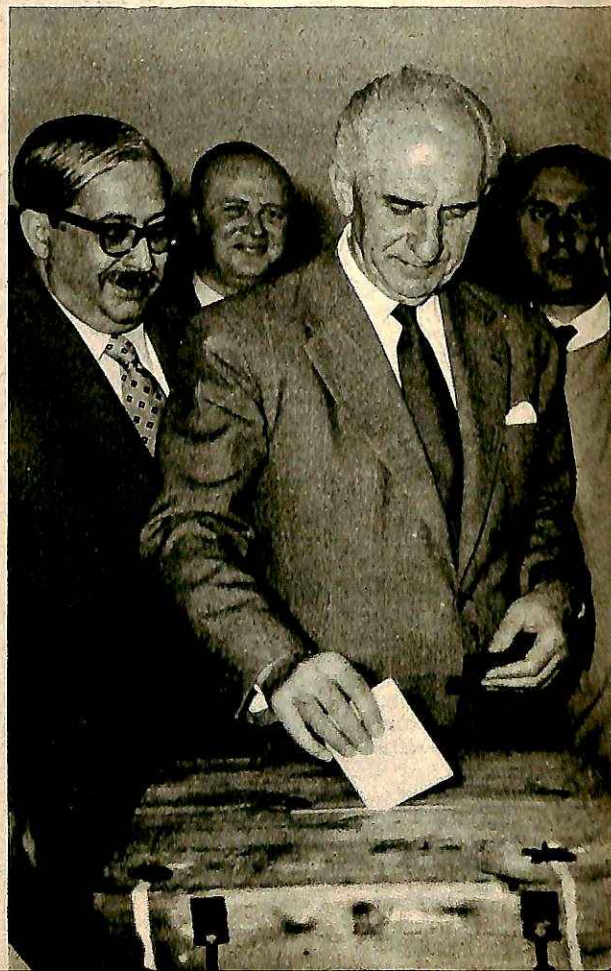
Η ΚΑΛΠΗ δέν έδικαίωσε τις έλπίδες του έκ των άρχηγών της Ε.Λ.Κ. κ. Κωνσταντίνου Τσαλδάρη

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ της ΕΔΑ κ. Πασαλίδης στο έκλογικό τμήμα της Θεσσαλονίκης ρίχνει μέ τελετουργική χειρονομία την ψήφο του στην ψηφοδόχο

‘Η μεγάλη στιγμή, όταν όλοι έλπίζουν...

ΗΡΕΜΟΣ ό συναρχηγός των Φιλελευθέρων κ. Γεωργ. Παπανδρέου προσήλθε στο έκλογικό τμήμα του της όδου Μαρασλή

ΜΕ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ έγκατέρηση ό έκ των άρχηγών της Ε.Λ.Κ. κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος άσκει το έκλογικό του δικαίωμα

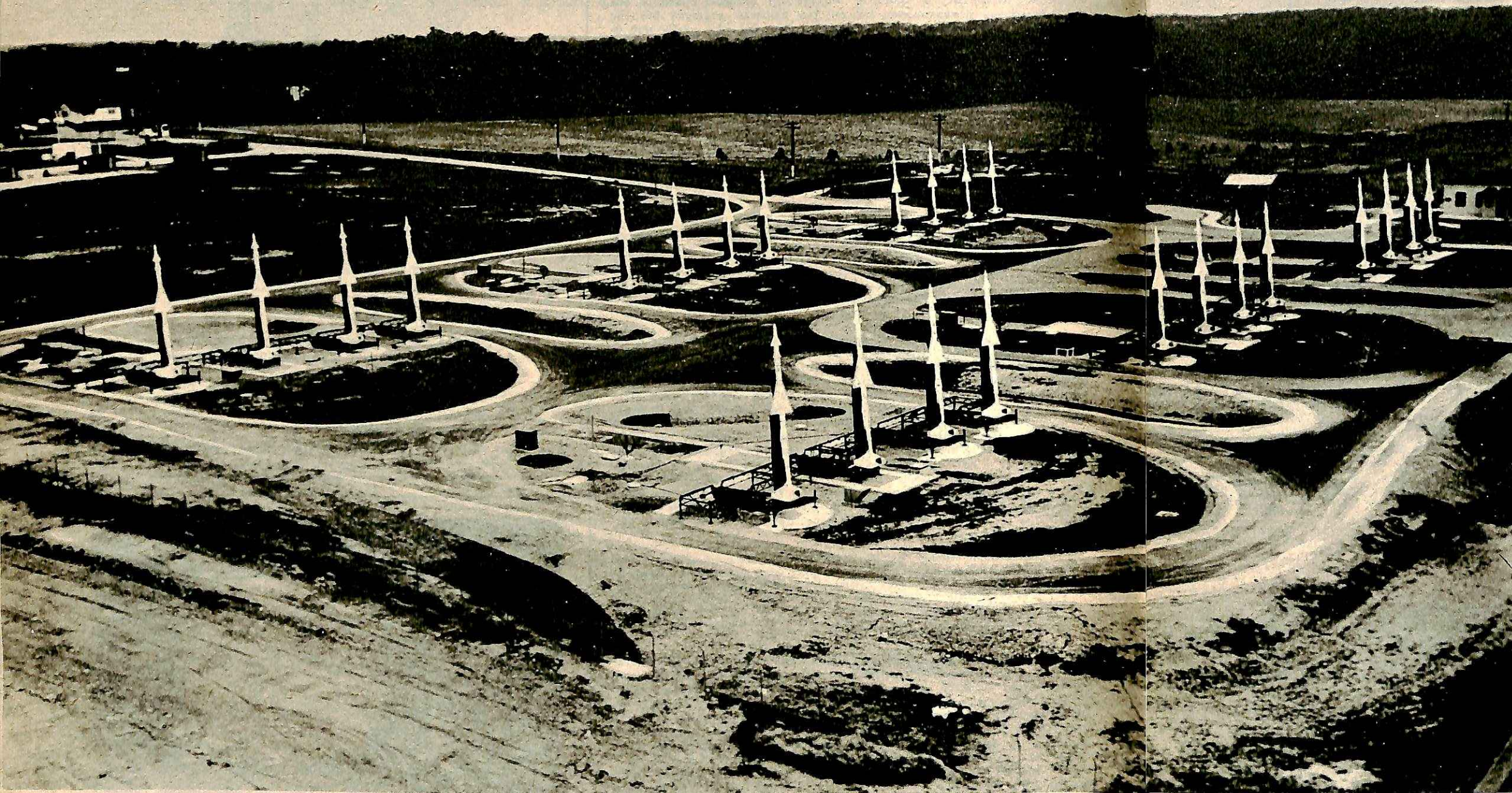
ΠΛΗΡΗΣ αυτοπεποιθήσεως ό έκ των άρχηγών της Π.Α.Δ.Ε. κ. Σπύρος Μαρκεζίνης ψηφίζει στο τμήμα της όδου Σκουφά

Πέραν των πολιτικών συνεπειών και συμπερασμάτων που προέκυψαν από την τελευταία έκλογική αναμέτρηση και την περιφανή νίκη της Έθνικής Ριζοσπαστικής Ένώσεως, υπάρχει ένα αναμφισβήτητο γεγονός που επιβάλλεται ιδιαίτερα να υπογραμμισθί. Ό πολιτισμένος και πραγματικά δημοκρατικός τρόπος με τον όποιο διεξήχθησαν οι εκλογές. Ό κυρίαρχος Λαός έξεδήλωσε την θέλησή του, έλεύθερα και με πνεύμα πλήρους άνοχής, νομιμοφροσύνης και αۆτοσεβασμού.

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ που παρηκολούθησαν και απέδωσαν με άντικειμενικότητα όλες τις φάσεις του προεκλογικού άγώνα, θα όλοκληρώσουν στο τεύχος τους της έρχομένης Παρασκευής, με την συνεργασία των έγκυροτερων Έλλήνων πολιτικών σχολιαστών, την εικόνα της έκλογικής περιπετειάς που έκρινε την πολιτική τύχη της χώρας μας. (Φωτ. Μεγαλοκονόμου, Ένωμένων Φωτορεπόρτερς, Ένώσεως)

13

ΕΞΗ ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ «ΠΥΡΑΥΛΑΡΧΙΕΣ» ΤΥΠΟΥ «ΝΙΚΗ-ΑΙΑΣ» ΕΤΟΙΜΕΣ ΓΙΑ ΔΡΑΣΗ ΚΑΘ' ΟΛΟ ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΩΡΟ. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΑΜΥΝΤΙΚΩΝ

Οί **ΕΙΚΟΝΕΣ** παρουσιάζουν τὰ νέα ἀμυντικά ὄπλα τῆς χώρας μας

ΝΙΚΗ: ΠΥΡΑΥΛΟΙ ΠΟΥ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

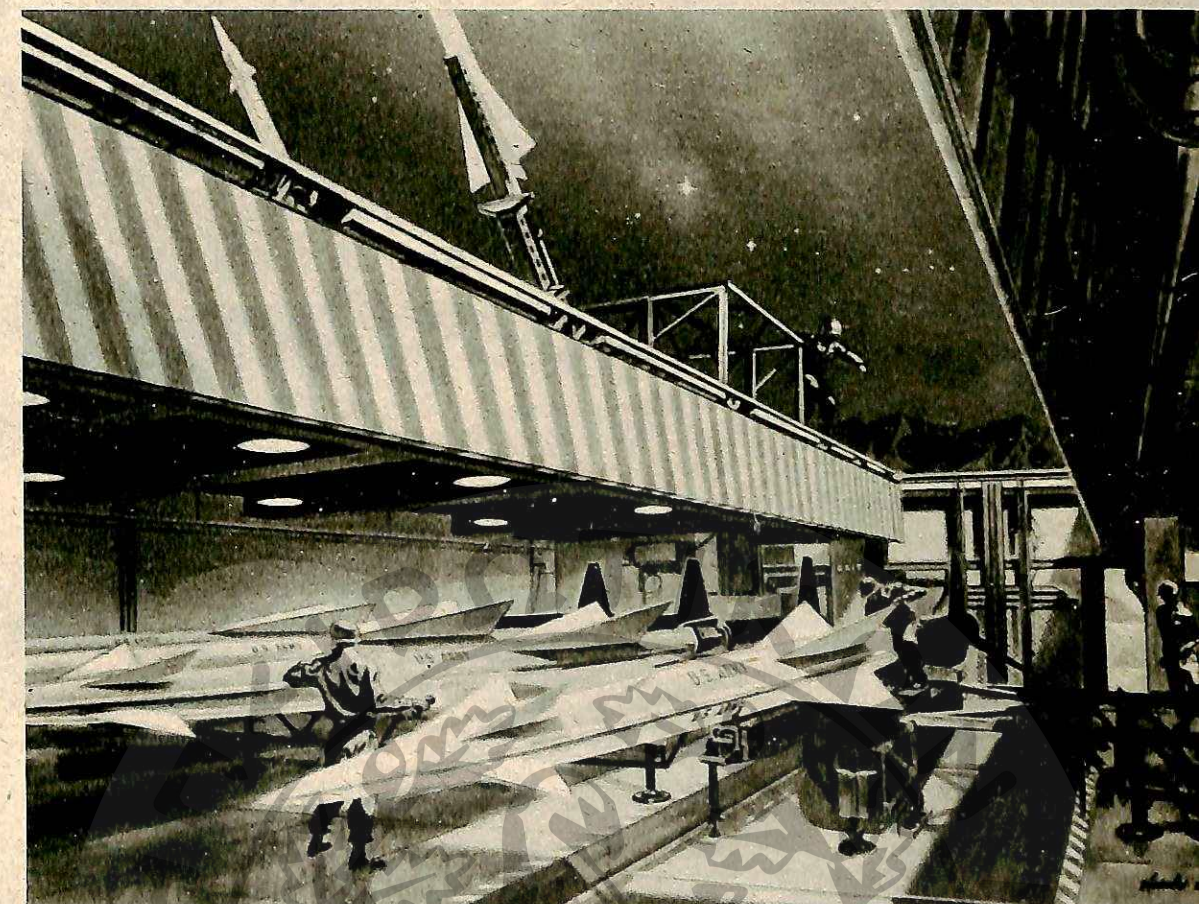
Τὸ 1958 θεωρεῖται τὸ κρίσιμο ἔτος τῆς εἰρήνης. Ἄν, κατὰ τοὺς ὀκτῶ μῆνες ποὺ ὑπολείπονται γιὰ τὴν πάροδό του, δὲν ἀνάψῃ ἡ πυρκαϊά, οἱ ἐλπίδες γιὰ μιὰ μονιμώτερη ἐπίδοση τοῦ ἀνθρώπου στὰ εἰρηνικά καὶ ἐποικοδομητικά ἔργα τῆς ζωῆς θὰ αὐξηθοῦν καὶ θὰ ἐδραιωθοῦν στὴ συνείδηση τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ λόγος τῆς κρίσιμότητος εἶναι ὁ αἰώνιος λόγος, ποὺ συνήθως προκαλεῖ τὶς πολεμικὲς θύελλες στὸν πλανήτη μας: Ἡ διατάραχὴ τῆς ἰσορροπίας δυνάμεων. Αὐτὴ ἡ ἰσορροπία, πάντοτε σχετικὴ, θέβαια, ἀλλὰ ὑπαρκτὴ σὲ πε-

ριόδους εἰρήνης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, διαταράχθη τοὺς τελευταίους μῆνες τοῦ 1957 μετὰ τὴν ἐξαπόλυση τοῦ πρώτου σοβιετικοῦ δορυφόρου, τοῦ περίφημου καὶ ἱστορικὰ ὀνοματισμένου «σπούτνικ».

Ὡς τὸν μοιραῖο Ὀκτώβριο 1957 ὑπῆρχαν ὑπόνοιες καὶ πληροφορίες ἀκόμῃ, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπάρχουν θετικὲς ἀποδείξεις, γιὰ τὸ τί ἔκρυβε ὅλη ἡ φιλειρηνικὴ φανφάρα καὶ ὁ σκοταμὸς γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, τῶν ὑπηρεσιῶν προπαγάνδας καὶ τῆς ἐπίσημης διπλωματίας τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ἡ Δύση ἔπαιρνε τὰ μέ-

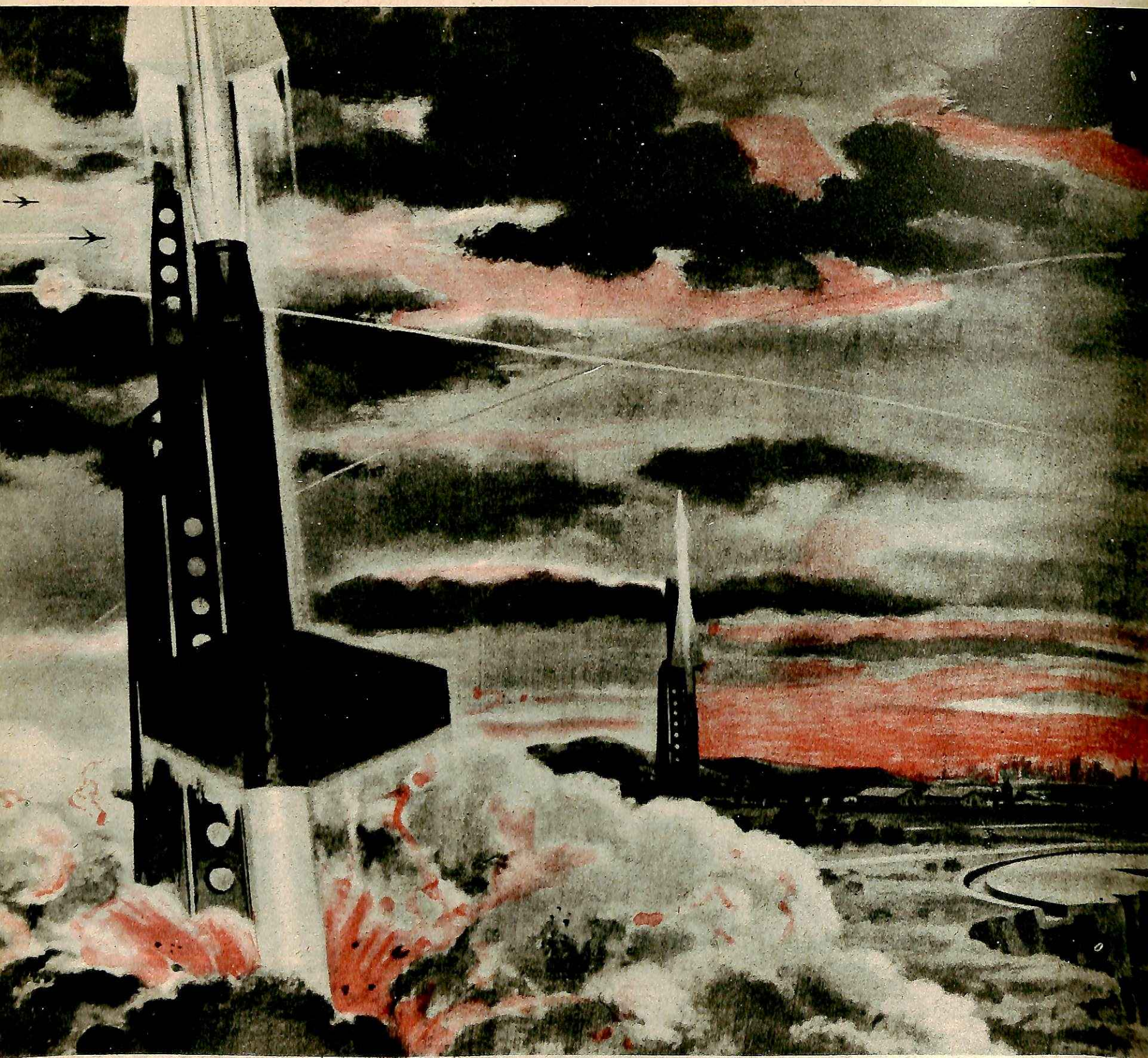
τρα τῆς. Ἐμελετοῦσε καὶ πειραματιζότανε καὶ σχεδίαζε μετὰ θάση ἰς πιθανότητες. Καὶ ὠργάνωνε τὴν ἀμυνὰ τῆς μετὰ τὰ δεδομένα ποὺ εἶχε. Στὰ θερμοπυρηνικά βλήματα, ποὺ ἤξερε ὅτι διαθέτει ὁ ἀντίπαλος, δὲν ὑπάρχει πρὸς τὸ παρόν ἄλλο μέσον ἀμύνης ἀπὸ τὸ ἀντίπαλο δέος. Καὶ αὐτὸ ὑπῆρχε. Στὰ μέσα μετὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἔριχνε ὁ ἀντίπαλος τὶς θερμοπυρηνικὲς του βόμβες, ἡ Δύση ἀντέτασσε τὴν καταστροφὴ τῶν μέσων αὐτῶν. Στὴν ἀεροπορία, δηλαδή, τοῦ στρατηγικοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἀντετάσσεται ἡ ἀεροπορία δι-

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ πιά «ὀπτήρες» μετὰ κιάλια γιὰ νὰ ἐρευνοῦν τὸν οὐρανὸ τὴν ἡμέρα ἢ «ἀκουστικά» γιὰ νὰ ἐπισημαίνουν τὴν προσέγγιση τῶν ἐχθρικών ἀεροπλάνων τῇ νύχτᾳ. Τὸ δίκτυο τῶν ραντάρ ἐπισημαίνει τὴν παρουσία ὁποιοῦδήποτε ἱπταμένου ἀντικειμένου, τὸ παρακολουθεῖ, καταγράφει τὴν πορεία του καί, μόλις «ὑπολογίσει» ὅτι ὁ στόχος πλησίασε μέσα στὴν ἀκτῖνα ἐνεργείας τοῦ πυραύλου, πυροδοτεῖ τὸν «ΝΙΚΗ» καὶ τὸν ὁδηγεῖ κατ' εὐθείαν στὸ στόχο.

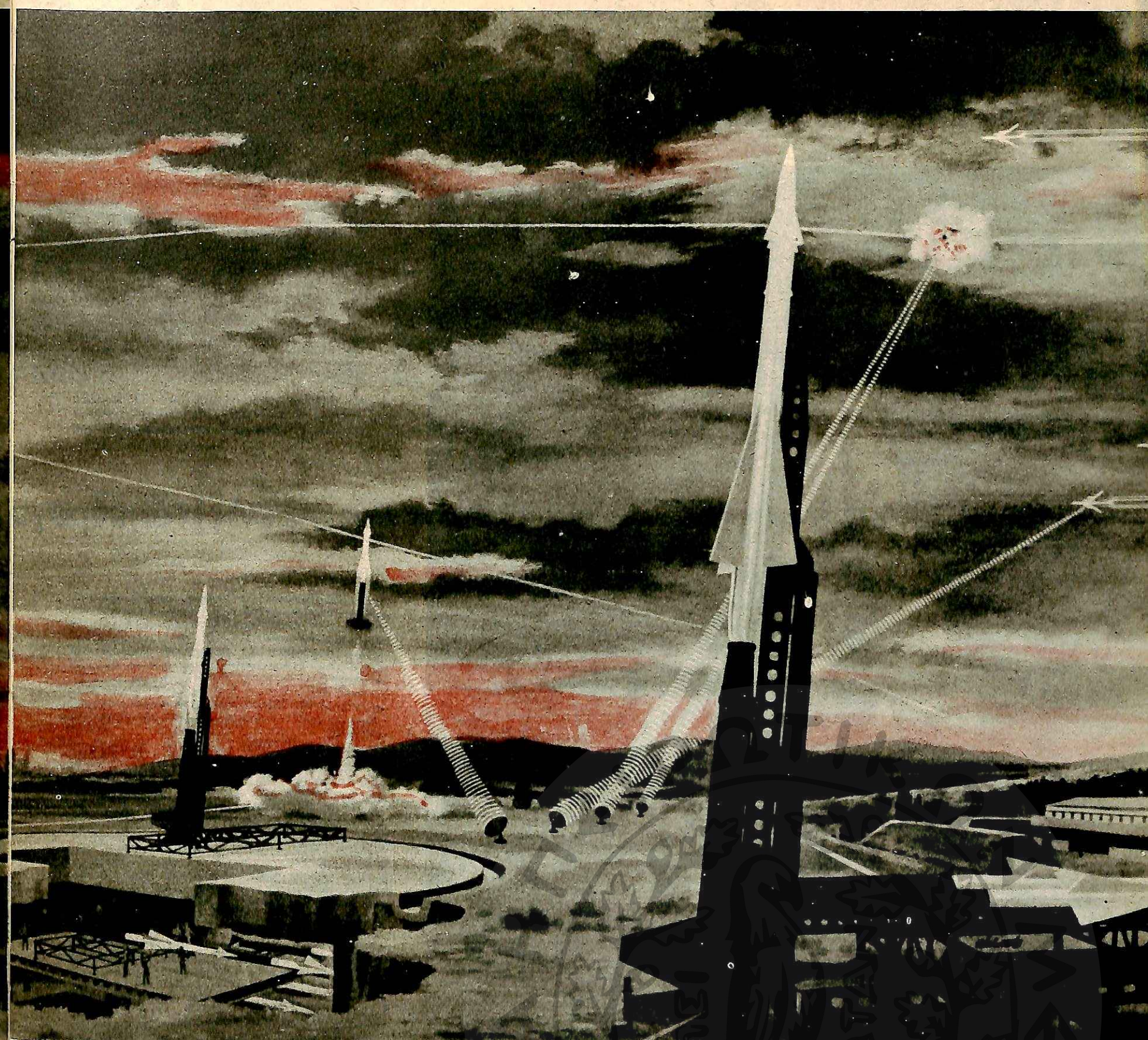
ΥΠΟΓΕΙΑ ΑΠΟΘΗΚΗ ΠΥΡΑΥΛΩΝ. ΤΑ ΠΑΛΙΑ «ΥΠΟΣΤΕΓΑ» ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΔΙΚΤΙΚΩΝ ΑΧΡΗΣΤΕΥΘΗΚΑΝ

ἄξιος τῆς Δύσεως. Καὶ μετὰ τὸν τρόπο αὐτὸ ὑπῆρχε μιὰ ἰσορροπία. Γιατὶ ὁ ὑποψήφιος σύγχρονος πολέμαρχος δὲν θ' ἀπεφάσιζε τὴν ἐπίθεση, ἐφ' ὅσον καὶ τὰ ἀεροπλάνα, ποὺ θὰ ἔστελνε νὰ βομβαρδίσουν μετὰ θερμοπυρηνικὲς βόμβες τὸν ἀντίπαλο, ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ καταστραφθοῦν πρὶν φθάσουν στὸ στόχο τους, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μεταξύ νὰ ὑποστῇ ὁ ἴδιος τὴν ἐπίθεση τῶν βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων τοῦ θύματός του μετὰ θερμοπυρηνικὲς βόμβες. Ὅταν εἶναι μαθηματικὰ δέσφαιη ἡ ἀμοιβαία καταστροφὴ, δὲν ὑπάρχει κέρδος καὶ ἐπομένως δὲν ὑπάρχει κίνδυνος πολέμου.

ΠΥΡΑΥΛΟΙ

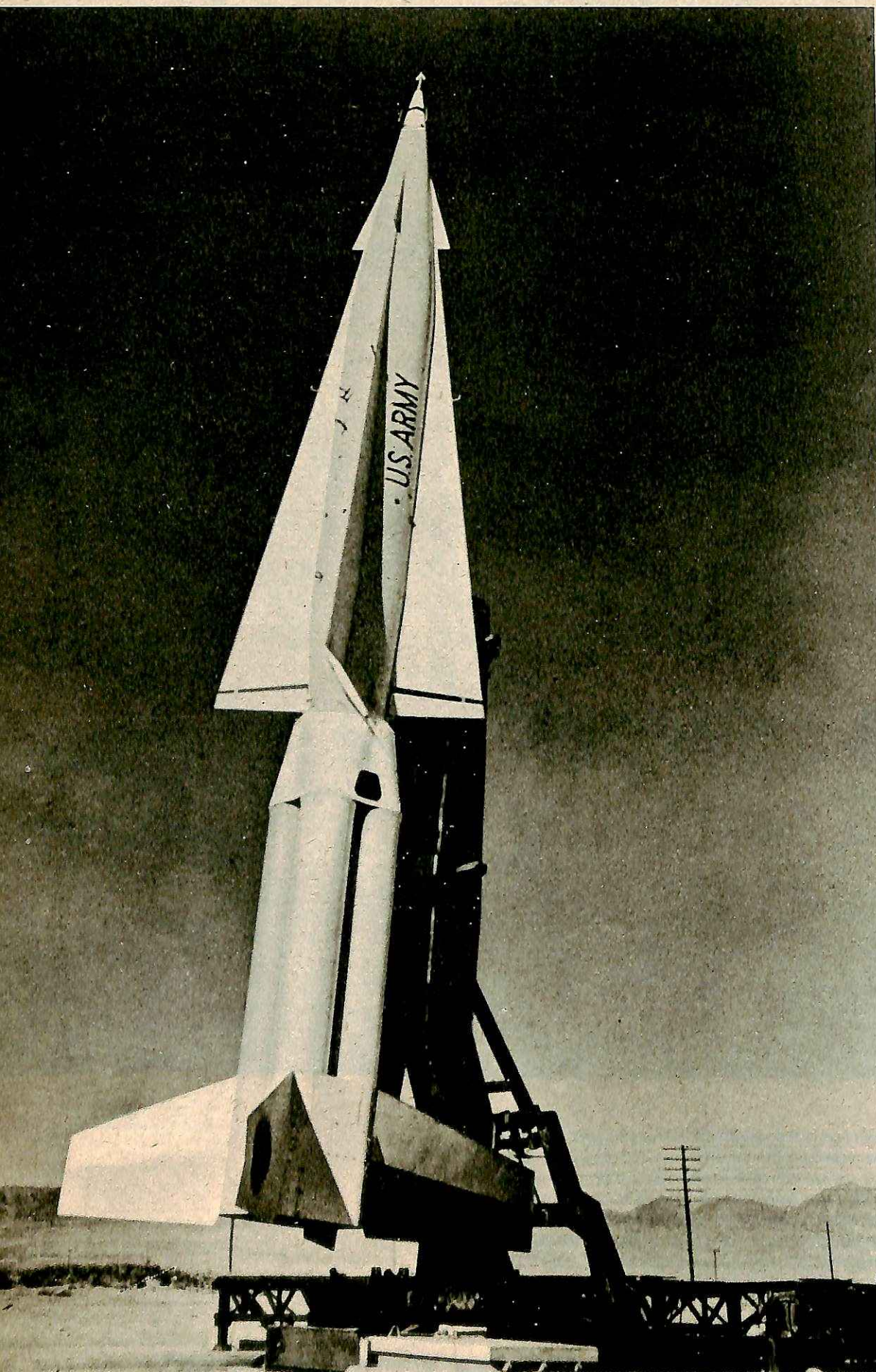
Εάν εχθρικά θωρακιστικά πλησιάσουν τις στρατηγικές περιοχές, οι πυροβολαρχίες πυραύλων «Νίκη» θα τεθούν σε δράση όπως παρουσιάζεται στη μεγάλη αυτή γραφική παράσταση. Παίρνοντας τ' όνομά τους από την αρχαία θεά Νίκη, της ελληνικής μυθολογίας, οι πυράυλοι «Νίκη», συγκροτούν το πρώτο σύστημα τηλεκατευθυνόμενων βλημάτων που προστατεύει τις αμερικανικές και τις συμμαχικές πόλεις σε ενδεχόμενη από αέρος επίθεση. Ο πύραυλος έχει την ικανότητα ν' ανακαλύπτει και νά καταστρέφει τους εχθρικούς στόχους, άσχετως έλιγμων άποφυγής ή προκαλύμματος σκότους ή νεφών.

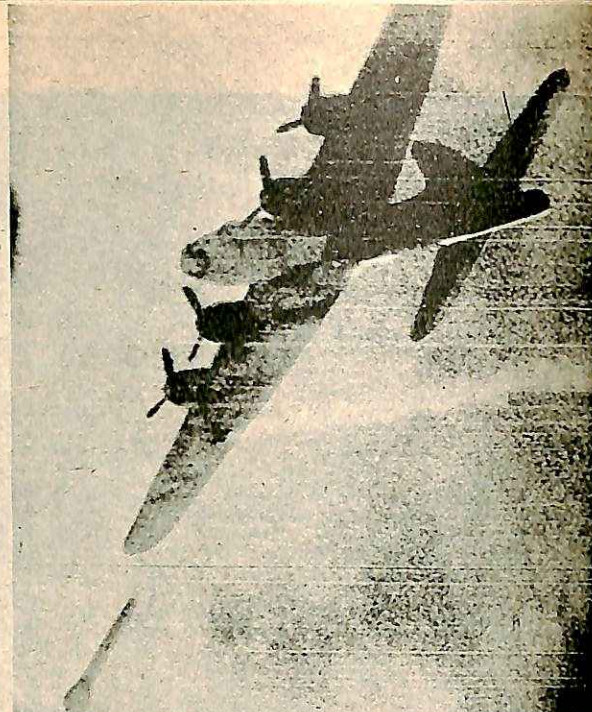
Ο πύραυλος «Νίκη» αποτελεί μέρος αναπόσπαστο ενός πολυσυνθέτου συστήματος άμυνας, το οποίο ηλεκτρονικώς έπισημαίνει τον στόχο και έξαπολύει αυτόματως στην κατάλληλη στιγμή το βλήμα για την καταστροφή του. Το σύστημα «Νίκη» πραγματοποιήθηκε από τη συνεργασία μιάς ομάδας εργαστηρίων έρευνών, του άμερικανικού στρατού, της εταιρίας τηλεφώνων Μπέλ, της εταιρίας άεροπλάνων Ντάγκλας, της Ουέστερν Έλέκτρικ Κόμπανυ. Σήμερα ή εταιρία Ντάγκλας παράγει μαζικώς τους πυραύλους «Νίκη», ενώ ή Ουέστερν Έλέκτρικ τους έφοδιάζει με το ηλεκτρονικό σύστημα έλέγχου.

ΟΠΩΣ ΚΙ' ΑΝ ΚΙΝΗΘΗ ΑΠΟ ΑΕΡΟΣ Ο ΕΧΘΡΟΣ ΟΙ ΠΥΡΑΥΛΟΙ «ΝΙΚΗ» ΘΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΝ

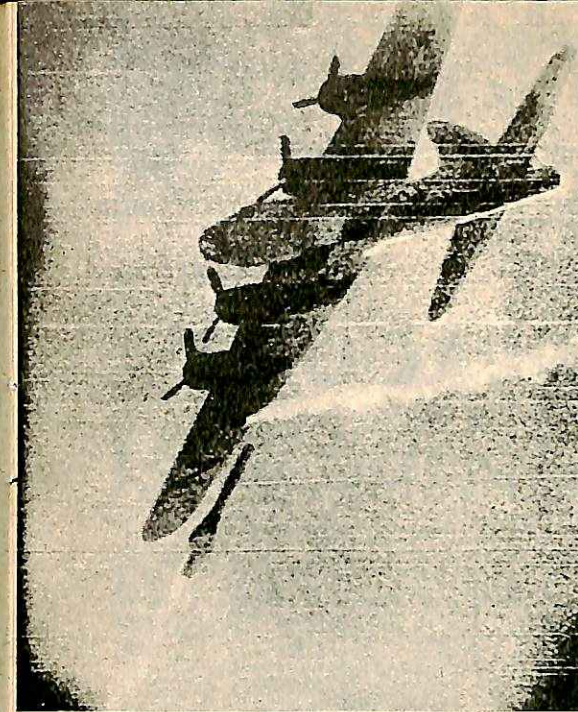
‘Ο πύραυλος «Νίκη» βρίσκει πάντα τόν στόχο
χάρη σ’ ένα αλάνθαστο σύστημα σκοπεύσεως

ΣΑΝ Ν’ ΑΝΑΔΥΕΤΑΙ από καμίνι της κολάσεως ο πύραυλος «ΝΙΚΗ-ΑΤΛΑΣ» ξεκινά κάθετα προς τόν ούρανό. Σε λίγο, με ταχύτητα 1.600 μιλίων την ώρα, θ’ αρχίσει την πορεία του προς τόν στόχο.

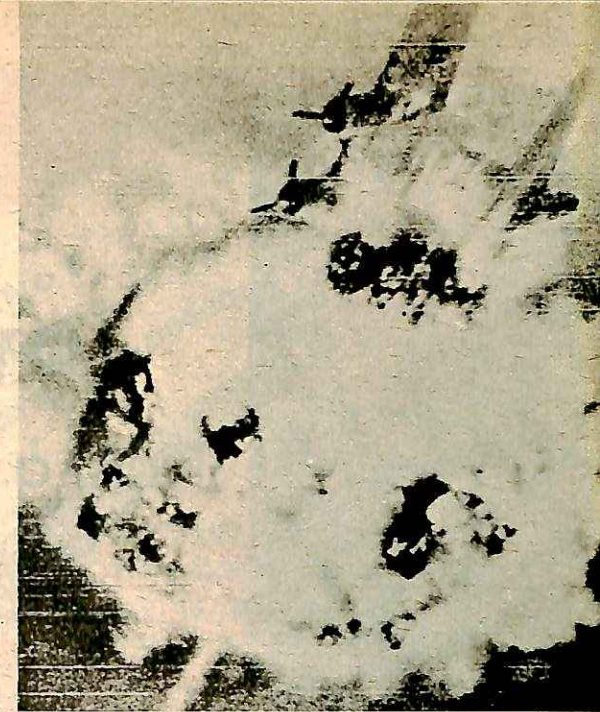
ΩΔΗΓΗΜΕΝΟΣ από τὸ σύστημα σκοπεύσεως τοῦ δικτύου τῶν ραντάρ, ὁ πύραυλος πλησίασε τὸ στόχο του. Τὸ ἐχθρικό ἀεροπλάνο εἶναι πιά

καταδικασμένο. ‘Ο,τι καὶ νὰ κάνη, ὁποιοδήποτε «χειρισμὸ ἀποφυγῆς», δὲν πρόκειται νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴ θανάσιμη ἐπίθεση τοῦ πυραύλου «ΝΙΚΗ»

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ «ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΠΥΡΟΔΟΤΗΣΕΩΣ», ἀπὸ τὸ σταθμὸ ραντάρ τοῦ ἐδάφους, ἔδωσε τὴ διαταγή. ‘Ο κῶνος τοῦ πυραύλου ἐξεοράγη καὶ ὁ στόχος κατεστράφη. ‘Αν ὁ σταθμὸς ραντάρ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ χειριστὴ, σκοπευτὴ καὶ πιλότο τοῦ πυραύλου, δὲν δώση διαταγή, ὁ πύραυλος ποτὲ δὲν ἐκρήγνυται.

Δὲν εἶναι ὑδρογονική βόμβα. ‘Απλῶς ἀντικαθιστᾷ τὸ πολεμικὸ ἀεροπλᾶνο

Τὴν ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων διατάραξε κάπως ὁ ρωσικὸς «σπούτνικ». Παρουσίασε μιὰ ὑπεροχή τῆς ‘Ανατολῆς, τὴν δυνατότητά της νὰ ρίξῃ θερμοπυρηνικὲς βόμβες, χωρὶς νὰ χρησιμοποίησῃ βομβαρδιστικὰ ἀεροπλᾶνα, ἐνῶ ἀντιθέτως διέθετε ἀεροπορία διώξεως γιὰ νὰ ἀναχατίσῃ τὴν θερμοπυρηνικὴ ἀντεπίθεσιν τῆς βομβαρδιστικῆς ἀεροπορίας τῆς Δύσεως. ‘Ο «σπούτνικ» ἀπεδείκνυε τὴν ἱκανότητα τῆς ‘Ανατολῆς νὰ καταστρέψῃ, χωρὶς νὰ κινδυνεύσῃ μαθηματικὰ νὰ καταστραφῇ.

Τὸ γεγονός αὐτὸ ἐπέφερε τὸν πανικὸ τῆς πρῶτης ἡμέρας, τὴν ἀναταραχὴ γιὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀδυναμίας καὶ ἐπομένως τοῦ κινδύνου, τὴν προσπάθεια τελικὰ γιὰ τὴν ἀντίδρασιν, τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ φαρμάκου ποὺ ἔπρεπε νὰ βρεθῇ γιὰ νὰ σωθῇ ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τὸν θανάσιμο κίνδυνον ποὺ ἐκρυβε ἡ ἀναταραχὴ τῆς ἰσορροπίας δυνάμεων ‘Ανατολῆς καὶ Δύσεως καὶ μέσων ἐπιθέσεως καὶ ἀμύνσης. Μετὰ τὴν πρώτη σύγκρουσιν, ἡ Δύσις προσπάθησε νὰ σκεφθῇ ψυχραιμότερα καί, τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1957, μαζεύτηκαν οἱ ἡγέτες της στὸ Παρίσι, γιὰ νὰ συζητήσουν καὶ νὰ διαπιστώσουν τὴν ἔκτασιν τοῦ κινδύνου καὶ τὰ μέσα ἀντιμεταπτώσεως. Καὶ τότε, στὸ Παρίσι, στὴν μοναδική αὐτὴν ἐποχὴν συζήτησιν τῶν πρωθυπουργῶν 15 κρατῶν, διαπιστώθηκε πὼς ἡ κατάσταση ἦταν μὲν κρίσιμη, ὅχι ὅμως καὶ ἀπελπιστικὴ καὶ πὼς, μέσα σ’ ἓνα χρόνον, θὰ εἴχε ἀποκατασταθῇ ἡ ἰσορροπία. Διαπιστώθηκε ὅτι μέσα στὸ 1958 θὰ ἦταν ἐτοιμὴ ἡ δυτικὴ ἀπάντησιν στὸ νέο ὄπλο, ποὺ καταργοῦσε τὴ σύγχρονη ἀεροπορία βομβαρδισμοῦ καὶ διώξεως. ‘Η ἀπάντησιν ἦταν ὁ πύραυλος. «‘Αντικείμενον ποὺ ἵπταται αὐτονομῶς κατευθυνόμενον πρὸς ἓνα στόχον», κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴ ὁρολογία. Πιο συγκεκριμένως ὁ «κατευθυνόμενος πύραυλος». Στους πυραύλους θὰ ἀντιτάσσοντο οἱ πύραυλοι. Μεγάλος ἀκτίνος γιὰ ν’ ἀντικαταστήσουν τὰ ἀεροπλᾶνα στρατηγικοῦ βομβαρδισμοῦ καὶ μικρῆς γιὰ τὰ ἀεροπλᾶνα διώξεως. ‘Ετσι, τὸ 1957 εἶναι σταθμὸς, ποὺ σημειώνει τὴ λήξιν τῆς βασιλείας τῶν πολεμικῶν φτερῶν καὶ τὴν ἐναρξιν τῆς βασιλείας τῶν «πυραύλων».

Οἱ πύραυλοι αὐτοὶ ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἓνα περίθλημα κυλινδρικό, τὸ ὁποῖο περικλείει τὸ μηχανισμό κινήσεως, τὸ μηχανισμό τῆς καθοδηγήσεώς του πρὸς τὸν στόχον καὶ τὴν ἐκρηκτικὴ γόμωσιν. Αὐτὰ εἶναι τὰ κύρια σημεῖα του. ‘Ολοι οἱ πύραυλοι, μικροὶ ἢ μεγάλοι, θερμοπυρηνικοὶ ἢ με συνθησιασμένους ἐκρηκτικὰς γόμωσιν, διηλεκτρικοὶ, διαπλανητικοὶ ἢ καὶ ἀπλοὶ πύραυλοι μεσαίας ἢ μικρῆς ἀκτίνος ἐνεργείας, ἔχουν κοινὰ

αὐτὰ τὰ τέσσερα στοιχεῖα. Καὶ ἡ διάσκεψιν τῶν Παρισίων ἀπέφασκε τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν κρατῶν τῆς Δύσεως μὲ πυραύλους. Μέσα στὴ σύγκρουσιν, ὅμως, τῶν 24 ὥραν τοῦ κινδύνου καὶ τῆς ἀγωνίας ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀνατολικῆς ὑπεροχῆς, τὶς στιγμὲς ποὺ ὁλόκληρη ἡ Δύσις ἔβλεπε νὰ ἀχρηστεύεται ἡ τεραστίαν πολεμικὴ τῆς ἀεροπορίας καὶ ν’ ἀνατρέπεται ἡ ἰσορροπία, ἡ προπαγάνδα καὶ ἡ διπλωματία τῆς ‘Ανατολῆς ἐπωφελήθηκαν. ‘Η διπλωματία ἀπεχώρησε ἀπὸ τὴν διάσκεψιν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, δημιουργώντας ἔτσι τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὑπάρχει ἀτμόσφαιρα πολέμου. ‘Η προπαγάνδα ἐσπείρε τὴ σύγκρουσιν μὲ τὴ φράσιν «βάσεις πυραύλων». Καὶ ἂν μὲν ἡ ἐνέργεια τῆς ἐπισήμου ἀνατολικῆς διπλωματίας δὲν εἶναι γνωστὸ κατὰ πόσον ἐπηρέασε τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως, εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ προπαγανδιστικὸν σῆμα ἐπέτυχε ἀπὸλυτα. «‘Οχι βάσεις», εἶπαν οἱ ‘Ανατολικοὶ καί, μέσα στὴν ἀτμόσφαιρα τῆς συγχύσεως καὶ τοῦ φόβου, «ὅχι βάσεις» ἐπαναλάμβαναν ὁ Γκέϊτσκελ τῆς ‘Αγγλίας, ὁ ‘Ολλενχάουσερ τῆς Γερμανίας καὶ ὁ ‘Αμερικανὸς Κένναν, ἀγκαλιάζοντας τὸ σωτήριο, ὅπως τὸ φανταζόντουσαν, «σχέδιο Ρομπάκι», γιὰ τὴν ἀποατομικοποίησιν τῆς Εὐρώπης καὶ πέφτοντας στὴν παγίδα τῆς συγχύσεως μεταξὺ θερμοπυρηνικῆς βόμβας καὶ πυραύλου. Γιατὶ ὁ πύραυλος δὲν σχετίζεται μὲ τὴν ὑδρογονική ἢ ἀτομικὴ βόμβα. ‘Ο πύραυλος ἀντικαθιστᾷ τὸ πολεμικὸ ἀεροπλᾶνο.

Η ΣΥΓΧΥΣΗ ΔΙΑΛΥΕΤΑΙ

Σιγά-σιγά, ὅμως, ἡ σύγκρουσις διαλύεται, ἡ προπαγάνδα χάνει τὴ δύναμίν της καὶ οἱ ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ἀμυνα τῆς Δύσεως ἀνακτοῦν τὴν ψυχραιμίαν τους καὶ μελετοῦν τὰ λάθη τους στὴν ἀντίδρασιν κυρίως ἐναντίον τῆς ἀνατολικῆς προπαγάνδας. ‘Εφοδιασμὸς μὲ πυραύλους, τῶν δυτικῶν κρατῶν, δὲν σημαίνει παρὰ ἐκσυγχρονισμὸς τῆς πολεμικῆς τῆς ἀεροπορίας καὶ τῆς ἀντιαεροπορικῆς τῆς ἀμύνσης. Οὔτε ὁ Κένναν, ὁ ἀλλοτε ‘Αμερικανὸς πρεσβευτὴς στὴ Μόσχα καὶ σύμβουλος τοῦ Στάλιν Νηπιάρσκιεντ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς ‘Ανατολῆς, οὔτε ὁ ἀρχηγὸς τῶν ‘Αγγλῶν ἐργατικῶν Γκέϊτσκελ ἢ τῶν Γερμανῶν σοσιαλιστῶν ‘Ολλενχάουσερ, εἶχαν ποτὲ διανοηθῇ νὰ ἐμποδίσουν τὴ χώρα τους στὴν προσπάθειαν ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν ἀεροπορικῶν πολεμικῶν τῆς μέσων. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ ὅλες τὶς ἄλλες χώρες, γιὰ ὅλα τὰ ἔθνη ποὺ ἔχουν ἀπόφασιν νὰ προστατεύσουν τὴν ἐθνικὴν τους κληρονομίαν. Καὶ στὴν ‘Ελλάδα ἀκόμη ἐπεκράτησε πολλὴ πλάνη καὶ σύγχυσις. Γιατὶ κανεὶς δὲν εἶχε στὶς στιγμὲς τῆς ἀγωνίας τὴν ψυχραιμίαν καὶ τὸ θάρρος, ποὺ αὐτὴ

ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΜΕΝΑ ΒΛΗΜΑΤΑ. ‘Η ἀμερικανικὴ πολεμικὴ βιομηχανία διαθέτει ἐν χρήσει καὶ ὑπὸ κατασκευὴν 38 διαφόρους τύπους κατευθυνόμενων βλημάτων, ποὺ ἡ ἀκτὶς ἐνεργείας των κυμαίνεται ἀπὸ 7 μίλια ὡς... τὸ ἀπείρο, μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, ἀφοῦ ἐξαπολύονται στὸ διάστημα καὶ περιστρέφονται γύρω ἀπὸ τὴ γῆ. Οἱ πύραυλοι ἐξελίσσονται ραγδαίᾳ. Τὰ πυροβόλα καὶ τ’ ἀεροπλᾶνα, μποροῦμε νὰ πούμε ὅτι ἀχρηστεύθηκαν. ‘Αν ἀχρηστεύονταν καὶ ὁ πύραυλος... ὁ κόσμος θὰ γέμιζε ἀπὸ ἐλπίδα.

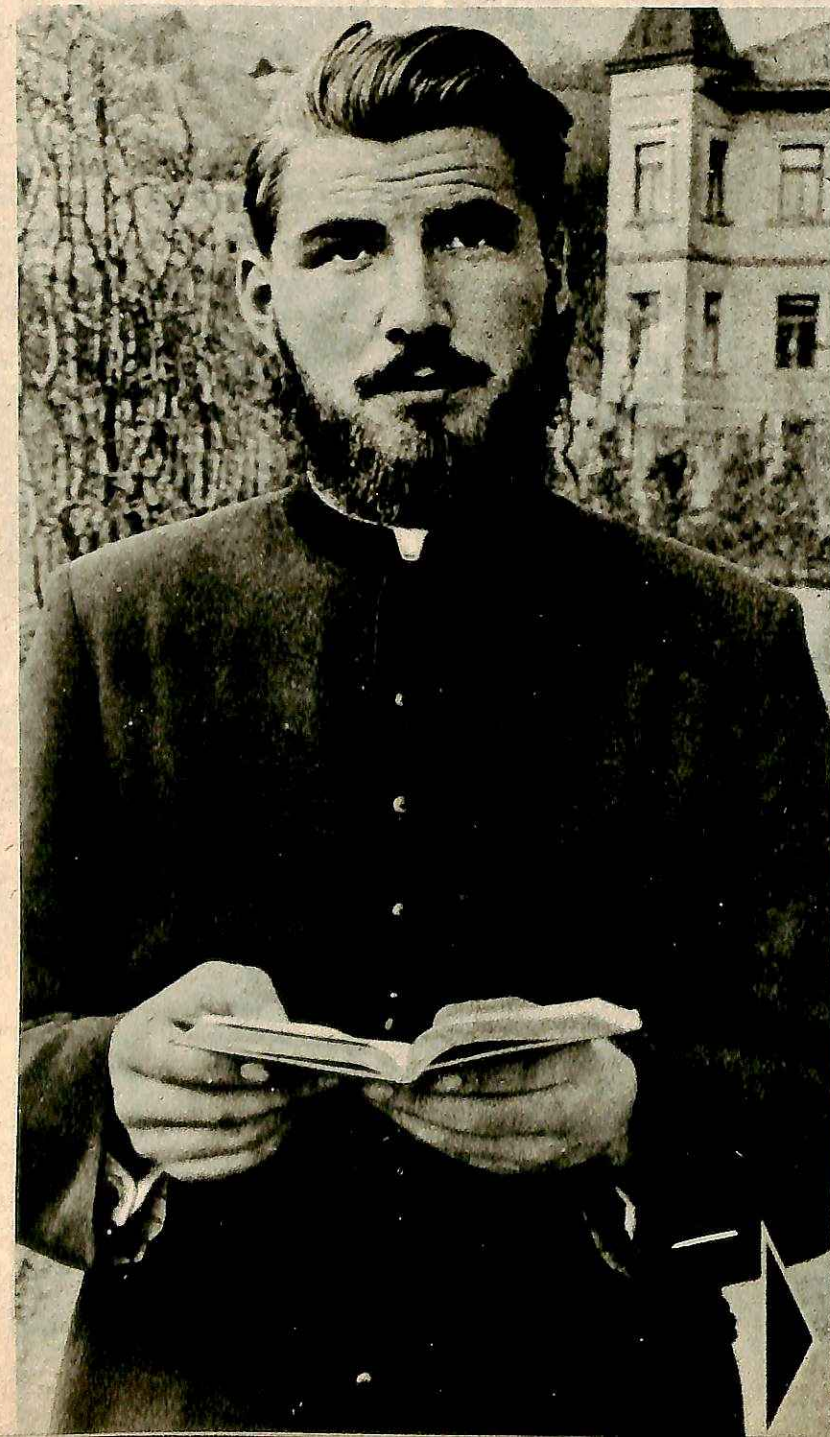
(Φωτ. U.S.I.S.)

ΣΤΑ 1939 ο Μάρτιν Μπόρμαν ήταν ένα χαρούμενο, ζωηρό παιδί.

ΔΕΚΑΕΝΝΕΑ χρόνια πέρασαν από τότε. 'Ο νεαρός Μάρτιν, από προνομιαχός γιός ενός χιτλερικού ηγέτου, έγινε ταπεινός θεράπων του Κυρίου.

Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΟΗΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
MARTIN ΜΠΟΡΜΑΝ ΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟ

ΦΥΓΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

-Πολλά πράγματα έχουν ανάγκη εξιλέωσης!

Ένας νέος αγωνίζεται να πάρη τη σωστή στάση απέναντι στην περίπτωση του πατέρα του. 'Η φρίκη εκατομμυρίων ανθρώπων συνοδεύει το άκουσμα του επιθέτου του, και ο αγώνας του νέου - ν' αρνηθῇ, να ξεχάση, να υπερασπίση τὸν πατέρα του; - ὠδήγησε στὸν Θεό. Ταπεινός, μέσα στοῖς ιερατικό σχῆμα, ἀναζητεῖ τὴν διέξοδο, ἴσως τὴν λήθη, ἴσως τὴν ἐξιλέωση γιὰ τὰ ἐγκλήματα ποὺ δὲν ἔκανε...

Ο Μάρτιν Μπόρμαν ὁ νεώτερος ἦταν ἓνα χαρούμενο παιδάκι. "Ἐτσι μᾶς τὸν δείχνουν οἱ φωτογραφίες τῆς μακρινῆς ἐκείνης ἐποχῆς, ποὺ ὁ πατέρας του ἦταν παντοδύναμος. "Ὅταν, στὰ 1939, ὁ «Ράιχλαίτερ» πῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν «Φύρερ» στὸ "Ὁμπερλάτσμπεργκ, στὴν ὀρεινὴ τοῦ διαμονῆς —τέτιες ἐπισκέψεις γίνονταν συχνά, ἀφού ὁ Μπόρμαν ἦταν ὁ πιὸ ἐμπιστος ἄνθρωπος τοῦ Χίτλερ καὶ κυριολεκτικά ἡ «σκιά του»— ἔβγαλε ὁ ἴδιος πολλές φωτογραφίες τοῦ γιου του, ποὺ δημοσιεύθηκαν τότε στὸν γερμανικὸ τύπο. "Ὁ μικρὸς Μάρτιν διακρίνεται σ' αὐτὲς γελαστός, ξενοιαστός, γεμῶτος ὑγείας, μὲ χιτλερική στολή, μικρογραφία πιστοῦ ἐμῆλους τοῦ κόμματος..." "Ἐξ ἡμερῶν ἀργότερα, ὁ κόσμος αὐτὸς γκεμίστηκε. "Ὡς τὰ 1947, ἐπὶ δυὸ δηλαδὴ δόκκληρα χρόνια, μιά πλαστὴ ταυτότητα προστάτησε τὸν μικρὸ Μάρτιν ἀπὸ τὴ σύλληψη. Οἱ δυνάμεις κατοχῆς τὸν ἀναζητοῦσαν παντοῦ, ὅχι μόνον ἐπειδὴ ἦταν πιά 15 ἐτῶν καὶ συνεπῶς ἐπικίνδυνος γιὰ πολιτικὴ δράση, μὰ καὶ ἰδίως γιὰ νὰ πάρουν μέσῳ αὐτοῦ, πληροφόρηση γιὰ τὴν παράξενη καὶ —πως εἴπαμε— χωρὶς ἴχνη ἐξαφάνιση τοῦ πατέρα του...

"Ὅταν ἐπὶ τέλους ἡ στρατιωτικὴ ἀστυνομία ἀνακάλυψε τὰ ἴχνη του, ὁ νεαρός Μάρτιν εἶχε κλειστὴ σὲ μιά ἱερασευστὴ, πρρητυτισμένους ἀπὸ ἑνὸς ἐυλαδικὸ χωρικό, ποὺ τὸν εἶχε κρύψει καὶ φιλοξενήσει.

«Ἐμῆς εὐτυχῆς ποὺ δρῆκα αὐτὸ τὸ δρόμο πρὸς τὸν Θεό», δήλωσε μὲ εὐσέβεια ὁ πᾶτερ Μπόρμαν στοὺς ρεπόρτερς καὶ φωτογράφους τῆς μεγάλης γερμανικῆς ἐπιθεωρήσεως «Στέρν», ποὺ τὸν ἐπισκέφθηκαν γιὰ νὰ τοῦ πάρουν μιά συνέντευξη, στὸν Οἶκο τοῦ "Ἰησοῦ στὸ "Ἰνσμπρουκ.

Σήμερα, ἡ οἰκογένεια Μπόρμαν, ποὺ ἦταν πολυμελὲστάτη, εἶναι σκορπισμένη σ' ὅλους τοὺς ἀνέμους. Μιά φωτογραφία τοῦ 1938 δείχνει τὴν φράου Γκέρτα Μπόρμαν ἀνάμεσα στὰ ἑξὶ παιδιὰ της: Τὸν Χαίνριχ, τὴν "Αἴκεν, τὸν Χέλμντ, τὴν Εὔα, τὴν "Ιρμγκαρντ καὶ τὸν Μάρτιν. "Ἡ φράου Γκέρτα, ἡ γυναίκα τοῦ Μπόρμαν, πέθανε στὰ 1946. Τὰ παιδιὰ τῆς ἡ σκοτώθηκαν ἡ σκορπίστηκαν στὰ διάφορα μέρη τῆς Γερμανίας κ' ἡ τύχη τους εἶναι σκοτεινὴ. Τὶ νὰ εἶνε, ὅμως, ὁ ὑπορχηγὸς τοῦ Χίτλερ, ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν ἔλειπε οὔτε στιγμή σχεδὸν ἀπὸ τὸ πλευρὸ του; Στὴ Νυρεμβέργη, ὁ Μπόρμαν καταδικάστηκε ἐρήμην εἰς θάνατον, ἀν καὶ πολλοὶ μάρτυρες εἶχαν καταθέσει ὅτι εἶχε σκοτωθῇ στὸ Βερολίνο, στὴν τελικὴ μάχη γιὰ τὴ γερμανικὴ πρωτεύουσα, ὅταν μπήκαν στὴν πόλη οἱ Ρῶσοι καὶ τὸ βαρὺ πυροβολικὸ τους, μαζὺ μὲ τὴν συμμαχικὴ ἀεροπορία, κονιορτοποιοῦσε τὰ τελευταῖα γερμανικὰ ὀχυρά.

"Ὁ πᾶτερ Μάρτιν, ὅμως, ἀμφισβητεῖ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα του: —Δὲν ἔχω ἀπιδείξεις οὔτε μάρτυρες, εἶπε στοὺς δημοσιογράφους τοῦ «Στέρν», ἀλλὰ δὲν ἔχω ἐπίσης καὶ τὴ θεοσιότητα πὺς ὁ πατέρας μου δὲν ζῇ πιά...

"Ἐνας ρεπόρτερ ρώτησε τότε τὸν νεαρὸ ἱεραπόστολο: —Μὰ καλὰ, ἀν ὁ πατέρας σας ζοῦσε, δὲν θὰ εἶχε προσπαθήσει νὰ ἐρῇ σ' ἐπαφὴ μαζὺ σας;

Κι ὁ πᾶτερ Μάρτιν ἀπάντησε:

—Δὲν τὸ πιστεύω... Κάθε ἀπόπειρά του νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὰ παιδιὰ του θάταν ἐξαιρετικὰ παράτολμη... Γιατὶ ἀκόμη κι ἂν βρισκεται στὸ ἐξωτερικὸ, σὲ κάποια μακρινὴ χώρα, ἡ χώρα αὕτη θάταν ἀναγκασμένη νὰ τὸν ἐκδώσῃ στοὺς συμμάχους, ὡς ἐγκληματία πολέμου...

"Ὁ Μάρτιν ὁ νεώτερος, ποὺ εἶναι τώρα 28 ἐτῶν κ' ἔχει περάσει ἐπὶ τὰ χρόνια στὸν ἱερεὺς Οἶκο τοῦ "Ἰησοῦ τοῦ "Ἰνσμπρουκ, λέει καθημερινὰ μιά προσευχὴ γιὰ τὸν πατέρα του στὸ μικρὸ παρεκκλήσι τῆς ἱεραποστολῆς. "Ὁ πᾶτερ Μάρτιν ἔχει κάνει τὴν μετάνοια καὶ τὴν προσευχὴ ἔργου τῆς ζωῆς του.

—Ἔρρω, λέει, κ' εἰμαι βαθύτατα πεπεισμένος, πὺς πᾶλλὰ πράγματα πρέπει νὰ ἐξιλεωθῶν, καὶ πιστεύω πὺς μπορῶ νὰ συμβάλω σ' αὐτὴ τὴν ἐξιλέωση!

Πάνω στὸ γραφειάκι του, ὁ πᾶτερ Μάρτιν ἔχει μιά φωτογραφία τοῦ πατέρα του, ποὺ τοῦ τὴν χάρισε μιά αὐστραλιανὴ ἐφημερίδα. Γιὰ τὸν μελλοντικὸ ἱεραπόστολο, αὕτη ἡ φωτογραφία δὲν δείχνει τὸν «Ράιχλαίτερ», τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἔχει στὴ συνείδησή του μερικὰ ἀπὸ τὰ ἀπαισιώτερα ἐγκλήματα τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ τὸν πατέρα του.

"Ὁ Μάρτιν ὁ νεώτερος βγαίνει συχνὰ στοὺς δρόμους τοῦ "Ἰνσμπρουκ γιὰ νὰ πουλήσῃ εἰκόνας ἀγίων καὶ δευτέρια μὲ θρησκευτικὰ ρητά. Κερδίζει ἔτσι λίγα χρήματα γιὰ τίς προσωπικὲς του ἀνάγκες.

Μέσα στὴν ἱεραποστολή, ὁ πᾶτερ Μάρτιν, μὲ τὴν πυκνὴ γενειάδα του, δὲν εἶναι παρὰ ἓνας παπᾶς ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους παπᾶδες. Δὲν γίνεται κανένας θόρυβος γύρω ἀπὸ τ' ὄνομά του, καμμιὰ ἐξάιρεση γιὰ τὸ πρόσωπό του. Οἱ αὐστηροὶ κανονισμοὶ τοῦ ἱερέματος ἰσχύουν γιὰ ὅλους: "Ἐγερση στίς 6, μαθήματα ὡς τὴ 1, ἐλευθερία ἀνάμεσα στὸ μεσημερινὸ γεῦμα καὶ τὴν ἀπογευματινὴν ἐργασίαν... Τὰ «χόμπυ» τοῦ πᾶτερ Μάρτιν εἶναι οἱ περίπατοι στὸν ὠραῖο κήπο τοῦ ἱερέματος, τὸ σκί, οἱ φωτογραφίες καὶ ἡ κιθάρα. Τὸ πρῶτο μέρος ὅπου θὰ πάη ὡς ἱεραπόστολος εἶναι τὸ Βελγικὸ Κογκό. "Ἀραγε, ἔχει σὲ κάποιο μακρινὸ μέρος τοῦ κόσμου μυστικὸ ραντεβὺ μὲ τὸν μυστηριώδη πατέρα του;

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ, ἄραγε, ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν ἔλειπε ποτὲ ἀπὸ τὸ πλευρὸ τοῦ Χίτλερ; "Ὁ Μάρτιν Μπόρμαν πατέρας ἔχει ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὸ 1945, ἀλλὰ ὁ ἱερωμένος γιὸς του ἀμφισβητεῖ ἀκόμη τὸ θάνατό του.

Ο ΠΑΤΕΡ ΜΠΟΡΜΑΝ ἔχει πάντα στὸ γραφειάκι του τὴ φωτογραφία τοῦ διαβόητου πατέρα του. Τοῦ τὴν ἔκανε δῶρον μιά αὐστραλιανὴ ἐφημερίδα.

ΝΕΚΡΟΙ 2.117
ΑΝΑΠΗΡΟΙ 25.000
ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ 00000;

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΦΟΡΟΣ
ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΠΛΗ-
ΡΩΣΕ Η ΕΛΛΑΣ ΜΕΣΑ
ΣΕ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ

ΑΙΤΙΑ

ΗΛΕΚΤΡΟΠΛΗΞΙΑΙ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΑ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ
ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΣΤΟ ΚΡΕΒΒΑΤΙ
ΠΤΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΣΚΑΛΕΣ
ΕΚΠΥΡΣΟΚΡΟΤΗΣΕΙΣ ΟΠΛΩΝ
ΠΤΩΣΕΙΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΜΟΛΥΝΣΕΙΣ ΑΠΟ ΚΟΨΙΜΑΤΑ
ΑΕΦΥΞΙΑΙ ΚΑΠ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ:

Τὸ φᾶσμα τῆς οἰκονομικῆς
ἀνάγκης γιὰ τὸν ἀνᾶπηρε,
τὴν ἀπροστάτευτὴ οἰκογένεια,
τὴν ἐπιχείρησι

ΛΥΣΙΣ:

Η ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ

ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

ἡ ὁποία προσφέρει:

ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙ ΘΑΝΑΤΟΥ
"Η ΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΑΝΑ-
ΠΗΡΙΑΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΑΤΥ-
ΧΗΜΑΤΟΣ

"Ὀλόκληρο τὸ ποσὸν τῆς ἀσφα-
λείας.

ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙ ΜΕΡΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ

"Ἐνα ποσὸν ἀνάλογο μὲ τὸν
βαθμὸ τῆς ἀναπηρίας.

ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙ ΠΡΟΣΚΑΙ-
ΡΟΥ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ

"Ἐνα ποσὸν γιὰ κάθε ἐβδομάδα
στὸ κρεβάτι καὶ μέχρι 100 ἐβ-
δομάδες.

"Ὅλα αὐτὰ **Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ**
σᾶς τὰ προσφέρει μὲ τὸ
καινούργιο συμβόλαιό της ποὺ
τὸ διακρίνουν

- α Οἱ ἀπλοὶ καὶ λογικοὶ ὁροὶ
- β Οἱ γενναῖοι ἀντιπαροχαὶ
- γ Τὰ χαμηλὰ ἀσφάλιστρα

Μισὸς καφὲς τὴν ἡμέρα ἀρκεῖ γιὰ νὰ
ἐξασφαλίστε τὸ μέλλον σας
καὶ τὴν οἰκογένειά σας.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
ΕΤΑΔΙΟΝΑΠΑΡΑΡΗΤΗΡΗΘΕΛΟΥ 1 ΤΗΛ. 23407 21311
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1927

← Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ Οικογένεια και ο πρόεδρος Σαμούν προσέρχονται στο γεύμα, που παρέθεσε στο ξενοδοχείο «Σαιν-Ζώρζ», προς τιμήν των υψηλών επισκεπτών, ο υπουργός των Ύψωτερικών του Λιβάνου, κ. Μάλικ.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΛΙΒΑΝΟ

ΜΙΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΑΚΑΤΑΛΥΤΗ
ΜΙΑ ΦΙΛΙΑ ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΕ ΜΕ ΤΗΝ ΧΑΡΑΥΓΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η θερμότητα υποδοχή που έπεφύλαξε ο λαός του Λιβάνου στους Έλληνες Βασιλείς κατά την σύντομη επίσημη επίσκεψή τους, αποδεικνύει ότι οι σχέσεις των δύο μεσογειακών χωρών είναι περισσότερο από κάθε άλλη φορά φιλικές. Η συνείδηση του μεσογειακού χώρου και των υποχρεώσεων που επιβάλλουν οι αρχαιότατοι πολιτισμοί του, ιδίως στον σημερινό ταραγμένο μας κόσμο, αναπτύσσεται, λαμβάνει καθημερινά σταθερότερη υπόσταση. Δεν είναι οι επίσημοι λόγοι που αντηλλάγησαν κενoi περιεχομένου. Έκφραζουν άκριβως και συνειδητοποιούν αυτή τη διάχυτη διάθεση των δύο λαών, που αν και δεν έχουν επιβλητική αριθμητική παρουσία είναι όμως σίγουροι ότι πολλά αγαθά μπορούν να προσφέρουν στην μεγάλη οικογένεια των εθνών.

«Τὸ μέλλον ἀνοίγεται ἐνώπιον ἡμῶν ὑπὸ τοὺς καλύτερος οἰωνοὺς διὰ μίαν στενὴν πάντοτε καὶ γόνιμον συνεργασίαν», διεκήρυξε ὁ Ἕλλην βασιλεὺς στὴν ἀντιφώνησή του πρὸς τὸν Λιβανὸ Πρόεδρο

↑ ΕΝΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ἀπὸ τὸ ἐπίσημο γεῦμα ποὺ παρετέθη στὸ Προεδρικὸ Μέγαρο. Ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη, ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Σαμούν, ἡ πριγκίπισσα Σοφία καὶ ὁ ὑπ. Γεωργίας τοῦ Λιβάνου

← ΜΙΑ ΘΕΡΜΗ ἀμοιβαία συμπάθεια, πέραν τῶν ἐθιμοτυπικῶν σχέσεων, ἀνεπτύχθη μεταξὺ τῆς Βασιλίσσης καὶ τῆς Κας Σαμούν, κατὰ τὴν πρό μνηνῶν ἐπίσκεψή τοῦ προεδρικοῦ ζεύγους τοῦ Λιβάνου στὴν Ἀθήνα.

ΦΙΛΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ στὸ προεδρικὸ γεῦμα. Ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ἡ πριγκίπισσα Σοφία συνομιλοῦν μὲ τὸν γιό τοῦ Λιβανέζου προέδρου καὶ τὴν σύζυγό του, ποὺ φημίζεται γιὰ τὴν καλλονὴ της.

Με την εύκαιρία της βασιλικής επίσκεψης οί ΕΙΚΟΝΕΣ παρουσιάζουν την φίλη χώρα όπως είναι σήμερα

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ της Βηρυττού σε κάθε εμφάνιση των Βασιλέων ξεδήλωναν με ζωηρές επευφημίες τα φιλικά αισθήματά των. "Άλλη μια εύκαιρία προς τούτο ήταν τα εγκαίνια του ελληνικού σχολείου στο προάστιο της Βηρυττού Τέλ Ζάτερ, το οποίο έδωσε στην ελληνική κοινότητα ο όμογενής κ. 'Αλ Σικιαρίδης.

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ ασπάζεται το Εύαγγέλιο, που κρατά ο πατριάρχης 'Αντιοχείας, κατά τη διάρκεια των εγκαίνιων του ελληνικού σχολείου του Τέλ Ζάτερ. Τα εγκαίνια του σχολείου υπήρξαν μια από της συγκινητικότερες ώρες της βασιλικής επίσκεψης. 'Ο 'Ελληνισμός του Λιβάνου, προσηλωμένος στα ύψηλα εκπαιδευτικά ιδανικά του, συνεχίζει ολοζώντανος την ευεργετική παρουσία του στο χώρο της Μεσογείου.

(Φωτ. Κ. Χατζηκωνσταντίνου)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ δεξίωση, που έδωσε ο πρόεδρος της Δημοκρατίας προς τιμήν των υψηλών ξένων του: 'Η πριγκίπισσα Σοφία, ο διάδοχος Κωνσταντίνος, ο πρόεδρος κ. Σαμούν και ο υιός του. Κατά το σύντομο διάστημα που έμεινε η Βασιλική Οικογένεια στον Λίβανο έδόθη επανειλημμένως η εύκαιρία να επιβεβαιωθούν επισήμως και άνεπισπώς τα φιλικά αισθήματα, τα οποία συνδέουν τους δυο πανάρχαιους λαούς.

"Όλοι στον Λίβανο αγαπούν τους "Ελληνες

Χαιρετιστήριοι κανονιοβολισμοί υπεδέχθησαν το περήφανο καταδρομικό μας, την «'Ελλη», όπου ευρίσκοντο οι 'Ελληνες Βασιλείς, ο διάδοχος Κωνσταντίνος και η πριγκίπισσα Σοφία. Δυο πολεμικά του Λιβάνου είχαν υποδεχθεί το ελληνικό σκάφος, εϋθύς μόλις προσήγγισε στα χωρικά ύδατα, και το συνόδευσαν τιμητικώς σ' όλο το υπόλοιπο μέρος του ταξιδιού. 'Η Βηρυττός ήταν σημαιοστολισμένη και επί ποδός οι κάτοικοί της περίμεναν να χαιρετίσουν τους υψηλούς ξένους των. Οι καμπάνες των ελληνικών εκκλησιών της πόλεως, από το πρωί, χτυπούσαν χαρμόσυνα. 'Επειτα, όταν στις 10 το πρωί οι Βασιλείς και ο πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Σαμούν, ο οποίος είχε ανέβη για να τους προϋπαντήσει στην «'Ελλη», απέβιβασθησαν στην προκυμαία από την προεδρική δενδινάκατο, όλος ο χώρος, πίσω απ' τα παρατεταγμένα τμήματα, γέμισε από μια ούρανομήκη ιαχή. 'Ασφαλώς ήταν κάτι περισσότερο από μια επίσημη υποδοχή ένας άρχηγού ξένου κράτους. 'Ηταν ή φιλία, ή θερμή συμπαραστάση και ή προσδοκία ενός καλύτερου μέλλοντος.

«Οί λαοί μας», έτόνισε αργότερα ο Βασιλεύς Παύλος στην αντιφώνησή του προς τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, «συνδέονται διά φιλίας, ή οποία χρονολογείται από την χαραυγήν της ιστορίας. Οί δεσμοί αυτοί ήδραϊώθησαν ένός του ευρύτερου πλαισίου της πατροπαραδότου φιλίας μας με όλον τον άραβικών κόσμον. Συνεσφίγγθησαν περαιτέρω απ' ής τα έθνη μας άνέκτρησαν την έλευθερίαν και ανεξαρτησίαν των. Το μέλλον ανοίγεται ούτω ένάπιον ήμών υπό τους καλτέρους οίανους, διά μίαν στενήν πάντοτε και γόνιμον εις όλους τους τομείς συνεργασίαν».

Π' όλες τις επίσημες εμφανίσεις των Βασιλέων, ασφαλώς ή συγκινητικότερη στιγμή ήταν όταν ο Βασιλεύς φοινίκισε το νέο ελληνικό σχολείο του Τέλ Ζάτερ, στα περίχωρα της Βηρυτ-

τού, το οποίο είναι δώρεα του όμογενοϋς Σικιαρίδη. Στα εγκαίνια χοροστάτησε ο πατριάρχης 'Αντιοχείας. 'Η συγκίνηση του Βασιλέως ήταν καταφανής και δέν έκρυψε την υπερηφάνειά του, όταν έδηλωσε ότι οι 'Ελληνες του Λιβάνου εκδηλώνουν εξαιρετική πρόοδο στην προσπάθειά των της διατηρήσεως του 'Ελληνισμού και της θρησκείας. Τέλος, ο Βασιλεύς ένεχείρισε επιταγήν 30.000 δολλαρίων για την άποπεράτωση του σχολείου.

Από τα δώρα που ανηλλάγθησαν αναφέρομε το άργυρό κύπελλο, που ο κ. Σαμούν προσέφερε στον Βασιλέα, και το παλαιό ελληνικό εικόνισμα, που ή Βασιλίσσα προσέφερε στην σύζυγο του προέδρου της Δημοκρατίας. Γιατί, ως γνωστόν, ο κ. και ή κ. Σαμούν είναι χριστιανοί, και αυτό αποτελεί μία από τις δυσκολίες που αντιμετώπιζουν στη χώρα τους. Τό ένάμισυ έκτακτο μύριο των Λιβανέζων είναι χριστιανοί και μουσουλμάνοι και, σύμφωνα με τό Σύνταγμα, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας πρέπει να είναι χριστιανός, ενώ ο πρόεδρος της κυβερνήσεως μουσουλμάνος. Οί μουσουλμάνοι κινούνται τώρα για να καταργήσουν αυτόν τον δυαδισμό, και στρέφονται προς την ιδέα της άραβικής ένότητος υπό τον πρόεδρο Νάσερ. 'Αλλά εκείνο που έχει μεγαλύτερη σημασία από τις εξελίξεις της πολιτικής, είναι ότι όλος ο πληθυσμός της χώρας, τόσο το χριστιανικό όσο και το μουσουλμανικό στοιχείο, άντικρύζει τους 'Ελληνες με φιλικά αισθήματα και σαν παράγοντες προόδου της χώρας του.

Άλλα ένδιαφέροντα στιγμιότυπα της επίσκεψης είναι ή μετάβαση των Βασιλέων στο ιστορικό όρος Λίβανος, στην περιοχή των κέδρων. 'Επίσης ή επίσκεψή τους στο 'Εθνικό Μουσείο της Βηρυττού, όπου περιεργάσθησαν αρχαιότητες πινακίδες φοινικικού αλφαβήτου και σαρκοφάγου από άργιλον, ήλικίας πολλών χιλιετηρίδων.

Η ΕΛΒΕΤΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Παρουσιάζει πραγματικά μεγάλο ένδιαφέρον ο Λίβανος. Τό θαυμάσιο κλίμα του, ο διαρκώς παρών παράξενος συνδυασμός του ανατολικού με τό δυτικό στοιχείο, γοητεύουν τον ξένο. Οί ΕΙΚΟΝΕΣ δημοσιεύουν την άνταπόκριση του συνεργάτου τους γερμανού δημοσιογράφου κ. Η. F. VOGEN-BECK για να γνωρίσουν οί άναγνώστες την ώραία, και φιλική μας χώρα της 'Εγγύς 'Ανατολής...

Δικαιολογημένα θα μπορούσε κανείς να χαρακτηρίση τον Λίβανο, έξ αίτίας της γεωλογικής του θέσεως και του προνομιακού, εξαίρετικά υγιεινού κλίματός του, σαν την «'Ελβετία της 'Εγγύς 'Ανατολής».

Πρίν από μερικές χιλιετηρίδες, οί 'Εβραίοι είχαν δώσει σ' αυτή τη χώρα, με τις χιονισμένες θουνοκορφές και τα άγρια, ρομαντικά τοπία, τό ταιριασμένο όνομα «Λίβανος», που σημαίνει «άσπρα βουνά».

Στά 1941, ο Λίβανος έλευθερώθηκε από τη γαλλική έντολή (που περιελάμβανε και τη Συρία) κ' έγινε ανεξάρτητο άραβικό κράτος, με δικό του Σύνταγμα και κυδέρνηση.

Από τότε, ή μικρή αυτή χώρα, όπου ζούν κάπου 2.000.000 άνθρωποι, έχει κάνει σημαντικώτατες προόδους στην πολιτιστική της εξέλιξη.

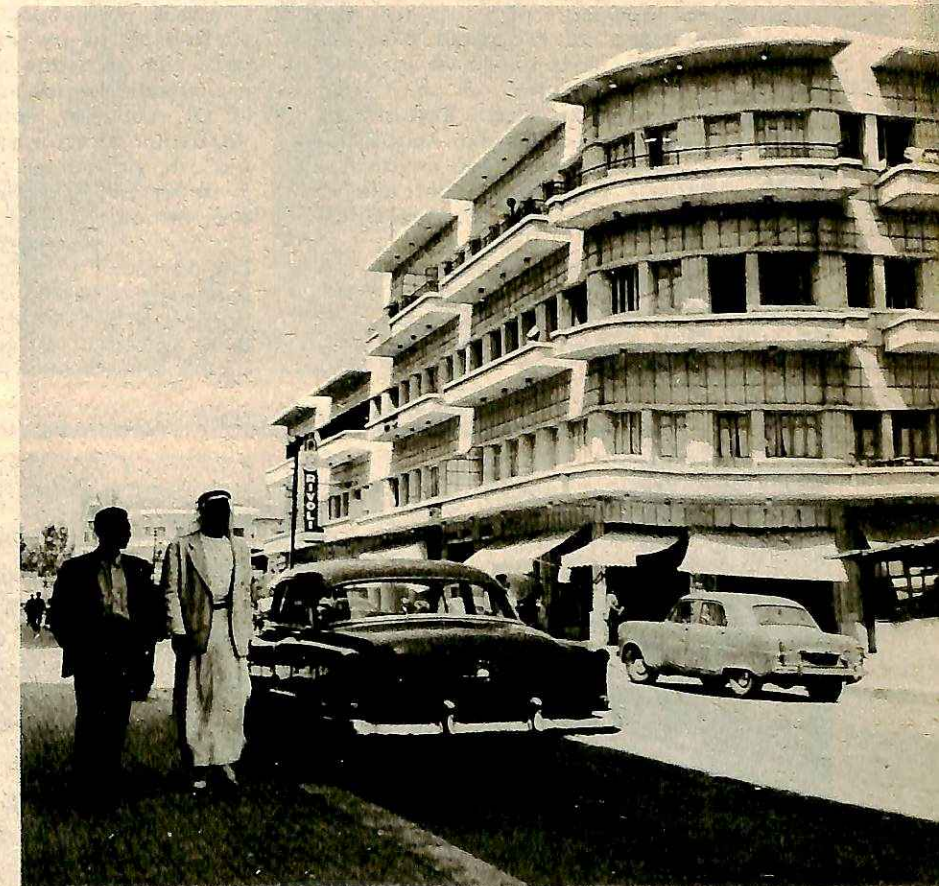
'Η Βηρυττός, πρωτεύουσα μαζί και κύριο λιμάνι, έγινε ένα σπουδαίο έμπορικό κέντρο, αλλά και μία εύχάριστη πόλη, όπου οί τουρίστες πολλών χωρών δίνουν τό ραντεβού τους. 'Η άνάμικτη δυτικοανατολική της ατμόσφαιρα, που προσελκύει ιδιαίτερα τους ξένους, προσφέρει τις εκλήξεις της άραβικής παραδόσεως σε συνδυασμό με τις άνέσεις των πιο πολιτισμένων ευρωπαϊκών πόλεων.

Στους στενούς της δρόμους, που σχεδόν δέν χωρούν τό διαρκώς όγκωδέστερο ρεύμα της κυκλοφορίας, συνωθούνται τά όχήματα σαν τις σαρδέλλες στο κουτί, ένώ στα μικρά πεζοδρόμια συνωστίζονται πυκνά πλήθη ανθρώπων.

'Ανοιχτές άσπροκόκκινες «Κάντιλλακ», με άσημένα πόμολα και πολυτελή ταπετασαρία, περνούν άργά, σαν άεροπλανοφόρα, μέσα στον άκεανό των όχημάτων και των ανθρώπων. Μέσα στα «υπεράεροδυναμικά» αυτά άμάξια κάθονται μελαψοί σείχηδες του Κουβαίτ, πραγματικοί «βασιλείς των πετρελαίων». Τά πρόσωπά τους είναι τυλιγμένα με τουρμπάνια, που προφυλάσσουν τό κεφάλι τους από τις πυρακτωμένες άκτίνες του ήλιου.

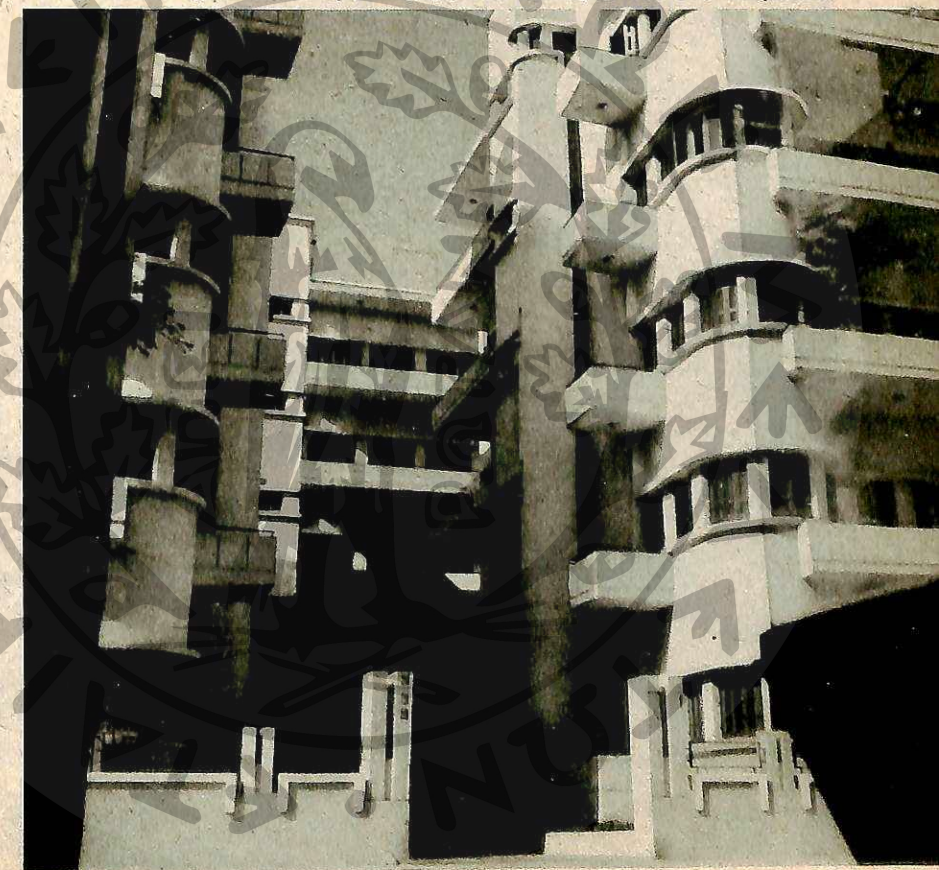
Αυτοί οί νεόπλουτοι «μεγαλοκαρχαρίες» της 'Ανατολής έχουν άφήσει μόλις πρό όλίγου τις έρημικές τους πετρελαιοπηγές για να διασκεδάσουν στα μοντέρνα καμπαρέ της Βηρυττού και να ξεκουράσουν λίγο τό μάτι τους πάνω στις καμπύλες των Γαλλίδων, που χορεύουν σ' αυτά τά νυχτερινά κέντρα.

Βεδουίνοι, με τις τραχιές κελεμπές τους, που έχουν προσωρινά άνταλλάξει τά άντίσκηνα της έρήμου με τά δωμάτια των πολυτελών ξενοδοχείων, θαυμάζουν με τά φλογερά τους θλέμματα άράτες, καλοκαμωμένες Λιβανέζες, που στέκονται μπροστά στις θυρίδες

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ οικοδομές ύψώνονται σ' όλα τά σημεία της πρωτεύουσας. Είναι φθηνές και άνετες κατοικίες για τους υπαλλήλους και έργατες.

Οί ΠΑΛΑΙΟΙ φαραδες της Σάιντα ζούν σήμερα σε μοντέρνες πολυκατοικίες. Πολλοί έχουν αυτοκίνητο —χάρη στα δολλάρια και στο πετρέλαιο.

Η χώρα των γοητευτικῶν αντιθέσεων

τῶν καταστημάτων τῆς μόδας. Οἱ θεοδούνοι αὐτοὶ ἔρχονται ἀπὸ τῆ συριακῆ ἔρημο, μαζί με τὶς πολυάριθμες «συζύγους» τῶν, ποὺ φοροῦν φερετζέδες καὶ περπατοῦν ὅλες μαζί ἀπὸ πίσω τους, με τὸ σκοπὸ νὰ ψωνίσουν διάφορα εἶδη —ἀπαραίτητα καὶ μὴ.

Στὴν κεντρικὴ πλατεία, ποὺ ἔχει στὴ μέση πολλοὺς φοινίκες καὶ ἐξωτικά λουλούδια, ὑπάρχουν ἑκατοντάδες ταξί, ποὺ πηγαينوῦνται πυρετωδῶς. Οἱ κάτοικοι προτιμοῦν νὰ χρησιμοποιοῦν ταξί, παρὰ λεωφορεῖα καὶ τράμ.

Ἐπειδὴ πολλὰ πρόσωπα κινοῦνται σὲ μιὰ σχετικῶς μικρὴ περιοχή, κ' ἡ τιμὴ τῆς θενζίνης εἶναι σχετικὰ φτηνὴ, ἡ τιμὴ τους εἶναι πολὺ χαμηλότερη ἀκόμη κι ἀπὸ τῶν λεωφορείων τῆς Εὐρώπης.

Στὴν ἴδια πλατεία περιμένουν καὶ τὰ ποῦλμαν τοὺς τουρίστες. Αὐτὰ τὰ ποῦλμαν ἐκτελοῦν τὴ διαδρομὴ Βηρυττοῦ-Δαμασκού, νύχτα-μέρα, με τὴν χαμηλὴ τιμὴ τῶν 40 δραχμῶν. Ἡ ἀπόσταση εἶναι 112 χιλιόμετρα ὁρεινοῦ αὐτοκινητοδρόμου.

Οἱ τουρίστες, ποὺ δὲν λείπουν οὔτε τὸ καλοκαίρι οὔτε τὸν χειμῶνα, κάνουν τὸ πρωὶ σκί στὶς χιονισμένες πλαγιὲς τῶν βουνῶν καὶ τ' ἀπόγευμα θαλάσσιο σκί στὴ γαλαζοπράσινη Μεσόγειο.

Ἐπάνω στὰ βουνά, στὸ Μπααλμπέκ, σ' ἓνα ὄροπέδιο, θρίσκονται τὰ χορταριασμένα ἐρεῖπια —κολῶνες, τείχη καὶ σκάλες— τῶν πολλῶν ναῶν, ποὺ εἶχαν χτίσει πρὶν ἀπὸ 2000 χρόνια οἱ Ρωμαῖοι. Ἀμερικανοί, Γερμανοί, Σκανδιναβοὶ καὶ Γάλλοι κοιτάζουν

κατάπληκτοι αὐτὰ τὰ ἀριστουργήματα τῆς ρωμαϊκῆς ἀρχιτεκτονικῆς, κ' οἱ φωνές τους ἀντηχοῦν παράξενα ἀνάμεσα στὶς κιονοστοιχίες τοῦ ναοῦ τοῦ Βάκχου, ποὺ ὀρθώνεται πάνω ἀπὸ τὰ ἄλλα ἐρεῖπια τοῦ Μπααλμπέκ.

Οἱ μισοὶ κάτοικοι τοῦ Λιβάνου εἶναι χριστιανοὶ διαφόρων δογμάτων, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι εἶναι μωαμεθανοί. Σχεδὸν τὸ ἓνα τρίτο τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας μένει στὴ Βηρυττό, ὅπου θρίσκονται τὰ 2)3 τῶν γραφείων ὅλων τῶν ντόπιων καὶ ξένων ἐταιριῶν. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν Γάλλων ἀποίκων, οἱ Ἀραβες δὲν ἔγιναν μόνον καλοὶ χριστιανοί, ἀλλὰ καὶ ἱκανώτατοι ἐπιχειρηματίες. Σήμερα, ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Λιβανέζων ἐμπόρων περνοῦν ὅλες σχεδὸν οἱ εἰσαγωγὲς καὶ ἐξαγωγὲς τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς, πράγμα ποὺ ἐξασφαλίζει ὑτοὺς εὐτυχεῖς κατόικους τοῦ Λιβάνου ἱκανοποιητικὰ εἰσοδήματα.

Ἡ ἔλλειψη ἀξιόλογων φάρων καὶ ὁ αὐτὸς δὲν ἐπιτρέπει στὴν κυβέρνηση τὴν ἱδρυση ἀτομικῶν ἐργοστασίων ἢ τὴν κατα-

σκευὴ ἀεριοθουμένων, ἀλλὰ τὰ δημόσια ἔσοδα ἀρκοῦν γιὰ τὴν κατασκευὴ νοσοκομείων, ἐργατικῶν κατοικιῶν, σχολείων κι ἄλλων χρησίμων ἱδρυμάτων, ποὺ ὠφελοῦν τὸν πληθυσμό.

Μιά πολὺ καλὴ λεωφόρος, ποὺ ἀκολουθεῖ με πολλὰς καμπύλες τὴν ἀκτὴ τῆς Μεσογείου, ὁδηγεῖ ἀπὸ τὴν Βηρυττό στὴν Σάιντα (τὴν ἀρχαία Σιδῶνα). Ἐκεῖ θρίσκονται πολλὰ δημόσια θαλάσσια λουτρά κ' οἱ τουρίστες ἐκθέτουν τὰ σώματά τους ὅλη τὴν ἡμέρα στὶς καυτερὲς ἀκτίνες τοῦ μεσογειακοῦ ἡλίου, γιὰ νὰ γυρίσουν στὴν πατρίδα τους μελαψοὶ σὰν Ἀραβες.

Τὸ «μαῦρο χρυσάφι»

Σήμερα, ἡ Σάιντα εἶναι σημαντικὸ λιμάνι ἐξαγωγῆς πετρελαίων στὴ Μεσόγειο, κ' ἡ «Ἀράμκο», ἡ ἀμερικανοαραβικὴ ἐταιρία πετρελαίων, τοῦ ἔχει κάνει στὰ τελευταῖα χρόνια τεράστιες ἐγκαταστάσεις.

Ἔτσι, ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε θρίσκονταν τὰ ξύλινα πλοῖα, οἱ τριήρεις τῶν Φοινίκων, ἀγκυροβολοῦν σήμερα τὰ ὑπερπετρελαιοφόρα τοῦ Ὠνάση, γιὰ νὰ γεμίσουν τὰ τεράστια «στομάχια» τους με τὸν «μαῦρο χρυσό», ποὺ νύχτα-μέρα φτάνει ἀπὸ τὴ Σαουδικὴ Ἀραβία στὴ Σάιντα, χάρις τὸν μεγάλο πετρελαιοαγωγό.

Αὐτὸς ὁ πετρελαιοαγωγὸς ἔχει κατασκευασθῇ ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς, ποὺ ἐκμεταλλεύονται τὶς πετρελαιοπηγὲς τοῦ Περσικοῦ Κόλπου. Στὴ Σάιντα θρίσκονται, ψηλά στὰ βουνά, τεράστιες δεξαμενὲς πετρελαίου, ποὺ δὲν εἶναι ποτὲ ἄδειες. Τὸ πετρέλαιο χύνεται ἀπὸ τὶς δεξαμενὲς αὐτές, χωρὶς ἀντλίες, με σωλῆνες ποὺ κατεβαίνουν ὡς τὴν ἀκτὴ, στὰ πετρελαιοφόρα.

Ἀλλ' ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Σάιντα, ἔχει πολὺ ἀναπτυχθῇ τὸν τελευταῖο καιρὸ καὶ ἡ Τρίπολη, στὸ θόρειο τμήμα τῆς χώρας. Τὸ παλιὸ αὐτὸ καὶ παραμελημένο λιμάνι ἔγινε ἐπίσης σημαντικὸ κέντρο ἐξαγωγῆς πετρελαίων. Ἐκεῖ φθάνουν οἱ πετρελαιοαγωγοὶ τῆς ἐταιρίας πετρελαίων τοῦ Ἰράκ, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὰ πετρελαιοφόρα πεδία τοῦ Κιρκούκ.

Τὰ πανάρχαια κέδρα

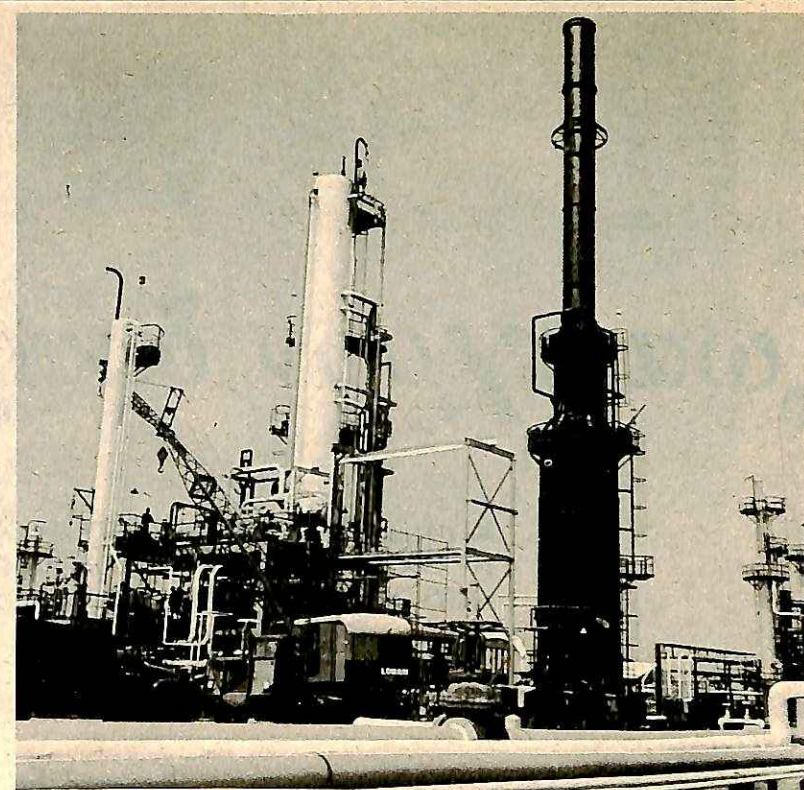
Ἀπὸ τὴν Τρίπολη ἕνας ἀσφαλτοστρωμένος δρόμος με πολλὰς «κορβέλλες» ὁδηγεῖ στὰ βουνά, ὅπου, σὲ ὕψος κάπου 2.000 μέτρων, θρίσκονται πυκνότατα δάση με τὰ ἀρχαιότερα δένδρα τοῦ κόσμου. Αὐτοὶ οἱ γίγαντες, ποὺ ἔχουν ἀντιμετωπίσει θαρραλέα καὶ σταθερὰ ὅλες τὶς δυνάμεις τῆς φύσεως, εἶναι τὰ περίφημα κέδρα τοῦ Λιβάνου.

Τουρίστες, με τὶς παρδαλὲς τους ἐνδυμασίες μαζεύνονται ἐκεῖ, φορτωμένοι με τὰ σκί τους, γιὰ νὰ θαυμάσουν τὰ πανάρχαια δένδρα. Διάφορα «φυνικυλαίρ» τοὺς μεταφέρουν στὰ σημεία ἐκεῖνα, ὅπου μποροῦν νὰ ἐπιδοθοῦν ἀνετα στὸ σκί. Εἶναι τόσο πολλὲς οἱ ὥραϊες χιονισμένες πλαγιές, ὥστε τὰ μέρη αὐτὰ δικαίως παρομοιάζονται με τὶς τοποθεσίες τῶν ἐλβετικῶν βουνῶν.

Ἐλάχιστοι εἶναι οἱ τουρίστες ποὺ περνοῦν τὰ θράδεια τους στὰ κέντρα διασκέδασεως τῆς Βηρυττοῦ. Οἱ περισσότεροι, καὶ ἰδίως οἱ φίλοι τῶν θαλάσσιων σπόρ, προτιμοῦν νὰ κάνουν ἐκδρομὲς με μικρὰ πλοῖα, ποὺ τοὺς μεταφέρουν σ' ἀνοιχτά, κάτω ἀπὸ τὸν ἀστροφώτιστο νυχτερινὸ οὐρανὸ.

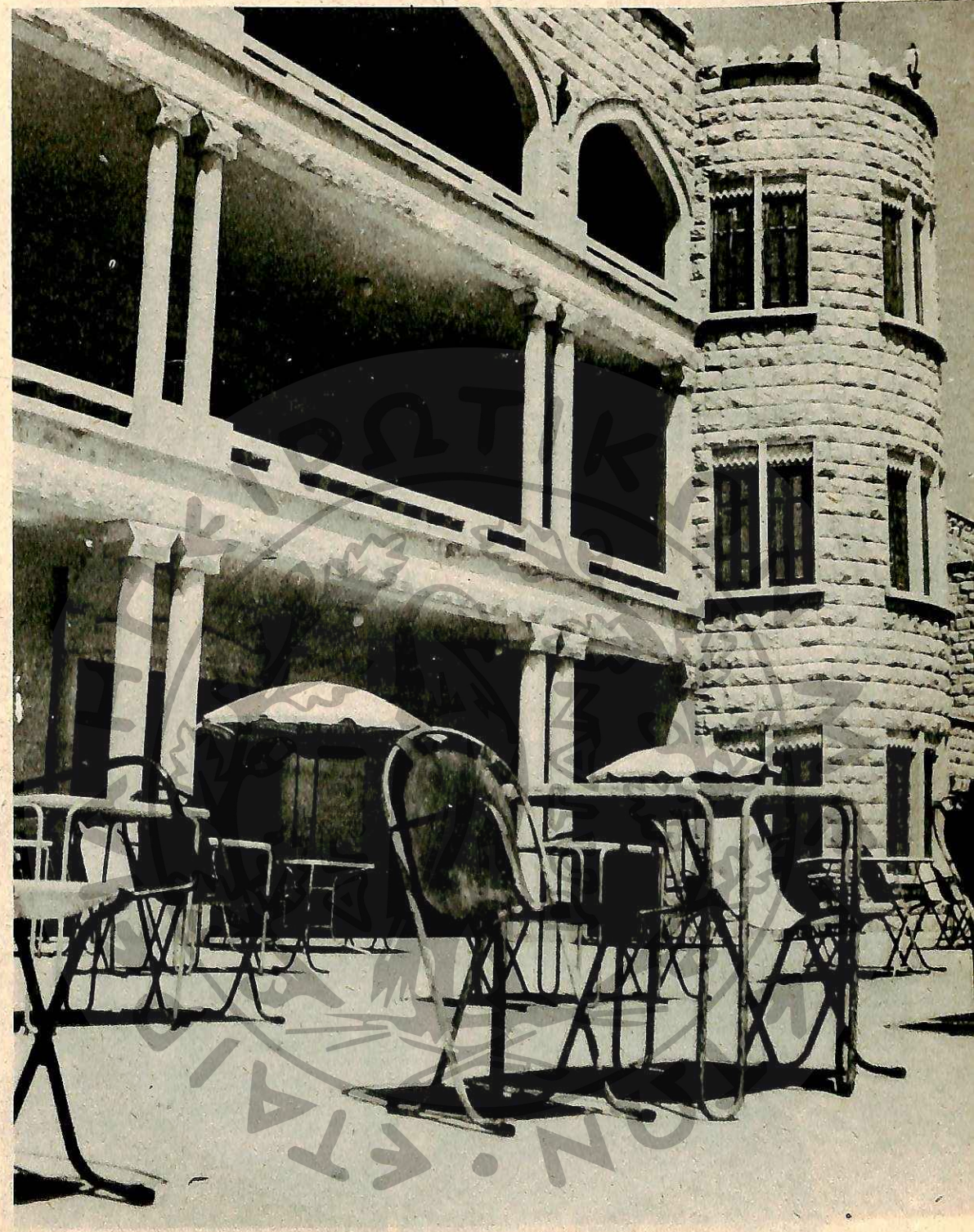
Τὴν ὥρα ποὺ οἱ μωαμεθανοὶ ἀκοῦνε τὶς φωνές τοῦ ἱμάμη τους, ποὺ τοὺς καλεῖ στὸ τζαμί γιὰ τὴν πρώτη πρωϊνὴ προσευχή, γυρίζουν στὰ ξενοδοχεῖα τους, γιὰ νὰ κοιμηθοῦν ὡς τὸ μεσημέρι, οἱ ξενύχτηδες, ποὺ περᾶσαν τὴ θραύδα τους στὰ καμπαρέ, θαυμάζοντας τοὺς χοροὺς τῆς κοιλιᾶς, ποὺ ἐκτελοῦν ἐκεῖ οἱ Λιβανέζες χορεύτριες...

Κείμενο καὶ φωτογραφίες Η. F. Vogenbeck

Ἡ «ΚΑΛΤΕΞ» - Πετρὸλεονμ Κόμπανου» ἔχει κατασκευάσει τεράστια διυλιστήρια πετρελαίου, γιὰ τὴν ἐπιτόπιο ἐπεξεργασία τοῦ «μαύρου χρυσοῦ», ποὺ μετέφερε μέσα σὲ λίγα χρόνια τὴν ὅψη τῆς χώρας.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ με ὅλες τὶς ἀνέσεις ἐξασφαλίζουν στοὺς τουρίστες εὐχάριστες διακοπές. Ἐνῶ τὸ πρωὶ κάνουν σκί στὶς χιονισμένες πλαγιές τοῦ Λιβάνου, τὸ βράδυ οἱ ξένοι ἀπολαμβάνουν τὸ μεσογειακὸ σεληγνῶφως στὶς μεγάλες βεράντες ποὺ φτάνουν μέχρι τὴ θάλασσα.

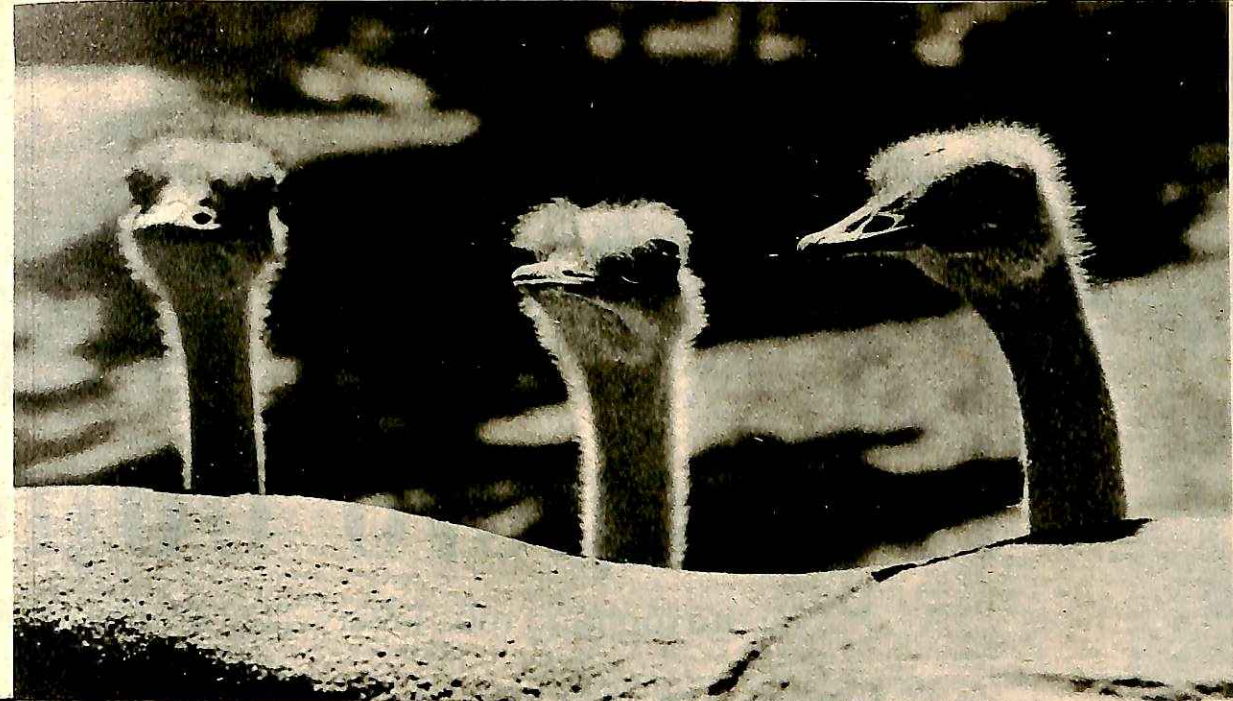

ΠΑΡΑΦΩΝΙΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΦΤΩΧΟΣ ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ. Η ΧΩΡΑ ΩΣΤΟΣΟ ΠΡΟΩΔΕΥΕΙ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΡΑΓΔΑΙΑ

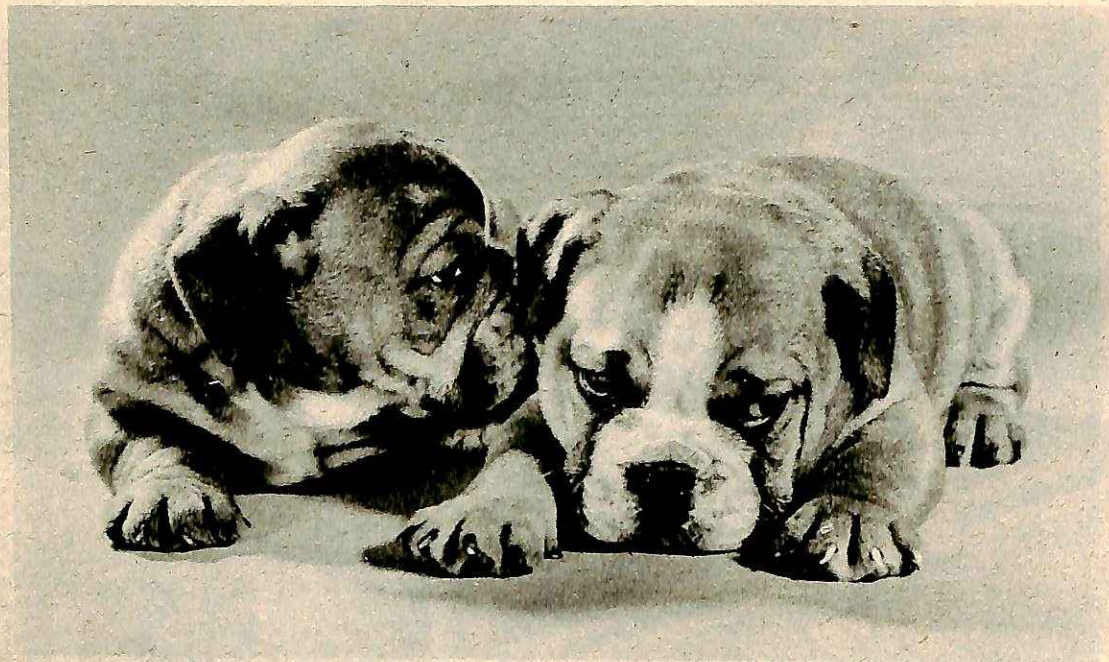

Τὰ ζῶα ἔχουν δική τους γλῶσσα

ΚΙ' Ο ΓΝΩΣΤΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΖΩΝ ΓΚΑΤΖΝΤΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ Ν' ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟ ΤΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙΚΕΙΕΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ...

«ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ἔλατε νὰ δῆτε τί ἀστεῖοι πού εἶναι οἱ ἄνθρωποι. Καί τί κουτομπόληδες. Ἡ κυρία Μαριάνα ἔπιασε κουδέντα μὲ τὴ γειτόνισσα καὶ τὸ τσουκάλι τῆς τσίκνισε στὴ φωτιά...»

(Φωτ. Camera Press)

«ΘΕΛΕΙΣ νὰ σοῦ πῶ κάτι, ἀλλὰ νὰ μὴν τὸ μαρτυρήσῃς στοὺς ἄλλους. Γιά ρίξε μιά ματιά στὸ τραπέζι τῆς κουζίνας. Βλέπεις πόσο ὀμορφο κόκκαλο...»

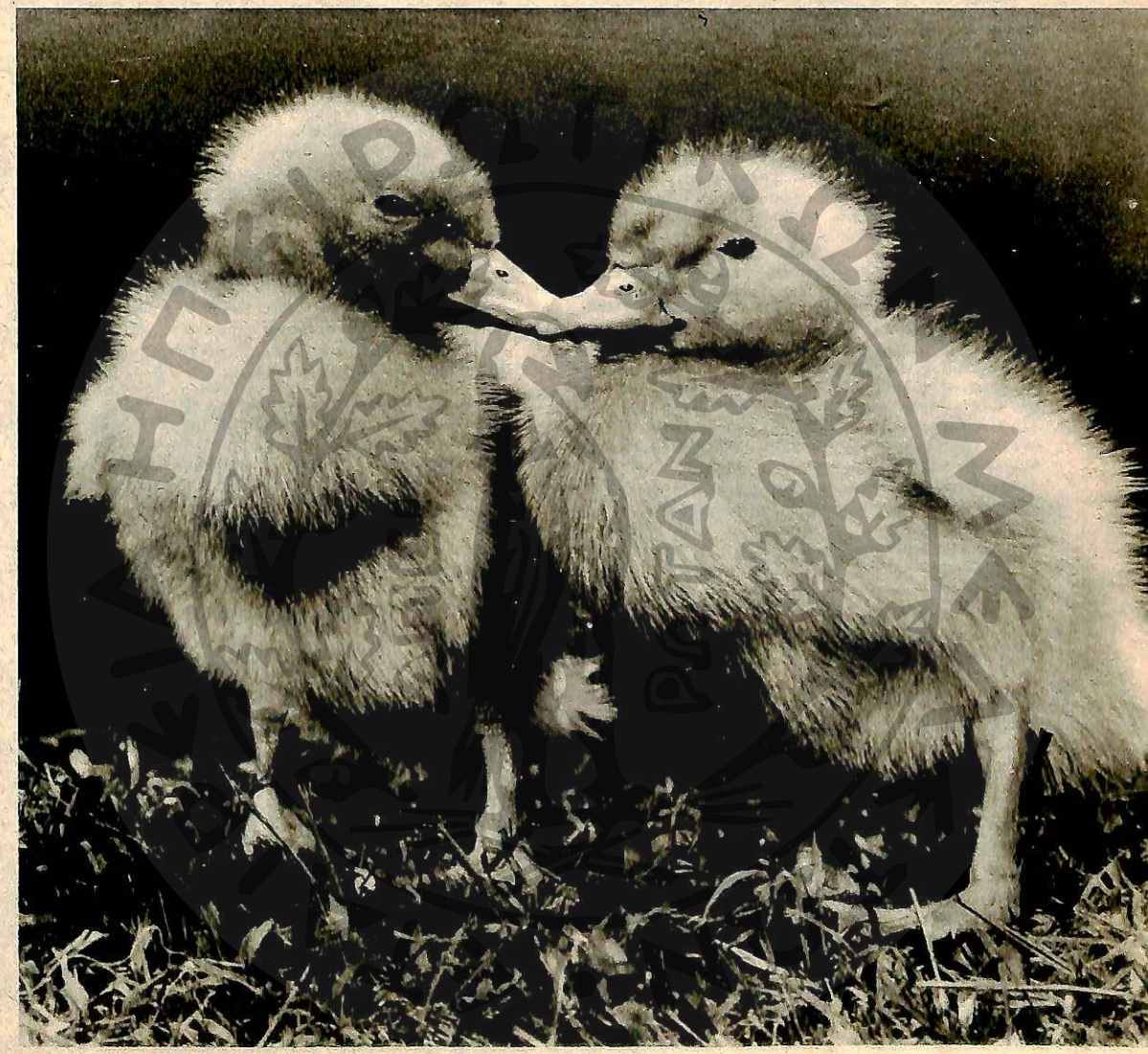
Επανελημμένως οἱ ἐπιστήμονες, καὶ κυρίως οἱ ζωολόγοι, ἔχουν ἀσχοληθῇ μὲ τὸ πρόβλημα ἂν μιλάνε τὰ ζῶα. Κατὰ καιροὺς, μάλιστα, μερικοὶ ἦσαν τόσο πεπεισμένοι περὶ τῆς καταφατικῆς ἀπαντήσεως στὸ ἐρώτημα, ὥστε προχώρησαν ἐνὰ βῆμα περισσότερο καὶ προσπάθησαν νὰ... μάθουν τὴ γλῶσσα τῶν «φτωχῶν ἀδελφῶν μας». Ἀλλωστε, μὴν ξεχνᾶμε πὼς ἐνὰ ἀπὸ τὰ ὀραιότερα βιβλία τῆς παγκοσμίου λογοτεχνίας, ὁ «Μόγλης» τοῦ Ρ. Κίπλινγκ, στηρίζει τὴν πλοκὴ καὶ τὴ γοητεία του στὴν προϋπόθεση ὅτι τὰ ζῶα ἔχουν μιά δική τους γλῶσσα. Ἀλλὰ καὶ μεγάλοι μυθιστοριογράφοι, καθαρὰ ἀναλυτικοὶ ψυχικῶν καταστάσεων, ὅπως ὁ Λ. Τολστόϊ καὶ ὁ

Ἔρνεστ Χεμिंगγουάϊ, δὲν ἐδίστασαν νὰ περιπλέξουν ἀνάμεσα στοὺς ἐσωτερικοὺς μονολόγους τῶν ἡρώων τους καὶ αὐτοτελεῖς ἐσωτερικοὺς μονολόγους ζῶων.

Τώρα, ὁ διακεκριμένος φωτογράφος Τζῶν Γκάτζντα —πασίγνωστος στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερικὴ γιὰ τὶς διασκεδαστικότερες φωτογραφίες σκύλων, γάτων καὶ ἄλλων κατοικίδιων ζώων— ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ μὲ τὸ φακὸ του μιά ἀδιάφευστη μαρτυρία ὅτι τὰ ζῶα ὄχι μόνον μιλάνε, ἀλλὰ φιλοκουβεντιάζουν καὶ ἀνταλλάσσουν μικρὰ μυστικά. Αὐτὸ γιὰ ὅσους ἄπιστους

Θωμάδες διστάζουν ἀκόμη νὰ παραδεχθοῦν τὴν ἀναμφισβήτητη ἀλήθεια.

Εἶναι ἴσως τολμηρὸ ἀκόμη νὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ μάθουμε τί γνῶμη ἔχουν γιὰ τὸν κόσμον πού τὰ περιβάλλει, τὴ στιγμή πού οἱ ἐρευνῆς μας πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση μόλις τώρα ἀρχίζουν. Ἀλλὰ ἐφ' ὅσον τόσο συχνὰ συνηθίζεται στὶς ἐφημερίδες νὰ δημοσιεύωνται δηλώσεις προσωπικοτήτων πού οὔτε κατὰ διάνοιαν εἶναι δικές τους καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι ἐπιστημονικὰ ἐξακριβωμένο ὅτι τὰ ζῶα δὲν μποροῦν νὰ διαβάσουν, δὲν βλέπουν νὰ τοὺς ἀποδώσωμε μὲ κάποια αὐθαιρεσία τὶς πιθανές τοὺς κουβέντες. Ἄν κάναμε λάθος, δὲν πρόκειται νὰ τὸ μάθουν ποτέ. ■ ■ ■

«ΕΙΜΑΙ σίγουρος πὼς αὐτὸς ὁ κακὸς ἄνθρωπος, μὲ τὸ δίκτυ στὸ χέρι, παρακολουθεῖ κάθε βῆμα μου. Τί φωνές εἶναι αὐτές πού ἀκούγονται ἀπὸ τὸ κλειστὸ ἀμάξι, τὸ ἴσχιό μου ἔρχεται ἀπὸ κοντὰ του;»

«ΕΛΛΑ, ἐπιτέλους, ποτε θὰ πάψῃς νὰ φοβάσαι τὸ νερό;... Κάνει τόσο ζέστη!». Ἀλλὰ, ἂν κρίνωμε ἀπὸ τὰ λόγια πού ἀνταλλάσσονται στὴ φωτογραφία ἀκρὴ δεξιά, τὰ παπάκια διαθέτουν καὶ κρίση: «—Γιατί δὲν τρώς; —Δὲν κατάλαβες ἀκόμη ὅτι εἶναι κοντὰ πιά τὰ Χριστούγεννα;»

Τὸ ἐπόμενο θῦμα

Μυθιστόρημα τοῦ ΤΖΩΝ ΝΤΙΚΣΟΝ ΚΑΡΡ

6

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Ὁ Ντικ Μάρκχαμ κ' ἡ Λέσλυ Γκράντ ἀναγγέλλουν κατὰ τὴν διάρκεια ἐνὸς φιλικῶς γάμου πρὸς τὸν Σιζ "Εἶσις, πῶς πρόκειται νὰ παντρευθοῦν. Ὁ ταγματάρχης Πράντς, πού τοὺς ἔχουν ἀναθέσει τὴν καράγκα τῆς σκοποβολῆς, ἀποκαλύπτει στὸν Ντικ ὅτι ὁ χειρομάντης, πού δρῶνται ὡς μιά σκηνὴ μὲ ἄσπρους καὶ κόκκινους ὀφεις, εἶναι ὁ σέξ Χάρβεϋ Τζέλιμαν, διὰ σπῆς ἐγκληματολόγος τοῦ ὑπουργείου Ἐσπερινῶν. Ἀπὸ εἶναι γνωστὸ μόνον ὅτι ἔχει μὴν ὀφθαλμοὺς 8, πού γίνονται τὸ γάμιν-πάρτυ, κ' ὁ γαμπρὸς τοῦ Σιζ "Εἶσις δρ. Μίντλσον. Στὸ ἀναμεταξὺ, ἡ Λέσλυ Γκράντ δρῶνται μέσα στὴ σκηνὴ τοῦ χειρομάντη, πού τῆς ἔλεγε τὴν τύχη τῆς. Κάποια στιγμὴ, ὁ Ντικ κ' ὁ ταγματάρχης εἶδαν τὴ Λέσλυ ν' ἀναπνέει καὶ νὰ ὀ Ντικ Μάρκχαμ πηγαίνει στὴ σκηνὴ τοῦ σέξ Χάρβεϋ Τζέλιμαν γιὰ νὰ μάθῃ τὴ συνέβη, ἐνῶ ἡ Λέσλυ θέλει νὰ τὸν ἀποτρέψῃ. Τὴν ὥρα πού συζητοῦν οἱ δύο ἀντρες ὁ σέξ Χάρβεϋ τραυματίζεται ἀπὸ τὸ ὄπλο πού κρατᾷ στὰ χεῖρα τῆς ἡ Λέσλυ Γκράντ, ἡ ὁποία φωνάζει ὅτι τὸ ὄπλο ἐκφυροκρότησε κατὰ λάθος. Ἀργότερα ὁ Μάρκχαμ συναντᾷ καὶ πάλι τὸν σέξ Χάρβεϋ, πού τοῦ ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ μυστικὴ τοῦ Λέσλυ ἔχει δηλητηριάσει τοὺς δύο τῆς ἀντρες καὶ κάποιο τρίτο πρόσωπο. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ θῦμα τὴν εἶχε ἀλλάξῃ ἀποκαταστή, κ' ἐπομένως δὲν τὸν εἶχε κληρονομήσει, ἀλλὰ ὁ σέξ Χάρβεϋ ἰσχυρίζεται πῶς ἡ Λέσλυ —τῆς ὁποίας τὸ πραγματικὸ ὄνομα εἶναι Τζόρτζιαν— δὲν μποροῦσε πιά νὰ σταματήσει, γιατί ἡ πράξη τῆς δηλητηριάσεως τῆς εἶχε γίνει πηγὴ μὲς διεστραμμένης ἡδονῆς. Καὶ τὰ τοιαῦθα εἶχαν πεθάνει ἀπὸ μιά ἐνδοξάνου καὶ δρόμῳ κλειδωμένα στὰ δωμάτια τους, κατὰ τρόπο πού νὰ δημιουργή τὴν ἐντύπωση αὐτοκτονίας. Ὁ σέξ Χάρβεϋ τοῦ προτείνει νὰ πᾶν τὴν ἐπομένη στὴ γέφυρα πού ἔχουν συμφωνήσει μὲ τὴν Λέσλυ καί, ἐνῶ ὁ ἴδιος θὰ τοὺς παρακολουθῇ ἀέλειος, νὰ προσπαθῇ νὰ μάθῃ τί περιέχει τὸ μυστικὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ τοίχου. Τὸ ἴδιο πρωί, κατὰ τὸ ἐξημερῶμα, ὁ Ντικ παίρνει ἕνα τηλεφώνημα πού τὸν καλεῖ ψιθυριστὰ στὴν ἑταιρεία τοῦ σπέρματος ὁ σέξ Χάρβεϋ. Πηγαίνει ἐκεῖ καὶ βλέπει τὸ σαλόνι φωτισμένο. Ἐνῶς ἐλαφρὸς ἤχος ἀπὸ μετᾶλλον τὸν ἔκανε νὰ στρέψῃ τὰ μάτια του πρὸς τ' ἄνωτερό.

Κάποιος, κοιμημένος πῶς ἀπ' αὐτὸν τὸν χαμηλὸ πέτρινο τοῖχο, κρατοῦσε ἕνα τουφέκι. Κάποιος ἀνομιλοῦσε τὴν κἀννη αὐτοῦ τοῦ ὅπλου πάνω στὸν τοῖχο. Κάποιος σκόπευε, μὲ προσεχτικὲς κινήσεις, ἕνα ἀπ' τὰ κρητισμένα παράθυρα τῆς ἐπαύλειος.

—Ἐ! φώναξε ὁ Ντικ Μάρκχαμ.

Μὰ ἡ φωνὴ τὸν δὲν ἀκούστηκε, γιατί σκεπάζτηκε ἀπὸ ἕναν πυροβολισμό.

Ὁ κρότος εἶχε μιά ἀπάνθρωπη ξερότητα κ' ἔκανε τὰ πουλιά νὰ σφυαυθῶν ἀπ' τὰ δένδρα. Ὁ Ντικ εἶδε τὸ σπέρμα τοῦ τζέμιου, σὲ σχῆμα ἄστρου, πού εἶχε κάνει ἡ σφαῖρα σὸν παράθυρο. Ἐπειτὰ τὸ ὄπλο ἐξαφανίστηκε. Κάποιος ἔτρεχε, σηδούσε, ἴσως καὶ γελῶσε, ἀνάμεσα σὲ πικρὰ δένδρα. Ὁ σκοπευτὴς εἶχε φύγει.

Γιὰ δέκα δευτερόλεπτα, ὁ Ντικ στάθηκε ἐκεῖ ἀκίνητος.

Δὲν ἔτρεξε τώρα, γιατί πίστευε πῶς ἦταν βέβαιος, φροντὰ βέβαιος, γι' αὐτὸ πού εἶχε συμβῇ. Καὶ θάταν ἐντελὸς ματαίω νὰ κυνηγήσῃ διανοηδῶτε σκοπευτὴ μέσα σ' αὐτὸ τὸ πικρὸ σύννετρο.

Ὁ ἥλιος εἶχε στὸ ἀναμεταξὺ ἀνατελεῖ καὶ μιά ἀκτίνα ἔφτανε ὡς τὰ μάτια τοῦ Ντικ. Κάποιο τρίτο πρόσωπο, πού θὰ εἶχε ἀκούσει κ' αὐτὸ τὸν πυροβολισμό, ἐμφανίστηκε στὸ δρόμο, ἀπ' τὴν ἀνατολική πλευρὰ.

—Ἄν καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου δὲν ἦταν ἀκόμα πολὺ δυνατό, αὐτὸ τὸ πρόσωπο ἔμεινε γιὰ λίγα λεπτά μιά ἀκαθόριστη μορφή, πού ἔτρεχε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ντικ.

—Τὶ συμβαίνει; Ποιὸς εἶν' ἐκεῖ; φώναξε αὐτὴ ἡ μορφή.

Ὁ Ντικ ἀναγνώρισε τὴ φωνὴ τῆς Σύνθια Ντρίου κ' ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος τῆς. Συναντήθηκαν ἀκριβῶς ἔξω ἀπ' τὸν μπροστινὸ κῆπο τῆς ἐπαύλειος τοῦ σέξ Χάρβεϋ. Ἡ Σύνθια φοροῦσε τὸ ἴδιο ὀξὺ πουλόβερ καὶ τὴν σκουρὴ φούστα πού εἶχε καὶ τὴν περασμένη νύχτα. Στάθηκε καὶ τὸν κοίταξε κατὰπληκτῇ.

—Ντικ! Τὶ συμβαίνει;
—Κάτι κακὸ, φοβόμην...
—Μὰ ἐσύ πῶς θρόνηξες ἐδῶ;
—Τὸ ἴδιο θὰ μπορούσα νὰ σέ ρωτήσω κ' ἐσένα, Σύνθια! Τὶ γινεῖσαι ἐσύ ἐδῶ;
—Ἡ νέα ἔκανε μιά ἀόριστη χειρνομία:
—Δὲν μπορούσα νὰ κοιμηθῶ. Βγήκα νὰ κάνω ἕναν περπάτο... Ντικ! Τὶ ἦταν αὐτὸ πού ἀκούσαμε; Μήπως...;
—Ναί. Ἔτσι νομίζω.

Ὡς ἔκρινε τὴ στιγμὴ, μὴ ἔχοντας φτάσει ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπ' τὴν ἑταιρεία, ὁ Ντικ δὲν μπορούσε νὰ δῇ τί γινόταν μέσα στὸ σαλόνι. Τώρα ὅμως εἶχε φτάσει καί, γροίζοντας, εἶδε ἐκεῖνον πού φοβόταν ὅτι θάβλεπε.

Τὴν περασμένη νύχτα, ὁ Ντικ θυμόταν πῶς ὁ σέξ Χάρβεϋ Τζέλιμαν καθόταν σὲ μιά κουνιστὴ πολυθρόνα, πῶς ἀπ' τὸ μεγάλο γραφεῖο, στὴ μέση τοῦ δωματίου. Τώρα, ἡ πολυθρόνα αὐτὴ δρῶνται μπροστὰ ἀπ' τὸ γραφεῖο, σὰ νὰ τὴν εἶχε βάλει κανεὶς ἐκεῖ γιὰ νὰ γράφῃ. Κάποιος καθόταν ἐκεῖ. Ἦταν ὁ σέξ Χάρβεϋ. Μὰ δὲν ἔγραφε.

Ἡ λάμπα πού κρεμόταν χαμηλὰ, μὲ τὸ ἀνοιχτόχρομο ἀμυαλοῦ τῆς, ἔφτανε τὸ φῶς πάνω στὸ φαλακρὸ κεφάλι τοῦ ἐγκληματολόγου. Τὸ πηγούνι του ἦταν πεσμένο πάνω στὸ στήθος του. Τὰ μπράτσια του ἦταν ἀνομιπομένα στὰ χεῖρα τῆς πολυθρόνας. Θὰ νόμιζε κανεὶς πῶς ἦταν γαλῆνια ἀποκοιμημένος, ἀν δὲν πρῶσσε πῶς ἡ τρύπα πού εἶχε ἀνοίξῃ ἡ σφαῖρα στὸ τῆμα βρισκόταν σ' εὐθεία γραμμὴ μὲ τὸ φαλακρὸ του κρανίον.

Ὁ Ντικ αἰσθάνθηκε κατὰ σὰ ναυτία ν' ἀνέβαιναι στὸ λαμπρὸν. Ἀλλὰ κατόρθωσε νὰ διατηρήσῃ τὴν αὐτοκυριαρχία του. Ἡ Σύνθια ἀκολούθησε τὴ διεύθυνση τοῦ βλέμματός του κ' ἔσφιξε τὰ δόντια τῆς.

—Εἶναι ἡ δεύτερη φορὰ, εἶπε ὁ Ντικ. Χτέες εἶδα τὴν τρύπα τῆς σφαῖρας στὸ πανί τῆς σπηλῆς... Σήμερα, τὴν εἶδα νὰ τρυπᾷ τὸ παράθυρο. Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα δὲν γίνετα ἐυκολώτερο... Μοῦ φαίνεται... Στάσου ἕνα λεπτό!

Γύρισε καὶ κοίταξε τὸν πέτρινο τοῖχο, ἀπέναντι στὰ παράθυρα, μὲ τὰ σκοτεινὰ μεγάλα δένδρα. Μὲ τρεῖς δρασκελιὲς ἔφτανε ὡς τὸν τοῖχο καὶ κοί-

ταξε στὸ μισοκσάδα, ἀνάμεσα ἀπ' τὰ δένδρα. Κάτι εἶχε πεταχτῇ ἐκεῖ πέρα ἀπ' τὸν σκοπευτὴ, ὅταν τῶρα στὰ πόδια.

Πηδώντας πάνω ἀπ' τὸν τοῖχο καὶ ξεχνώντας τελείως κάθε ζήτημα δικτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ὁ Ντικ σήκωσε τὸ ἀντικείμενο αὐτό. Ἦταν ἕνα ἐπαναληπτικὸ τουφέκι τῶν 22, ἕνα «ὀδύνηστον 61». Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία πῶς ἦταν ἐκεῖνον πού περιέμενε νὰ βρῇ...

Ἀφοῦ ἡ Λέσλυ Γκράντ εἶχε ἐπιστρέψει αὐτὸ τὸ ὄπλο στὸν ταγματάρχην Πράντς χτέες τὸ ἀπόγευμα, τὸ τουφέκι εἶχε κλασθ' ἀπ' τὸ σκοπευτήριον. Ἔτσι εἶχε πῇ ὁ λόρδος "Εἶσις.
—Μή! φώναξε ἡ Σύνθια Ντρίου.
—Τὶ πράγμα;
—Μὴν παίρνεις αὐτὸ τὸ ὄπλο...

Μὰ ἡ ἐκφραση τοῦ Ντικ δὲν ἔδειχνε λύπη. Ἐδειχνε τρελλὸ θράσος... Γιατί, ἔποιος κ' ἂν εἶχε κλέψῃ αὐτὸ τὸ τουφέκι, δὲν μπορούσε πάντως νὰ εἶναι ἡ Λέσλυ Γκράντ.

Αὐτὸς, ὁ Ντικ Μάρκχαμ, εἶχε μείνει μαζί τῆς ὅλο τὸ διάστημα μετὰ τὸ «ἀτύχημα». Τὴν εἶχε συνοδεύει στὸ σπίτι τῆς κ' εἶχε μείνει μαζί τῆς ἀκριβῶς ὅρες. Ὅχι μόνον ἦταν ἔτοιμος νὰ δοκιμῇ στὴ γ' αὐτὸ, μὰ κ' ἤξερε πῶς ἦταν ἡ ἀπλή ἀλήθεια.

Ξαναρχίζοντας τὸ τουφέκι χάμω, ὁ Ντικ ξαναπήδησε τὸν τοῖχο. Τουλᾶχιστον ἡ Λέσλυ δὲν θὰ μπορούσε νὰ κατηγορηθῇ γι' αὐτό! Ἀκουσε ἀμυδρὰ τὴν Σύνθια νὰ λέη κάτι πού δὲν θυμόταν ἀργότερα. Ἀρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὴν ἑταιρεία τοῦ σέξ Χάρβεϋ.

Δὲν ὑπῆρχε κανένας φράχτης γύρω ἀπ' τὸν μπροστινὸ κῆπο. Ἀπεριόριστη γλῶσσά μπερδεύονταν στὰ πόδια σὰν σύρματα καθὼς προχωροῦσε κανεὶς. Ἡ μέρα φαινόταν πῶς θάταν ἔσπῃ. Ἡ γῆ ἦταν ὑγρὴ κ' ἕνα σύννεφο οὐράνης σχηματίζονταν πάνω ἀπ' τὸν ὁπωρόκηπο. Τὸ μπροστινὸ μέρος τῆς ἐπαύλειος εἶχε μιά μυροδιά παλιοῦ ξύλου καὶ πέτρας. Ὁ Ντικ πλησίασε τὸ παράθυρο μὲ τὴν τρύπα τῆς σφαῖρας—θρῶσκονταν στὸ δεξιὸ χεῖρ ἐκεῖνον πού ἀντίκριζε τὸ σπίτι—κ' ἀκούμπησε τὸ πρόσωπό του στὸ τῆμα.

Ἐπειτα, βάθοντας τὰ χεῖρα γύρω στὰ μάτια του, ξανακοίταξε πάλι.

Κάτω ἀπ' τὸ σκοτισμένο φῶς τῆς λάμπας, σὲ ζωρὴ ἀντίθεση μὲ τὴ μέρα πού δυνάμωνα, ἡ μορφή τοῦ μικροσκοπικοῦ ἐγκληματολόγου καθόταν ἀκίνητη μπροστὰ στὸ μεγάλο τραπέζι. Ἐβλέπε κανεὶς τὸ πρόσωπό του προσιῶ, μὲ τὸ προγοῦνι κρητισμένο καὶ τὰ μάτια μισάνοιχτα. Ὁ Ντικ Μάρκχαμ δὲν εἶχε καμμιὰ ἀμφιβολία πῶς κοίταξε ἕνα νεκρὸ... Ἀλλὰ ὑπῆρχε κατὰ παράξενο σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση—κάτι πολὺ παράξενο.

—Ντικ, ἔκανε ἡ φωνὴ τῆς Σύνθια στὸ πλάι του. Αὐτὴ ἡ σφαῖρα δὲν τὸν ἀγγίζει!

Ἦταν ἀλήθεια.

Στὸν πίσω τοῖχο τοῦ δωματίου, ἀντίκρου τους καθὼς κοίταζαν μὲς ἀπ' τὸ παράθυρο, θρῶσκονταν τὸ κεραμιδιένιο τῆμα μὲ τὰ μπαλόνια τοῦ ἀπὸ μπροστῆς τοῦ Μπενόρως. Ἀπὸ πάνω κρεμόταν μιά μεγάλη ἐγχρωμὴ χαλκογραφία, πού ἔδειχνε κάποια φάση τῆς μάχης τοῦ Βατερλώ. Ἡ σφαῖρα τοῦ τουφεκιοῦ εἶχε σπᾶσει τὸ τῆμα, εἶχε περάσει κοντὰ ἀπ' τὴν κορυφὴ τοῦ κεφαλοῦ τοῦ σέξ Χάρβεϋ κ' εἶχε συντρίψει τὸ κάτω μέρος τῆς εἰκόνας,

πού κρεμόταν τώρα κάτω λοξὰ, πρὶν σφηνωθῇ στὸν τοῖχο. Ἀλλὰ δὲν εἶχε ἐγγίσει τὸν σέξ Χάρβεϋ...

Ἡ φωνὴ τῆς Σύνθια εἶχε ἕναν ἐπείγοντα τόνον, καθὼς καὶ μὴν ἐκπλήξη καὶ κατὰ σὰν ἀνακούφιση. Ὁ Ντικ γύρισε νὰ τὴν κοιτάξῃ.

—Μὰ τότε, τί διὰβόλο ἔπαθε ὁ ἀνθρωπάκος;

—Δὲν ξέρω...

—Σὲ Χάρβεϋ! οὐρλιασε ὁ Ντικ ἀκουμπώντας τὸ στόμα του στὸ παράθυρο. Σὲ Χάρβεϋ Τζέλιμαν!

Κοιμιά ἀπάντηση.

Ὁ Ντικ κοίταξε τ' ἄλλο παράθυρο κ' ἐπιθεώρησε πάλι τὸ πρῶτο, ἔπειτα τὸ δεύτερο. Ἡ ἑταιρεία ἦταν χιτισμένη χαμηλὰ κ' ἔτσι τὰ παράθυρα δὲν θρῶσκονταν πολὺ ψηλότερα ἀπ' τὸ ἐπίπεδο τῆς μέσης του. Ἦταν συνηθισμένα ἀγγλικά παράθυρα, ἀπὸ κεῖνα πού ἀνοίγουν πρὸς τὰ πάνω κ' ἔχουν ἀπὸ μέσα, γιὰ ἀσφάλεια ὅταν εἶναι κλειστά, μικρὰ σιδερένια μάνταλα. Ἀκουμπώντας ἕνα γόνατο στὸ πρεβάτι, κ' ἀνεβάζοντας λιγάκι τὸ σῶμα του, ὁ Ντικ μπόρεσε νὰ βδῇ μὲς ἀπ' τὸ τῆμα πῶς καὶ τὰ δύο παράθυρα ἦταν κλεισμένα ἀπὸ μέσα.

Μιά πολὺ ἄσχημη ιδέα ἀρχισε νὰ σχηματίζεταὶ τώρα στὸ μυαλό του.

—Στάσου ἐδῶ μιά στιγμὴ! εἶπε στὴν Σύνθια.

Τρέχοντας στὴν μπροστινὴ πόρτα, τὴν θρόνκε ἐκκλειδωτὴ καὶ μισάνοιχτη. Τὴν ἔπρωξε δυνατὰ καὶ θρόνκε ἰσὺ μικρὸ μοντέρνο χῶλλ πού θυμόταν κἄν τὸ περασμένο βράδυ.

Στὸ ἀριστερὸ χεῖρ του, θυμήθηκε ἐπίσης, θρῶσκονταν ἡ πόρτα πού ὠδηγοῦσε πρὸς τὰ σαλόνι. Ἄν ανοίγει αὐτὴ τὴν πόρτα τώρα, θὰ βρισκόταν στὸ σαλόνι, σ' ἕνα σημειὸ πῶς ἀπ' τὴν ἀκίνητη μορφή πού ἦταν καθισμένη στὸ τραπέζι. Ἀλλὰ δὲν μπόρεσε ν' ἀνοίξῃ αὐτὴ τὴν πόρτα, ἀν καὶ τράνταξε τὸ πόμολο μὲ δύναμη. Ἦταν συρταμένη ἀπὸ μέσα.

Ξαναβγήκε τρέχοντας στὸν μπροστινὸ κῆπο, ὅπου ἡ Σύνθια ἐξακολουθοῦσε νὰ κοιτάξῃ ἀπ' τὸ παράθυρο.

—Ξέρεις, εἶπε, ὑπάρχει κατὰ φοβερὰ παράξενο σ' αὐτὸ τὸν ἀνθρωπο... Τὸ πρόσωπό του ἔχει

ἕνα περίεργο γαλαζωπὸ χρώμα... Ἀραγε ἔτσι μοῦ φαίνεται, ἢ μήπως εἶναι συνέπεια τοῦ φωτός; Καὶ κατὰ διακρίνω στὸ στόμα του... Εἶναι ἀφρός; Καί... Ντικ! Μὰ τί κάνεις ἐκεῖ;

Μὲ τὴν ἀόριστη γνώμη πῶς ἡ τρύπα πού εἶχε κάνει ἡ σφαῖρα μπορεῖ νὰ χρησίμευε σὰν τεκμήριο, ὁ Ντικ δὲν ἀγγίσε αὐτὸ τὸ παράθυρο, πού βρισκόταν στὸ δεξιὸ χεῖρ, ἀλλὰ πῆγε στ' ἄλλο. Ἀπ' τὴν ἀπεριόριστη γλῶσσά πού κῆπου μάζερε ἕνα σπασμένο κεραμιδί καὶ τὸ πέταξε καταπάνω του, σπάζοντας τὸ τῆμα.

Ἀπ' αὐτὸ τὸ κλειδωμένο δωμάτιο, βγήκε τότε μιά πολὺ καθαρὴ καὶ βαρὴ μυρωδιά πυκαμυγδάλου, πού σκορπίστηκε στὸν προῖνὸ ἀέρα. Ἦρθε στὰ πρόσωπά τους σὰν κῆμα. Ἡ Σύνθια ἄρπαξε τὸ χεῖρ του.

—Μυρίζει σὰν... σὰν βερνίκι τῶν νυχιῶν, εἶπε. Τὶ νὰ εἶναι ἀραγε;

—Τρόικονάριο.

Βάζοντας τὸ χεῖρ του μέσα στὸ σπασμένο τῆμα, ὁ Ντικ ἐκκλειδῶσε τὸ μάνταλο τοῦ παραθύρου καὶ τὸ σήκωσε πρὸς τ' ἄνω. Ἐπειτα σκαρφάλεσε στὸ πρεβάτι καὶ μπῆκε στὸ δωμάτιο, ἀνάμεσα στὰ γυαλιὰ πού ἔσπαζαν κ' ἔσπεφταν.

Ἡ μυρωδιά τοῦ πυκαμυγδάλου ἦταν πῶς ἐντονη τώρα. Χρησιάζονταν κάποια προσπάθεια γιὰ νὰ πλησιάσῃ κανεὶς καὶ νὰ ἐγγίσῃ αὐτὸ τὸ σῶμα, μὰ ὁ Ντικ τὴν ἔκανε. Ὁ ἀνθρωπος πού γνώριζε ὡς σέξ Χάρβεϋ Τζέλιμαν ἦταν νεκρὸς ἐδῶ καὶ λίγα μόνο λεπτά, γιατί τὸ σῶμα ἦταν ἀκόμα ἔσπῃ. Φοροῦσε πινελιὲς καὶ τὴν ὀμπά. Ἡ δελουδινὴ πολυθρόνα τὸν κρατοῦσε καθισμένο ἴσια, ἐκτός ἀπ' τὸ κεφάλι πού ἔπεφε πρὸς τὰ ἑμπρὸς κ' ἔδινε μιά ἐντύπωση ἡρεμίας στὰ μπράτσια, πού ἦταν ἀνομιπομένα στὰ χεῖρα τῆς πολυθρόνας. Ἀλλὰ ἡ κἀνωση κ' ὁ ἀφρός τῆς δηλητηριάσεως ἀπ' τὸ πρῶσοιόν δὲν καὶ τὰ μισάνοιχτα μάτια φαινόταν μὲ φρικτὴ διαύγεια ὅταν πλησίαζε κανεὶς πρὸς αὐτό.

Ὁ Ντικ κοίταξε τὴν πόρτα πού ὠδηγοῦσε στὸ χῶλλ. Πῆγε κοντὰ καὶ τὴν ἐπιθεώρησε. Τὸ κλειδί ἦταν γυρισμένο στὴν κλειδαριὰ κ' ἕνας μικρὸς σῆρτης, καλὰ προσαρμοσμένος, ἦταν σταθερὰ τραβηγμένος ἀπὸ μέσα.

Ἀπ' τὰ δύο παράθυρα πού ἀποτελοῦσαν τὴς μοναδικῆς ἄλλης εἰσοδούς, τὸ ἕνα εἶχε τὸ κάτω

τῆμα τοῦ σπασμένου, καὶ τ' ἄλλο εἶχε μιά τρύπα ἀπὸ σφαῖρα, λίγα ἑκατοστάμετρα πᾶς κάτω ἀπ' τὸ σημεῖο κῆπου ἐκκρινόνταν τὰ δύο φύλλα. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ἀμφιβολία—ὁ ἴδιος ὁ Ντικ θὰ μπορούσε νὰ τ' ὀρμισθῇ, ὅσο κ' ἂν δὲν τὸ πῆστενε ἡ ἀστυνομία—πῶς καὶ τὰ δύο παράθυρα ἦταν κλεισμένα κ' ἀπὸ μέσα...

—Κ' εἶχε πῇ, παρατήρησε ὁ Ντικ δυνατὰ, πῶς δὲν μπορούσε νὰ συμβῇ τ' αὐτό!

Τότε μόνον παρατήρησε κατὰ ἄλλο.

Τὸ φῶς τῆς κρητιστῆς λάμπας ἔκανε κατὰ νὰ γυαλίσῃ στὸ πάτωμα, κοντὰ στὴν πολυθρόνα: Ἦταν μιά μικρὴ σφαιρὴ γιὰ ὑποδοχῆς ἐνέσεις. Εἶχε πέσει πλάι στὴν πολυθρόνα κ' εἶχε βυθισθῇ στὸ χαλὶ μὲ τὴ μύτη, σὰ νὰ εἶχε πέσει ἀπ' τὰ ἄσχημα χεῖρα τοῦ νεκροῦ. Ἐδῆνε τὴν σφραγιδα τοῦ τελειωτικοῦ στὴν ἀπαίσια σκηνή, ἐνῶ ἡ ὁμὴ τοῦ ὑδροκινῆτου φαινόταν νὰ γίνετα διαρκῶς δραμύτερη στὸ κλεισμένο δωμάτιο καὶ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας δυνάμωνα ἔξω ἀπ' τὰ παράθυρα.

Ἀλλὰ μιά αὐτοκτονία...

8

Ὁ Ντικ ἰσπεκόταν ἀκόμα κοντὰ στὴν πόρτα, προσπαθώντας νὰ δάλλῃ τὰς συγκεχυμένες σκέψεις του, ὅταν ἄκουσε ἕναν ἔξωτὸ ἤχο στὸ παράθυρο. Μὲ μεγάλῃ εὐκνησία, ἡ Σύνθια εἶχε γλιστρήσει μέσα κ' εἶχε πατήσει ἐλαφρὰ τὰ πόδια τῆς, σὰν γάτα, ἀνάμεσα στὰ σπασμένα τῆμα.

Τὸ πρόσωπό τῆς ἦταν ἀνήσυχον—περισσότερο γιὰ τὸν Ντικ Μάρκχαμ παρὰ γιὰ τὸν πεθωμένο στὴν πολυθρόνα.

—Εἶναι τρομερὸ! εἶπε, κ' ἔπειτα, σὰ νὰ καταλάβαινε πόσο ἀδύνατα ἦταν αὐτὰ τὰ λόγια, πρόσθεσε: Ἀφάνταστα τρομερὰ! Ἐλπεε πῶς εἶναι ὑδροκινῆτο, Ντικ... Τὸ ὑδροκινῆτο εἶναι δηλητήριο, δὲν εἶν' ἔτσι;

—Ναί, βέβαια!

Ἡ Σύνθια ἔφριξε ἕνα βλέμμα γεμάτο φρίκη πρὸς τὴν πολυθρόνα.

—Μὰ τί ἀκριβῶς συνέβη σ' αὐτὸ τὸν δυστυχισμένο; Ἀραγε κάποιος τὸν δηλητηρίασε;

—Ὅχι. Κοίτα ἐδῶ!

Καθὼς ἡ Σύνθια ἔκανε τὸν γύρο τοῦ γραφείου, τῆς ἔδειξε τὴν θελόνα τῆς ἐνέσεως πού ἦταν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 54

Εἶναι ὁμορφὴ καὶ ξέρε γιὰτί...

γιατί ἔχει ἐξασφαλίσει τὴν γοητεία τῆς μὲ τὴν

POND'S

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ · ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

Κάθε γυναίκα πού θέλει νὰ χρησιμοποιοῖ καλλυντικὰ ἀνωτέρας ποιότητος χρησιμοποιοῖ τὰ προϊόντα POND'S. Πενήντα χρόνια τώρα, οἱ γυναῖκες προτιμοῦν τὰ προϊόντα POND'S, γιατί κατασκευάζονται μὲ τὴν μεγαλύτερη προσοχὴ καὶ φημίζονται παντοῦ γιὰ τὴν ἀγνότητά καὶ τὴν ποιότητά τους.

POND'S

20 ΔΡΧ. ΤΟ ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ

POND'S

Cleansing POND'S GOLD CREAM

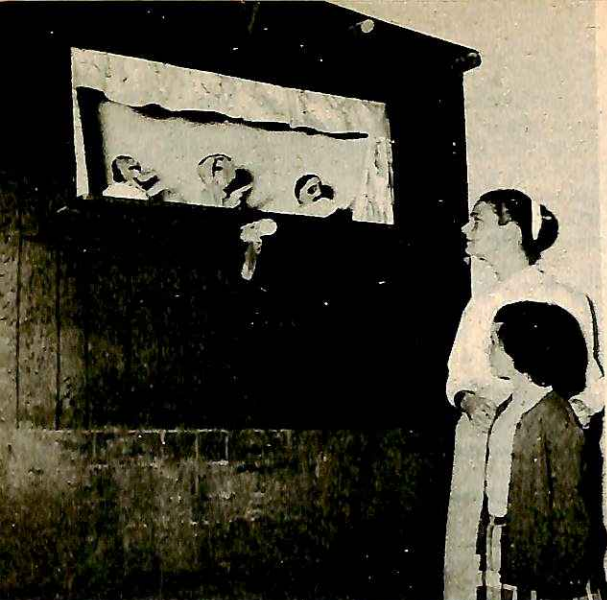
ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

Foundation POND'S VANISHING CREAM

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΔΕΛΑ 115/12

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΠΑΝΟΣ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Η Δις ΡΙΝΤΑΜΠΕΡΓΚΕΡ επισκέπτεται τακτικά την «Εστία Φιλίας» εις τὸν Ἀσύρματο.

ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ, ὅμως, Ἀμερικανίδες κυρίες ἀφιερώνουν ὥρες ὁλόκληρες στ' ἀπόκληρα παιδικία.

ΕΚΕΙΝΩΝ πού ἔχουν ἴσως πολύ περισσότερη ἀνάγκη καί ἀπὸ τὸ καθημερινὸ φαγητό, εἶναι τὸ γέλιο, τὸ παιγνίδι καί κυρίως τὸ στοργικὸ χόδι

(Φωτ. U.S.I.S.)

Μιά ωραία πλευρά τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς φιλίας

Πρῶτα, κάτι νούμερα...

Τῇ στιγμῇ αὐτῇ ὑπάρχουν στὸν ἑλληνικὸ χῶρο περί τις 5.000 ὑπῆκοι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶναι ἀδελφοί, ὁμογενεῖς, ἢ εἶναι ἐγκατεστημένοι στὴν Ἑλλάδα γιὰ δουλεῖες. Ἄλλοι ἀνῆκουν στὶς διάφορες ἀποστολές καί τίς στρατιωτικὲς δυνάμεις, γι' αὐτὸ καί ὁ ἀριθμὸς τους δὲν εἶναι πάντοτε γνωστός.

Τὸ γεγονός εἶναι πᾶς πάνω ἀπὸ δύο χιλιάδες ἀμερικανικὲς οἰκογένειες ἐμπλέκονται σήμερα ἐνεργῶς στὴν καθημερινὴ ἀθηναϊκὴ ζωὴ.

Οἱ σύζυγοι, διότι ἀμείβονται. Αἱ σύζυγοι, διότι τὸ ἐπιθυμοῦν. Ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ ἐκφράζεται παραστατικότερα μὲ τὰ σιδηρικὰ ἀρχικὰ ΑΛΩΟΚΑΙ WANAF.

Τί εἶναι ἡ "Εἰγούγκ;"

Εἶναι ἡ ὁργάνωση τῶν Ἀμερικανίδων κυριῶν ἐν Ἑλλάδι. Τί εἶναι ἡ Οὐάναφ; Εἶναι τὸ ἴδιο πράγμα ἀπὸ ἀπόψεως στρατοῦ, ναυτικοῦ καί ἀεροπορίας, ἥτοι αἱ σύζυγοι τῶν αξιωματικῶν καί ἀνδρῶν τῶν ἀμερικανικῶν μονάδων πού εἶναι ἐγκατεστημένα στὴν Ἑλλάδα.

Γιατί ὑπάρχουν δύο σύλλογοι; Διότι οἱ ἐνοπλες δυνάμεις σ' ὅλο τὸν κόσμον προτιμοῦν, σὲ κάθε τους ἐκδήλωση, νὰ ἔχουν τὸ δικὸ τους καπετανάτο, πράγμα πολὺ φυσικὸ καί θεμιτὸ κι ἀξιόπαινο. Ἀλλ' αὐτὸ σκέπτεται καί δρᾷ ὁ στρατιωτικὸς καί περιμένει τὸ ἴδιο κι ἀπὸ τῆς συμβίαιστος!

Ἄλλα παρ' ὅλο τὸ δυσυπόστατο τῶν δύο αὐτῶν ὁργανώσεων, ὁ σκοπὸς παραμένει ὁ ἴδιος. Ἡ στενὴ συνεργασία μὲ τοὺς Ἑλληνας ἀρμοδίους καί τὰ ἑλληνικὰ κοινωφελῆ Ἰδρύματα γιὰ τὴν παροχὴ

ὅσο τὸ δυνατόν πλατύτερης ἀγωγῆς, σ' ὅσους ἔχουν ἀκόμη ἀνάγκη στοργῆς, περιθάλψεως ἢ φροντίδος.

Πνοὴ ἀνθρωπιᾶς

Ἐἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρακολουθῶ τὴς προάλλες δύο ἀπὸ τοὺς τομεῖς αὐτῆς τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς συνεργασίας: τίς ἐβδομαδιαῖες ἐπισκέψεις τῶν κυριῶν τῆς "Εἰγούγκ" καί τῆς Οὐάναφ στὸ Βρεφοκομεῖο καί τὴν συνεχή, ἀδόρυχὴ μὰ τόσο ἀποδοτικὴ ἐργασία τῆς «Εστίας Φιλίας» στὸν Ἀσύρματο, Ἀφορμὴ; Ἡ πρώτη ἐπίσκεψη τῆς πρεσβείρας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, κυρίας Ρίντλμπεργκερ καί τῆς χαριτωμένης κόρης τῆς Ἀντωνίας, στὰ δύο αὐτὰ Ἰδρύματα. Εἶναι γνωστὴ ἄλλωστε ἡ φιλανθρωπικὴ δραστηριότης τῆς κυρίας Ρίντλμπεργκερ σ' ὅσες χώρες ἔτυχε νὰ ὑπηρετῇ ὁ διακεκριμένος σύζυγός της.

Τὸ ὅλο θέμα τοῦ Βρεφοκομεῖου Ἀθηνῶν ἔχει ἀποτελέσει ἀντικείμενο συνεχῶν δημοσιογραφικῶν ἐρευνῶν καί κάθε τόσο ἔρχεται ξανά στὴν ἐπιφάνεια. Δὲν εἶναι ρόδινη ἡ κατάστασις, ὅτι καὶ νὰ πούμε, καί πολλὲς καὶ μεγάλες εἶναι οἱ δυσχέρειες πού ἀντιμετωπίζουν ὁ διευθυντὴς του κ. Μαρκέτος καί τὸ Ἀδελφάτο τοῦ νοσοκομείου μὲ τὴν πρόεδρό του κυρία Τσιμικάλη.

Οὐτὲ εἶναι ἄλλωστε οἱ καλὲς κυρίες τῆς "Εἰγούγκ" καί τῆς Οὐάναφ οἱ πρῶτες πού ἀφιέρωσαν καὶ ἀφιερώνουν ὥρες ὁλόκληρες στ' ἀπόκληρα αὐτὰ παιδικία πού ἦρθαν στὸν κόσμον καί ὑποφέρουν χωρὶς κανὲν νὰ φτάνει τὰ ἴδια. Χρόνια τώρα τὸ τμήμα ἡθοπλαστικῆς ἀγωγῆς τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνι-

δων, μὲ τὴν πολὺπλευρὴ δράση του, ἔχει εἰσχωρήσει στὸς θλιβεροὺς ἐκείνους θαλάμους καί προσπαθεῖ νὰ φέρῃ μιὰ πνοὴ ἀνθρωπιᾶς στὸν μικρόκοσμο αὐτὸ πού ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἀναπτυχθῇ χωρὶς νὰ ξέρῃ κανὲν τί λογῆς εἶναι ὁ ἄλλος κόσμος.

Γιατί, στ' ἀλήθεια, αὐτὸ εἶναι τὸ κακό: Τὰ μωρὰ αὐτὰ μεγαλώνουν χωρὶς καμμιὰ παράστασι, χωρὶς καμμιὰ εἰκόνα ἀπ' αὐτὲς πού ἀποτυπώνονται συνήθως στὸ μυαλὸ ἐνὸς μωροῦ, χωρὶς ἕνα λόγο στοργικὸ, χωρὶς, συχνά, ἕνα χόδι. Τί νὰ πρωτοπροφτάσουν, μ' ὅλη τους τὴν αὐταπάρνηση, οἱ λιγοστὲς ἀδελφές καί ἡ διευθύνουσα.

Μαὺ ἔλεγαν πᾶς πολλὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ παιδιὰ σὰν ἔβλεπαν νὰ τὰ πλησιάζῃ ἀνθρώπος χωρὶς ἀσπὴ μπλούζα, ἔβαζαν τρομαγμένα τὰ κλάματα, γιὰτί τὰ μάτια τους ἔχουν συνηθίσει μόνο στὸ ἄσπρο τῶν γιαιτρῶν καί τῶν νοσοκόμων.

Παρ' ὅλα ὅμως ὅσα γίνοντοσαν ὑπῆρχε ἀνάγκη γιὰ περισσότερα, κ' ἐδῶ ἀκριβῶς ἦρθε ἀρωγὸς ἡ Ἀμερικανικὴ Ἀποστολή, μὲ τοὺς γιαιτροὺς τῆς, ἡ Οὐάναφ κ' ἡ "Εἰγούγκ" μὲ τίς προσφορές τους κι ὅλοι μαζί μὲ τὴν προσωπικὴ τους παρουσία. Δυὸ φορές τὴν ἐβδομάδα οἱ Ἀμερικανίδες κυρίες ἔρχονται τώρα καὶ βοηθοῦν τὴν ὁμάδα τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, στὸ νὰ κἀν τὴ ζωὴ πῶς ἀνετῇ κ' εὐχάριστη στὸ Βρεφοκομεῖο Ἀθηνῶν.

Δυὸ φορές τὴν ἐβδομάδα, στὸ Βρεφοκομεῖο Ἀθηνῶν τὰ σύνορα τῶν κόσμων λησιμοιοῦνται. Οἱ ἄνθρωποι βοηθοῦν τοὺς μελλοντικούς ἀνθρώπους νὰ μποῦν μὲ κάποια ἀξιοπρέπεια στὴ μεγάλη οἰκογένεια τῆς ἀνθρώπινης φυλῆς.

Τὸ ἴδιο, σ' ἀκόμη πλατύτερη ἔκτασι, γίνεται τούτῃ τῇ στιγμῇ στὴ συνοικία τοῦ Ἀσυρμάτου, κά-

τω ἀπ' τὴν Ἀκρόπολη, πούταν παλιότερα ἐστία ἀμαρτίας, κακοδομιῶν καὶ κακομοιριῶν.

Ἀπὸ πρῶτα τὸ δρόμο ὁ Βασιλικὸς Ἐρανος μὲ κείνα τὰ θαυμάσια σπῆτια του, πού εἶναι τώρα ἔστες χαρὰς καί προκοπῆς, πνιγμένα στὰ γερὰν καὶ τίς μαργαρίτες. Συνέχισε τὸ ὑπουργεῖο Πρωτοῦς μ' ἕνα πλῆθος ἔργα κοινωνικῆς ἀγωγῆς καὶ ἰδίας μὲ τὸν βεσμὸ τῶν κοινωνικῶν λειτουργῶν πού διαμορφώνονται πράγματι σ' ἕναν ἐξαιρετικὰ σημαντικὸ παράγοντα γιὰ τὴν ἀνύψωσι τοῦ ἑλληνικοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου. Κι ἀπὸ κοντὰ ἦρθαν, τὸ ζεύγος Στούαρτ κ' ἡ «Εστία Φιλίας».

Νὰ πράγματι ἄλλη μιὰ ὥρα πλευρὰ ἑλληνοαμερικανικῆς συνεργασίας πού παρακολουθήσαμε, κείνο τὸ πρωί, μὲ τὴν κ. Ρίντλμπεργκερ.

Κυκλάμινα καὶ μέλισσες

Καὶ τί δὲν ἔχει ἡ «Εστία Φιλίας»: Μέλισσες, Γασμεῖα, Γαρβένιες, Κυκλάμινα, Σαλαμίνες, Ὑδρες, Κέρκυρες, Κύπρους, Ἰθάκες, ἀκόμα καὶ λέσχη Μητρικῆς Ἀγάπης.

Τὸ ζεύγος Στούαρτ πού διευθύνει καὶ κατευθύνει ὅλες τίς μικρὲς λέσχες καὶ ὁμάδες στὴ συνοικία τοῦ Ἀσυρμάτου (ἀλλὰ καί στὴ Νέα Ἰωνία καί σ' ἄλλες λαϊκὲς συνοικίες) εἶναι ἐκπρόσωποι μιᾶς ἀμερικανικῆς χριστιανικῆς ὁργανώσεως, πού ἔχει γιὰ σκοπὸ νὰ βοηθᾷ τοὺς ἄλλους νὰ βοηθοῦν τὸν ἑαυτοὺς.

Ἡ «Εστία Φιλίας», πρέπει ν' ἀναφέρουμε, δὲν ἔχει ἀπακτήσει, καὶ οὕτε μπορεῖ ν' ἀπακτήσει, ἕνα ἐνιαῖο οἶκημα, γιὰτί τέτοιο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ βρεθῇ στὴ συνοικία τοῦ Ἀσυρμάτου. Γι' αὐτὸ καί

εἶναι μοιρασμένη σὲ διάφορα ὑπόγεια, ἰσόγεια καὶ ἀνώγεια τῶν γύρω σπιτιῶν!

Σ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ π.χ. εἶδαμε τὸ τμήμα ραπτικῆς καὶ χειροτεχνίας γιὰ τίς μητέρες, πού λέγεται Τμήμα Προόδου. Σ' ἕνα ἄλλο, κοριτσάκια δέκα ὡς δώδεκα χρονῶν (τὰ «Γασμεῖα») παίζουν κουκλοθέατρο. Στὴ βιβλιοθήκη, πού στεγάζεται σ' ἕνα μαγαζί, μελετοῦσαν οἱ «Σαλαμίνες» (ἀγόρια δώδεκα ὡς δεκατεσσάρων ἐτῶν) καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ «Κυκλάμινα» (κορίτσια τῆς ἴδιας ἡλικίας). Σ' ἕνα γήπεδο λίγο μακρότερα, οἱ «Σιμόν» καὶ οἱ «Μέλισσες» παίζουν μπάσκετ - μπάλλ.

Αὐτὰ φυσικὰ γιὰ τοὺς μικροὺς. Μὰ ἡ «Εστία Φιλίας» ἔχει κ' ἕνα γραφεῖο γιὰ μεγάλους, καὶ εἶναι πλῆθος τὰ οἰκογενειακὰ προβλήματα γιὰ τὰ ὁποῖα ἔχει βρῇ ὡς τώρα λύσεις πρόσφορες καί τὰ σπιτικά τὰ ὁποῖα ἐβοήθησε νὰ ὀρθοπεθήσουν ξανά.

Κοντὰ στὶς Ἀμερικανίδες ὑπάρχει κ' ἐδῶ ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς νέων Ἑλληνίδων.

Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς εἶναι ἀπόφοιτοι τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἑλληνικοῦ πού βοηθοῦν τὸ μικρὸ μόνιμο προσωπικό, τὸ ὁποῖο ὁμολογᾷ πᾶς πραγματικὰ καμάρωσα γιὰ τὴν κατάστασι του. Ἐκατὸ περιπτώσεις περίπου ἀντιμετωπίζει ταυτοχρόνως, κι ἀπ' αὐτὲς, εἶναι μερικὲς πού κάνουν τὴν καρδιά τοῦ ἐνθρῶπου νὰ σπασοῦ.

Ὑπάρχουν δράματα καὶ πόνος πάντα γύρω στὸν Ἀσύρματο...

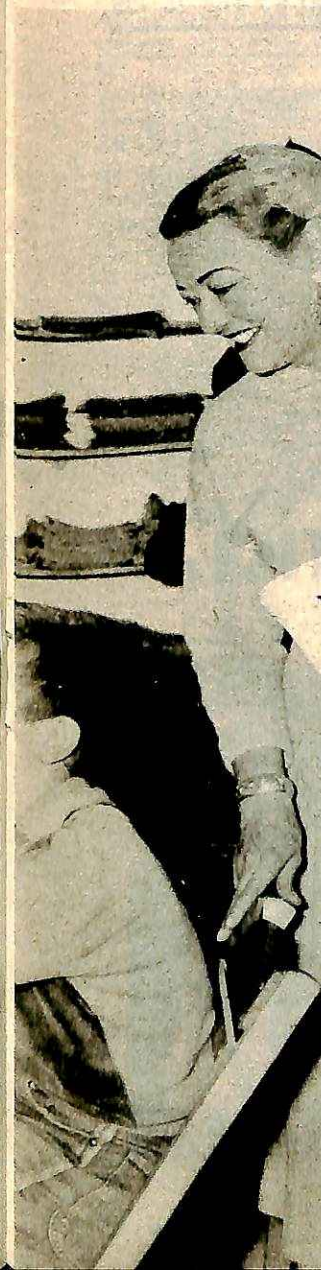
Κι ὅσο περισσότερα χέρια ἐνώνονται γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ, τόσο λιγώτερο οἱ ἄνθρωποι αἰσθάνονται μόνοι...

ΒΑΣ. Α. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

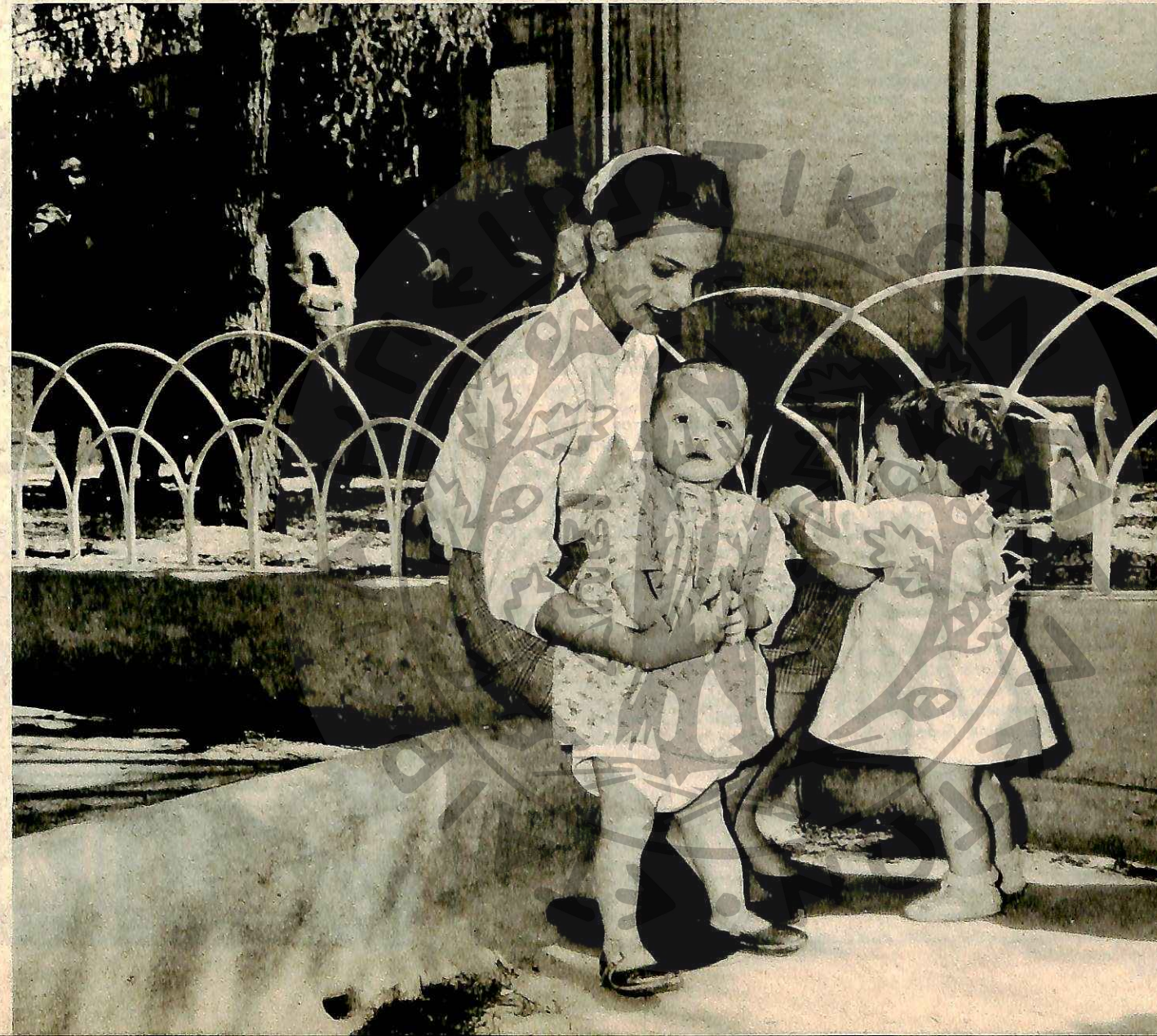
ΕἶΝΑΙ ΓΝΩΣΤΗ Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΡΑΣ Κας ΡΙΝΤΑΜΠΕΡΓΚΕΡ Σ' ΟΣΙΣ ΧΩΡΕΣ ΥΠ

ΗΡΕΤΗΣΙΣ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ

ΔΕΝ ΘΑ ΛΗΣΜΟΝΗΣΟΥΝ ΠΟΤΕ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΤΟ ΘΕΡΜΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΗΣ ΩΡΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ, ΠΟΥ ΠΑΙΖΟΥΝ ΜΑΖΙ

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΙΖΑΣ ΓΕΡΝΕΙ ΔΙΑΡΚΩΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

Ένα από τα πιο παράξενα αρχιτεκτονικά μνημεία του κόσμου κινδυνεύει να γκρεμισθῇ. Η καμπάνα του έπαψε να κτυπά για να μη επιταχύνῃ τὸ τέλος

Η Πίζα έχει χάσει ένα μεγάλο μέρος της παλιάς της δόξας. Η γενέτειρα του Γαλιλαίου, η πόλη των μεγάλων συμβουλίων, όπου τρεις φορές (1134, 1409, 1511) παίχτηκε η τύχη της πατρίδας, μία από τις ωραιότερες πόλεις της Ιταλίας, οφείλει σήμερα ένα μεγάλο μέρος της διασημότητός της στον περίφημο πύργο της, που γέρνει προς τα πλάγια. Στόχος των τουριστών όλου του κόσμου, ο πύργος αυτός κινδυνεύει να καταρρεύσει οριστικά. Κι όμως, δεν του λείπουν ούτε οι περιποιήσεις. Έπι αιώνες τώρα, μηχανικοί και αρχιτέκτονες παραστέκονται στο προσκέφαλο του «μεγάλου αρρώστου» της πόλεως...

«Οχι φαντασία...»

Επί πολύ διάστημα είχε επικρατήσει ο θρύλος πως, αν ο πύργος γέρνει, αυτό οφειλόταν σε μία φαντασία, ένα παιγνίδι του αρχιτέκτονα που τον έφτιαξε. Τώρα είναι γνωστό πως δεν συνέβη τίποτε τέτοιο και πως πρόκειται για ένα ατύχημα, που οι συνέπειές του χειροτερεύουν κάθε μέρα, παρ' όλα τα «φάρμακα» και τις θεραπείες...

Σαφής καθίζηση

Ηδη στα 1174, από τότε που ο αρχιτέκτων Μπουνάνο έβαλε τα θεμέλια κ' έχτισε τους πρώτους όρόφους, διαπιστώθηκε μία σαφής καθίζηση του εδάφους. Μόλις υψώθηκε πάνω από τη γῆ, ο πύργος άρχισε να κλίνει... Οι εργασίες διακόπηκαν και δεν επαναλήφθηκαν παρά στα 1275, από τον Τζιοβάνι ντὲ Σιμόνε, που, νομίζοντας ίσως πως είχε βρῇ τὴν θεραπεία, τις συνέχισε ἐπὶ δέκα χρόνια. Αλλά χρειάστηκε πάλι να τις ξανασταματήσουν. Στα 1350, ἐπειδὴ δὲν είχε μεσολαβήσει καμμιὰ ἀλλαγὴ, ὁ Τομαζό Πιζάνο έχτισε τὸ καμπαναριό, ἀλλὰ ὅλα ἀφήνουν νὰ πιστευθῇ πὼς ὁ πύργος σταμάτησε στὸ σημεῖο αὐτὸ γιὰ λόγους προνοίας, καὶ πὼς τὰ πρῶτα σχέδια προέβλεπαν μερικούς ἀκόμη συμπληρωματικούς ὁρόφους.

Η κλίση μεγαλώνει

Οι ἀριθμοὶ δείχνουν καθαρά πὼς ἡ κλίση τοῦ περιφημοῦ πύργου γίνεται μεγαλύτερη σιγά-σιγά. Στα 1174 ἦταν 0,97 μ., στα 1350 1,43, στα 1550 3,77 μ., καὶ στα 1958 5,17 μ. Διαπι-

στάθηκε πὼς, με κάθε χρόνο που περνᾷ, ἡ κλίση αὐξάνεται κατὰ 7)10 τοῦ χιλιοστοῦ. Ἄν δὲν ληφθῇ κανένα πραγματικὰ ἀποτελεσματικὸ μέτρο, ὁ πύργος θὰ γκρεμισθῇ σὲ δυὸ αἰῶνες.

Κακὴ ἔμπνευση

Η Πίζα δοισκόταν ἄλλοτε κοντὰ στὴ θάλασσα, κ' ἡ καθίζηση οφείλεται στὸ μαλακό, ἀμμώδες καὶ ἀργιλόδες ἔδαφος τῆς περιοχῆς. Στα 1838-39, ὁ ἀρχιτέκτων Γκεραντέσκα εἶχε τὴν ἀτυχὴ ἔμπνευση νὰ σκάψῃ γύρω ἀπὸ τὴ βάση τοῦ πύργου, γιὰ νὰ ἐξετάσῃ καλύτερα τὰ θεμέλια. Ὅπως ἦταν φυσικό, τὸ νερὸ πλημμύρισε τὸ λάκκο. Ὁ Γκεραντέσκα πεισμάτωσε. Ἐφτίαξε ἕνα εἶδος στέρνας καὶ χρησιμοποίησε ἀντλίες γιὰ ν' ἀδειάζῃ τὸ νερὸ. Μὰ ὅσο περισσότερο ἀντλούσαν, τόσο περισσότερο νερὸ ἐρχόταν καὶ τόσο περισσότερο ἔγερνε ὁ πύργος. Ἀπ' αὐτὸ ἔδωσαν τὸ συμπέρασμα πὼς ὁ Μπουνάνο εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ κατασκευάσῃ τὸ μνημεῖο ἀκριβῶς πάνω ἀπὸ ἕνα ὑπόγειο ρεῦμα, πού ἡ κατάσταση τῆς ἐπιστήμης τῆς ἐποχῆς του δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νὰ προβλέψῃ...

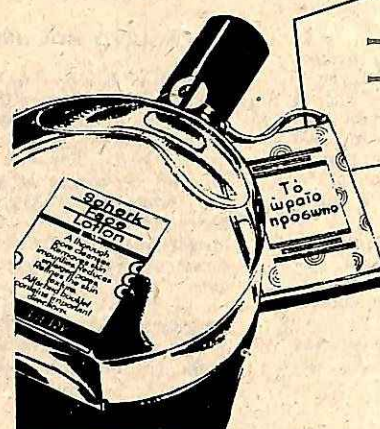
Καινούργια ἐλπίδα

Στα 1934 ἔγιναν μεγάλες ἐργασίες. Ἀποφασίστηκε νὰ δώσουν τιμὲντο στοὺς λάκκους πού εἶχε σκάψει ὁ Γκεραντέσκα. Μὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν πάλι καταστροφικό. Ἀφού ἔρριξαν 900 τόννους τιμνέντου, ἡ κλίση τοῦ πύργου ὑπερδιπλασιάστηκε! Ἐπειτα ἀπ' αὐτὸ, οἱ Ἴταλοι μηχανικοὶ δείχνουν μεγάλη ἐπιφυλακτικότητα, πρὶν ἀναλάβουν ὁτιδήποτε καινούργιο. Τελευταία ὅμως παρουσιάστηκε μία καινούργια ἐλπίδα. Τὸ παράδειγμα τοῦ Λευκοῦ Οἴκου τῆς Οὐάσιγκτων, πού σώθηκε χάρι σὲ μιὰ χημικὴ μεταλλαγή τοῦ εδάφους, ἀνοίγει ἴσως καινούργιες δυνατότητες. Αὐτὸ τουλάχιστον πιστεύουν ὁ μηχανικὸς Νοκιάλι κι ὁ Λίβιο Τρεβιζάν, καθηγητὴς τῆς Γεωλογίας στὸ πανεπιστήμιό τῆς Πίζας. Κι ὅλοι οἱ κάτοικοι εὐχονται νὰ εἶναι δικαιολογημένες οἱ ἐλπίδες τους, γιατί ξέρουν τὴ σημασία πού ἔχει ὁ πύργος γιὰ τὸν τουρισμό τῆς. Στὸ ἀναμεταξύ, ἡ καμπάνα ἔχει πᾶναι νὰ χτυπά, γιατί ἀκόμη κι αὐτὸς ὁ ἡχητικὸς κλονισμὸς θὰ κινδυνεύει νὰ ἐπιταχύνῃ τὸ θάνατο τοῦ «μεγάλου αρρώστου» τῆς Πίζας...

... ἡ ὡμορφιά ἀρχίζει
μέ τὸν SCHERK

Καθαρὴ καὶ ἁπαλὴ
Ἐπιδερμίδα...

... θὰ ἔχετε πάντα
ἀρκεῖ νὰ χρησιμοποιήτε
τὴν παγκοσμίως γνωστὴ
Λοσιὸν προσώπου SΕRΚ

Scherk
Face
Lotion

- δ Ἀφαιρεῖ τελείως τὴ σκόνη καὶ τὸ σμῖγμα ἀπὸ τοὺς πόρους.
- δ Ἐξαφανίζει τὰ μπιμπικία
- δ Ξανανιώνει τὴν ἐπιδερμίδα καὶ τὴν κάνει δροσερὴ, λεῖα καὶ ἑλκυστική.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

“Ολυμπία”

Διὰ
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τὸ μεγαλύτερον, νεώτερον,
ταχύτερον Ἑλληνικὸν
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
23000 τόννων ναυπηγήσας 1953
ταχύτητος 21 μιλίων

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΔΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ Μιχάλης Κακογιάννης εργάζεται στο διαμέρισμά του στην Πλάκα. Εκτός τῆς «Στέλλας», πού βασίζεταν στὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ νέου συγγραφέα Ἰάκωβου Καμπανέλλη, ὁ Κακογιάννης ἔγραψε ὁ ἴδιος τὰ σενάρια τῶν ταινιῶν πού σκηνοθέτησε μέχρι σήμερα. Ἐργάζεται γρήγορα καὶ τὸ «γύρισμα» κάθε ταινίας δὲν τοῦ παίρνει παραπάνω ἀπὸ ὀκτὼ ἐβδομάδες. Ἀλλὰ μετὸν «Ἄσωτο» τὰ πράγματα εἶναι διαφορετικά. Λόγω τῶν διαφόρων τόπων, ὅπου ἐξελισσεται ἡ ὑπόθεση, ὁ σκηνοθέτης ὑπολογίζει ὅτι θὰ χρειασθοῦν ἕξη μῆνες γιὰ νὰ ολοκληρωθῇ ἡ ταινία. Ἐκτός τῶν ταινιῶν, ὁ Μιχάλης Κακογιάννης ἔχει σκηνοθετήσει, στὸ μεταξὺ διάστημα, καὶ μερικά θεατρικὰ ἔργα, σὲ ἀθηναϊκὰ θεάτρα. «Μιὰ γυναίκα χωρὶς σημασία», «Ὁ βροχοποιός», ἡ «Ζιζή» κι ἀρκετὰ ἄλλα

ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ο ΕΛΛΗΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΣΤΗΝ ΛΙΘΩΝΗ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΤΑΛΕΝΤΟΥ ΤΟΥ

Μὲ σενάριο βασισμένο σ' ἕνα ἀμερικανικὸ μυθιστόρημα καὶ στοὺς κύριους ρόλους ἕναν Αὐστραλὸ μαθητὴ ἡλικίας δέκα χρόνων, μιὰ Ἀθηναία πρωταγωνίστρια κ' ἕναν ἀστέρα τοῦ Χόλλυγουντ, ὁ γνωστὸς σκηνοθέτης Μιχάλης Κακογιάννης σχεδιάζει μιὰ νέα τανία μετὴ φιλοδοξία νὰ καθιερώσῃ τὴ φήμη του σ' ὅλο τὸν κόσμον.

Τὸ μυθιστόρημα εἶναι ὁ «Ἄσωτος» τοῦ Φρέντερικ Ουέϊκμαν, ὁ ὁποῖος ἔχει γράψῃ μέχρι σήμερα ὀκτὼ βιβλία, πού ἀπ' αὐτὰ τὰ πέν-

τε γυρίστηκαν ἢ πρόκειται νὰ γυριστοῦν σὲ ταινίες.

Ὁ Ουέϊκμαν πούλησε τὰ δικαιώματα γιὰ τὸ γύρισμα τοῦ «Ἄσωτου» σ' ἕναν Ἰταλὸ παραγωγό. Καὶ ὁ διάσημος σκηνοθέτης Βιττόριο ντὲ Σίκα ἐπρόκειτο ν' ἀναλάβῃ τὴ σκηνοθεσία του.

Ἀλλὰ ὅταν ὁ Κακογιάννης ἐπρότεινε στὸν Ουέϊκμαν νὰ γυρίσῃ αὐτὸς τὸν «Ἄσωτο», ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐδίστασε ν' ἀγοράσῃ πάλι τὰ

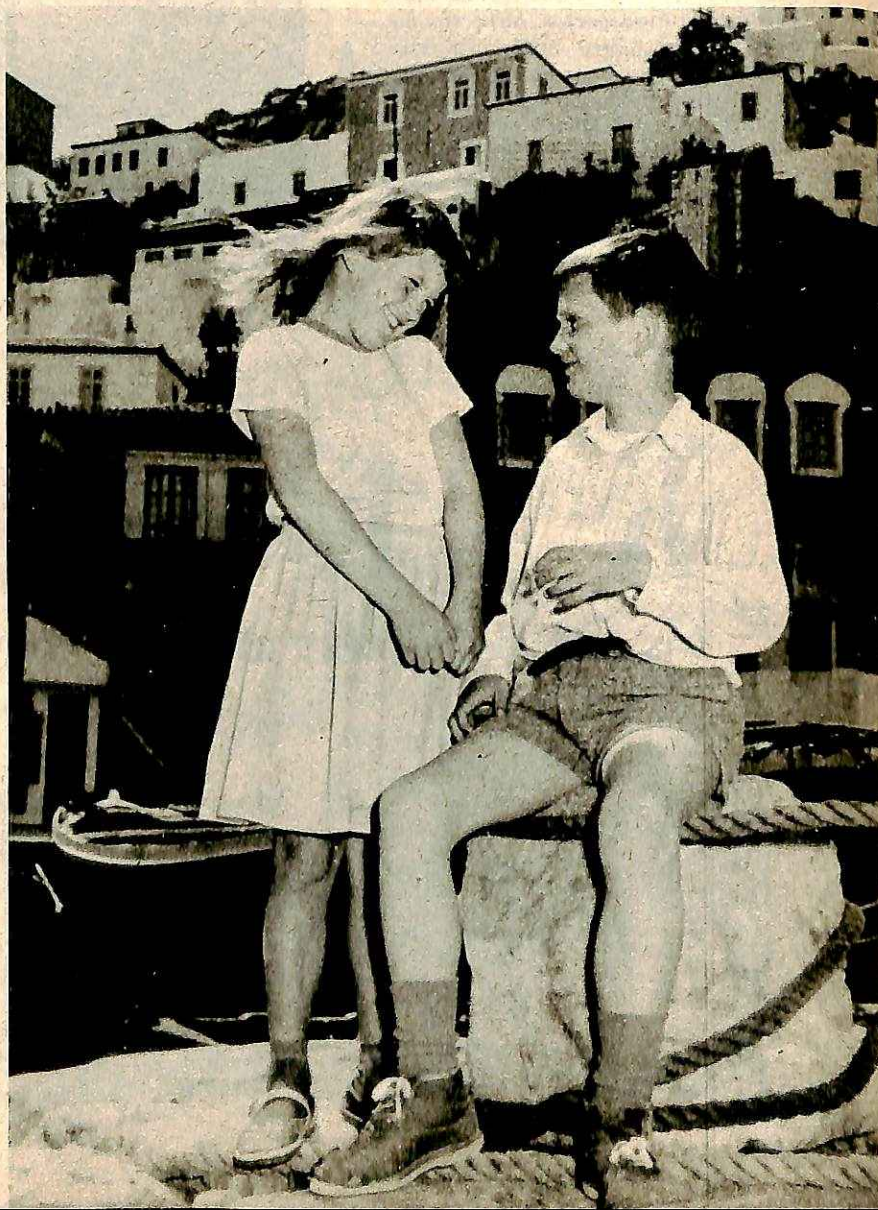
*Ἡ Λαμώλην δὰ εἶναι ἡ ὠρωλαγωνίστρια
λοῦ «Ἀσώλου» - λῆς λαινίας ὠδὸν φριγοδοξεῖ
ὄλι δὰ εἰσαγάγῃ μιὰν καινούργια λεχνικὴ -
καὶ ὄχι μόνο σὺν ἑλληνικὸν κινηματογράφον*

ΤΡΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ στιγμιότυπα τῆς Ἑλλης Λαμπέτη: Σκεπτική, ὅλο ἀντιρρήσεις, εὐτυχισμένη. Ἡ Ἑλλη Λαμπέτη μελετᾷ τὴν πυρετωδῶς ἀγγλικά, γιὰ ν' ἀνταποκριθῇ στὸ ρόλο ποὺ θὰ παίξῃ στὸν «Ἀσώτο». Τὰ λίγα ἀγγλικά ποὺ ἤξερε μέχρι σήμερα τῆς ἐπέτρεψαν ν' ἀποστηθίσῃ τὸ ρόλο τῆς. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ζήτημα ἀπλῆς ἀποστηθίσσεως. «Θέλω — λέει ἡ ἴδια — νὰ αἰσθανθῶ βαθειὰ ἐκεῖνο ποὺ πρόκειται νὰ παίξω. Νὰ νοιώθω τὸν παλμό τῶν λέξεων, τὶς ὁποῖες θὰ προφέρω».

Ο ΜΑΡΤΙΝ καὶ ἡ ἀδελφὴ του Σέιν ζοῦνε στὴν Ὑδρα καὶ πηγαίνουν στὸ ἑλληνικὸ δημοτικὸ σχολεῖο. Ὅταν μεγαλώσῃ, ὁ Μάρτιν θέλει νὰ γίνῃ πιλότος σὲ διαστημόπλοιο, ἢ βακτηριολόγος, ἂν δὲν ἔχουν ἐφευρεθῇ ὡς τότε διαστημόπλοια. Στὸν κινηματογράφο θὰ παίξῃ γιὰ πρώτη καὶ τελευταία φορά, μόνο καὶ μόνο γιὰ τὴν ἀμοιβὴν θὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ τὰ μέσα γιὰ νὰ σπουδάσῃ ἀργότερα στὸ πανεπιστήμιον.

- Οἱ ἑλληνικὲς ταινίες μόνο με τὶς καλλιτεχνικὲς τοὺς ἀρετὲς μποροῦν νὰ ἐπιβληθοῦν διεθνῶς

δικαιώματα τοῦ βιβλίου τοῦ ἀπὸ τὸν Ἰταλὸ παραγωγό, ἀποφασίζοντας νὰ γίνῃ ὁ ἴδιος παραγωγὸς τῆς ταινίας με σκηνοθέτῃ τὸν Κακογιάννη.

«Ἔιχα δὴ μερικὲς ταινίες του», λέει ὁ Οὐέικμαν. «Μοῦ ἔκανε ἐντύπωση ἡ εὐφάνταστη σκηνοθεσίᾱ του».

Τὸ γεγονός ὅτι ὁ νέος —μόλις τριανταπέντε ἐτῶν— Ἕλληνας σκηνοθέτης προτιμήθηκε ἀπὸ ἕναν παγκοσμίου φήμης σκηνοθέτη ὅπως ὁ ντὲ Σίκα, ἀποτελεῖ μιὰ ἐνδειξὴ τῆς ὑψίστης τελειότητος ποὺ ἔχει πετύχει νὰ φέρῃ τὴν ἐργασίᾱ του, σὲ ἐκπληκτικὰ σύντομο χρονικὸ διάστημα.

Ὁ Μιχάλης Κακογιάννης ἔχει στὸ ἐνεργητικὸ του τέσσερις ταινίες —ὅλες ἑλληνικὲς καὶ γυρισμένες στὴν Ἑλλάδα. Ἡ πρώτη, «Τὸ Κυριακάτικο ξύπνημα», τελείωσε στὰ 1953. Σὰν πρώτη προσπάθεια, δὲν ἦταν κακὴ καὶ τιμήθηκε με βραβεῖο στὸ κινηματογραφικὸ φεστιβάλ τοῦ Ἐδιμβούργου.

Ἀκολούθησε ἡ «Στέλλα» (1955) ποὺ προκάλεσε αἴσθησι στὸ φεστιβάλ Καννῶν καὶ κέρδισε τὸ βραβεῖο «Γκόλντεν Γλόμπ» τοῦ Χόλλυγουντ.

Τὸ «Κορίτσι με τὰ μαύρα» (1956) ἦταν ἐπίσης ἐπιτυχία καὶ ἀπέσπασε θερμούς ἐπαίνους τῶν κριτικῶν ὅπου προβλήθηκε στὸ ἐξωτερικόν, ἰδίως στὸ Λονδίνο. Κέρδισε ἐπίσης τὸ βραβεῖο «Γκόλντεν Γλόμπ» τοῦ Χόλλυγουντ.

Ὁ Κακογιάννης ἐτοιμάζεται νὰ παρουσιάσῃ τὴν τελευταία δημιουργία του, «Τὸ τελευταῖο ψέμα», στὸ Φεστιβάλ Καννῶν με τὸν τίτλο «Φὲν ντὲ Κρεντί».

Ὅταν τελείωσε τὸ γυμνάσιον ὁ Κακογιάννης, ὁ ὁποῖος ἔχει γεννηθῇ στὴν Κύπρον, πῆγε στὸ Λονδίνο γιὰ νὰ σπουδάσῃ Νομικά. Ἀλλὰ τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον του γιὰ τὸ θέατρο τὸν ὡδήγησε νὰ γραφτῇ ταυτόχρονα στὴν Κεντρικὴ Δραματικὴ Σχολὴ τοῦ Ὀλντ Βίκ.

Ντεμπιούτῃσεν ὡς ἡθοποιὸς στὸ Λονδίνο στὰ 1946, στὸ ρόλο τοῦ Ἡρώδη, στὴ «Σαλὼμ» τοῦ Ὄσκαρ Οὐάιλντ. «Τὰ πέντε ἀκόλουθα χρόνια ἔλαβα μέρος σὲ ἀρκετὰ ἔργα», μᾶς λέει. «Τὸ πῶς ἐνδιαφέρον καὶ τὸ λιγώτερον ἐπιτυχὲς ἀπὸ αὐτὰ ἦταν ὁ «Καλλιγούλας» τοῦ Ἀλμπέρ Καμῦ, (τὸ ἔργον ποὺ καθιέρωσε στὸ Παρίσι τὸν Ζεράρ Φιλίπ), ὅπου ἔπαιξα τὸν ἐπώνυμο ρόλον».

Σιγά-σιγά ὅμως ἄρχισε νὰ καταλαβαίνει ὅτι ἡ ἡθοποιία δὲν γέμιζε ὅλη τὴ ζωὴν του. Ἐπιθυμοῦσε πολὺ νὰ σκηνοθετῇ ταινίες. Ἡ εὐκαιρία γιὰ νὰ δοκιμάσῃ τὶς δυνάμεις του σ' αὐτὴ τὴ δημιουργικὴ κατεύθυνση, τοῦ δόθηκε στὴν πατρίδα.

Θεωρεῖ τὸν ἑαυτό του τυχερό γιὰτὶ ἄρχισε τὴν σκηνοθετικὴ καριέρα του στὴν Ἑλλάδα, ποὺ ἀκόμα βρίσκεται στὸ στάδιο τῆς ἀναζητήσεως τοῦ δρόμου στὴν κινηματογραφικὴ παραγωγή.

«Ἕνας Ἕλληνας σκηνοθέτης ξεκινᾷ με τὴ γνώση ὅτι οἱ ταινίες του μποροῦν νὰ ἐπιτύχουν διεθνῶς, βασισμένες μόνο στὶς καλλιτεχνικὲς ἀρετὲς τους», μᾶς ἐξηγεῖ. «Αὐτὴ τὴ βαθύτατη ἀνεξαρτησία ἀπὸ τὴ διαδρωτικὴ ἐπιρροὴ τῶν ταμειακῶν ὑπολογισμῶν ἐκτιμῶ. Θαρρῶ ὅτι λίγοι σκηνοθέτες ποὺ ἐργάζονται σὲ μεγάλα στούντιο μποροῦν ν' ἀπολαύσουν τὸ ἴδιον σὲ τόσο μεγάλο βαθμό».

Λέγεται ὅτι ὁ Κακογιάννης ἔφερε στὸν ἑλληνικὸν κινηματογράφον μιὰ αἰσθησὴν τοῦ τραγικοῦ. Σίγουρα, πρόθεσις του εἶναι ν' ἀκολουθήσῃ αὐτὸ

τὸ τραγικὸ στοιχεῖο ὡς τὶς ρίζες του, γυρίζοντας σὲ ταινία, μετὰ τὸν «Ἀσώτο», μιὰ ἀρχαία ἑλληνικὴ τραγωδία, τὴν «Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι».

Ἡ Ἑλλη Λαμπέτη θὰ παίξῃ τὸ ρόλον τῆς συζύγου στὸν «Ἀσώτο», ποὺ ἔχει τρεῖς κύριους ρόλους. Ἕναν πλούσιον Ἀμερικανὸν σύζυγον, τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα του καὶ τὸ δεκάχρονον γιόν του.

Μὲ λίγες γραμμὲς ἡ ὑπόθεσις τοῦ «Ἀσώτου» εἶναι ἡ ἑξῆς. Ἕνας πλούσιος σύζυγος, σ' ἕναν παροξυσμὸν μέθης, μαλώνει με τὴ γυναῖκα του καὶ παίρνει τὸ γιόν του μαζί του με μιὰ δελφινάκιον καὶ ἀνοίγεται στὸ πέλαγος τῶν Βερμούδων. Τὸ σκάφος ἀνατινάσσεται. Καὶ ἐνῶ πατέρας καὶ γιὸς παλεύουν με τὴ θάλασσα, ὁ πατέρας ἀρχίζει καὶ θυμάται τὴ χαμένη ζωὴν του. Μὲ «φλασμπάκ», βλέπουμε τὰ περασμένα. Στὴν ἀρχὴ σὰν νεαρός Ἀμερικανὸς στρατιώτης βρίσκεται με τὸ τέλος τοῦ πολέμου στὴν Ἀθήνα, ὅπου συναντᾷ καὶ ἐρωτεύεται μιὰ νεαρὴ Ἑλληνίδα. Παντρεύονται. Καὶ γίνονται ἕνα κοσμοπολίτικόν ζεῦγος, ποὺ γυρίζει ὅλο τὸν κόσμον. Ἡ πλακὴ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μᾶς πηγαίνει στὸ Παρίσι, στὸ Λονδίνο, στὴν Ἀμερικὴ, στὶς Βερμούδες, ὅπου καὶ θὰ γυριστῇ ἐπὶ τόπου τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ταινίας.

Τὸ ρόλον τοῦ δεκάχρονου γιου θὰ τὸν παίξῃ ἕνας γαλιανόματῃς μικρὸς Αὐστραλὸς με φακίδες, ὁ Μάρτιν. Ὁ Μάρτιν εἶναι γιὸς τῶν συγγραφέων Τζωρτζ Τζόνστον καὶ Τσάρμιαν Κλίφτ. Ζῇ με τὴν οἰκογενείᾱ του στὴν Ὑδρα τὰ δύομιση τελευταῖα χρόνια.

Ὁ συγγραφεὺς-παραγωγὸς Οὐέικμαν θὰ φροντίσῃ γιὰ τὸν ἡθοποιὸν ποὺ θὰ παίξῃ τὸ ρόλον τοῦ πλούσιου συζύγου, μόλις ὁ Κακογιάννης τελειώσῃ τὸ σενάριον τοῦ «Ἀσώτου». Θὰ πρέπει νὰ εἶναι πρώτου μεγέθους ἀστὴρας τοῦ Χόλλυγουντ.

Τὸ γυρίσμα τῆς ταινίας θ' ἀρχίσῃ με τὶς σκηνὲς τῆς Ἀθήνας τὸν προσεχὴ Σεπτέμβριον. Τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ταινίας θὰ τὴν ἀναλάβῃ κάποια ἀπὸ τὶς ἐταιρίες τοῦ Χόλλυγουντ. Θὰ εἶναι, φυσικὰ, ἡ πρώτη ἀγγλόφωνη ταινία ποὺ διευθύνεται ἀπὸ Ἕλληνα σκηνοθέτη.

Ρώτησα τὸν Κακογιάννη τί τὸν πρᾶξιεν στὸν «Ἀσώτο». «Σὰν βιβλίον εἶναι καλογραμμένον καὶ οἱ χαρακτῆρες του εἶναι ἀπόλυτα ἀληθινοί», μοῦ εἶπε. «Ὅταν τὸ διάβασα, ἔλαψα, καὶ τὸ ἴδιον συνέβη, στὸν πρόεδρον τῆς «Τουέντιθ Σέντσορρυ Φόξ», στὸν κ. Σπύρον Σκούρα, μολοντὶ καὶ οἱ δύο εἴμαστε, λόγω τῆς δουλειᾱς μας, συνηθισμένοι σ' αὐτὰ τὰ θέματα. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἀρκετὴ δοκιμασίαν γιὰ ἕνα βιβλίον. Εἶναι ἐμπλουτισμένο με πολλὰ κινηματογραφικὰ στοιχεῖα —προέχουσες ἀνθρώπινες σχέσεις, ποικίλον περιβάλλον, τρομερὸ ἐνδιαφέρον».

«Τὸ φλασμπάκ», μᾶς ἐξηγεῖ ὁ Κακογιάννης, ποὺ σημειώτεον ἀπεχθάνεται αὐτὴ τὴ λέξη, «δὲν εἶναι ὁ εὐκόλος τρόπος γιὰ νὰ διηγηθῇ τὴ ζωὴν ἑνὸς ἀνθρώπου. Ἐκεῖνον ποὺ θέλω νὰ δείξω εἶναι ἕνας ἀνθρώπος ποὺ πραγματικὰ ξαναγυρίζει στὸν ἑαυτό του σὲ μιὰ κρίσιμην στιγμὴν. Τεχνικὰ, σκοπεύω νὰ παρουσιάσω ἕνα κράμα παρελθόντος καὶ παρόντος, με ἕνα πέτιον τρόπο, ποὺ ἀπαιτεῖ μιὰ δεξιότητα τὴν ὁποία θεωρῶ νέα τεχνικὴ».

Ὅταν τὸν ρώτησα νὰ μοῦ δώσῃ μιὰ ἰδέαν γι' αὐτὴ τὴν τεχνικὴν, κούνησε τὸ κεφάλιν καὶ χαμογέλασε.

«Ἐπαγγελματικὸ μυστικόν», μοῦ εἶπε.

Κείμενον καὶ φωτογραφίες ΒΑΣΟΥ ΜΙΓΚΟΥ

Εδω κι Εκει

■ **ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ** γυμνιστάι έστειλαν ένα γράμμα στο βρετανικό υπουργείο Υγείνης ζητώντας την κατάργηση του μαγιό στις πισίνες. Στηρίζουν την αίτησή τους σε μία έκθεση της Έπιτροπής Υγείνης, σύμφωνα με την οποία η μόλυνση των νερών των κολυμβητηρίων οφείλεται κατά 60% στα μαγιώ.

■ **ΤΑ ΨΑΡΙΑ** δεν είναι ούτε κουφά, ούτε άλατα. Ακόμη και το φιλι δεν είναι άγνωστο σ' ένα ώριμο έινος ψαριού, το ακοράλλιον. Αύτες είναι οι καταπληκτικές άνακαλύψεις των Αυστριακών καθηγητών Χάινς Χάινς και Όττο Κάινιχ. Τα ακοράλλια είναι μικροσκοπικά μαύρα ψάρια, μήκους δύο εκατοστών και βγαίνουν μία κραυγή που μοιάζει κάπως με γρούξιμο των περιστερών. Δεν φιλούν παρά μόνο την εποχή των έρώτων τους.

■ **Ο ΑΡΙΘΜΟΣ** των θυμάτων της οικονομικής κρίσεως στην Αμερική μεγαλώνει. Σαράντα κρατούμενοι που έπράκτετο να άφθούν έλεύθεροι άπ' τις φυλακές του Σίνγκ- Σίνγκ, μένον άκόμη πίσω άπ' τα σίδερα. Η διεύθυνση των φυλακών περιμένει μάταια να τους έξασφαλίση κάποια εργασία για να τους άπελευθερώσει.

■ **ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ** ενός νέου μπάρ στην Νέα Υόρκη άποτελείται άποκλειστικά άπό σωσίες προσωπικοτήτων. Ο Κλάρκ Γκέμπλ είναι θυρωρός ή πριγκίπισσα Μαργαρίτα εργάζεται στη γκαρδάρμπα ό συνταγματάρχης Νάσερ κάνει το γκαρσόνι στο πιάνο παίζει ό Μπετόβεν και ό Μωρίς Σεβαλιέ φέρνει το λογαριασμό.

■ **ΚΑΤΑ** τους ύπολογισμούς των Ιταλών μηχανικών, ό άκεκλιμένος πυρρός της Πίζας θα καταρρεύσει τον 22ο αιώνα. Για ν' άποφευχθεί αυτή ή καταστροφή, γίνονται ήδη έργα με σκοπό να στερεωθούν τα θεμέλια και να άποτραπεί ή κατά ένα δέκατο έβδομο του χιλιοετημέτρου κλίση του πυργου το χρόνο.

Το κραδί
BEO
είναι προϊόν ΒΟΥΡΥΣ
δελ. 4.50
ή φιάλη

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

γ 'Η χ'... Για λίγες ήμέρες άκόμη τα έκλογικά θα δρσκωνται στην πρώτη σειρά του γενικού ενδιαφέροντος. Δεν μετρήθηκαν όλοι οι σταυροί. Ακόμη υπάρχουν ύπψηφιοι που άγωνιούν, που δεν δρθηκαν άκόμη των ύπνο τους και την ήμερία τη χαρουμενη της νίκης, ή την άποφασισμένη και μελαγχολική της άποτυχίας. Λίγες ήμέρες άκόμη. Η γιορτή Κωνσταντίνου και Έλένης, που διακόπτει την έβδομάδα που μάς έρχεται, θα δει το τέλος της έκλογικής άτμοσφαιρας και την άρχή του καλοκαιριού...

γ Μελαχροινό ά η δ ό ν... Φθάνει αυτές τις ήμέρες στας Αθήνας μία άπό τις πιο γοητευτικές και εύχάριστες Γαλλίδες τραγουδίστριες. Η Ζακελίν Φρανσουά θα άκουσθ ό ώραίο παραθαλάσσιο κέντρο της Γλυφάδας. Είναι πολυς καιρός που δεν έχει περάσει άπό την Αθήνα δεινέτα τόσο δημοφιλής...

γ Μικρά μυστικά... Ο Τόμνυ Στήλ προσπαθεί να ζυγνήσει στην άγγλική νεολαία τον ίδιο ένθουσιασμό που είχε κατορθώσει να προκαλέσει ό Έλδus Πρίσλεϋ στα Αμερικανάκια. Δεν το κατορθώνει έντελώς, πάντως όμως άπασχολεί τη δημοσία γνώμη, τελευταίως μάλιστα όχι γύρω άπό ρόκ και ρόλλ, αλλά διότι ό ιδιαίτερος καμωτής του, ό κ. Νικόλαος Εύθυμιού, δίδοντας συνέντευξη, άνέφερε ότι ό Τόμνυ έχει ίσια μαλλιά και μόνον αυτός του τα κατασπαώνει φυσικά. Τα μαλλιά μου είναι φυσικά κατασπαρά, έδήλωσε έξω φρενών ό νεαρός Στήλ στην έφημερίδα καί... άλλαξε κουρέα...

γ Άνοιξη... Στον ζωολογικό κήπο του Νιένβερξάφνικ άπρασίνισαν όλες οι μαιμούδες, που ζούσαν άμαδικά σ' ένα μεγάλο κλουβί. Το μυστήριο έλύθη άργότερα. Μία μαιμού είχε κλέψει ένα τενεκέ με πράσινη μπογιά...

γ Και μία ιστορία (τρελλή)... Ο κύριος έπισκέπτεται έναν ψυχαναλυτή και του άμολογεί ότι όλοι γύρω του τον θεωρούν ανίσόρροπο.

«Είς τί συνίσταται ή ανίσορροπία σας;», ρωτά ό ψυχίατρος. Ο άλλος άπαντά: «Μου άρέσουν τα παπούτσια. Τρελλάινωμαι για τα παπούτσια». «Καλά, αυτό δεν είναι τρέλλα. Και μένα μου άρέσουν τα παπούτσια», λέει ό ψυχίατρος. «Αλήθεια;», ρωτά τότε ό άλλος με ύφος ένθουσιασμένο και σκύβει στο τραπέζι συνωμοτικά: «Αλήθεια σας άρέσουν; Όπως και μένα; Τηχανιτά;»...

γ Υστερόγραφο... Μετά άπό τον περίφημο χορό, τα προγνωστικά φέρουν την πριγκίπισσα Μαρία Τερέζα Μπουρμπόν-Πάρμ ως μέλλουσα βασίλισσα του Βελγίου...

γ 40... εκατοστά άπό το έδαφος πρέπει να φθάσουν οι φούστες σας. Πηγαίνετε τις άμέσως εκεί, για να μην άνεβαζετε το στρίψωμα σκαλάκι-σκαλάκι. Το Παρίσι το άπέφασσε και αντίδραση δεν δρσκει καμμία...

γ Κινηματογράφοι... Η Μπέττυ Νταϊδς επανέρχεται στην ένέργεια. Θα γυρίσει με τον Άλκε Γκίνες, σε σενάριο της Δάφνης ντε Μωρίε... Πνήγντα έτών, ή Μπέττυ έχει σ' αυτό το έργο ένα θαυμάσιο ρόλο τυραννικής, έξυπνης και γοητευτικής γριάς κοντέσσας...

γ Υγείνη... Οι Άγγλοι γυμνιστάι άπηύθυναν μία σοβαρωπάτη αίτηση εις το βρετανικό ύπουργείο Υγείνης: Να καταργηθούν όλες τις πισίνες και τα κολυμβητήρια τα μαγιώ. Ο λόγος; Μικρόβια μολύνσεις, προέρχονται όχι άπό τα σώματα, αλλά άπό τα μη καθαρά κοστούμια...

γ Μόδες... συνεχίζει: Για τις άχτένιστες, για τις βιαστικές, για τις δυσχεστερημένες με τα μαλλιά που τους χάρισε ή φύση, το Παρίσι λανσάρει έλαφρές περρούκες, μαλλιά άληθινά, τοποθετημένα με κολλήτεχνική χάρη σε μπουνιέ άπό τούλι νάιλον, που φοριούνται στη στιγμή σαν καπελλάκια...

444

■ **ΔΥΟ** γηραιόι άρτίστες του τσίρκου κουδεντιάζουν: —Θυμάμαι, που λες την τελευταία φορά που σε είδα, τότε έπαιζες ένα νούμερο με σοφούς φύλλους. Πώς κατάρτησες τώρα να γυμνάζεις έλεφαντες! —Ε, φίλε μου! άναστενάζει ό άλλος. Με τα χρόνια τα μάτια άδυνατίζουν.

■ **Ο ΠΑΤΕΡΑΣ** συζητούσε με το γιό του που μόλις άρχισε να βγαίνει στον κόσμο. —Πήγαινε σε όποιο θέσμο θέλεις, εκτός άπό το Φολί Μπερζέρ.

—Γιατί; ρώτησε ό γιός. —Γιατί θα δεις αυτό που δεν πρέπει να δεις.

Φυσικά, με την πρώτη εύκαιρία, ό γιός έτρεξε στο Φολί Μπερζέρ. Κ' εκεί, θέβαια, είδε αυτό που δεν έπρεπε να δει: τον πατέρα του, καθισμένο στην πρώτη σειρά, με τα κιάλια κολημένα στα μάτια.

■ **ΠΟΥ** είναι ή ιατρίμouλα ύπνέτριά σας που μας σέρβιρε πριν άπό λίγο; ρωτάει μία καλεσμένη την οικόδεσποινα.

—Γιατί; Θέλετε τίποτε; —Όχι, εύχαριστώ. Ψάχνω μόνο να βρω τον άντρα μου.

■ **ΩΣΤΕ** χώρισε, φίλε μου, έ; Και τα παιδιά; —Τα παιδιά τα πήρε εκείνη. Έγώ κράτησα το στίτι... —Και ή περιουσία; —Αυτή την πήρε ό δικηγόρος.

■ **ΜΙΑ** Αμερικανίδα διάβασε σε μία άγγελία στην έφημερίδα ότι κάποιος πουλούσε για τέσσερα δολάρια ένα γυμνασμένο άστνομοκό σκύλο ράτσας έξαιρετικής. Η τιμή της φάνης λογική κ' έστειλε άμέσως τα τέσσερα δολάρια να άγοράσει το σκύλο. Σε τρεις μέρες, ένας άνδρας της έφερε ένα σκύλο, κακομοιρασμένο, άδύνατο, της κακής άρας. Φουκισμένη, ή κυρία τηλεφώνησε άμέσως στον πωλητή.

—Τι άναίδεια είναι αυτή, να θέλετε να περάσετε για άστυνομοκό σκύλο αυτό το άξιεσθητό, κοιμισμένο, κακομύτσουνο ζώο; —Είναι άστυνομοκό σκύλος, κυρία μου, άπαρήθηκε σοβαρά ό άλλος. Μη σας γελή ή εμφάνισή του. Είναι της Μυστικής Άστυνομίας.

■ **ΚΙΑΠΟΙΟΣ** πλησιάζει ένα νεαρό που κοπνίζει και του κάνει μαλακά την παρατήρηση: —Τόσο μικρός και κοπνίζεις; —Ο παππούς μου, λέει ό νεαρός με ύφος άγριαπό, έξησε 98 χρόνια.

—Κάπνιζε άπό μικρός; —Όχι, αλλά δεν άνακατευότανε στις δουλειές των άλλων.

■ **ΠΑΝΤΡΕΦΤΗΚΙΕΣ** λοιπόν; Συγχαρητήρια. Και πώς σου φαίνεται ή παντρεία; —Να σου πώ, άγαπητέ μου, όπως όλες οι δουλειές. Το πάν είναι ζήτημα προίσταμένου.

■ **ΣΤΗΝ** αίθουσα άνωμής μιας μαυειτικής κλινικής, ένας σκύλος κόβει δόλτες πάνακάτω με πρόβηλη άγωνία. Έάφνου, μία πόρτα άνοίγει και ό γιατρός τον πλησιάζει χαμογελώντας. —Τα συγχαρητήρια μου, γεννήθηκε το πέμπτο σας παιδί. —Θέλετε να πείτε το τέταρτο, γιατί μου... —Ναί, φυσικά, κι αυτό επίσης!

ΥΓΙΕΙΝΗ-ΤΟΝΩΤΙΚΗ

...ή μπόρα είναι πλούσια σε:

Φωσφόρο (μυική δύναμη)
Βιταμίνη ΡCα (ξάνινωμο)
Βιταμίνη Β2 (άνάπτυξη)
Βιταμίνη ΡΡ (άντιληψη)
Βιταμίνη Β6 (καλή χώνευση)

Για να αισθανόσθε καλύτερα πινετε με το γεύματά σας μπύρα.

ΤΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΠΟΤΟ ΤΩΝ ΔΥΝΑΤΩΝ ΑΔΩΝ

■ **ΔΥΟ** κάου-μπούς που συναντήθηκαν εκείνη τη μέρα για πρώτη φορά—περπατούν μαζί σ' ένα έρμηκό δρόμο. Κάποια στιγμή, ό ένας χώνει το χέρι του στην τσέπη του. Ο άλλος, θάζει άμέσως το περιστροφό του και μία και κάτω σκατώνει το συνοδό του. Έξείταζει έπειτα το πτώμα και δρσκει μέσ' στην τσέπη του θύματος μία μπουκάλια ούισκυ.

—Μπά, τον κακομοιρή! Δεν είχε κακό σκοπό. Ήθελε μονάχα να μου δώσει να πιώ.

Καί, άδειάζοντας τη μπουκάλια, προσθέτει:

—Πρέπει τουλάχιστον να σεβαστώ τις τελευταίες επιθυμίες του!

■ **Η ΜΑΡΙ** Σαντάλ (ή Γαλλίδα Μαντόν Σουσο), μπαίνει σ' ένα διόλοπωλείο και άρχίζει να περιεργάζεται με προσοχή τα βιβλία. Τέλος διαλέγει ένα.

—Είναι ώρατο; ρωτάει τον υπάλληλο.

—Είναι του Όμηρου, κυρία μου.

—Ω, με συγχωρήτε, άπαντάει ή Μαρί Σαντάλ. Νόμιζα πως το είχατε για πούλημα.

■ **Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ** έσηγει τον δρο ένοχον και, άκριδώς εκείνη τη στιγμή, χτυπάει το ρολόι.

Ο καθηγητής: "Αν πάρω τώρα ένα σφυρί και δώσω μία σ' αυτό το ρολόι και το σπάσω, θα είμαι ένοχος;"

Ο έξυπνος μαθητής: "Όχι. Έσείς θα δρσκώσατε εν άμυνή."

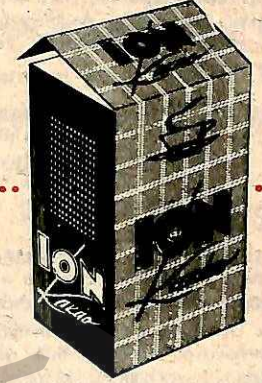
Ο καθηγητής: Πώς το ένοεις, παιδί μου;

Ο μαθητής: Ένωώ ότι εκείνο χτύπησε πρώτο.

Μη του στερείτε την χαρά! Άρκεί να είναι ΚΑΚΑΟ

ION

..... ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Πλούσιο σε Βιταμίνες, Θρεπτικό, εύπεπτο, εύγεστο με το καλύτερο άρωμα!...

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

Η ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Η ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Τό ΣΕΡΦ σας δίδει υαί τά **ΔΥΟ!**

■ **ΕΝΑΣ** Αμερικανός γιατρός κατάρτισε, με ένεσεις όρμονής, να έμποδισή τη σωματική ανάπτυξη δύο κοριτσιών που είχαν μπόι υπερβολικό για την ήλικία τους. Το ένα, 11 χρονών, είχε κιάλας άνάστημα 1 μέτρο 67 εκατοστά και ψήλωνε 7 εκατοστά το χρόνο· το άλλο, 12 χρονών, είχε άνάστημα μόνο 1.65, αλλά ψήλωνε 12 εκατοστά το χρόνο. Χάρη στη θεραπεία ή άόπτυξη τους ξαναπηρε τον κανονικό ρυθμό, δηλαδή, 2 εκατοστά το χρόνο.

■ **Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ** «Τάιμς Χέραλντ» του Ντάλλας, φέσδο των Αμερικανών βασιλέων του πετρελαίου, δημοσίευσε την άκόλουθη άγγελία: «Πωλούνται: Τίτλος μαρκηρίου, ένα κτήμα 1.100 έκταριών και ένας γαλλικός πύργος. Τιμή εύκαιρίας. Μόνον 50.000 δολάρια!». Ακόλουθούσε μία διευθύνη στο Παρίσι για περισσότερες πληροφορίες. Ένας κάτοικος του Τέξας τηλεφώνησε άμέσως στην έφημερίδα να ρωτήσει αν στο κτήμα ύπρχε καμμία πετρελαιοπηγή.

■ **Σ' ΕΝΑ** τελευταίο άρθρο του, ό διάσημος φιλόσοφος Μπερότρν Ράσελ, χαρακτηρίσε τα πρώτα πνήγντα χρόνια του 20ου αιώνα ως μία περίοδο άσυνήριστα ειρηνική. Ένώ κατά το χρονικό διάστημα άπό το 1850 ως το 1900 έγιναν σ' όλον τον κόσμο 48 πόλεμοι, άπό το 1900 μέχρι το 1950 έγιναν μόνον 27.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Η τέχνη της ζωής είναι να μαζεύεις ώρες άναμνήσεις.

Άλμπερ Βιλλεμέτς

Ένα πράγμα που καταστρέφει το ήθικό του έχθρου είναι ό πόλεμος.

Γκόρ Βιντάλ

Οι άνδρες θέβελαν να είναι οι γυναίκες σαν τις άπζέντες που αλλάζουν κάθε χρόνο.

Έλβετική παροιμία

Η άλήθεια δεν έχει άνάγκη να είναι άληθοφανής.

Πιραντέλλο

Ένάρετος είναι εκείνος που άρνείται να ύποκύψει στους πειρασμούς· εύτυχός, εκείνος που δεν έχει πειρασμούς.

Άνώνυμο

Η ύπακοή είναι ή άπολαυστικότερη άνάπαυση.

Ρομπέρ Μέρλ

Μη δίνης σε θυμωμένο να πλύνη πιάτα και σε πεινασμένο να ψηση ρύζι.

Ινδική παροιμία

■ **Η ΣΥΝΟΛΙΚΗ** αξία των σημαίων που κυματίζουν στη Διεθνή Έκθεση των Βρυξέλων ύπολογίζεται σε δέκα εκατομμύρια φράγκα.

■ **Η ΡΟΜΥ** Σβάντερ έχει τόσες πολλές προτάσεις να παίξει σε κινηματογραφικές ταινίες που—όπως λέει ή ίδια—μετράει τα κομπιά του παλτού της. (Το πρώτο έναί, το δεύτερο έχι κ. ο. κ. έ.) για ν' άποφασισή αν θα δεχτή. Πριν άπό λίγες μέρες, ό κινηματογραφικός παραγωγός Πόντ ντε Λαουζενίς της έστειλε ένα γούνιο έπαναφορά μ' ένα σημείωμα: «Δε βλέπω πιά κανένα λόγο διαταγμού». Το παλτό δεν είχε κομπιά.

■ **Η ΦΙΑΡΜΟΝΙΚΗ** όρχήστρα της Νέας Υόρκης έδωσε πριν άπό λίγο καιρό στο Κάρνεγκι Χάλες μία συναυλία για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Διευνή της όρχήστρας: Ο συμπαθέστατος και διάσημος κομικός Ντάννυ Καίη. Στο πρόγραμμα: Σοβαρή μουσική—Βάγκνερ, Ροσσίνι, Τσαϊκόφσκυ. Μετά τη συναυλία, ένα άπ' τα μέλη της όρχήστρας—και συγκεκριμένα το πρώτο βιολί—έπνε: «Όλοι θαυμάζουμε τον κ. Καίη σαν ένα μεγάλο ήρσοιό και γι' αυτό παίζουμε καλά. Καείς άπό μάς δεν διανοήθηκε να ύπακουση στην μαγκέτα του και να του χαλάσει το κέφι».

"ΙΤΕ ΠΑΙΔΕΣ ΕΛΛΗΝΩΝ"

- ✦ Τους καμάρωσα.
- ✦ Κουρασμένος επέστρεψε ο νέος από εργασία δεκάωρη, σε κουδούνιο γραφειοκρατικό, από κείνα που έχει εφεύρει το ελληνικό κράτος για να στίθι τα νεύρα και να τα τοποθετή, πειθήνια, στις στενές σιδηροτροχιές μιας βραδείας προαγωγής.
- ✦ Κουρασμένη ήταν κ' εκείνη απ' το δικό της οκτάωρο της τραπεζικής γραφομηχανής, διανοημένο με διακριτικά πλευρίσματα 'Αθηναίων άρσενικών και άδικαιολόγητες επικρίσεις νευρικών προϊσταμένων.
- ✦ Στα θυλάκια, περίπου τρεις και εξήκοντα κι άλλα τόσα στον κοινό κουμπάρο που περιέχει τα θεμέλια του μικρού οίκισκου, τις βάσεις της στοιχειώδους επιπλώσεως, τις προκαταβολές των απαραίτητων συσκευών και μερικές υποψίες ενός λιτού ένδυματολογίου.
- ✦ Και στο περβάζι —μια τριανταφυλλιά!
- ✦ Κοιτάχτηκαν:
- Δώσ' μου φιλή, και στο φιλή, πρόσθεσε ακόμα ένα.
Κ' ύστερα πάλι άλλα εκατό και χίλια κι άλλα τόσα.
Και στις χιλιάδες πρόσθεσε χίλια φιλή και μύρια.
Και πάλι μύρια σ' όλα αυτά να γίνουν τρισμυριάδες.
Κι όταν τα φτάσης, φίλαμε σε νάσυνα στο πρώτο...
- ✦ «Πεπαλαωμένοι, είτε εκείνη. 'Από τα «Πρός 'Ανθέαν» του Ρόμπερτ Χέρικ, μεσούσης 'Αναγεννήσεως. Προσγειώσου! 'Ενα και διαστικό, πάει πολύ στη σύγχρονη εποχή μας». Ζώσθηκε νάυλον ποδιά, κατέβασε τηγάνι...
- ✦ 'Υπνο, καρδιά: καρδιά, κοιμήσου.
Στης γης τα στήθη.
Στη γη θα παύσουν οι παλμοί σου.
Κ' οι γογγυσμοί σου.
Χόρτασε λήθη!
- ✦ οι νέες.
- ✦ «'Ασμάτιον υπό 'Αχιλλέως Παράσχου, είπεν εκείνη. 'Αλίμονο, χρειάζεται κανείς κάτι π' ο σύζυγος για να χορτάση, την σήμερον ημέραν. 'Ανοιξε το όφουλακιον».
- ✦ «'Ω, βροσιστικά σκοτάδια!», ανέκραξε ο νέος σε ύφος Καρόλου Μπωντελαίρ. «Μόνον δυο αυγά...».
- ✦ Κακά τα ψέματα. 'Εγκλημα τόσμε και πάλι σαν κοινωνία και θα την πληρώσουμε κάποτε, δεν μπορεί, αυτήν την έλλειψη στοργής προς τους νέους. Τί θα γίνη αλήθεια μ' αυτά τα νέα ζευγάρια μας; Πόσο θα κρατήση η αισιοδοξία τους; Πόσο θα μπορέσουν μονάχα τους να βαστήσουν πάνω στους ώμους τους, όχι απλώς τον τιτάκειο άθλο του να ζούνε μαζί, αλλά και την ιερώτερη ακόμη αποστολή τους να δημιουργήσουν άλλη μια μικρή ελληνική οικογένεια;
- ✦ Είναι μορφωμένοι σήμερα οι νέοι μας. Είναι καλλιεργημένοι. 'Εχουν περισσότερο έθισση στην αναζήτηση βασικών απολαύσεων της ζωής —διδίων, δίσκων, ζωγραφικών πινάκων, μπαζιλέτων, θεατρικών παραστάσεων. 'Αλλά τί να σου κάνουν όταν ένα αδιάφορο κράτος υψών συνεχώς φραγμούς, σε να θέλη να τιμωρήσει όλα αυτά τα νέα παιδιά που αποφάσισαν να στήσουν σπιτικό εγκαίρως και να μην περιμένουν τους πληκτικούς εκείνους σταθμούς των «άντα» και «ήντα»;
- ✦ Με γέλιο, βέβαια, με χιούμορ, με αστεία αντιμετώπιζουν τα νέα αθηναϊκά ζευγάρια την υποτυπώδη καθημερινή τους ζωή. Νέοι άνθρωποι, με ιδανικά, με πατριωτισμό, συγχωρούν στην πατρίδα τους το ότι φορολογεί εκατό τοις εκατό τους δίσκους κλασικής μουσικής για να διασωθή ήδη η εσωτερική διακοσμομηχανία των μπουζουκίων! Παράβλουν το γεγονός πως τα Κονσέρτα και το σοβαρό θέατρο (ακόμα και οι εκθέσεις) φορολογούνται σχεδόν το ίδιο όσο και η οποιαδήποτε γκαγκατερική κινηματογραφική αθλιότητα. Μά πως να φανούν επίκειες απέναντι σε μια κοινωνία που συχνά, πολύ συχνά, τα βράδια τους αφήνει νηστικούς;
- ✦ "Οχι μόνο με διάκριση, αλλά και με μια μικρή ντροπή απήλθε η στήλη αυτή από το μικρό διαμέρισμα, προτού αρχίση το ζεύγος να της καταλογίση ευθύνες.
- ✦ Τους στίβουμε, σήμερα, τους νέους μας. Τους εγκλωβίζουμε σε τέσσερις τοίχους, κι ως τα βγάλουνε πέρα όπως μπορούν.
- ✦ Κ' ίσως στο βάθος ένοχλούμεθα, όσο τους βλέπουμε ακόμα να γελούν...

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 19 έως 25 Μαΐου 1958

ΚΡΙΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου: Πολύ σύντομα θα μπορέσετε να ξαναρχίσετε τη δράση σας. Μερικές αναποδιές ποτέ δεν φέρνουν οριστικές αποτυχίες σε μια καλή προσπάθεια. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 2.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου - 21 Μαΐου: Οι εύτυχισμένες ημέρες που έρχονται θα σας δώσουν κάθε χαρά που από χρόνια είχατε ονειρευθή. Προσέξτε όμως μη γίνετε υπερβολικά έγωιστής. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 9.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: Ξεφύγατε πολύ από τη βασική γραμμή των σχεδίων σας και πρέπει το ταχύτερον να επανέλθετε με περισσότερη ένταση στη γραμμή που έχετε χαράξει. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 1.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν. - 22 'Ιουλίου: 'Υποψιάζεσθε άδικως ότι προσπαθούν να διαβάσουν την εύτυχία σας, ενώ στην πραγματικότητα δεν κάνετε τίποτε άλλο παρά να βάζετε ιδέες στο μυαλό σας. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατον, αριθ. 5.

ΛΕΩΝ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αυγούστου: 'Η ζωή δεν είναι πάντοτε μια μεγάλη χαρά. "Όλα έρχονται και παρέρχονται και αξίζει μόνον η απόκτηση επαγγελματικής σταθερότητας. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 22.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ. - 22 Σ'ρίου: Οι επιτυχίες σύντομα θα διαδέχονται ή μία την άλλη, χωρίς στην συγχρονισμένη προσπάθειά σας και τον δυναμικό χαρακτήρα σας. Συνεχίστε. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 7.

ΖΥΓΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου: Μία πάρα πολύ ενδιαφέρουσα υπόθεση θα σας βγάλει κάπως από την ρουτίνα της καθημερινής σας ζωής και θα αναστατώση το οικγενειακό σας περιβάλλον. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 4.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ. - 22 Ν'ρίου: 'Υπάρχει μια παλιά παροιμία που υποστηρίζει πως τα παθήματα πρέπει να γίνονται μαθήματα. Φροντίστε να μην επαναλάβετε παλαιά σας σφάλματα. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 10.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δ'μβρίου: 'Ο έγωισμός πολλές φορές είναι ένας κακός σύμβουλος, που φέρνει όχι μόνον μίσος και διχόνοια, αλλά σας κάνει συγχρόνως ένα δυστυχισμένο άνθρωπο. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 3.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 'Ιαν.: Μη σας ξαφνιάσουν τα γεγονότα που θα αψινδιάσουν τη ζωή σας. Μοναδικό σας όπλο πρέπει να είναι μια υπέρνυσση ψυχραιμία που θα σας βγάλει τελικά νικήτη. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 2.

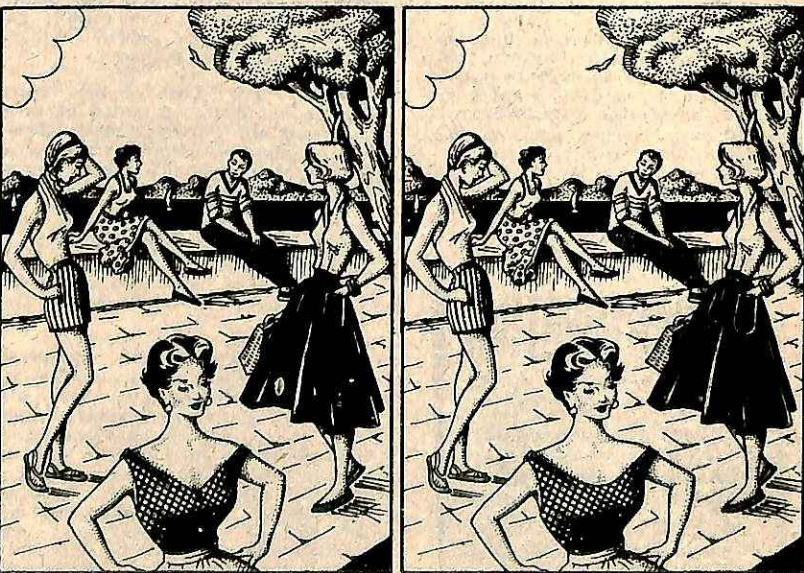

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν. - 18 Φ'ρίου: Στη ζωή του δεν πρέπει κανείς να δέχεται μόνον βοήθεια, αλλά την κατάλληλη στιγμή να ανταποδίδει τα ίσα. Να είστε μετρίφων και συνεπής. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 4.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Φροντίστε να περάσετε μια εύχρηστη και διασκεδαστική εβδομάδα. Σας χρειάζεται λίγη ψυχαγωγία και περισσότερη ανάπαυση. Θα λάβετε κάποιο γράμμα. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 17.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 10 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Οι νέοι αντικαταστάται των ραδιοφωνικών λυχνιών (γεν.).
- Δίδει φατισμόν — 'Η σουργιά (γεν.).
- 'Εξυπηρετεί την σπητιν φαγητών εις κλιβάνους Τετρακόσια ξη.
- 'Εχουν στενή συγγένεια με τον αρθριτισμό — 'Η ψυχική συντέλει εις την εύτυχίαν.
- Βγάζει μάτι... — Λιμενικός οργανισμός.
- Είναι όλα τα τετραγωνία μας (αντιστροφως) — Πόλις και σπουδαίος λιμην, πρωτεύουσα της κομνείας Νορβώμπεραντ.
- 'Ενα στρατόπεδον... φρίκης — 'Ητο ή Ζαν Ντ' 'Αρκ.
- Τα εξυπνότερα όντα της θαλάσσης (αντιστροφως) — Επιμεριστική άντανυμία (αντιστρ.) — Ξενικών μέτρον επιφανειών.
- 'Ισπανικών γυναικείον όνομα (γενική) — Νότα.
- 'Επ' αυτών επιβάλλεται το σκευρύν (αίτ.).
- Με την παρεξήγησιν συγγενής λέξις, ενάρθρως.
- Είπα... αρχαίοπρως — 'Επιδοκιμαστικόν — Σύστημα άπογνώσεως...

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Χε μερινός επινδύτης των ποιμένων (Ιδιωμ.).
- Είναι συνήθως πρακτικοί και έγωιστ κοί τύποι — Μακάβριος πράξις (συμπεφερόμενα).
- Γάλλος φιλέλλην εκ Τουλούζης φονευθείς το 1827 κατά την πολιορκίαν της 'Ακροπόλεως (όνομα παλαιάς γαλλικής άριστοκρατικής οικογενείας) — 'Εκφράζει έκπληξιν.
- Συμβαδίζου με τόλμην και αισι-

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

δοξίαν — Τον εξηλεκτισμόν των ανέλαβεν ή ΔΕΗ.

- Πρωτόφρεσε το χακί, ενάρθρως (αντιστρ.) — Νότα.
- Θέλει γένεια για να γίνη... ώραία γυναίκα — 'Αριθμός, όπτικώς — Διέθογγος.
- Πόλις της 'Οκλαχόμας (ΗΠΑ) — 'Υπονεί και την νοστιμάδα (αίτ.).
- Εκλιπών ήγεμονικός τίτλος (γενική) — Πολλών ειδών έχει το σώμα μας (αντιστρ.).
- Αυτός πάσχει ασφαλώς από το στομάχι του.
- Σύγχρονος χορός (γεν.) — 'Ο αντίστροφος πληθυντικός μιας θηλ. άσφορικης άντωνυμίας (αντιστροφως).
- Μένει όταν αφαιρεθ ή άμάξωμα — 'Ναυτικών κάσμα — Πόλις της Κωνής 'Ακτής (όπως την ονομάζουν οι Γάλλοι).
- Αυλικόν άξίωμα.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

'Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

'Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο οριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σημειώστε στο τετράγωνο τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Ι	Κ	Β	Ε	Σ	Η
Α	Μ	Α	Ρ	Ο	Λ
Μ	Ν	Ε	Π	Ι	Β
Η	Τ	Α	Υ	Δ	Ν
Σ	Α	Σ	Ι	Ο	Α
Δ	Ι	Μ	Σ	Τ	Π

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μετρήσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 54

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Βοηθήστε την πνευματικήν ανάπτυξιν του παιδιού σας, με τα ευρωπαϊκά επιστημονικά παιχνίδια για παιδιά κάθε ηλικίας. Τα βοηθούν να μάθουν τα χρώματα, τα σχήματα, τα μέγεθη, να συνθέτουν ζωγραφίες, να ασκούν τη φαντασία τους, να ψυχαγωγούνται. Πλούσια συλλογή παιχνιδιών στο ειδικό τμήμα μας.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΟΝΑΚΙ

Και' φυσικά... κομμένες Μαρινουπούλου

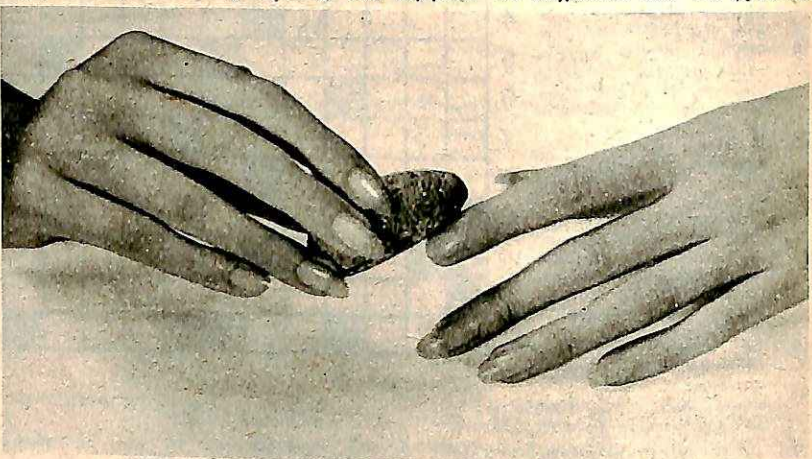
Με της
ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ
Camelia

άσφάλεια - καθαριότης
άνεση - αυτοπεποίθηση

ΕΝΑ ΚΟΙΝΟΤΑΤΟ πινέλο σας βοηθάει να στρώσετε την κρέμα στο πρόσωπό σας, χωρίς να πασαλείψετε τα χείλια και αποφεύγοντας την εύαισθητη περιοχή γύρω από τα μάτια. Πολύ καλά θα κάνετε αν τραβήξετε και σείς τα μαλλιά σας προς τα πίσω και τα σκεπάσετε με ένα απλό τουρμπάνι.

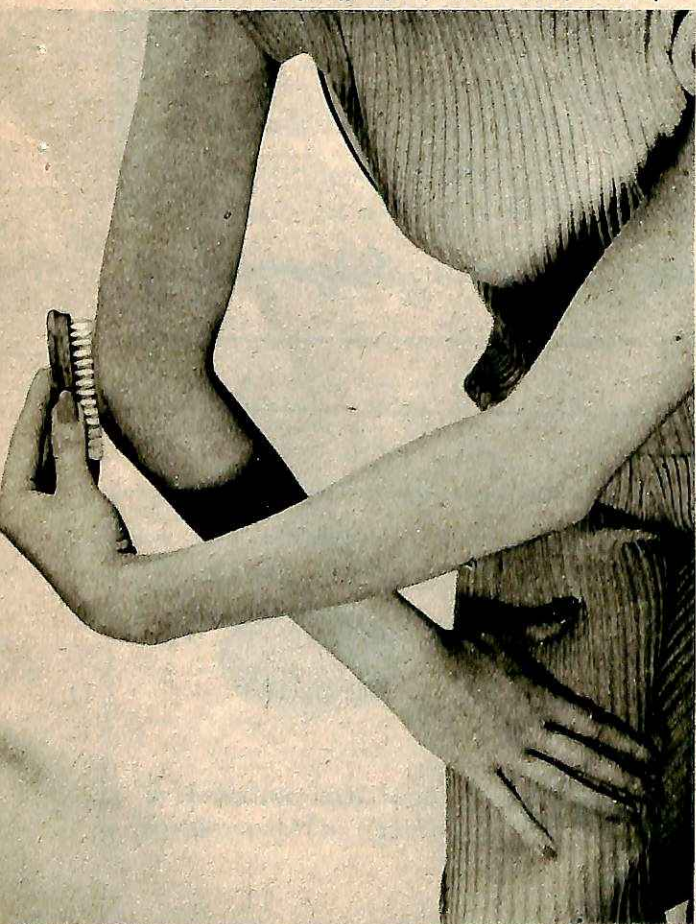
ΜΙΑ ΚΟΜΨΗ ΚΥΡΙΑ δεν επιτρέπεται να έχει τα δάκτυλα κιτρινωμένα από τη νικοτίνη. Η ελαφρόπετρα κάνει θαύματα. Καθαρίζει επίσης τα χέρια σας από τους λεκέδες, που αφήνουν τα λαχανικά και τα φρούτα.

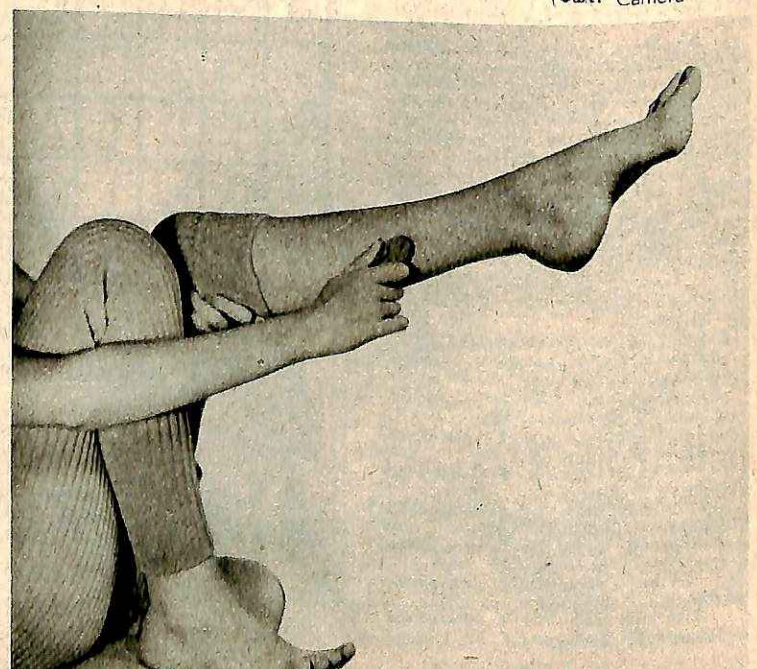
Η ΕΛΑΦΡΟΠΕΤΡΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΗ

Για μιαν ελαφριά έαισκευη λης γυναικείας καλλονής ωρην μωή καλοκαίρι

ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ, το δέρμα στους άγκωνες σκληραίνει. Πρέπει απαραίτητως να φροντίσετε, προτού έλθω το καλοκαίρι, να το κάνετε εξ ίσου μαλακό όπως και το άλλο δέρμα των χεριών σας. Θα είναι αναμφίβολα μια άσχημια με τα κοντά μανίκια. Ένα καλό τρίψιμο με το δουρτσάκι των νυχιών θα δελτιώσει την κυκλοφορία του αίματος σ' αυτή την παραμελημένη περιοχή του σώματος.

ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ θέλουν την ιδιαίτερη περιποίησή τους, περιλυσότερο μάλιστα, γιατί είναι — όσο περίεργο και αν φανή — ένα από τα πιο εύαισθητα μέρη του σώματος. Τρίβοντας τις κνήμες ελαφρά με μια ελαφρόπετρα, από τα γόνατα ως τα πέλματα, επιτυγχάνετε την αποβολή των τμημάτων του νεκρού δέρματος. Πάντως, πρέπει να έχετε υπ' όψη ότι η ελαφρόπετρα χρησιμοποιείται μόνον εις τα σκληρότερα μέρη του σώματος, γιατί αλλιώς μπορεί να δημιουργήσει επικίνδυνους ερεθισμούς ή και σοβαρότερες ακόμη ζημιές.

(Φωτ. Camera Press)

Οι βιολόγοι δεωρούν την γυναίκα το ισχυρότερο φύλο

Στην μακροβιότητα, στην αντοχή, στην υγεία αλλά και στην έξυπνάδα — παρ' όσα λένε οι άνδρες — οι γυναίκες έρχονται πρώτες

Αν οι άντρες αναγκάζονταν να ζήσουν τη ζωή πολλών από τις σημερινές γυναίκες, θ' αποκτούσαν μεγαλύτερη ταπεινοφροσύνη! Αυτή είναι η γνώμη ενός μεγάλου γαλλικού περιοδικού — όχι γυναικείου, σημειωτέον! — που ισχυρίζεται ότι το ασθενές φύλο δεν είναι τόσο ασθενές όσο συνήθως πιστεύουμε.

Και για να το αποδείξει, το περιοδικό παραθέτει τα εξής επιχειρήματα: "Ας πάρουμε, λέει, τη σωματική πρώτα πλευρά.

"Αν πρόκειται για βίαιες εργασίες των μυών, μπορεί βέβαια κανείς να παραδεχθώ πως ο άντρας είναι πιο δυνατός. Μα τοιαύτα είναι ικανός να κρατήσει περισσότερη ώρα στα χέρια του ένα βαρύ, παχουλό μωρό; Ο πατέρας; Η μητέρα, που εξεμεινάζεται κυριολεκτικά από το σκόμα του παιδιού της;

Στη μυστική δύναμη του ανδρός, η γυναίκα αντιπαρατάσσει την αντοχή και την ποιότητα της προσπάθειάς της.

Στοιχεία υπεροχής

Αλλά υπάρχουν κι άλλα στοιχεία, που δείχνουν πως οι γυναίκες υπερέρχονται σωματικά από τον άντρα:

Στους 100 αιωνόβιους, οι 75 είναι γυναίκες.

Η μέση ζωή του άνδρος στην Ευρώπη είναι 54 έτη. Της γυναίκας, 59.

Ανάμεσα στα παιδιά που γεννιούνται, νεκρά, η πλειοψηφία είναι αγόρια.

Τα πρόωρα κορίτσια τα βγαίνουν περκαλότερα από τα πρόωρα αγόρια.

Η παιδική θνησιμότης χτυπάει περισσότερο τα αγόρια παρά τα κορίτσια.

Στα εξη παιδιά που τραυλίζουν, το ένα είναι κορίτσι, τα πέντε είναι αγόρια.

Στα δεκαεπτά παιδιά που πάσχουν από δαλτωνισμό (δηλαδή συγχέουν το κόκκινο με το πράσινο), τα δεκαέξι είναι αγόρια.

Η γυναίκα υποφέρει τον πόνο καλύτερα από τον άντρα — έστω κι αν πρόκειται για έναν απλό πονόδοντο! "Ακόμα κι όταν πάσχει τρομερά, θα πει απλώς: «Υποφέρω». Ένώ ο άντρας παραπονιέται διαρκώς, αναστενάζει, καταπίνει χάπια και φάρμακα, χύνεται μέσα σε γάζες κ' επιδέσμους, γίνεται κυριολεκτικά σαν μικρό παιδί!

Η πνευματική πλευρά

Όσο για την πνευματική πλευρά, οι άντρες έχουν βρή την βολική θεωρία ότι οι γυναίκες έχουν «περισσότερη διαίσθηση παρά έξυπνάδα». Όμως, σύμφωνα με τον ψυχολόγο Μέρκεν, «η διαίσθηση δεν είναι παρά έξυπνάδα — έξυπνάδα τόσο λεπτή και τόσο οξεία, ώστε εισδύει πίσω από τα φαινόμενα και φτάνει ως την πιο κρυφή αλήθεια».

Ο πρώτος θρίαμβος αυτής της γυναικείας έξυπνάδας είναι ο τρόπος που μια νέα κατορθώνει να κάνει ένα νέο να την παντρευτεί. Ο άντρας που αγαπάει, δεν σκέπτεται αμέσως το γάμο. Πρέπει, λοιπόν, να του ριζώσει αυτή η ιδέα, στα βάθη της καρδιάς του, σ' ένα μήν ελεγχόμενης παρά αυτό το πράγμα σ' όλη του τη ζωή — αυτή τη βέρα στο δάχτυλο, που δεν την είχε καθόλου σκεφτεί ή επιθυμήσει στις πρώτες στιγμές του έρωτος. Ποιος, λοιπόν, λέγει αυτό το δυσ-

κολο παιχνίδι; Ο «ψυχραιμος» άντρας, που ξέρει να κυριαρχεί τα νεύρα του, ή η γυναίκα, με τη «διαίσθησή» της;

Είναι σφάλμα να πιστεύει κανείς πως οι άντρες, στη Δύση τουλάχιστον, είχαν πάντα τη γυναίκα σε κατάσταση δουλείας. Η ιστορία των ηρώων, της λογοτεχνίας, της τέχνης, αποδεικνύει πως στη Γαλλία η γυναίκα μπόρεσε, από τον 18' κιόλας, να σπάσει τα πλαίσια της σκλαβιάς, στα οποία την κρατούσαν οι άρχαιοι.

Πολυανδρία

Αλλού, σε μερικές πιο καινούργιες χώρες, οι γυναίκες κατάφεραν να κυριαρχήσουν με άλλους τρόπους. Στην Αμερική, λ.χ., ο τραχύς Γιάνκης, μη ξέροντας να ψιθυρίσει τη λέξη «αγαπάω», άρκέστηκε σε μια λέξη πολύ πιο εύκολονόητη: «Δολλάρια!» Έτσι, αντί ν' άκουη να του λένε οι γυναίκες «πόσο μ' αγαπάς;», συνήθισε να του λένε: «Πόσα;»!

Στο Θιβέτ, στις Ινδίες και σε μερικές φυλές της Βορείου Αμερικής, ισχύει ακόμα και σήμερα το καθεστώς της πολυανδρίας — δηλαδή, κάθε γυναίκα έχει εκεί πολλούς άντρες που εκπληρών τις ανάγκες τους! Αυτή είναι μια καλή απάντηση στην πολυγαμία (έπίσημη ή... ημιέπίσημη), που απαντάται στις κοινωνίες όπου κυριαρχούν οι άντρες...

Είναι επίσης γνωστό πως σε πολλούς αρχαίους πολιτισμούς, ίσχυε το καθεστώς της μητριαρχίας. Η γυναίκα είχε, δηλαδή, τη θέση που έχει σήμερα, στις περισσότερες κοινωνίες, ο άντρας.

Τέλος, στους φεμινιστές ανοίγεται ένας μεγάλος ορίζοντας από το γεγονός ότι ο μεγάλος διολόγος Ζαν Ροστάν κατάρρωσε να παραγάγει διατράχους χωρίς πατέρα!

Και άλλα πολλά...

Ποιος ξέρει αν μια μέρα οι γυναίκες, για να εξασφαλίσουν τη διαίωσή τους, δεν θα φτάσουν στο σημείο να μη χρειάζονται πια την αντρική συνδρομή;

Αλλά ο Ζαν Ροστάν υπενθυμίζει και κάτι άλλο: «Η γυναίκα — λέει — προσπαθεί να στολιστεί και να διακοσμηθεί με κάθε είδους τεχνητά μέσα, ενώ ο άντρας αρκείται σε μια σοβαρή και μεγαλοκή φρεστιά. Αυτή η λιτότητα θα ήταν δικαιολογημένη αν το ανθρώπινο άρσενικό ήταν, όπως όλα τα αρσενικά των ζώων, άραιο. Αλλά ενώ το λιοντάρι έχει τη χαίτη του, το ελάφι τα κέρατά του, ο κόκορας το λειρί του, το παγώνι τη δεινάλια του, ο άντρας δεν έχει παρά... τη γενειάδα του!».

Χρειάζεται κι άλλη απόδειξη πως η γυναίκα είναι έξυπνότερη από τον άντρα, αφού, παρ' όλη την όμορφιά της, φροντίζει από πάνω και να στολίζεται, για να τον αιχμαλωτίσει αβφαλέστερα;

Πάντως, αν σε καμιά από τις αναγνωστές μας έρθη η ιδέα πως, αφού οι γυναίκες ανήκουν στο ισχυρό φύλο, πρέπει να υποδουλώσουν τους άντρες, της υπενθυμίζουμε πως κάνει λάθος: Δεν χρειάζεται καμιά τυπική υποδούλωση, αφού αρκεί ένα γυναικείο δάκρυ ή χαμόγελο για να πέσει ο άντρας στα πόδια της «έκείνης» του!...

FAB Ξαναγιώνει
ότι πλένει

ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΛΕΥΚΟΤΕΡΑ
ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ...ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ!

FAB Δεν φθείρει τα ρούχα

Χάρη στην σύνδεση του κάνει τα ρούχα σας να ξαναζωτανεύουν, τα απορροφάει σας να μη γαριάζουν, τα imprimes να ξαναλάμπουν, τα μόλινα να μαλακώνουν. Κι αυτό χωρίς καμιά φθορά.

FAB Χέρια για χειροφίλημα

δεν ερεθίζει τα χέρια και οι νοικοκυρές το προτιμούν γιατί μπορούν να πλένουν και να έχουν χέρια πάντα μαλακά, πάντα για χειροφίλημα.

Μοσχοβολούν

στον άρωματισμένο αέρο του FAB τα ρούχα σας ξαναβρίσκουν σε λίγα λεπτά όλη τους την λάμψη και φρεσκάδα.

FAB ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

στον κόπο σας στον χρόνο σας στα ρούχα σας, επίσης οικονομικό στο πλύσιμο πιατικών και σκευών κουζίνας.

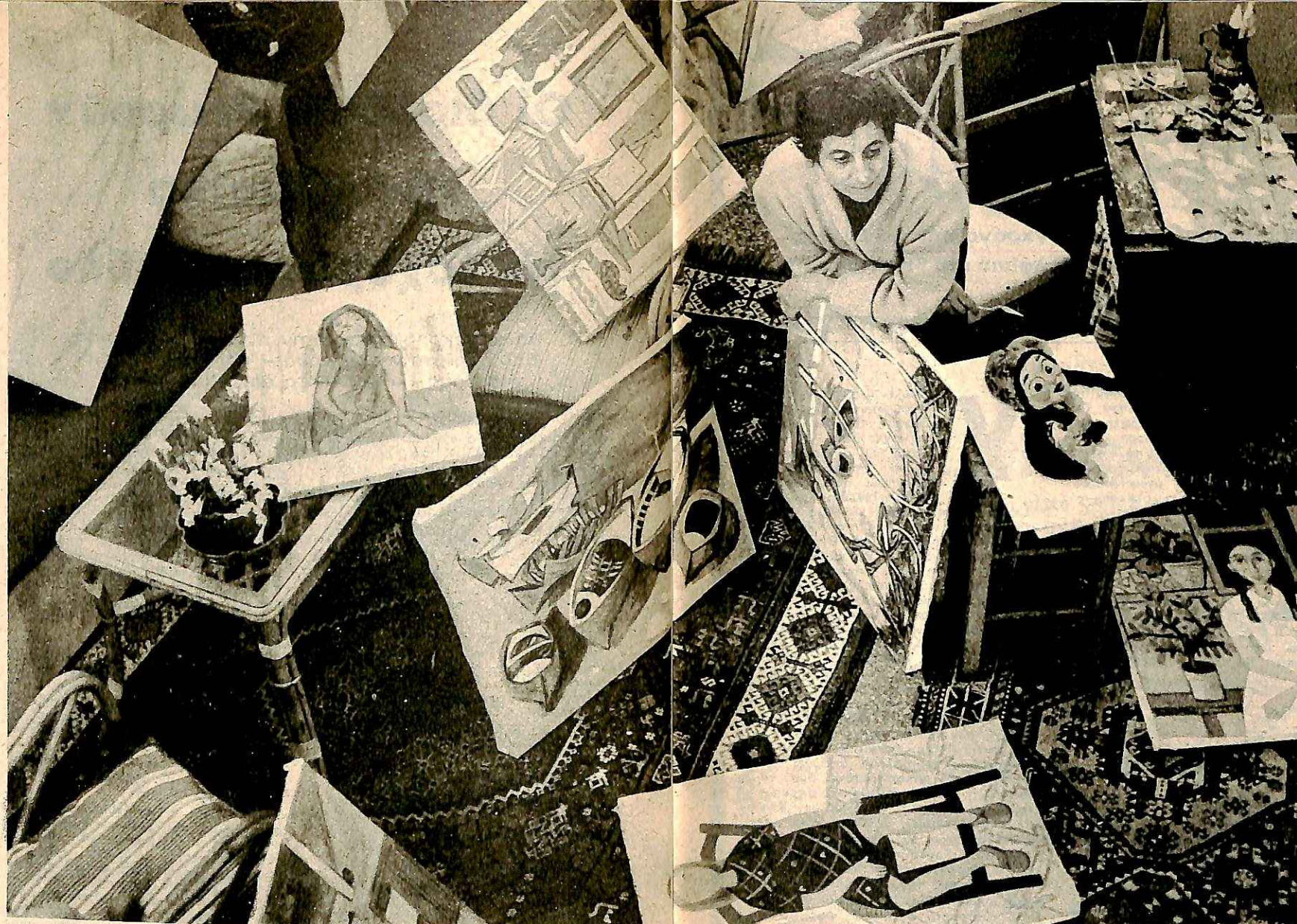
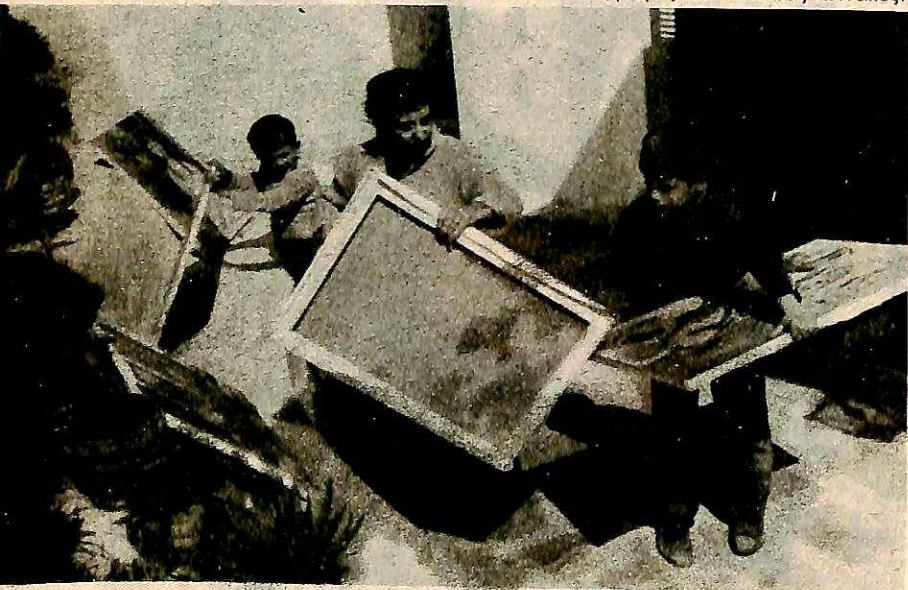
FAB ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
COLGATE-PALMOLIVE

"ΟΛΥΜΠΙΑ", ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΚΟΡΑΗ Ι - ΤΗΛ. 34.720 - 25.708
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23, (ΟΠΙΣΘΕΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΕΡΡΟΚΕ)
ΤΗΛ. 532-774, ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32, ΤΗΛ. 527-896

Μια νησιώλισσα ζωγράφος
ἀφοῦ ἔδωσε σὶὰ παιδιὰ ἓνα δικό τους
δέαλο παρουσιάσει τὸ αὐτὸ χρωμα
ἔργο της γιὰ τοὺς μεγάλους

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀγαπημένα θέματα τῆς Ἑλένης Περάκη στὴ ζωγραφική. Ἀλλὰ καὶ στὴν πραγματικότητα ὅλη ἡ ζωὴ τῆς εἶναι ἀφιερωμένη στὸ παιδί.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ προτίμηση τρέφει ἡ καλλιτέχνις στὰ ἑλληνικά θέματα, τὰ ὁποῖα ἀποδίδει ἡ παραγωγικώτατη ζωγράφος σὲ πολλοὺς πίνακες.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

Ἑλένη Περάκη - ἡ μητέρα τοῦ Μπαρμπα-Μυτούση

Ἀδύνατη σὰν σύρμα, καταμελάρωσιν, ἀεικίνητη σὰν ἀγριοκάτσικο, μεγαλομέτα σὰν θυζαντινὴ Παναγία — ἀλμυρὸ νερὸ καὶ ἠλιόφωσ — ἡ Λίσκα στάθηκε πλάι στὴ θάλασσα, στὰ παραβόσκαρα, στὸ ἥμερο σπειριώτικο βράχο. Ἡ ματιά της σημάδεψε τὸ ἀπειρο ρεμβαστική. Στὰ χέρια της φέγγιζε μιὰ μακρόμυση, λευκὴ μαργαρίτα...

Ἡ Λίσκα — ἡ Βαγγελιώ — μαζί μ' ὁλόκληρο τὸ νησί της, τὴς Σπέτσες, εἶναι τὸ ἀγαπημένο θέμα τῆς Ἑλένης Περάκη — Θεοχάρη, τῆς Ἑλληνίδας ζωγράφου, ποὺ μάς χάρισε, στὴς εἰκοσι μέρους τοῦ διηγήσεως ἡ ἐκθεσὴ της στὸν «Ζυγὸς», μερικὲς θαυμάσιες στιγμὲς μὲ τὸ ἀπλό, πολυχρόμο, φωτεινὸ τῆς ἔργο.

Δεκαεπτὰ χρόνων ἡ Ἑλένη Περάκη, πρωτόχρονη ἀκόμη μαθήτρια τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Παρισιῦ, ἀξιώθηκε νὰ παρουσιάσῃ τὰ πρῶτα τῆς ἔργα στὸ «Tuileries». Τὴν αἰθούσα ἐκθέσεων τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας, ποὺ προσκαλοῦσε μόνον τοὺς μεγάλους τῆς ζωγραφικῆς νὰ τὴν λαμπρύνουν μὲ τὴν παρουσία τοῦ ἔργου τους, ἡ δεχόταν τοὺς νέους καλλιτέχνες ἀφοῦ πρῶτα, μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ εἰδικούς ἐκρίνε τὴς ἀνάγκες καὶ τὴν ἐπιδοσὴ τους.

Μεγαλωμένη στὴν Αἴγυπτο καὶ σπουδασμένη στὸ Παρίσι, ἡ Ἑλένη Περάκη, ἐκπλήσσει μὲ τὴν καθάρια ἑλληνικότητα τοῦ ἔργου της. Ἡ ἀπάντηση θρῶσκει στὴς ρίζες τῆς γενιᾶς της, βαθεῖα στὸ ἀλμυρὸ χῶμα τῶν Σπετσῶν καὶ στὴν ἐπιβραση ποὺ εἶχαν πᾶν τῆς οἱ ἄνθρωποι καὶ τὸ ἑλληνικὸν περιβάλλον — οἱ δύο μεγάλες τῆς ἀνάγκες — ὅταν ἐγκαταστάθηκε ὀριστικὰ ἐδῶ.

Μὲ σχέδιο οἴγουρο, ποὺ φανερώνει προσεκτικὴ μελέτη καὶ ἐμπειρία, μὲ τὰ χρώματα νὰ χαρίζουν τὴν αἰσθητὴ μιὰς πρῶτης ἀνοιχτικῆς θαλπωρῆς, τὸ ἔργο τῆς Περάκη αἰχμαλωτίζει ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή καὶ τὸν ἀπὸ ἀπὸ θεατὴ, ἀλλὰ καὶ τὸν πιὸ δύστροπο φιλότεχνο.

Ἡ Ἑλένη Περάκη ἦλθε στὴν Ἑλλάδα τὸ 1935 κ' ἔμεινε στὸν τόπο μας ὡς τὸ 1938, γιὰ νὰ ξαναφυῇ καὶ πάλι γιὰ τὸ Παρίσι. Ὑστερὰ ἀπὸ ἓνα χρόνο σπουδῆς στὴν τοιχογραφία γύρισε καὶ πάλι στὴν Ἀθήνα κ' ἔμεινε πιά ὀριστικὰ, κλεισμένη ἀπ' τὸν μεγάλο πόλεμο.

Πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι τὴν ἐποχὴ τοῦ πρῶτου της ταξιδιοῦ τῆς ἡ-θῆ καὶ ἡ ἰδέα τοῦ κουκλοθεάτρου, ποὺ τόσα — μαζί μὲ τὸν παιδαγωγικὸν — τῆς χρωστάει. Γιατὶ ἡ Ἑλένη Περάκη εἶναι καὶ ἡ δημιουργὸς τοῦ κουκλοθεάτρου τοῦ «Μπαρμπα-Μυτούση», ποὺ θὰ γιορτάσῃ τοῦ χρόνου τὰ εἰκοσιεπτά του.

Ἡ δουλειὰ στὸν τομέα αὐτὸν ἀρχισε μὲ παραστάσεις στὰ νοσοκομεία, τὸ 1940, γιὰ τοὺς τραυματίες. Ἐξ ἑξῆς χρόνια ἀργότερα γ' νυῆθηκε ὁ Μπαρμπα-Μυτούσης. Ἀπὸ τότε — 1946 — ὁ βασικὸς ἥρωας καὶ ἡ παρέα του συνεχῶς βλῆναι: τὶς ἐμφανίσεις τους καὶ σήμερα ἔχουν πάρει μιὰ καινούργια μορφή, μὲ περισσότερες καλλιτεχνικὲς ἀξιώσεις, ὅχι μόνον οἱ κούκλες, ἀλλὰ καὶ

τὰ σκηνικά καὶ τὰ κοστούμια καὶ ἡ μουσική.

Παράλληλα μὲ τὴν καλλιτεχνικὴ αὐτὴ ἐνασχόληση προάδευε συνεχῶς καὶ ἡ ζωγραφικὴ ἀπόδοσις τῆς Ἑλένης Περάκη. Μετὰ τὴν κατοχὴ, ποὺ στὴ διάρκεια τῆς σημειώθηκε ἡ παρουσία της μὲ τὴν ἐκθεσὴ ἐνὸς διδλίου μὲ ἀκί-τσα καὶ τίτλο «Ἡ μάχη τῆς πεινας», ταξίδεψε στὴν Αἴγυπτο, ὅπου ἔκανε ἀτομικὴ ἐκθεσὴ μὲ ὅσα ἔργα της ὑπάρχουν τότε. Κανένα ἀπ' αὐτὰ δὲν γύρισε στὸν τόπο ποὺ γεννήθηκε. Ἀγοράσθηκαν ὅλα ἀπὸ Ἑλληνας καὶ Αἰγύπτιους φιλότεχνους. Ἀκολούθησε νέα ἀτομικὴ ἐκθεσὴ στὸν «Ρόμβος» τὸ 1949 καὶ πάλι στὴν Αἴγυπτο καὶ πῆρε μέρος σ' ὅλες τὶς πανελλήνιες καθὼς καὶ σὲ πολ-λὲς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις.

Σ' ὅλες τὶς παρουσίες της δύο εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἔργου τῆς Περάκη: Φῶς καὶ χῶμα. Φῶς καὶ χῶμα στὰ πλεούμενα ποὺ προσμένουν, τρα-δηγμένα στὴν ξηρὰ, τὸ θερμὸ ἀγκάλισμα τῆς θάλασσας. Φῶς καὶ χῶμα στὰ τοπία, βράχια καὶ ἀπαλόγραμμα στεριές. Φῶς καὶ χῶμα στὸ ἐσωτερικὸ τῶν ἀπλῶν σπιτιῶν τῶν θαλασσινῶν.

Τοπία, πορτραῖτα καὶ νεκρὲς φύσεις, ὅλα τὰ εἶδη τῆς τέχνης μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολεῖται ἡ Περάκη, ἔχουν τὴν σφραγίδα τῆς ζωγραφικῆς τῆς εὐαισθησίας καὶ τοῦ δημιουργικοῦ παλμοῦ, ποὺ καὶ ἡ ἴδια πιστεῖ πὺς εἶναι τὰ στοιχεῖα ἐκεί-να ποὺ ξεχωρίζουν τὸν πραγματικὸ καλλιτέχνη. Ἀφωσιωμένη στὴν τέχνη της μὲ τὴν θέρημ τοῦ φανταστικοῦ πιστοῦ, κινεῖται συνεχῶς ἀπὸν κόσμῳ τῶν θεμάτων ποὺ τὴν συγκινοῦν.

Βέβαια, ὑπάρχει πάντα καὶ τὸ κουκλοθέατρο, ὑπάρχουν τὰ παιδιὰ μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τους γιὰ νέα ἔργα, γιὰ νέους φασουλῆδες. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ δὲν μένουν παραπονεμένα. Ὅλα θέλει νὰ τὰ προφτάσῃ, ὅλα νὰ τὰ ἱκανοποιήσῃ. Μαζὺ μὲ τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς Σπετσιώτες ποὺ προσμένουν στὴν ἀπόβραση γα-λῆν τοῦ Παλιοῦ Λιμανιοῦ νὰ συζητήσουν μὲ τὴν «Κυρά-Λένη» τοὺς καμηλοῦς τῆς θάλασσας. Μαζὺ μὲ τοὺς ναυτικούς καὶ τὰ κοριτσόπουλα τοῦ νησιοῦ, τὴν Λίσκα, τὴν Ζωή, τὴν Παρθενόνη, τὴν Ἑλλη, τὴν Τζέλλα — τὰ χρωματικά της παιδιὰ. Κοντὰ σ' αὐτὰ καὶ τὸ «Ξαυθὸ κορίτσι», τὸ πορτραῖτο ποὺ σημειώνει τὶς νέες τάσεις τῆς Ἑλένης Περάκη.

Τὸ «Ξαυθὸ κορίτσι» δείχνει πὺς ἡ ἀφαίρεσις ἀρχίζει νὰ παίξῃ κάποιο ση-μαντικὸ ρόλο στὸ ἔργο τῆς ζωγράφου.

Ἰσχυρίζονται μερικοί, ὅτι ἡ ὁψιμη ἀσφαρτικὴ τάση — ὅπως κ' ἡ πρῶτη κρύβει κάποτε μικρὴ ἢ μεγάλῃ ἀντανάμια στὸ σχέδιο — προαναγγέλλει καλλι-τεχνικὴ κόπωση. Στὴν περίπτωσι δμως τῆς παραγωγικώτατης Περάκη, εἶ-ναι φανερό πὺς ἡ τάση αὕτη ἱκανοποιεῖ κάποιο βαθύτερο ψυχολογικὸ αἶτημα καὶ ἀποτελεῖ τὸ πρελούτιο μιᾶς ἀνανέωσης τῶν ἐκφραστικῶν της μέσων.

Θ. Δ.

"MINOL"

Vous ne connaissez pas votre peau
Faites la contrôler et vérifiez
sa teneur en eau

UNE ESTHETICIENNE CONSULTANTE

de

LANCÔME

vous présentera

LA LIGNE OCEANE

à la Parfumerie

LANCÔME

21 RUE VOULIS - TEL. 31-028

Elle vous conseillera gracieusement

γκρέκα

Ὅ,τι
καινούργιο και
μοντέρνο θέ!

Σκελετούς και κρύσταλλα
ἔγχρωμα ἢ λευκά,
CRUXITE, ZEISS, RODESTOCK,
CALOBAR, δὰ βρῆτε στὴν
μεγάλην συλλογὴν μας

Ἰδιαίτερα αἰθούσα ὀπτικῶν

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Ι. Γ. ΒΑΓΕΝΑ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

Η Αλήθεια στη Χώρα Των Θαυμάτων

Μοντέρνα, χαριτωμένα κοστούμια πλάζ.— Ένα ιδεώδες σαλόνι για ένα σύγχρονο σπίτι.— Οί θαυμάσιες ταπετσαρίες «Σαλούμπρα Τέκο».— Χαρμίτε τη θάλασσα με μαγιό «Δελφίνι» και «Καταλίνα».

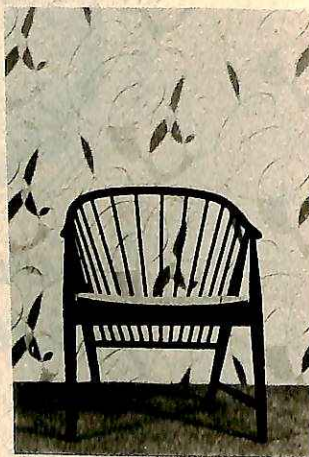
ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

Καί ποίος δέν έχει άκούσει γιά τήν Ικανότητα τών Ιταλών νά φτιάχνουν υπέροχα είδη πλάζ. Οί άκρογιαλιές τού Κάπρι, τού Λίντο, τής Βενετίας καί τώσων άλλων περιούχων τής ώρας γειτονικής μας χώρας γεμίζουν κάθε καλοκαίρι από τίς ώραιότερες γυναίκες τής Ιταλίας καί τής διεθνούς άριστοκρατίας, πού έχουν μεταφέρει στήν πλάζ όλη τήν κοσμικότητα τών σαλονιών. Τά πιο ώραια σύνολα, πού μπορεί νά φαντασθή άνθρωπος νούς, οί πιο πρωτότυποι συνδυασμοί έμπριμέ καί οί ώραιότερες φόρμες παντελονιών, τά σόρτς καί οί μπλουζές ξαφανίζουν τόν έπισκεπτή μέ τήν τελειότητα τους, πού θυμίζει περισσότερο επίδειξη μόδας παρά παραδεισισμό. Η Ρώμη, ή Φλωρεντία, ή Βενετία καί τό Μιλάνο συναγωνίζονται στήν εμφάνιση δημιουργιών γιά τήν άκροθαλασσιά, πού ξεκινούν μέ τη σειρά τους νά κατακτήσουν τίς γυναίκες σέ όλα τά μέρη τού κόσμου. Καί νά πού τά φημισμένα αυτά σύνολα έφθασαν καί στήν Αθήνα, χάρη στο κατάρστημα «Β. καί Α. Στραγγυλός», τής οδού Πανεπιστημίου 3. Έκεί θα βρήςτε τά πιο ώραια σόρτς, πού έχετε φαντασθή σέ τελείως ξεχωριστά έμπριμέ, μιά καί είναι είδικά μοντέλα, πού δέν έρχονται παρά μόνο σ' ένα κομμάτι από τό κάθε είδος καί συνδυάζονται μέ άνάλογες μονόχρωμες ή έμπριμέ μπλουζές. Άλλες φορές πάλι, τά ώραιότατα αυτά σύνολα άπαρτίζονται από φούστα, σόρτς, μαγιό καί μπλουζα, πού μπορούν νά σάς κάμουν κομψή έλες τίς ώρες πού θα βρίσκεσθε κοντά στή θάλασσα. Άλλά καί τά θαυμάσια παντελόνια τών Ιταλικών οίκων μόδας δέν θα μπορούσαν νά μάς άφήσουν άδιάφορες, μιά κ' έχουν γίνει είδικά καί γιά τίς Έλληνίδες, γιατί οί φυλές μας συγγενεύουν πολύ. Όλα τά υπέροχα αυτά σύνολα πλάζ, πού είναι τόσο δύσκολο νά περιγράψω κανείς μέ λόγια, γιατί στηρίζουν τήν όμορφιά τους, έκτός από τήν θαυμάσια έφαρμογή καί στά ξεχωριστά έμπριμέ, ολοκληρώνονται από ώραια πουκάμισα καί πρωινές καπέλα λίνες.

Πέρασε πιά εκείνη ή έποχή πού οί άνθρωποι θεωρούσαν μεγάλη εύνοια τής τύχης τήν άπόκτηση ενός βαρελιού σαλονιού, πού κόστιζε έναν κόσμο λεπτά. Τά σκούρα ξύλα, μέ τά βαρειά σκαλισμάτα καί τίς κλασικές ταπετσαρίες, ταίριαζαν ίσως περισσότερο μέ τόν κλεισμένο στόν αυτό τού άνθρωπου έκείνων τών χρόνων. Στόν αιώνα μας, όμως, μάθαμε νά έρχόμαστε περισσότερο σέ έπαφή μέ άνοιχτόκαρδα χρώματα καί απλότητα γραμμής, πού εξασφαλίζουν τήν άνεση τού κουρασμένου από τήν ρουτίνα ανθρώπου. Καί, πραγματικά, όταν γυρίση κανείς από τή δουλειά του, ταλαιπωρημένος από μιά κουραστική ήμέρα, ζητά στήν ατμόσφαιρα τού σπιτιού καί ξεκούραστο καί εύχάριστο. Ένα από τά ώραιότερα

σαλόνια πού υπάρχουν στήν Έλλάδα φιλοξενείται από τήν περασμένη έβδομάδα στή διτρίνα τού Νεοστρώμ, στή γωνία τών οδών Θησέως καί Κολοκοτρώνη καί είναι πραγματικά ιδεώδες γιά ένα σύγχρονο σπίτι. Ό καναπές τού έχει μιά τέλεια μοντέρνα, άλλα παράλληλα άπλη γραμμή, πού μάθαμε μέχρι σήμερα νά τη θαυμάζουμε μόνο στά άμερικανικά καί ευρωπαϊκά περιοδικά διακοσμήσεων. Δυό πολυθρόνες στόν ίδιο τύπο, πού χαρακτηρίζεται από κοφτές γραμμές, κ' ένα γυάλινο μοντέρνο τραπέζι είναι τό ολοκληρώμα τής νέας αυτής προσπάθειας τής Νεοστρώμ. Άλλά έκείνο πού κάνει τό σαλόνι αυτό ακόμη πιο ξεχωριστό είναι ή ώραιολάτρη ταπετσαρία, σ' ένα μοντέρνο ντεσέν τύπου λεοπαρδάλεως, πού υπάρχει σέ δυό άποχρώσεις πράσινου, αλλάζοντας από τόν σκούρο καναπέ, στίς πιο άνοιχτότερες πολυθρόνες. Τά πόδια τού σαλονιού έχουν στρογγυλό σχήμα, κ' έτσι μπορεί εύκολάτα νά συνυπάρξη, σέ περίπτωση πού έχετε καί άλλα διαφορετικής γραμμής έπιπλα.

Οσο κι αν προσπαθήση κανείς νά δώση ζεστασιά στόν έλαιοχρωματισμό τών τοίχων, δέν μπορεί ποτέ νά φθάση τήν τελειότητα μιάς ταπετσαρίας. Καί ακόμη περισσότερο όταν έχη ν' αντιμετώπιση τό μεγαλύτερο προσόν τής, δηλαδή τό πλύσιμο, πού γίνεται άφροδα μέ σαπούνι καί νερό. Έτσι, περισσότερο από 15 χρόνια μπορείτε νά έχετε έ-

να ολοκάθαρο σπιτικό χωρίς νά τρομακρηθήςτε μέ τήν ιδέα ότι θα λερωθή από διάφορους παράγοντες. Κάθε έποχή, λοιπόν, δέν έχει παρά νά κάνει ένα πλύσιμο στήν ταπετσαρία τού σπιτιού σας, γιά νά εξασφαλίσετε υγεία σ' όλόκληρη τήν οικογένεια. Οί μοναδικές αυτές ταπετσαρίες «Σαλούμπρα Τέκο», πού ή έλβετική τους προέλευση είναι μιά ακόμη έγγυση, υπάρχουν στήν Αθήνα σέ 2.000 μοντέρνα, κλασικά, μεταξωτά ή μάτ σχέδια, στο κατάρστημα τού γενικού αντιπροσώπου κ.

Υπάρχει μιά μικρή αλλά θητη συνταγή γιά νά δώσετε ζωντάνια στο σπιτικό σας: Η αλλαγή. Οί Άμερικανοί έχουν τήν εύχρηστία ν' άποκτούν πολύ εύκολα νέα έπιπλάσια καί γε-

Τέλεια πιά τά ψέματά... Τό καλοκαίρι έφθάσε όριστικά. Δέν θ' άργήσουμε λοιπόν νά ξεχάσουμε στίς άκρογιαλιές μας γιά τό καθερώμενο θαλάσσιο μπάνιο πού συνοδεύεται από τήν άπαραίτητη ήλιοθεραπεία. Καίρος νά σκεφθούμε καί

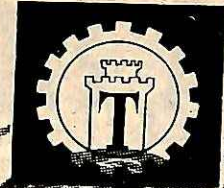
τό μαγιό. Κάνετε, αλήθεια, κομμιό δόλτα στά μαγαζιά; Έάν ό δρόμος σας σάς φέρη από τήν οδό Φωκίωνος 13, μίν παραλείψετε νά έπισκεφθήτε τό Δέλτα, πού έφέτος έχει κατορθώσει νά συγκεντρώση τήν μεγαλύτερη καί ώραιότερη συλλογή μαγιό Δελφίνι καί Καταλίνα. Έμπριμέ μέ μεγάλα ή μικρά λουλούδια, καρδουδάκια σέ τύπο σκατσέζικο, πουαντιγιέ σέ κόκκινο-άσπρο καί μπλε-άσπρο, μονόχρωμα μαγιό πού ολοκληρώνονται από κεντημένη τρέσα στο ιτεκολέ καί χίλιες δυό άλλες πρωτότυπες ιδέες γιά τήν άκροθαλασσιά. Τά μαγιό Δελφίνι, λοιπόν, πού δέν είναι μόνον φημιότερα από τά Καταλίνα, άν καί στο Δέλτα υπάρχουν σέ καλοδιαλεγμένη ποικιλία, έχουν τό προσόν νά εφαρμόζουν τέλεια στο σώμα καί ιδίως στο στήθος σέ τέτιο βαθμό, ώστε νά αισθάνεται κανείς πραγματική υπερφόρτιση γιά τήν καινούργια αυτή επιτυχία τού καταστήματος Δέλτα.

Υπάρχει μιά μικρή αλλά θητη συνταγή γιά νά δώσετε ζωντάνια στο σπιτικό σας: Η αλλαγή. Οί Άμερικανοί έχουν τήν εύχρηστία ν' άποκτούν πολύ εύκολα νέα έπιπλάσια καί γε-
νικά νά συμπληρώνουν τόν εξοπλισμό τού σπιτιού τους. Στήν πατρίδα μας όμως καί σ' όλόκληρη τήν Εύρώπη οί άνθρωποι συνήθισαν νά κάνουν μιά φορά στή ζωή τους νοικοκυριό. Έ-
χουν, όμως, κατασταλάξει κι αυτοί στο συμπέρασμα πώς μιά μικρή καινούργια νότα μπορεί νά κάνει θαύματα. Συγκεκριμένα, μοναδικός τρόπος γιά ν' άποκτήσετε ένα εύχάριστο σπιτικό είναι ή άνανέωσή του μέ τό καλοκαιρινό ντύσιμο τού μοντέρνου ή κλασικού κρετόν. Υπάρχει, όμως, κ' ένα ακόμη μυστικό, πού είναι ίσως πιο βασικό απ' όλα. Η καλή έκλογή τών κρετόν, διότι διαφορετικά, αντί ν' άποκτήσετε ένα όμορφο λουλουδένιο περιβάλλον, υπάρχει πιθανότητα νά καταστρέψετε όλο τό σύνολο. Γι' αυτό πρέπει νά σημειώσετε ένα όνομα: «Έλ Γκρέκο». Καί τί δέ μάς θυμίζει, αλήθεια. Ένα μεγάλο ζωγράφο, υπέροχα χρώματα καί σχέδια. Κι αυτό πραγματικά θα τό βρήτε, αν έπισκεφθήτε τό κομψό αυτό κατάρστημα τής οδού Κριεζώτου 1, πού συγκεντρώνει τά ώραιότερα καί πιο εύχάριστα στο μάτι ύφασματα έπιπλώσεων. Βαμβακερά, σέ υπέροχους συνδυασμούς τού μεγάλου γαλλικού έργαστασίου Μπουσάκ, μέ μοντέρνα, άλλα παράλληλα ευγενικά έμπριμέ σχέδια, πρωτότυπα ριγέ πού εφεύγουν από τό πατροπαράδοτο άνθοστόλιστο πανί καί ταυρίζουν ίσως περισσότερο στίς κλασικές έπιπλώσεις ή ακόμη μπορούν νά συνδυασθουν μέ μονόχρωμα γκρό βαμβακερά. Τό έκλεκτό κατάρστημα «Έλ Γκρέκο» είναι ίσως τό μοναδικό στήν Έλλάδα πού κατορθώνει νά έχη μιά από τίς πιο καλοδιαλεγμένες καί παραμυθένιες, θα μπορούσε νά πη κανείς, σέ συνδυασμούς χρωμάτων συλλογές. Άλλωστε, είναι πλέον γεγονός πώς όποιος θέλει νά βρή ένα ώραίο λινό ύφασμα γιά τό μοντέρνο σαλόνι του, μεταξωτό γιά τό κλασικό καί γενικά κάθε πρωτότυπη ιδέα γύρω από τό ντύσιμο τού σπιτιού του, άποκλείνεται άποκλειστικά στο φημισμένο κατάρστημα «Έλ Γκρέκο».

Προσέξτε αλήθεια ποτέ αν τράπε διαστροφικά; Η παρατήρηση αυτή δέν θα είχε ίσως τόσο σημασία, εάν δέν έπαιξε πρωτεύοντα ρόλο στήν όμορφιά τού δέρματός μας. Η έκλεκτή αισθητική κ. Λίλυ, πού τήν έπισκεφθήκα στο ίνστιτούτο τής τής οδού Άμερικής 15, μού έλεγε πώς πρέπει νά προσέχουμε πάρα πολύ τόν τρόπο τού μασήματος τών τροφών, ώστε νά γίνεται τέλεια ή άφομοίωσή τους. Παράλληλα πρέπει νά προσέχουμε πάρα πολύ τό ζήτημα τών ποτών καί ιδίως νά μίν κάνουμε τό λάθος νά πίνουμε σέ άκατάστατες ώρες, άλλα μόνον άνάμεσα στά γεύματα.

Η Αλήθεια

ΝΕΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΜΟΝΤΕΛΑ 1958

...σόν ήλιο του καλοκαιριού

οι χρωματισμοί μένουν αναλλοίωτοι καί είναι πάντα καινούργια.

...σση βροχή

Τό ύλικό SARAN, πού άντικαθιστά τό πανί, μένει αδιάβροχο. Μπορείτε νά καθήσετε άμέσως χωρίς νά βραχήτε.

...σση θάλασσα

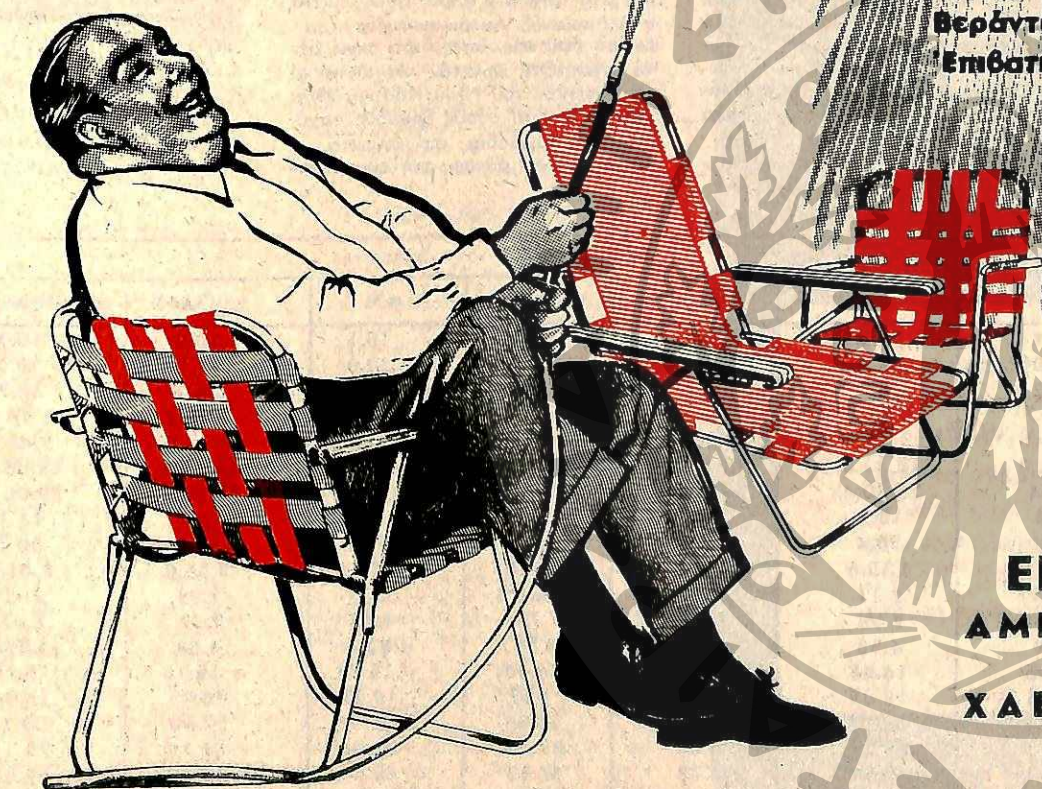
δέν ύφίστανται τήν παραμικρή διάβρωση απ' τήν άρμυρά.

...σση σκόνη

δέν χρειάζονται παρά έλαφρό πλύσιμο καί ξεσκόνισμα.

κι' ένας έλέφας...

μπορεί νά ξαπλώση στή σσιζ-λόγκ χωρίς νά προξενήση τήν παραμικρότερη ζημία.

ΕΒΜΕ
Ι. ΤΣΑΚΟΥΣΓΛΟΥ ΥΙΟΙ ΑΕ
ΦΩΣΜΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΑΝΘΕΚΤΙΚΑ
ΟΛΑ ΠΛΙΑΝ
ΚΟΜΨΑ

Κινηματοθέατρα
Έξοχικά κέντρα
Βεράντες σπιτιών
Επιδατηνά σκάφη

ΕΚΘΕΣΕΙΣ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 4
ΤΗΛ. 22-400
ΧΑΒΡΙΟΥ 3
ΤΗΛ. 22-358
29-503
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 54 ΤΗΛ. 41-35

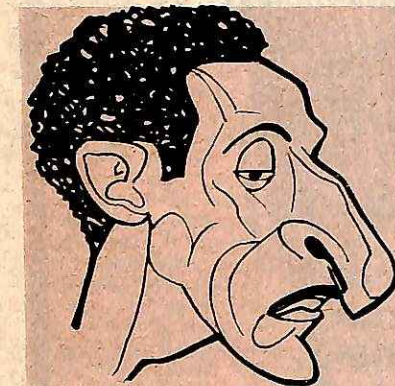
Olympic

ΜΟΣΧΑ, ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ, ΚΑΡΝΤΙΦ, ΣΟΦΙΑ

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΣΤΑΘΜΟΙ ΠΟΥ ΘΑ ΚΡΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΕΡΟΧΗ
ΜΕΤΑΞΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ!

Ο **ΙΡΑΝΔΟΣ** Ρόν Ντελάνει, δλυμνιονίκης στα 1.500 μέτρα στη Μελβούρνη, υπήρξε φέτος άήττητος στην 'Αμερική όπου σπονδάζει. Θά παραμείνη και στην Εγγώπη;

Ο **ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ** 'Αλγερινός 'Αλαιν Μιμούν, δλυμνιονίκης του Μαραθωνίου στη Μελβούρνη, φαβορί των αγώνων.

Τα συμπεράσματα αυτά δεν είναι αυθαίρετα: αντίθετα έχουν βασισθή σε γεγονότα αναμφισβήτητα και κυρίως στον πυρετώδη ρυθμό με τον οποίο προετοιμάζονται οι αθλητές στα πέντε άκρα της γης, για να διαπρέψουν στις μεγάλες εφετεινές αγωνιστικές διοργανώσεις.

Κι' όμως, το 1958 δεν περιλαμβάνει στο αθλητικό του πρόγραμμα τους 'Ολυμπιακούς αγώνες, την πιο μεγάλη διεθνή αθλητική αναμέτρηση, που ηλεκτρίζει τους φιλάθλους σ' όλο τον κόσμο. Έχει όμως τέσσερις μεγάλες αθλητικές συναντήσεις, που θα κινητοποιήσουν την αθλούμενη νεολαία στην Εγγώπη, στην 'Αμερική, στην 'Ασία και στην 'Οκεανία.

Από τις τέσσερις αυτές συναντήσεις είναι δύσκολο να προβλέψη κανείς εκείνη που θ' αποφέρει τα καλύτερα αποτελέσματα. Πάντως, γενικότερο ενδιαφέρον εμφανίζει η πρώτη αθλητική συνάντηση μεταξύ των Η.Π.Α. και της Ε.Σ.Σ.Δ.

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΩΤΕΙΑ

Στις 27 και 28 'Ιουλίου, το άπερικο στάδιο της Μόσχας θα είναι το θέατρο προσοχής κάθε φιλάθλου. Θά είναι η μεγάλη αναμέτρηση των δύο μεγάλων χωρών, που θα βρουν μία νέα ευκαιρία ν' ανταγωνισθούν για να κατακτήσουν τα παγκόσμια πρωτεία, τη φορά όμως αυτή χωρίς πόλεμο νευρών, χωρίς σπούτνικ, αλλά σε τομέα καθαρά ειρηνικό.

Στους τελευταίους 'Ολυμπιακούς

αγώνες, το 1956 στη Μελβούρνη, η 'Αμερική έσάρωσε τις υπόλοιπες χώρες του κόσμου, μεταξύ δε αυτών και τή Ρωσία, που ξεκινούσε με πολλές φιλοδοξίες. Από τότε δυο χρόνια πέρασαν και μέσα σ' αυτά η Σοβιετική Ένωση συνεχίζει την τρομερή προσπάθειά της να καλύψη την τεράστια αθλητική απόσταση που την εχωρίζει πριν λίγα μόλις χρόνια από την 'Αμερική. Τα μέσα που διατίθενται γι' αυτό το σκοπό είναι τεράστια και οι Ρώσοι ειδικά πιστεύουν ότι το 1960, στους 'Ολυμπιακούς της Ρώμης, η δμάς τους θα είναι τουλάχιστον ισόδυναμη με την αμερικανική.

Η πρώτη απ' ευθείας αναμέτρηση των κολλοσσών θ' αποτελέσει λοιπόν μία ευκαιρία για μάχες δημηρικές και θα δώσει αφορμή σε ρεκόρ μεγάλα, που και η πιο αισιόδοξη φαντασία δεν τολμά να μοντέψη.

Το μειονέκτημα όμως σ' αυτή τη συνάντηση είναι ότι σε πολλά αγωνίσματα η πάλη θα είναι τελείως άνιση. Τα παραδείγματα είναι πολλά: Οι Ρώσοι διακρίνονται βασικά σε δυο ειδικότητες: τους δρόμους αντοχής, χάρις στον εκπληκτικό Κούτς και στο τριπλούν Άλμα, αγωνίσματα στα οποία οι 'Αμερικανοί είναι εξαιρετικά άσθενείς, ίσως διότι ποτέ δεν τὰ πρόσεξαν αρκετά. Αντίθετα οι εκπρόσωποι του Νέου Κόσμου είναι άσυναγώνιστοι στους δρόμους ταχύτητος, μ' εμπόδια, σ' άλματα με κοντό και σε μήκος, στη σφαιροβο-

λία και στη δισκοβολία. Τιτανομαχία προβλέπεται μόνο σε δυο αγωνίσματα: στο Άλμα σε ύψος και στη σφαιροβολία. Και στα δυο θα διεκδικηθί με πείσμα η «ρεβάνς». Στο πρώτο ο αγαλματένιος νέγρος Τσάρλς Ντιούμας, ολυμπιονίκης στη Μελβούρνη, θά προσπαθήσει να επιβεβαιώσει τον ισχυρισμό πολλών ότι είναι ανώτερος από τους Ρώσους Στεπάνωφ, Κασκάρωφ και Σίντκιν... με κανονικά παπούτσια. Στη σφαιροβολία πάλι ο Κριθονόσωφ έχει προηγούμενα με τον 'Αμερικανό Κόνολλν, από τον οποίο ήττήθηκε στην Αυστραλία με ρεκόρ ανώγειό του.

Άλλα ή μεγάλη, ή πραγματική μάχη θά δοθί στη γενική βαθμολογία, στην οποία οι Ρώσοι δεν είναι εκ των προτέρων καταδικασμένοι να ήττηθούν, διότι η δμάδα τους είναι πολύ πιο ελαία από την αμερικανική.

Ο **ΓΙΑΝΝΟΥΣ ΣΙΝΤΛΟ** (Πολωνία), ο πιο σταθερός άκοντιστής στον κόσμο, θεωρείται φαβορί στους Πανερωπαϊκούς αγώνες

Ο **ΔΙΑΣΗΜΟΣ** Έμιλ Ζάτοπεκ απέχωρησε από τον στίβο... αφού προκάλεσε επανάσταση με το σύστημα προπονήσεώς του. 'Ο Κούτς, που ακολούθησε ήπν ίδια μέθοδο, τον ξεπέρασε και παραμείνει...

κή κι' ως στερήται υπερπρωταθλητών μ' εξάρωση των Κούτς.

Μετά λίγους μήνες, στις 19-24 Αύγουστου, η Στοκχόλμη θά φιλοξενησει τους π.ο καλούς αθλητές που διασείν αυτή τη στιγμή η Εγγώπη.

Είναι αναντίρητο ότι η άπουσία των 'Αμερικανών από ώρισμένα αγωνίσματα—σπρίντ και εμπόδια—θα μειώση το γενικό επίπεδο των επιδόσεων που θα σημειωθούν στους Πανερωπαϊκούς. Άλλα παράλληλα, η γηραιά μας ήπειρος έχει επίτελε-

Ο **ΒΕΛΓΟΣ** Ροζέ Μοένς, άκατινίκης στα 800 μέτρα, που άπειλεί δι θά εγκαταλείψη τον στίβο εξ αίτιας διαφορών που έχει με τον σύλλογό του.

σει πρόοδο τόσο μεγάλη στον αθλητισμό στίβου και ειδικότερα στα θεματικότερα αγωνίσματα που περιλαμβάνει το πρόγραμμα (δρόμοι ή μαντοχής και αντοχής) ώστε δικαιολογείται ο πρόωρος συναγερμός που επικρατεί σ' όλα τα ευρωπαϊκά κράτη για την προετοιμασία τους για τή Στοκχόλμη.

Και πρέπει να τονισθί ότι εκτός απ' την προσπάθεια που θα καταβάλει η κάθε χώρα για να διακριθί, νέα μάχη προηνύεται μεταξύ της 'Ανατολικής και της Δυτικής Εγγώπης, αυτή τη φορά με πολλές ελπίδες διακρίσεως των 'Ανατολικών.

Στο μεταξύ οι 'Αγγλόφωνες χώρες στρέφουν βασικά την προσοχή τους στους αγώνες του «Κόμμου-έλθ», που θα τελεσθούν στο Κάρντιφ από 18 έως 26 'Ιουλίου. Η σημασία και αυτής της διοργανώσεως, που γίνεται κάθε τέσσερα χρόνια, είναι μεγάλη, διότι θέτει αντιμέτωπους αθλητές μεγάλης άξίας, αποκλεισμένους στις μακρινές χώρες τους, όπως της Αυστραλίας—3ης αθλητικής χώρας του κόσμου— της Νέας Ζηλανδίας, της 'Ιαμαϊκής, του Κανα-

δά, της Νοτιοαφρικανικής Ένώσεως, της Νιγηρίας, του Πακιστάν κ.ά.

Είαι κατά κάποιο τρόπο μία μικρή, περιορισμένη 'Ολυμπιάδα, στην οποία παίρνουν μέρος νέοι από τις πέντε ήπειρους και μάς παρουσιάζουν αθλητικά ταλέντα, που συχνά ούτε καν υποπτευόμαστε ότι υπάρχουν.

Ειδικότερα, όμως, από τώρα μπορεί να γίνη η πρόβλεψη ότι άδυσώπητος θα είναι ο αγών στο δρόμο του ενός μιλίου, όπου οι 'Ελς, Λίνκολν, 'Ιμποτσον, Χίουσον, Γούντ, Χάλμπεργκ και Σκώτ, έτοιμάζονται να σημειώσουν χρόνο κάτω από 3.55", ενώ σήμερα η παγκόσμια επίδοση είναι 3.57.2.

Οι Βαλκανικοί αγώνες

Τέλος στο κύκλο των μεγάλων διεθνών συναντήσεων θά τοποθετήσουμε και τους Βαλκανικούς αγώνες, που γίνονται έφετος στη Σόφια μεταξύ 19 και 21 Σεπτεμβρίου.

Βέβαια, καμιά σύγκριση δεν μπορεί να γίνη από άποψη διεθνή μεταξύ των παραπάνω αγώνων και του Βαλκανικού πρωταθλήματος. Για την Ελλάδα όμως είναι η καλύτερη ευκαιρία να διακριθί και να προοδεύση, αφού είναι ισάξιοι οι αθλητισμοί των Βαλκανικών χωρών.

Και στο δαιμονισμένο αυτό χορό των αθλητικών επιδόσεων, η χώρα μας θά επιχειρήσει έφετος την πρώτη σημαντική μεταπολεμική της εμφάνιση για να καταλάβη μία θέση στη διεθνή αθλητική κατάσταση, θέση που ήταν κάποτε τιμητική, αλλά που της έσπέρησαν ο πόλεμος και οι μετέπειτα περιπέτειες που προκάλεσε.

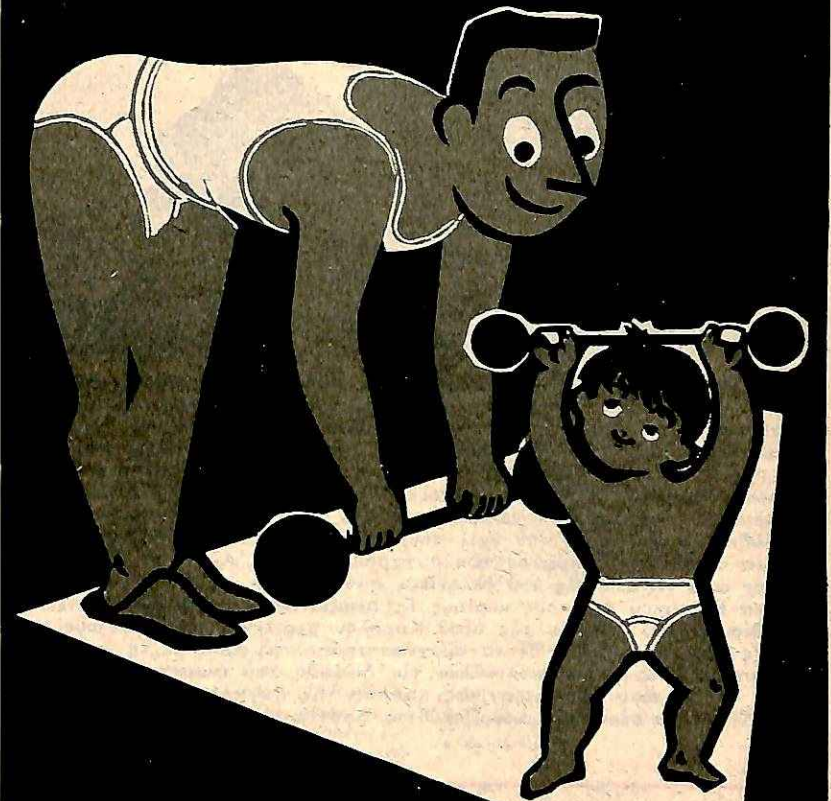
Η αλήθεια είναι ότι έφετος πολλοί είναι οι λόγοι που επιτρέπουν να ελπίσουμε στην άνοδο του αθλητισμού μας, από άποψη διεθνή.

Ο Ρουμπάνης στην 'Αμερική συνεχίζει να κρατάει τα αναμφισβήτητα σκήπτρα της Εγγώπης στο Άλμα επί κοντώ, ενώ ο εύκλης ελληνικός ουρανός επέτρεψε την τέλεση μερικών αγώνων, οι οποίοι έδωσαν την απόδειξη ότι οι πιο πολλοί πρωταθληταί μας προπονήθηκαν έφετος με μεγάλη φροντίδα και ξεκινούν πάνοπλοι για να εκτελέσουν το δύσκολο έργο τους.

Οι Κουνάδης, Τσακνίκας, Δεπάστας, Κωνσταντινίδης, Παπαβασιλείου και ακόμα μερικοί, έχουν τα προσόντα να σταθούν ευπρόσωπα στους Πανερωπαϊκούς αγώνες και να επιβληθούν στη Βαλκανιάδα.

Τα μέσα που διατίθενται για την ανύωση του αθλητισμού μας είναι τόσο μηδαμικά, σε σύγκριση με τις άλλες χώρες, ώστε όφειλουμε εύγνωμοσύνη σ' αυτούς τους νέους, που θυσιάζουν ώρες πολλές από την επαγγελματική τους πρόοδο για να γυμνασθούν και να διεκδικήσουν τον κότινο της νίκης, στην ύπεροχη αυτή άμιλλα που λέγεται αθλητισμός. ΑΛΒ. Ζ.

“Όπως ο πατέρας...”

“Έτσι κι' ο γιός προτιμά τὰ έσώρουχα

Αποθις

“Όσοι ταξιδεύουν στο έξωτερικό, όσοι ζητούν ξένα προϊόντα από τὰ ελληνικά καταστήματα, ως έχουν υπ' όψη τους:

‘Από το 1954 τὰ έσώρουχα («Αθις») εξαγονται στο έξωτερικό και πωλούνται στα καλύτερα καταστήματα της Εγγώπης ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΔΙΑΣ ΤΙΜΑΣ με τὰ πλέον φημισμένα ευρωπαϊκά. Διότι είναι έφάμιλλα των.

ΑΤΟΙΣ Ο.Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ & ΦΑΝΕΛΛΟΠΟΙΪΑΣ - ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑ ΡΕΚΟΡ ΤΟΥ ΣΤΙΒΟΥ

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ	ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ	ΕΥΡΩΠΑ-ΙΚΑ	ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ	ΡΩΣΙΑΣ	Η.Π.Α.	ΕΛΛΑΔΟΣ	ΚΟΙΝΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ
100 ΜΕΤΡΑ	10.1	10.2	10.4	10.3	10.1	10.5	10.2
200 ΜΕΤΡΑ	20.0	20.4	21.3	20.7	20.0	21.5	20.9
400 ΜΕΤΡΑ	45.2	46.0	47.5	46.0	45.2	48.2	46.7
800 ΜΕΤΡΑ	1.45.7	1.45.7	1.49.2	1.48.1	1.45.8	1.49.2	1.46.6
1.500 ΜΕΤΡΑ	3.38.1	3.38.1	3.43.0	3.41.1	3.42.8	3.46.0	3.41.8
5.000 ΜΕΤΡΑ	13.35.0	13.35.0	13.58.8	13.35.0	14.04.2	14.35.8	13.36.8
10.000 ΜΕΤΡΑ	28.30.4	28.30.4	29.37.6	28.30.4	30.31.9	30.58.4	29.06.4
110 μ. ΕΜΠΟΔ.	13.4	13.7	14.2	13.9	13.3 (*)	14.7	14.1
400 μ. ΕΜΠΟΔ.	49.5	50.4	51.6	50.4	49.5	53.0	50.7
3.000 μ. Στ.	8.35.6	8.35.6	8.47.8	8.39.8	8.45.4	8.56.0	8.41.2
ΥΨΟΣ	2.15	2.11	2.055	2.16 (*)	2.15	1.93	2.10
ΜΗΚΟΣ	8.13	7.98	7.60	7.77	8.13	7.37	7.87
ΕΠΙ ΚΟΝΤΩ	4.79	4.58	4.58	4.56	4.82 (*)	4.58	4.368
ΤΡΙΠΛΟΥΝ	16.56	16.46	15.62	16.46	15.88	15.18	15.78
ΣΦΑΙΡΟΒΟΛΙΑ	19.25	18.05	17.42	17.67	19.25	16.93	16.94
ΔΙΣΚΟΒΟΛΙΑ	59.28	56.98	54.02	56.58	59.28	52.35	54.38
ΑΚΟΝΤΙΣΜΟΣ	85.71	85.71	75.88	83.73	82.96	69.78	75.16
ΣΦΥΡΟΒΟΛΙΑ	68.54	67.32	64.73	67.32	68.54	53.50	64.56

(*) Ρεκόρ που άνεγνωρίσθη από την εθνική όμοσπονδία, άλλ' άπερρίφθη άπό τή διεθνή.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ Παρασκευήν, 23 Μαΐου, έχει προσδιορισθή η έναρξη του πρώτου θερινού αθηναϊκού θεάτρου, του θεάτρου «Σαμαρτζή». Και εφέτος το θέατρον της οδού Καρόλου θα στεγάσῃ τὸν θίασον τοῦ Μίμη Φωτόπουλου, με πρωταγωνίστρια τὴν Ἄννα Κυριακοῦ, ποῦ ὑπῆρξε σημαντικὴ ἡ συμβολὴ τῆς καὶ εἰς τὴν χειμερινὴν ἐργασίαν τοῦ δημοφιλοῦς κωμικοῦ τοῦ θεάτρου «Μπουρνέλλης». Ἐναρκτήριον ἔργον τοῦ Φωτοπούλου θὰ εἶναι μιὰ καινούργια κωμωδία τοῦ Νίκου Τσιφόρου καὶ τοῦ Πολύβιου Βασιλειάδη, ποῦ ἔχει τὸν τίτλον «Ὁ καλὸς ἀγγελὸς» καὶ τὴν ὁποία σκηνοθετεῖ ὁ πρῶτος τῶν συγγραφέων τῆς. Ἀνωτέρω, ἓνα στιγμιότυπον ἀπὸ τὶς δοκιμὲς τοῦ ἑλληνικοῦ αὐτοῦ ἔργου, με τὸν θιασάρχην, τὴν Ἄννα Κυριακοῦ καὶ τοὺς κυρίους Γ. Δαμασιώτην καὶ Λαυρ. Διανέλλον. Ὁ θίασος τοῦ θεάτρου τῆς οδού Καρόλου περιλαμβάνει κι ἄλλους γνωστοὺς καλλιτέχνες, ὅλα δὲ τὰ προγνωστικά—σύμφωνα με τὴ γνώμη τοῦ διατυπώνουν ὅσοι παρακολουθοῦν τὶς δοκιμὲς τοῦ ἐναρκτηρίου ἔργου—εἶναι ὅτι ὁ νέος χιουμοριστικὸς καρπὸς τῆς συγγραφικῆς συνεργασίας τοῦ Νίκου Τσιφόρου καὶ τοῦ Πολύβιου Βασιλειάδη θὰ σημειώσῃ ἐπιτυχία.

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

«Μπαλωματοῦ» - Φεστιβάλ Ἐπιδαύρου καὶ Ἀθηνῶν

Ἡ χειμερινὴ σαΐζον ἔκλεισε ὀριστικά με τὴν ᾠδασμὴν μπαλωματοῦ τοῦ Λόρκα ποὺ παρουσίασε τὸ «Ἐθνικὸ Θέατρον» καὶ με τὴν ἐπανάληψιν τοῦ «Τέλους τοῦ ταξιδιοῦ» τοῦ Σέρικ ἀπὸ τὸν Μάνο Κατράνη εἰς τὸ θέατρο Κοιτοπούλη. Διέκοψε, ἐν τῷ μεταξύ, ἀπὸ τὴν Κυριακὴ καὶ τὸ «Ἰντεάλ» καὶ ἔτσι δὲν ἀπομένον παρὰ μόνον τέσσερα θεάτρα ἐν λειτουργίᾳ: τὸ «Βασιλικόν», τὸ «Ρέξ», τὸ θέατρο «Ἀθηνῶν» (ὅπου ὁ Ντίνος Ἡλιόπουλος ξανάδωσε ζωὴν στὸ «Ζητεῖται φρέντης» τοῦ Ψαῖα) καὶ τὸ «Θέατρο Τέχνης» ὅπου συνεχίζει τὴν λαμπρὴ καριέρα τῆς ἡ σκηνικὴ δημιουργία τοῦ Οὐίλλιαμ «Καλοκαίρι καὶ καταχνία». Ξαναρχίζει ὁμως καὶ τὸ «Ἀκροπόλ».

Ἡ «Θουμαστὴ μπαλωματοῦ» τοῦ Λόρκα, ποὺ ἀνέβασε ἡ κρατικὴ σκηνὴ ὡς κατακλιθεὶς τὸν ἐφετεῖνον ρεπερτορίου τῆς, εἶναι ἓνα χαριτωμένο ἔργο, πρόσχαρο, εὐθύμιο, διασκεδαστικόν. Ἡ δῖπρακτὴ αὐτὴ κωμωδία, ἐν τῇ πολὺ δῖπρακτῃ αὐτῇ κωμωδίᾳ, δὲν ἔχει βέβαια καλοζετάσει κανεὶς, δὲν ἔχει βέβαια τίποτε τὸ ἰδιαίτερον, καὶ μάλιστα στὴ δεύτερῃ πράξῃ τὰ πράγματα δὲν παρουσιάζουν τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον ποὺ ἐμφανίζει ἡ πρώτη. Δὲν τῆς λείπει, εἰναι ἀλήθεια, ἡ ποιήσις καὶ ἔχει πρὸ παντὸς στοιχεῖα ποὺ ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν γιὰ μιὰ λαμπρὴ παράστασις.

Ὁ Ἀλέξης Σολομός ἐσκηνοθέτησε τὴν «Μπαλωματοῦ» αὐτὴ με παλμό, ζωντάνια, κέραι καὶ ἡ ὅλη ἀπόδοσις κῆλησε με μοναδικὸ μῆτρο καὶ στὸν τόνο ποὺ ἔπαιξε, ἔτσι ποὺ ὁ θεατὴς χαίρεται ἰδιαίτερα αὐτὸ τὸ γοητευτικὸ «τίποτε» τοῦ Λόρκα, γὰρ καὶ στὴν ἀληθινὰ ἐξαιρετικὴ ἀπόδοσιν τοῦ. Ἡ δράσις ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν κινεῖται με ρυθμὸ καὶ ὁδοιπορικὸν μαλλέτο καὶ ἡ γοργὴ κίνησις ὑπογραμμίζει ὅπως πρέπει τὸ διασκεδαστικὸν κείμενον τοῦ Ἰσπανοῦ δημιουργοῦ. Ἐξοχή, πρῶτα-πρῶτα, ἡ Μαίρη Ἀρώνη. Ἡ θαυμασία αὐτὴ ἡθοποιὸς εἶναι τόσο πολὺ στὸ εἶδος τῆς, μέσα στὸ κλίμα καὶ στὴν ἰδιοσυγκρασίαν τῆς, ὅταν παίζει κωμωδία καὶ ὅταν κρέατὴν περιφίμα τὶς κοκέτες, ποὺ εἶναι περίεργον πᾶς δὲν τὸ καταλαβαίνει καὶ κάνει πειράματα ξένα πρὸς τὴν ὑποκριτικὴν ἰδυσυστάσιν τῆς, παίζοντας «Ἐντα Γκάμπλερ», «Ἀνθὴ» καὶ ἄλλα δραματικά ἔργα. Ζωντανὸ καὶ ὁμοσ παραδόξω καὶ μονόλογος τοῦ Κοκτώ «Ἀνδρῶπινη φωνή», ποὺ προηγουμένως ἀπὸ τὴν «Μπαλωματοῦ». Στὴν αὐτὴν ἡ Ἀρώνη ἦταν κούραστικὴ καὶ ὁ δραματικὸς τόνος τῆς—ὅταν ἀκούγονταν τὰ λόγια τῆς—γιατὶ στὴν πρεμιέρα τὰ παρακολουθοῦσαν μόνον οἱ θεαταὶ τῆς πρώτης σειράς... δὲν συγκινούσε διόλου. Βγήκε ὁμως κατόπιν στὴν «Μπαλωματοῦ» καὶ ἦταν ὅλο πρᾶγμα. Ἐγώητεσε. Συνήρπασε. Ἐνθουσίασε. Ἀποδείξε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ὅτι εἶναι ἔξοχη ἐρμηνεύτρια στὴν κωμωδία καὶ τὸ κοινὸν δικαιότατα τὴν ἐπεφώνησε μὲ ἀνεπιφύλακτον ἐνθουσιασμό. Μαζὺ τῇς πρέπει ν' ἀναφερθῶν ὁ Παντελὴς Ζερβός, ποὺ ἔδωσε τὸν καλύτερον ἑαυτό του καὶ ἄρεσε πολὺ, καθὼς καὶ ὁ Γιάννης Ἀποστολίδης, ποὺ κρέατρε με ζῆλευτὴ ἐλαφρά στὸν ἰδιότυπον ἐρωτοπαθὴ δῆμαρχο με τὶς τέσσερις γυναῖκες. Ὁ Μιχάλης Καλογιάννης πρόσθεσε δημιουργικὰ ὁμῆς γέλιον καὶ ὁ Μιχάλης Μπουχλῆς ἦταν πιστικὸς στὸ ρόλον τοῦ μικροῦ ποὺ πιστεύει. Ἡ Δέσπω Δισμαντιδίου μαζί με τὴν Κική Ρέππα, τὴν Πόπη Παπαδάκη, τὴν Βιβέντα Τσιούνη καὶ τὴν Μαρία Μοσχολιὸ ζωντανέψαν χαρακτηριστικὰ τὶς κουτομιοπολὲς γειτονίσσας. Μιὰ πλειάδα, τέλος, ἀπὸ νέους καλλιτέχνες συνετέλησε ἱκανοποιητικῶτα τὴ διανομὴ

καὶ ὁλοκλήρωσε τὸν παλμό ποὺ ἐξακατέριζε τὴν ὅλη ζωὴν ἐρμηνείας: Ὁ Βασίλης Παπανίκας, ὁ Πέτρος Λοχαΐτης καὶ ὁ Δημήτρης Χοτήρης. Κοστοῦμα καὶ σκηναὶ τοῦ Μόραλη, στὸν προπομπικὸν τόνο. Γενικά, μιὰ ὥρα καὶ κεφατὴ παράστασις. Μιὰ ἀναμφισβήτητὴ καλλιτεχνικὴ ἐπιτυχία.

Οἱ παραστάσεις Ἐπιδαύρου

Τὼρα τὸ «Ἐθνικὸ Θέατρον» εἰτοιμάζει πυρετωδῶς τὴν ἐφετεῖν ἑρμηνείαν τοῦ τοῦ Φεστιβάλ Ἐπιδαύρου. Ἐγίναν αὐτὲς τὶς ἡμέρες οἱ ἀνανούσιες τῶν συμβολαίων τῶν στελεχῶν τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἀνανούσιες ποὺ ἐδημιούργησαν τὶς συνηθισμένες καὶ μοιραίες «γκρίνες», ἐξ αἰτίας τῶν καλλιτεχνικῶν ἀξιολογήσεων ὅπου κανένας σχεδὸν ἠθοποιὸς δὲν εἶναι ποτὲ εὐχαριστήμενος ἀπὸ τὴν διαβάθμισιν ποὺ τοῦ γίνεταί καὶ ἀπὸ τὸν μισθὸ ποὺ παίρνει... καὶ τώρα τὸ κλιμάκιο ὁρχαῖας τραγωδίας καὶ ἀττικῆς κωμωδίας εἰτοιμάζεται πυρετωδῶς γιὰ τὶς παραστάσεις στὸ ἀρχαῖον θέατρο τῆς Ἐπιδαύρου. Ἡ ἐναρξὴ τοῦ ἐφετεῖνου Φεστιβάλ θὰ γίνῃ σ' ἓνα μῆνα. Δηλαδή τὴν Κυριακὴν 15 Ἰουνίου, με τὴν «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις» (σκηνοθετῆς Κωστής Μιχαηλίδης· πρωταγωνιστὴ Σουδινού καὶ Θάνος Κωτσόπουλος). Στὸ ἀκολουθήσουν ἄλλες ἀττικὲς παραστάσεις, δὲ καὶ 22 Ἀεθλοκῦρια. Δηλαδή, 21 καὶ 22 Ἰουνίου «Θεσμοφοριάζουσες», με τὸν Χριστόφορο Νέξερ ποὺ, προηγουμένως στίς 26 Μαΐου, θὰ τιμηθῇ με εἰδικὴ ἐκδήλωση στὸ Γαλλικὸ Ἰνστιτούτον γιὰ τὴν προσφορά του στὸ μολιερικὸν θέατρο. Ἡ κωμωδία τοῦ Ἀριστοφάνη θὰ σκηνοθετηθῇ, ὅπως οἱ «Ἐκκλησιαζόμενοι» καὶ ἡ «Λυσιστράτη», ἀπὸ τὸν Ἀλέξη Σολομό, χορηγοῦνται ἀπὸ τὴν Τατιάνα Βαρουῆτι, ἑπ'ὶ αὐτὴν μυσικὴ τοῦ Μάνου Χατζηδμήκα καὶ θὰ ἔχῃ σκηναὶ καὶ κοστοῦμα Βακαλό. Μετὰ, στίς 28 καὶ 29 Ἰουνίου, θὰ δοθῶν ἡ «Ἰφιγένεια ἐν Αὔλιδι» καὶ ἡ «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις». Ὑστερα, στίς 5 Ἰουλίου, θὰ πρωτοπαίξῃ ὁ «Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶν» καὶ τὴν ἐπομένη, μὲ ἐμφάνισιν τῆς Κατίνας Παζινού, ἡ «Μήδεια» καὶ τὸ Φεστιβάλ θὰ κλείσῃ με δὺο παραστάσεις (12 καὶ 13 Ἰουλίου) τοῦ «Οἰδίποδος τυράννου» καὶ τοῦ «Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῶν», στὸν ὅποιο ὁ βασικός σκηνοθέτης τοῦ ἀρχαίου δράματος, ὁ Μινοῦτης, θὰ ὑποδύθῃ ὁ ἴδιος τὸν Οἰδίποδον. Ὁ ρόλος τοῦ Θησέως ἔχει ἀνατεθῇ στὸν Γιῶργη Γληνῶ.

Τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν

Οἱ «Θεσμοφοριάζουσες», μετὰ τὴν Ἐπιδάου, θὰ δοθῶν—κατὰ τὰ καθιερωμένα γιὰ τὴν ἀττικὴν κωμωδίαν—καὶ εἰς ἓνα κύκλον παραστάσεων εἰς τὸ Ὡδεῖον Ἡρώδου, πρὶν ἐπαναληφθῶν δὲ

λα τὰ ἔργα τῆς Ἐπιδαύρου καὶ εἰς τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον, ὁμως, ἐφέτος θὰ περιορισθῇ δυστυχῶς σὲ μιὰ μικρογραφία τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων τῶν τριῶν προηγουμένων ἐτῶν. Γιὰ λόγους ἀσυχρότητας... οἰκονομίας, τὸ Φεστιβάλ 1958 θὰ περιλάβῃ μόνον παραστάσεις τοῦ «Ἐθνικοῦ Θεάτρου», συναλλίης τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας καὶ τέσσερις συναλλίης ποὺ θὰ διευθύνῃ ὁ Μητρόπουλος με τὴν Φιλαρμονικὴ τῆς Βιέννης. Μάλιστα, καὶ οἱ τελευταῖες αὐτὲς δὲν θὰ ὑπῆρχαν, ἐάν ὁ ὑπογράφον, προτοῦ παραιτηθῇ ἀπὸ καλλιτεχνικοῦ διευθυντῆς τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν, δὲν ἔκλεινε στὴν Φλωρεντία ἡ σχετικὴ συμφωνία με τὸν διάσημον Ἑλληνα μασέτρο καὶ δὲν ὑπέγραφε, πρὶν ληφθῶν ἀποφάσεις γιὰ τὸν στραγγαλισμὸν τοῦ Φεστιβάλ, τὰ συμβόλαια με τὴν μεγάλῃ ὀρχήστρᾳ τῆς Βιέννης...

Παραστάσεις τοῦ Ἡρώδου

Πρὶν ὁμως ἀπὸ τὶς «Θεσμοφοριάζουσες», στὸ κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν ἀρχαῖον Ὡδεῖον, θὰ δοθῶν δὺο ἄλλαι κύκλοι παραστάσεων. Ὁ ἓνας θὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν ἄλλη ἐβδομάδα ἀπὸ τὸν Λίνο Κορτζῆ. Ὁ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ «Θυμολέου Ὁργανισμοῦ», ποὺ με ἡρωικὴν ἀνταπάρησιν καὶ μύριους ἀγῶνες στὸ κεφάλαιον τῶν δοσιγμένων ποὺ ἀπαιτοῦνται, συνεχίζει καὶ ἐφέτος τὴν προσπάθειάν του. Ὁ ἀνέστη τὴν «Ἀνδρομάχην» τοῦ Εὐριπίδου ποὺ ὑποστηρίζει, βάσει τῶν κειμένων, ὅτι στὴν Ἀθήνα δὲν παίζετο οὔτε κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἔτσι ἡ τωρινὴ παράστασις τῆς τραγωδίας αὐτῆς συνθέτει συγχρόνως καὶ τὴν παγκόσμιαν πρεμιέρα τῆς. Ἡ «Ἀνδρομάχην»—στὴν ὁποία θὰ παίζῃ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κορτζῆς τὸν Πηλέα—ἀνεβαίνει με δὺο βασικὰς ἐρμηνεύσεις: τὴν Ἀνδρομάχην Ἀντωνοπούλου (μιὰ καλλιτεχνικὴ τῆς τραγωδίας ποὺ σταδιοδρομεῖ στὴν Γερμανίᾳ) καὶ τὴν Ἰάνα Μιχαήλ. Καὶ οἱ δὺο θὰ ὑποδυθῶν διαδοχικὰ καὶ ἐναλλάξ τὴν Ἀνδρομάχην καὶ τὸν ἄλλο βασικὸ γυναικεῖον ρόλον, τὴν Ἑρμιόνην. Μετὰ τὶς παραστάσεις τοῦ Λίνου Κορτζῆ θὰ ἀκολουθήσῃ, ἀπὸ τὶς 12 Ἰουνίου, στὸ Ὡδεῖον Ἡρώδου, ὁ ἄλλος κύκλος. Αὐτὸν θὰ ὑποστηρίξουν τρία ἔργα, ποὺ θὰ ἐμφανίσῃ ἡ Ἐθνικὴ Λυρικὴ Σκηνή. Τὰ ἔργα αὐτὰ θὰ εἶναι τὸ «Δακτυλίδι τῆς μάνας» τοῦ Καλομοίρη, με μασέτρον τὸν Ζώρα καὶ με τοὺς ἴδιους ἐκτελεστὰς ποὺ τὸ ἀπέδωσαν τελευταῖα στὰ «Ὀλύμπια». Κατόπιν ὁ «Φιντέλιο» τοῦ Μπετόβεν, με μασέτρον τὸν Παρίδη καὶ με συμμετοχὴ ξένων καλλιτεχνῶν ποὺ θὰ μετακληθῶν—ἀνεκρινώδη—ἀπὸ τὴν Βιέννη. Τέλος, δὲ τὸ τρίτον ἔργο ποὺ θ' ἀνεβῇ θὰ εἶναι ἡ «Ἰφιγένεια» τοῦ Γκούκ με νέα σκηνοθεσία.

Τὰ ἄλλα συγκροτήματα

Εὐθὺς μετὰ τὶς παραστάσεις αὐτῆς τοῦ Ἡρώδου, τὸ κρατικὸν μουσικὸν θέατρο θὰ ἐγκαταστήσῃ—ἀνέ τις 12 Ἰουλίου—μιὰ σειρά ἐπαναλήψεων στὴν καλοκαιρινὴν του σκηνὴ τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας. Οἱ ἐπαναλήψεις αὐτὲς θὰ εἶναι ὅλες ὁπερρετικῆς καὶ θὰ δοθῶν με τὴν προοπτικὴν νὰ μὴν ἀνέβῃ ἐφέτος καινούργια ὁπερέττα. Ἐν τῷ μεταξύ θὰ ἔχουν, φυσικά, ἀρχίσει ὅλα τὰ ἄλλα ὑπαίθρια θεάτρα τῆς πρωτεύουσας. Ἡ ἀρχὴ ὑπολογίζεται νὰ γίνῃ τὴν ἄλλῃ ἐβδομάδᾳ ἀπὸ

τὸν Φωτόπουλον, τὸ θέατρο «Σαμαρτζή». Σημειῶν μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρίαν ὅτι ὁ δημοφιλὴς κωμικὸς ἀγγέλλει ἀπὸ τώρα τὸ ἔργο με τὸ ὁποῖο θὰ ἐγκαταστήσῃ τὸ θέατρο ποὺ θὰ στεγασθῇ τὸν χειμῶνα. Τὸ «Θέατρο Φωτοπούλου», ὅπως θὰ λέγεται, ἀνεγείρεται ὀριστικὰ στὴ γωνία Στουρνάρα καὶ Πατησίων—με διάκοσμον τὸν ὁποῖο θὰ φιλοτεχνήσῃ ὁ Γιῶργος Ἀνεμογιάννης—καὶ ὑπολογίζεται νὰ εἶναι ἑτοιμὸν κατὰ τὸν Δεκέμβριον. Τὸ ἐναρκτήριον, λοιπόν, αὐτὸ ἔργο θὰ εἶναι ὁ «Καλὸς πολίτης Σβέικ», αὐτοτέλης συνέχεια τοῦ «Στρατιῶτη Σβέικ», τὴν ὁποία εἰτοιμάζει ὁ Σωτήρης Πατατζῆς. Ἐπίσης, ὁ Μίμης Φωτόπουλος σκέπτεται ν' ἀνεβάσῃ καὶ μιὰ σατυρικοὶν παρυσίαν ἐπιτυχία, τὸ «Αὐτὸν τὸν Μαρσὺν, καὶ καὶ μιὰ ὥρα κωμωδία τοῦ Μαγιανόφσκυ, ποὺ ὁ τίτλος τῆς εἶναι ὁ «Κορρός».

Ἐννιά ἑλληνικὰ ἔργα

Καὶ γιὰ νὰ ξαναγυρίσουμε στὰ καλοκαιρινὰ θεάτρα: Μετὰ τὸ «Σαμαρτζή» θ' ἀκολουθήσουν οἱ ἐπιθεωρησιακῆς σκηνῆς («Ἀκροπόλ», ποὺ ξαναρχίζει ἐν τῷ μεταξύ με τὸ παλιὸ του μικτὸ πρόγραμμα, τὸ «Ριάλτο» καὶ τὸ «Προκέ»). Παράλληλα θ' ἀνοίξουν τὰ θεάτρα τῆς Κατερίνας, τοῦ «Ἀργυροπούλου», τῆς Βέμπο, τὰ δὺο κηποθέατρα, τὰ «Διονύσια» Καλλιθέας καὶ τελευταῖον τὸ «Πάρκ». Ἐκεῖνον ποὺ ἀξίζει νὰ χαιρετισθῇ με ἱκανοποίησιν καὶ νὰ ὑπογραμμισθῇ εἶναι ὅτι ἀπὸ τὰ 12 ὑπαίθρια θεάτρα ποὺ θὰ ἔχουμε τὸ ἐφετεῖνον καλοκαίρι, τὰ ἐννιά ἀρχίζουν μὲ ἑλληνικὰ ἔργα. Μόνον ἡ Κατερίνα θ' ἀνέβῃ τὴν «Μάμα» τοῦ Ρουσσέν, μιὰ κωμωδία ποὺ ἔχει, φαίνεται, ἓνα πολὺ πικάντικον καὶ τολμηρὸν δῆλον, καὶ τὸ θέατρο «Ἀργυροπούλου» τὴν κωμωδία «Ὁδὲς ἀναμνηστικῆς» τοῦ Ἀγγέλου συγγραφέως Φρ. Λοῦτση. Τὸ ἄλλο θέατρο ποὺ ὑπαίχεται εἶναι ἡ «Λυρικὴ Σκηνή», ποὺ αὐτὴ θὰ ἐπαναλάβῃ ξένες ὁπερρετικῆς ἐπιτυχίας τῆς, ἀλλὰ θὰ ἐπαναλάβῃ καὶ ἑλληνικὰ. Ἐτοίμ ἡ ἐγχώριος θεατρικὴ παραγωγή δίνει με τὴν ἐναρξὴ τῆς σαΐζον πᾶς πληθωρικὸν ἐπαρμόν. Ἀς εὐχθῶμε νὰ εἶναι καὶ δυναμικὸ.

Στὴ Θεσσαλονίκην

Ἐν τῷ μεταξύ, ὀριστικῶς, θὰ ἔχῃ τὸ ἐφετεῖνον καλοκαίρι μόνιμον θίασον πρῶτα καὶ ὁ Θεσσαλονικῆ. Τὸν θίασον Βίλλας Κύρου. Τώρα φιλοξενεῖ δὺο συγχρόνως ἀθηναϊκοὺς θιάσους: Τὸν θίασον τοῦ Δημήτρη Μυράτ, ποὺ δίνει τὶς τελευταῖες τὸν παραστάσεις, καὶ τὸν θίασον τοῦ Κώστα Μουσουρού, ὁ ὁποῖος, με τὴν Ἀντιγόνη Βαλάκου—ποὺ τὸν χειμῶνα, λόγω οἰκονομικῆς διαφορᾶς, δὲν θὰ συνεχίσῃ, με τὸ θέατρο τῆς πλατείας Καρύστου, ἀλλὰ θὰ ἐπιχειρήσῃ τουνεῖ—μετέφερε τὴν θρυλικὴν «Ἀννα Φράνκ» καὶ στὴ μακεδονικὴν πρωτεύουσιν. Ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου, θὰ πᾶν ἐκεῖ, γιὰ μιὰ σειρά παραστάσεων με τὶς κυριώτερες ἐπιτυχίες του, καὶ τὸ θέατρο Τέχνης, χωρὶς ὁμως τὴν ἀπὸ τὶς δὺο πρωταγωνιστρίδας του, χωρὶς δηλαδή τὴν Νέλλη Ἀγγελίδου, ἡ ὁποία διεφώνησε με τὸν Κουν καὶ ἀπαχώρησε. Ἐν τῷ μεταξύ θὰ εἶναι ἡ Βέρα Ζαβιτσιάνου.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Τὸ Θαῦμα τοῦ Biocel

Ἐπάνω
στό
δέρμα
σας

Ἐνα εἶναι γεγονός, ὅτι τὸ δέρμα πρέπει νὰ τρέφεται. Ἐάν δὲν τοῦ προσφέρεται τὶς οὐσίες ποὺ ἔχει ἀνάγκη, τὸ δέρμα σας ξεραίνεται, χάνει τὴ λεπτότητά του, σὰς γεννά: Ἀμέσως δώστε τοῦ ΒΙΟCΕL. Εἶναι πολὺτιμον ἐκχύλισμα τῶν δερματικῶν κυττάρων, ποὺ ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ κινήτῃ τὸ δέρμα ἀπλῶς, νὰ τὸ σφίγγῃ καὶ νὰ τὸ ζωντανεύῃ. Ἐάν βάλετε τὸ δρόδον στὸ προσωπὸ σας καὶ στὸ λαιμὸ σας τὴν θρεπτικὴν Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ με τὸ ΒΙΟCΕL, θὰ αισθανθῆτε ἀμέσως τὴν διαφορὰ. Ἀπὸ τὴν πρώτην κι ὅλας νύχτᾳ τὸ δέρμα σας σφίγγει, γίνεται ἐλαστικόν, ἀπλῶς καὶ φιν. Ὅλες ἡ μικρὲς ἀτέλειες ποὺ προσέρχονται ἀπὸ τὴν ξηρότητα τοῦ δέρματος ἐξαφανίζονται καὶ τὸ δέρμα σας γίνεται ἀπὸλυτως καθαρὸ.

* * *

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΛΙΓΟΙ ὥστε θὰ ξέρουν ὅτι ἡ Σωτηρία Ἰατρίδου, ἡ πολυσύνθετὴ καλλιτέχνης ποὺ ἔχει παίξει μὲ ἐπιτυχία ἀπὸ τὴν λαοὶ Μάκρῃ ἕως Μενιδιάτισσας τῆς ἐπιθεωρησίας καὶ ἔχει γράψῃ καὶ ὠρισμένες ρομάντσες καὶ ἄλλα τραγουδάκια ποὺ ἀφῆκεν ἐποχὴν στὸν καιρὸν τους, εἶναι καὶ μιὰ ἰδιομορφὴ ζωγράφος. Ἀναγγέλλεται, λοιπόν, ὅτι ἡ Σωτηρία Ἰατρίδου ὑπ' αὐτὴν τῆς τῆς ιδιότητάς θὰ κινήτῃ προσεχῶς μιὰ δημόσια ἐμφάνισιν. Θὰ ὀργάνωσῃ, δηλαδή, ἀτομικὴν ἐκθεσὶν σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς γνωστὰς ἀθηναϊκῆς γκαλερί. Οἱ ἴδιες πληροφορίες ἀναφέρουν ὅτι θὰ ἐμφανίσῃ 25 ἔργα τῆς ἰδιοῦτης τεχνουργίας τῆς. Ἰδιοῦτης διότι ἡ Ἰατρίδου κάνει τοὺς πίνακές της—τοπία καὶ πορτρέτα—με... κούρελια. Σχεδιάζει δηλαδή τὸ θέμα τῆς καὶ κατόπιν παίρνει μ' ἐκεῖναι τὸν μορφολογικὸν καὶ ἐκτελεῖ τὸν μολόγον τοῦ Κοκτώ... ἀκούει μέσῃ ἀπὸ τὸ τηλέφωνο τὸ κείμενον ποὺ τῆς μεταδίδεται ἀπὸ τὰ παρασκήνια! Βέβαια, δὲν τῆς χρειάζεται παρὰ σὺν ἀπλῇ υπόμνησιν, σὺν βοήθειᾳ γιὰ τὴν κακὴ στιγμὴ, γιὰτὶ τὸ κείμενον τοῦ κατέχει ἀπαιτίτως, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁμως, ὑπάρχει ἡ ἀληθινὰ ἰδιότητι αὐτῆς ἀσφαλτικῆς δικλείς.

Ὅλο, δηλαδή, αὐτὸ τὸ «μυστηριώδες», ποὺ διαρκεῖ κάπου 20 λεπτά τῆς ὥρας, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα. Ὁ θεατὴς, λοιπόν, διερωτᾶται πᾶς ἓνα κείμενον τῆς ὥρας χρονικῆς διαρκείας μπόρεσε νὰ τὸ ἀποστηθίσῃ ἡ διαλεκτικὴ ἐρμηνεύτρια καὶ τὸ λέει χωρὶς πονεῖν καὶ σκοντάφῃ, χωρὶς νὰ μπερδεύεται ἢ νὰ κοινοστούται κάπου. Ὑποβόλει δὲν ὑπάρχει στὸ Βασιλικὸν Θέατρο, ὁμως, ἔπρεπε γιὰ ὥραν ἀνάγκης νὰ ὑπάρχει μιὰ πραγματικὴ... Ἀνθρώπινη φωνή ποὺ νὰ θυμίσῃ τὰ λόγια τοῦ συγγραφέως. Ἐπενόηθη, λοιπόν, ἓνα ἀληθινὰ πρωτότυπον σύστημα: Ἐγινε πραγματικὴ τηλεφωνικὴ σύνδεσις σκηνῆς καὶ παρασκήνιων καὶ ἡ Μαίρη Ἀρώνη τὴν ὥραν ποὺ κρατεῖται στὸ αὐτὸ τῆς τῆς ἀκουστικῆς τοῦ τηλεφώνου καὶ ἐκτελεῖ τὸν μολόγον τοῦ Κοκτώ... ἀκούει μέσῃ ἀπὸ τὸ τηλέφωνο τὸ κείμενον ποὺ τῆς μεταδίδεται ἀπὸ τὰ παρασκήνια! Βέβαια, δὲν τῆς χρειάζεται παρὰ σὺν ἀπλῇ υπόμνησιν, σὺν βοήθειᾳ γιὰ τὴν κακὴ στιγμὴ, γιὰτὶ τὸ κείμενον τοῦ κατέχει ἀπαιτίτως, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁμως, ὑπάρχει ἡ ἀληθινὰ ἰδιότητι αὐτῆς ἀσφαλτικῆς δικλείς.

Καὶ ὁ καθρέφτης σας

ἀκόμη δαυμάζει τὴν στυλινότητα καὶ τὸ ὠραῖο χτένισμα τῶν μαλλιών σας χάρις στὸ

Suave
(ΣΟΥΑΒ)

πρῶτον τοῦ Ἀμερικανικοῦ οἴκου

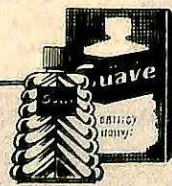
Helene Curtis
(ΕΛΕΝ ΚΕΡΤΙΣ)

3

σταγόνες ἀρκοῦν! Ξαναδίνουν στὰ μαλλιά σας τὴν φυσικὴν τους ἐλαστικότητα καὶ λάμψιν χωρὶς νὰ τὰ λαδῶσουν. Τὸ ὠραῖο σας χτένισμα διαρκεῖ περισσότερον.

- Δὲν ἀποχρωματίζει τὰ μαλλιά
- Διατηρεῖ τὴν περμενάντ σας
- Καταπολεμεῖ τὴν ψαλίδα

Suave γιὰ τὰ μαλλιά σας

Πωλεῖται παντοῦ. Τιμὴ Δρχ. 18

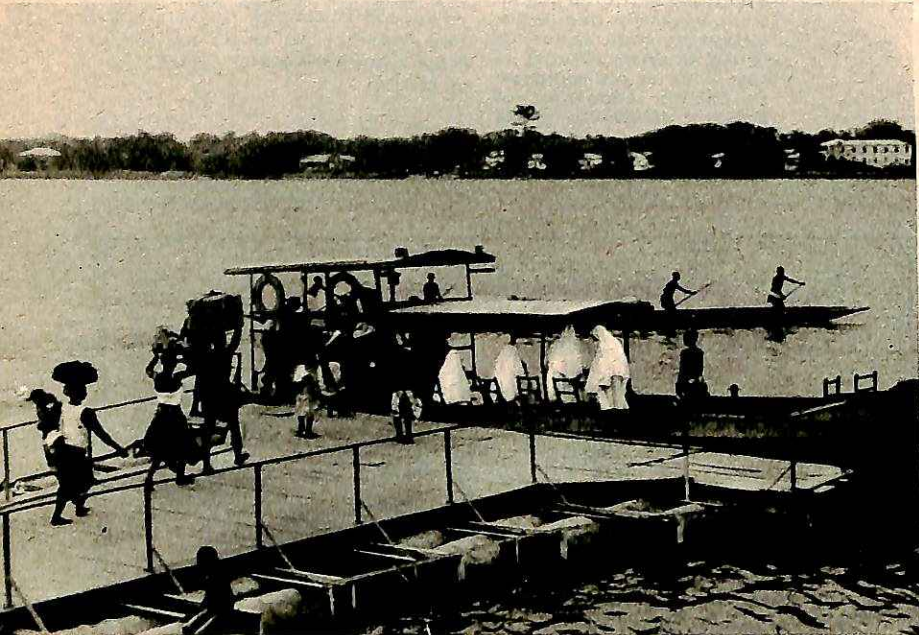
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. Σ. ΣΙΣΚΟΣ & ΣΙΑ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 9α - ΤΗΛ. 33-589

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΟΝΑΧΗΣ

Η νέα ταινία της Ώντρεϋ Χέμππορν με θέμα την ζωή της Γαβριέλλας θάν ντέρ Μάλ.

Η διάσημη στάρ όμιλεϊ στις ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΝΑ ΜΕΡΟΣ της ταινίας της Ώντρεϋ Χέμππορν, για τη ζωή της αδελφής Λουκίας, γυρίστηκε στην άριστη όχη του ποταμού του Στάνλεϋβιλ.

Τους τελευταίους μήνες, όπως είναι γνωστό, η Ώντρεϋ Χέμππορν έμεινε στο Βελγικό Κονγκό, όπου, με σκηνοθέτη τον Φρέντ Ζίννεμαν, γύρισε μια νέα ταινία της: Την «Ιστορία μίας μοναχής». Πρόκειται για τη μεταφορά στην οθόνη μίας πραγματικής ιστορίας, που πλέχτηκε με πολλές περιπέτειες και μ' ένα σοβαρό δράμα συνειδήσεως, λίγα χρόνια πριν από τον πόλεμο. Η αδελφή Λουκία, που προσωποποιεί η Ώντρεϋ Χέμππορν, είναι πρόσωπο υπαρκτό. Ονομάζεται Γαβριέλλα θάν ντέρ Μάλ, και σήμερα είναι νοσοκόμος στις Ήνωμένες Πολιτείες. Στά 1944, σ' ένα γερμανικό στρατόπεδο συγκεντρώσεως, μια Αμερικανής νοσοκόμος, η Κάθριν Χιούλμ, είχε μείνει κατάπληκτη από την μέχρι αυτοθυσίας άφοσίωση στο καθήκον μίας συναδέλφου της. Ήταν η Γαβριέλλα θάν ντέρ Μάλ. «Είσθε αγία», της είπε η Κάθριν Χιούλμ. «Μην τό λέτε ποτέ αυτό», της αποκρίθηκε η νοσοκόμος, που δεν είχε κριθεί αρκετά ταπεινόφρων για να διατηρήσει το σχήμα της. Και διηγήθηκε στην Χιούλμ την Ιστορία της. Η Χιούλμ, όμως, εκτός από νοσοκόμος ήταν και συγγραφέας. Περιέγραψε τη ζωή της αδελφής Λουκίας σ' ένα διβλίο που γνώρισε πρωτοφανή επιτυχία και πουλήθηκε σ' όλο τον κόσμο σε εκατομμύρια αντίτυπα. Οι εκκλησιαστικές αρχές ενέκριναν τη δημοσίευση του διβλίου που, όπως ήταν φυσικό, κρίθηκε από την «Γουώρνερ Μπρόξ» μεγάλη ευκαιρία για μια ταινία επιτυχίας. Ο ρόλος της Γαβριέλλας θάν ντέρ Μάλ, της αδελφής Λουκίας, ανέτελλε στην Ώντρεϋ Χέμππορν. Συμπρωταγωνιστής της επρόκειτο να είναι ο Υό Μοντάν, αλλά τελικά ανέλαβε ο Πήτερ Φίντς.

Ένα μέρος της Ιστορίας της αδελφής Λουκίας γυρίστηκε στα μεγάλα τροπικά δάση που περιβάλλουν τον ποταμό Κονγκό, έναν από τους μεγα-

λύτερους ποταμούς του κόσμου. Οι υπόλοιπες σκηνές γυρίστηκαν στην Ιταλία.

Το συνεργείο της «Γουώρξ» εγκατεστάθη στο χωριό της φυλής Ουαγκένια, κοντά στο Στάνλεϋβιλ. Τα τὰμ-τὰμ των Ουαγκένια χαίρετιζαν κάθε νύχτα τους λευκούς επισκέπτες με τα μαγικά κουτιά και... έκοβαν τον ύπνο της Ώντρεϋ. Οι Ουαγκένια έκαναν και κάποιον άλλο να χάσει τον ύπνο του, τον σκηνοθέτη Φρέντ Ζίννεμαν, για άλλη όμως αττία. Οι Ουαγκένια έχουν μια έμφυτη απέχθεια για τη δουλειά. Ο Ζίννεμαν τους προσέφερε δολλάρια, αλλά οι Ιθαγενείς του έδειξαν το μεγάλο ποτάμι, τον Κονγκό: «Έχει τόσα ψάρια! Δεν μάς χρειάζονται τα λεπτά». Και γύριζαν στα δίχτυα τους. Τελικά, αναγκάστηκε να προσφέρει πολλά δώρα στους μάγους της φυλής, για να πείσουν τους Ουαγκένια να γίνουν κομπάρσοι.

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Μια αναγνώστριά μας, μονίμως εγκατεστημένη στο Στάνλεϋβιλ, η καθηγήτρια κυρία Εύαγγελία Χατούπη, είχε την καλωσύνη να μας γράψει τις εντυπώσεις της από τη γνωριμία της με τη διάσημη στάρ, από την οποία πήρε μια έρασι-τεχνική συνέντευξη για το περιοδικό μας. Μας πληροφορεί, λοιπόν, ότι η Ώντρεϋ Χέμππορν έμεινε ενθουσιασμένη όταν η κ. Χατούπη της έδειξε τεύχη των ΕΙΚΟΝΩΝ και σχεδιάζει μάλιστα να έλθει κάποια μέρα στην Ελλάδα και να γυρίσει εδώ μια ταινία που η υπόθεσή της να εμπνέεται από τις φυσικές καλλονές της χώρας μας. Η Χέμππορν

δεν έχει δη ποτέ της ελληνική ταινία και λυπάται γι' αυτό. «Έχει δη μόνο στο θέατρο μεταφράσεις αρχαίων τραγωδιών, παιγμένες όμως από ξένους ήθοποιους. Γνωρίζω τη μοναδική θέση που κατέχει στη φιλολογία όλων των έποχων η ελληνική τραγωδία», δήλωσε η Ώντρεϋ Χέμππορν. «Από παιδί ακόμη με γοήτευαν οι ήρωες της ελληνικής μυθολογίας».

ΡΟΜΥ - ΏΝΤΡΕΎ, ΔΥΟ ΙΔΑΝΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ

Χαρακτηριστικό της μεγάλης δημοτικότητος της Ώντρεϋ Χέμππορν είναι το ότι το μεγάλο γαλλικό κινηματογραφικό περιοδικό «Cinemonde» έκανε τελευταία μια αναλυτική αξιολόγηση των δυο «ιδανικών τύπων νεαρής κοπέλας», συγκρίνοντας την Ώντρεϋ Χέμππορν με την επίσης δημοφιλή Σινάιντερ. Ίδου πού κατέληξε η πρωτότυπη βαθμολογία:

ΑΤΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΝΤΑ	Φωτογένεια Προσωπικότης Σεξ-άπηλ Χάρη Εξυπνάδα	ΏΝΤΡΕΎ, ΧΕΪΜΠΟΡΝ	ΡΟΜΥ ΣΙΝΑΪΝΤΕΡ
		19 ετών, 55 κιλά, ύψος 1,61 - 10 ταινίες	18 ετών, 49 κιλά, ύψος 1,67 - 12 ταινίες, 1 βραβείο (1955)
		7	9
		5	8
		8	6
		7	9
		9	8
		33	40

ΣΤΑΣΙΟΔΡΟΜΙΑ	Τραγούδι, χορός, αθλητισμός	6	8
	Πνεύμα	7	8
	Στυλ	6	8
	Διεθνής απήχηση	8	9
	Αίσθημα διαφημίσεως	9	5
	Αμοιβή	7	8
	Ευαισθησία	8	8
	Θεατρική σταδιοδρομία	0	8
	Ακτινοβολία	8	8
	Επαγγελματική συνείδηση	10	10
		69	80
ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ	Υγεία	9	6
	Κοινωνική θέση	7	8
	Ερως	7	8
	Κομψότης	6	7
		29	29
	Γενικό σύνολο	131	149

Αν διαφανήτε με τη βαθμολογία του «Cinemonde», δεν έχετε παρά να βάλετε στοί πίνακα τους δικούς σας βαθμούς και να βγάλετε τα άποτελέσματα που σας υπαγορεύουν οι προτιμήσεις σας.

Οι πύραυλοι «Νίκη»

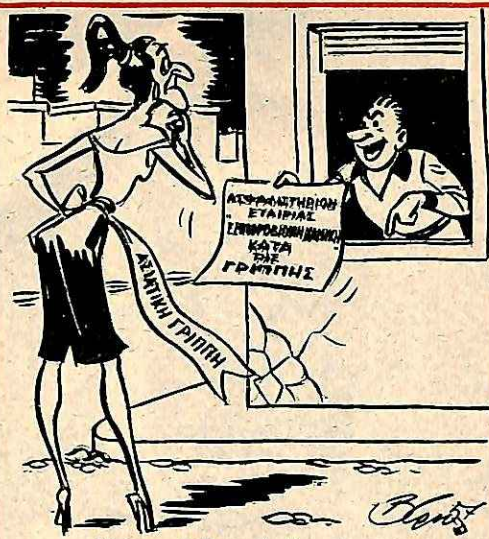
(Συνέχεια από σελ. 19)

προϋποθέτει, ώστε να εξηγήσει για τί ακριβώς πρόκειται. Για τον εκσυγχρονισμό, δηλαδή, της ελληνικής πολεμικής αεροπορίας. Και έφ' όσον η πολεμική μας αεροπορία είναι καθαρά και μόνο τακτικό όπλο άμυνας, η Έλλάς εφοδιάζεται με τους πυραύλους εκείνους που αντικαθιστούν τα αεροπλάνα διώξεως, τα αεροπλάνα, δηλαδή, που μέχρι χθές είχαν προορισμό να έμποδίζουν τα έχθρικά βομβαρδιστικά να κτυπήσουν με βόμβες, κοινές ή ατομικές ή θερμοπυρηνικές, την Έλλάδα.

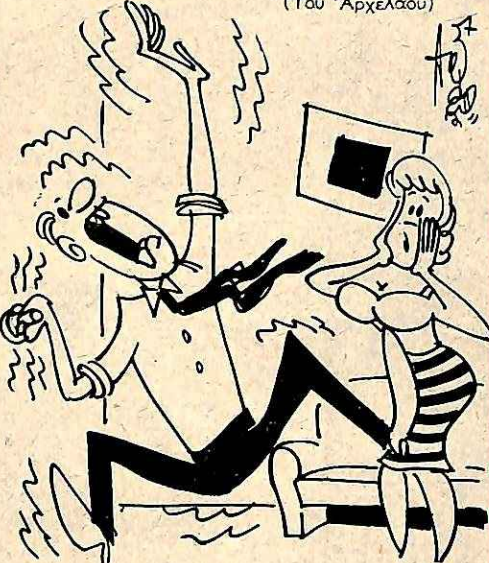
Αυτός είναι ο πύραυλος τύπου «ΝΙΚΗ», τέσσερις «πυραυλαρχίες» του όποιου, για να χρησιμοποιήσουμε ένα νεολογισμό που οφείλεται στην έλλειψη επίσημης ορολογίας, για κάτι του άκωμης δεν υπάρχει στον τόπο μας, παραχωρούνται εντός του 1958 στην Έλλάδα. Ο «ΝΙΚΗ-ΑΙΑΣ» είναι ο πρώτος της οικογενείας των πυραύλων τύπου «ΝΙΚΗ», που κατασκεύασε το όπλοστάσιο του δυτικού κόσμου, και είναι ήδη εν χρήση για την άμυνα των Ηνωμένων Πολιτειών. Με άκτινα δράσεως 40 περίπου χιλιομέτρων και ταχύτητα περίπου 2.500 χιλιομέτρων, έχει την ικανότητα να εξουδετερώνει όλους τους τύπους των γνωστών αεροπλάνων. Έκτοξεύεται, κατευθύνεται και έκρηγνυται στο στόχο του στον αέρα αυτόματα από το έδαφος, με τη βοήθεια ηλεκτρονικών συσκευών ραντάρ. Όταν το δίκτυο των ραντάρ εντοπίζει την προσέγγιση του έχθρικού αεροπλάνου, αρχίζει ένας αυτόματος μηχανισμός υπολογισμών του ύψους, της ταχύτητας και της κατευθύνσεως του αεροπλανικού «έχθρου» και μόλις το έχθρικό αεροπλάνο πλησιάσει στην ακτίνα δράσεως του «ΝΙΚΗ-ΑΙΑΣ», αυτόματάς ο πύραυλος εκτοξεύεται και κατευθύνεται από τα ραντάρ του εδάφους προς το έχθρικό αεροπλάνο. Τη στιγμή που θα το φθάσει, αυτόματα πάλι, από το έδαφος, το ραντάρ θα κάνει τον πύραυλο να έκραγεί και να καταστρέψει το στόχο του. Έκτός από το «ΝΙΚΗ-ΑΙΑΣ» υπάρχει ήδη και το «ΝΙΚΗ-ΗΡΑΚΛΗΣ», με υπερδιπλάσια άκτινα ενεργείας και υπερηχητική ταχύτητα και τη δυνατότητα όπλισμού του με πυρηνική γάμμαση. Το «ΝΙΚΗ-ΗΡΑΚΛΗΣ» είναι θελτιωμένος τύπος και προορίζεται για άμυνα εναντίον αεροπλάνων σε μέγιστα ύψη ή κατευθυνόμενων έχθρικών πυραύλων με αποδεδειγμένη αποτελεσματικότητα. Οι εγκαταστάσεις εδάφους, για την εκτόξευση πυραύλων τύπου «ΝΙΚΗ-ΑΙΑΣ», μπορούν να χρησιμοποιηθούν και για την εκτόξευση πυραύλων τύπου «ΝΙΚΗ-ΗΡΑΚΛΗΣ». Αυτές είναι οι βάσεις που θα εγκατασταθούν στην Έλλάδα. Στη Μεσσηνία, στην πεδιάδα του Άγρινιου, στην Θεσσαλία ή στην Μακεδονία, δεν έχει ακόμη αποφασισθεί. Βάσεις, δηλαδή, αντιαεροπορικής άμυνας, εκσυγχρονισμένα πολεμικά αεροδρόμια για την άμυνα της χώρας εναντίον των έχθρικών βομβαρδιστικών αεροπλάνων ή πυραύλων.

Βεβαίως, εκτός από αυτούς, ο δυτικός κόσμος σήμερα διαθέτει συνολικά 38 τύπους πυραύλων, εν χρήσει ή υπό κατασκευή, με άκτινα ενεργείας από 25 έως 8.000 μίλια. Ήδη το αμερικανικό υπουργείο Έθνικής Άμυνας έδωσε παραγγελία στις υπηρεσίες του να προχωρήσουν στις δοκιμές του τρίτου πυραύλου της οικογενείας «ΝΙΚΗ», του «ΝΙΚΗ-ΖΕΥΣ», που προορίζεται για την αντιμετώπιση και καταστροφή των διηπειρωτικών έχθρικών πυραύλων, των πυραύλων δηλαδή εκείνων που αντικαθιστούν σήμερα την χθεσινή αεροπορία στρατηγικού βομβαρδισμού μακράς ακτίνας. Ο «ΝΙΚΗ-ΖΕΥΣ» είναι εξοπλισμένος με υδρογονική έκρηκτική γάμμαση. Ο ύπουργός Έθνικής Άμυνας των ΗΠΑ, κ. Μακλερόν, έδωσε τη διαταγή στις 18 Ιανουαρίου 1958, στα εργαστήρια RCA, για την κατασκευή των ηλεκτρονικών μηχανημάτων, δηλαδή των ραντάρ, και του πυραύλου στα έργοστάσια αεροπλάνων Ντάγκλας. Οι προβλέψεις είναι ότι ο πύραυλος «ΝΙΚΗ-ΖΕΥΣ» θα τεθεί εν χρήση το 1962-63. Μέχρι τότε τη Δύση θα την προστατεύει και την ισορροπία θα την διατηρή, από το τέλος του 1958, ο «ΝΙΚΗ-ΗΡΑΚΛΗΣ», ο όποιος πρόκειται να αντικαταστήσει σιγά-σιγά τον «ΝΙΚΗ-ΑΙΑΣ». Για το λόγο αυτό, οι μήνες που υπολείπονται μέχρι του τέλους του 1958 είναι κρίσιμοι. Και η σωτηρία της ειρήνης εξαρτάται από διάστημα αυτό από τη φρόνηση και την ψυχραιμία των ηγετών των λαών. Γιατί μετά το 1958 θα έχει αποκατασταθεί η ισορροπία δυναμικών καταστροφής, αλλά και άμυνας.

K. A. P.

— Έλα ντέ αν σου βαστάει!
(Τού Άρχελαου)

— Πώ... πώ, αντρουλή μου... καλά που μου το θυμίσεις! Εσχάσαμε ν' ανανεώσουμε την ασφάλεια... ηλεκτροπληξίας στην Έμ. πορτοιομηχανική.

(Τού Β. Χριστοδούλου)

(Άνακοίνωσις)

ΔΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΩΣ ΑΡ. 134
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΤΡΑΝΣΙΣΤΟΡΣ. 2. ΑΕΡΙΟΦΩΣ — ΟΛΣ. 3. ΛΑΜΠΑΡΙΝΑ — ΥΣΤ. 4. ΑΛΑΤΑ — ΗΡΕΜΙΑ. 5. ΓΙΝΙΑΤΙ — ΟΛΠ. 6. ΙΣΑ — ΝΙΟΥΚΑΣΛ. 7. ΝΤΑΧΑΟΥ — ΟΣΙΑ. 8. ΦΩΚΑΙ — ΠΑΣ — ΑΡ. 9. ΡΟΖΙΤΑΣ. 10. ΜΙ — ΑΣΘΕΝΗ. 11. Η «ΠΑΡΑΙΝΟΗΣΙΣ». 12. ΕΦΑ — ΕΥ — ΣΟΣ.
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΤΑΛΑΛΙΑΝΙ. 2. ΡΕΑΛΙΣΤΑΙ — ΗΦ (ή ταφή). 3. ΑΡΜΑΝΙΑΚ — ΜΠΑ. 4. ΝΙΑΤΑ — ΧΑΡΙΑ. 5. Ο «ΦΑΝΤΑΡΙΟΣ» — ΡΕ. 6. ΙΦΙ — ΙΙΟ — ΑΝ. 7. ΣΩΝΗ — ΟΥΣΙΑΝ. 8. ΤΣΑΡΟΝ — ΟΣΤΑ. 9. ΕΛΚΟΠΙΘΗΣ. 10. ΡΟΥΜΠΑΣ — ΟΣΕΣ 11. ΣΑΣΙ — ΣΙΑ — ΝΙΣ. 12. ΣΤΑΥΛΑΡΧΗΣ.
ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 134

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΠΑΙΝ — ΕΠΙΒΟΛΗΣ — ΙΜΑΜΗΣ — ΜΙ — ΔΥΟ — ΒΡΕ ΑΙΝΑΤΑΣΙΣ, σύνολον 45 βαθμών. Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς επιτυγχάνει κανείς με δοκιμαίες λέξεων ως οι κάτωθι:
ΚΑΡΠΗΝΗΣΙ — ΒΕΡΟΛΙΝΟ — ΔΙΑΣΤΗΜΑ — ΡΑΠΑΝΙΑΚΙ — ΚΑΝΙΑΤΑΣ — ΤΣΟΥΠΡΑ — ΕΠΙΔΟΣΙΣ — ΠΙΝΔΟΣ — ΛΙΝΔΟΣ — ΠΟΤΙΣΜΑΤΑ — ΑΠΟΥΣΙΑΝ — ΒΟΛΙΔΟΣ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΙΕΣ ΑΡ. 134

1. Η κοπέλα δεξιά, με τη μαύρη φούστα, έχει την τάπη, που βρίσκεται μέσα το χέρι της, στο κάτω μέρος της στρώσης. 2. Τη αυτής κοπέλας η ψευδή τσάντα, που κρατεί με το άλλο χέρι, στο κάτω μέρος δεν κάνει γωνία. 3. Η κοπέλα αριστερά, με το σόρτς, δεν έχει το χέρι της μέσα στην τσέπη. 4. Η ούτη κοπέλα δεν έχει καταβείδεις στα μολλικά της. 5. Ο κύριος που κάθεται στο πεζούλι έχει τα χέρια του σταυρωμένα αντίστροφως. 6. Της κοπέλας που κάθεται στο πεζούλι, διαφέρουν οι κάτω πτυχές της φούστας της. 7. Η κοπέλα στο κέντρον (μπέστο) έχει διαφορετικό ντεκολτέ στο κεντρικό σημείο. 8. Ο κορμός του δένδρου στο κάτω μέρος καταλήγει στο έδαφος διαφορετικά. 9. Στο άνω κεντρικό μέρος, ο γλάρος πετά με άλλη κλίση. 10. Το δέντρο, πίσω από την κοπέλα με το κοντό πανταλονάκι, έχει διαφορετικό σχήμα.

Το επόμενο δγμα

(Συνέχεια από σελ. 31)

καρφωμένη, με τη μύτη, στο χαλί. Έπειτα, μαζεύοντας όλη την ψυχραιμία του, ξεκίνησε πάνω απ' το σώμα και σήκωσε το αριστερό χέρι απ' τον άγκωνα. Η χαλαρή του ρόμπα και το μανίκι της πυζάμιας έπεσαν, αφήνοντας να φανή ένα λεπτό χέρι, που οι φλέβες του ήταν γαλάζιες και πρησμένες. Η ένεση είχε γίνει αδέξια κ' έβλεπε κανείς μια μικρή σταγόνα ξερομένη αίματος στο σημείο όπου το δέγμα είχε τραπηθεί.

— Ντίκ! Στάσου! Έπιτρέπεται άραγε να τ' κάνεις αυτά;

— Τι πράγμα;

— Ν' ανοίγεις παράθυρα, να έγγιγες διάφορα αντικείμενα και τ' λοιπά και τ' λοιπά... Στά διβλία που μου δάνεισες... γράφεις πάντα πως πρέπει ν' αφήνεις κανείς τ' πράγματα όπως είναι! Έτσι δεν πρέπει;

— Ω, ναι, έκανε ο Ντίκ συνθροπά. Θα βρω το μπελά μου γι' αυτά που κάνω τώρα. Άλλα πρέπει ν' α μ ά θ ο υ μ ε !

Τα γαλάζια μάτια της τον κοίταξαν έξεταστικά.

— Ντίκ Μάρκχαμ, η ύψη σου είναι τρομαχτική! Δεν κοιμήθηκες καθόλου τούτη τη νύχτα;

— Τι σημασία έχει τώρα αυτό;

— Για μένα έ χ ε ι σημασία! Ποτέ δεν ξεκουράζεσαι όπως ήθελες, ειδικά όταν εργάζεσαι. Και κάτι έχεις στο μυαλό σου που σε στενοχωρεί. Αυτό το πρόσεξα και χτές...

— Σύνθια, δεν κοιτάς σε παρακαλώ αυτό τον άνθρωπο;

— Τον κοιτάζω, απάντησε η Σύνθια, με το βλέμμα της προς την αντίθετη κατεύθυνση και σφίγγοντας τα χέρια.

Πρόκειται για αυτοκτονία, εξήγησε ο Ντίκ, τονίζοντας τις λέξεις προσεχτικά και κάπως άγρια. Έκανε μια ένεση υδροκονιού—νάτην!— στο αριστερό του χέρι. Θα μπορούσης, φαντάζομαι, να καταθέσης κ' εσύ πώς αυτό το δομάτιο ήταν κλειδωμένο από μέσα, έ; Έπομένως, όπως βλέπεις και μόνη σου, κανείς δεν αποτεράθηκε να τον σκοτώσει!

— Μά, Ντίκ! Κάποιος το δοκίμασε! Κάποιος τον πυροβόλησε μ' ένα τουφέκι!

— Ναι, αλλά η σφαίρα δεν τον έγγιξε, έ;

— Ίσως, μα εκείνος που πυροβόλησε ήθελε να τον σκοτώσει... Και ξαφνικά, έκανε: Πρόκειται για τη Λέσλυ;

Ο Ντίκ στράφηκε απότομα:

— Τι θέλεις να πής;

— Η Λέσλυ είναι εκείνο που σε άνησυχεί; Είπε η Σύνθια με απλή γυναικεία άμεσότητα.

— Γιατί πιστεύεις πως με άνησυχεί το ζήτημα της Λέσλυ;

— Μά τι άλλο μπορούσε να είναι; ρώτησε η Σύνθια, και χωρίς να σταματήσει για να εξηγήσει τη λογική αυτή παρατήρηση, συνέχισε: Αυτός ο άτακτος άνθρωπάκος (κ' έδειξε το πτώμα στην πολυθρόνα) άνωστάτως τα πάντα και τους πάντες στο Σ' έ; Έτσι! Πρώτα-πρώτα, σημειώθηκε εκείνο το έπεισόδιο με το τουφέκι χτές το απόγευμα. Φυσικά, ήταν άτύχημα, αλλά δεν σου φαίνεται κροάξικο που κάποιος έπεξεχείρησε έσκεμμένα να το σκοτώσει σήμερα το πρωί; Και τώρα μου λές πως δηλητηρήστηκε μόνος του, κ' αυτό το ύρδο... Δεν ξέρω πως το λές!

— Μά το βλέπεις και μόνη σου, Σύνθια...

— Ντίκ, έκανε εκείνη απότομα, δεν είναι άρετο αυτό!

— Τι έννοεις, δεν είναι άρετό;

— Δεν ξέρω! Αυτό ακριβώς είναι το ζήτημα! Μά... άκουσες για τον καυγά ανάμεσα στον ταγματάρχη Πράξ και τον κ. Έρνος, άργα χτές το βράδυ; Γά το πιάς έλεγε το τουφέκι;

— Ναι. Μου έπε ο λόγος Έις.

Πάλι η Σύνθια έδειξε τον άνθρωπο στην πολυθρόνα.

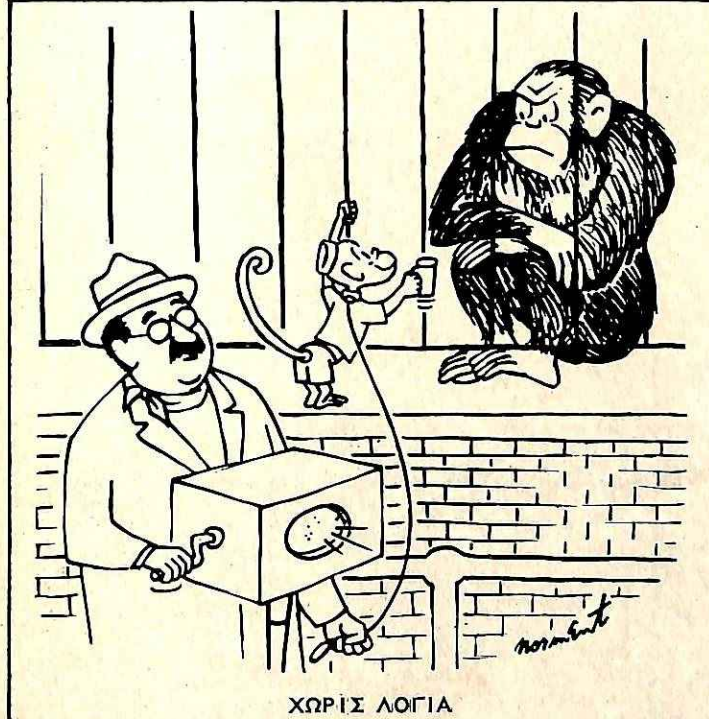
— Ντίκ, τι σου έλε για την Λέσλυ;

— Τίποτα! Μά γιατί νομίζεις πως μου έλε κάτι για την Λέσλυ;

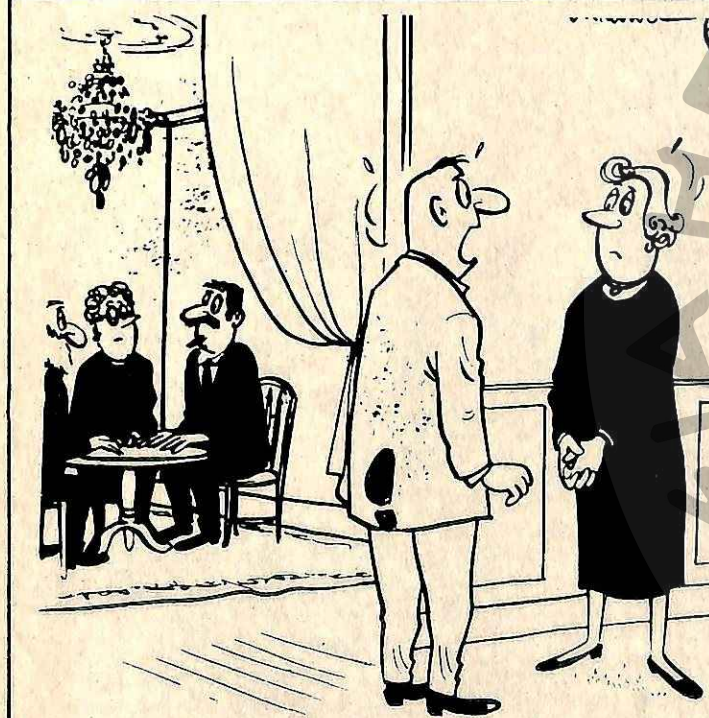
— Δάδαζε το μέλλον στο κρύσταλλο για όλους τους άλλους. Στοιχηματίζω πως διάβασε κάτι και για την Λέσλυ, κ' αυτό είναι που σε στενοχωρεί.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Χιούμορ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

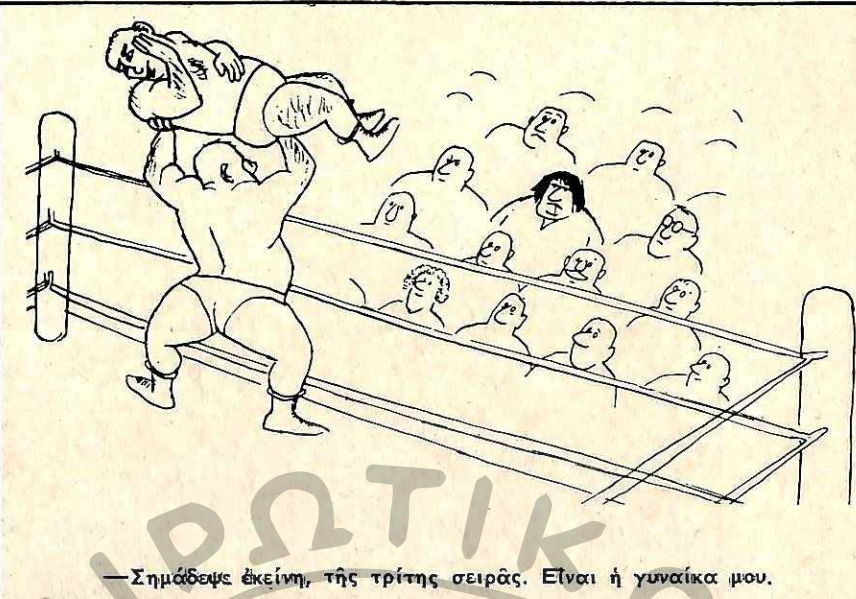

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

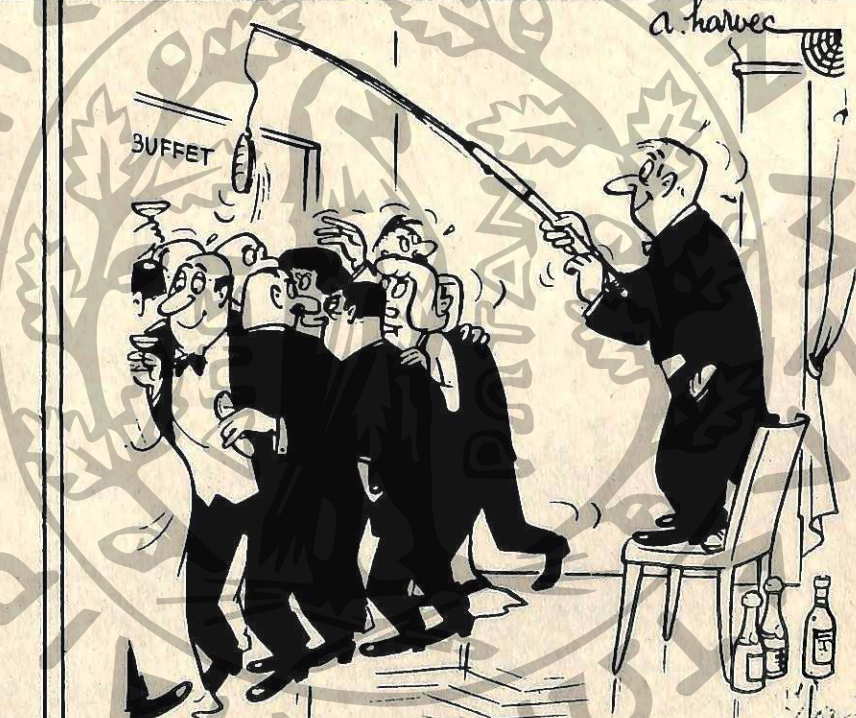
— Φαίνεται πως το πνεύμα δεν με πήρε με καλό μάτι.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

— Σημάδεψε εκείνη, της τρίτης σειράς. Είναι η γυναίκα μου.

ΤΟ ΚΙΑΝΟ ΤΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ...

ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟ:

Βασίλισσα ή κάθε νοικοκυρά!

ΑΝΕΣΙΣ ✱ ΠΡΟΚΟΠΗ ✱ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΔΗΜΟΣΙΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ
ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ